

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

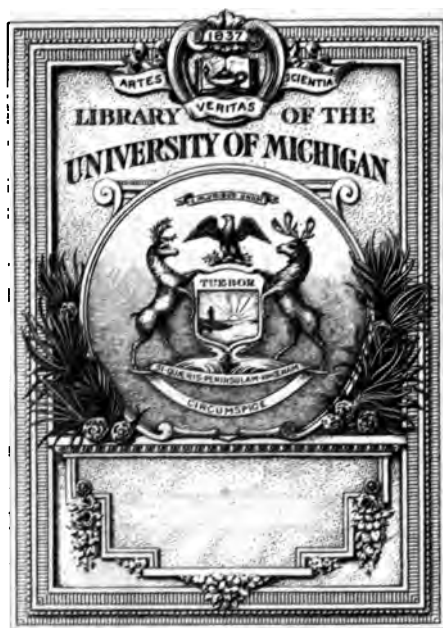
BIBLIO A 874,329
SCRIPTORVM GRÆCORVM ET ROMANORVM
TEUBNERIANA

SCHOLIA
IN AESCHYLI PERSAS

EDIDIT
O. DAEHNHARDT

L I P S I A E
IN AEDIBVS B. G. TEUBNERI

A2
D1

1

2

3

4

5

6

Aeschylus

SCHOLIA IN AESCHYLI PERSAS.

RECENSUIT, APPARATU CRITICO INSTRUXIT,
CUM PRAEFATIONE
DE ARCHETYPIS CODICUM AESCHYLI SCRIPTA

EDIDIT

OSCARUS DÄHNHARDT.

LIPSIÆ
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXIV.

LIPSIAN: TYPIS B. G. TEUBNERI.

SCHOLIA
IN AESCHYLI PERSAS.

Greek
Harrass.
10-22-26
13347

PRAEFATIO.

Ad Aeschyli fabulas recensendas quibus libris manu scriptis fides et auctoritas adiungenda sit, quaestio gravissima est. Quae quantum ad Oresteam et Supplices spectat cum iam ita disceptata sit, ut codicem Mediceum unum artis criticae adiumentum esse constet — exceptis nimirum versibus qui foliis amissis interierunt —: de eis qui Promethei Septem Persarum fabulas tantum complectuntur libris nondum diiudicatum est. Sunt enim, qui eos e cod. M pendere stauerint, sunt, qui adversentur.

Atque ut paucis hac de controversia loquar, primus Georgius Burgesius in adn. ad Suppl. (a. 1821 Lond. ed.) p. 41 nullis prolatis argumentis contendit 'ex libro Med. ceu fonte derivari ceteros omnes libros manuscriptos in bibliotheca qualibet adservatos'. Eandem sententiam protulit Cobetus in orationis, quam de arte interpretandi habuit Lugduni Batavorum a. 1846, appendicis p. 103. Sed ne ille quidem exemplis usus est. Tamen Dindorfius in editionibus Aeschyli solam Medicei libri memoriam respexit. Contra Godofredus Hermannus in editione anni 1853 multas adnotavit librorum recentiorum lectiones varias. Ritscheliус autem in praef. prioris Septem fabulae editionis (Elberf. a. 1853 factae) dixit: codicem M

unum et communem esse fontem ceterorum se vereri, ut posset probabiliter demonstrari. Tum Medicei partes acrius defendit Dindorfius commentatione illa, qua omnium Aeschyli librorum originem e Mediceo ductam esse comprobabat (in Philol. vol. XVIII p. 55—93). Adversarius extitit Heimsoethius, cum in libro qui inscribitur 'die indirecte überlieferung des aeschyleischen textes' p. 5—8 codicem Vindobonensem no. 197 non ex M fluxisse affirmaret. Idem ne in ceteris quidem scriptis, quae suo loco laudabo, recc. codd. neglexit. Cuius sententiae faverunt Wecklinius in curis Aeschyleis (a. 1872 editis) p. 60 et Ritscheliuss, qui in praef. alterius Septem fabulae editionis (Lipsiae a. 1875 factae) p. VI haec scripsit: 'neque enim hodie dubitari posse videtur, quin ex uno aliquo archetypo antiquiore cum Med. tum etiam alter quidam eiusdem vel supparis aetatis liber transcriptus sit nunc deperditus, ut illi persimilis, ita non prorsus par, ad hunc autem alterum recentiorum multitudo apographorum fere redeat.' Ipse autem unum Medicum ad editionem adhibuit. Sed Kirchhoffio, ut ait in praef. editionis (a. 1880), extra omnem dubitationis aleam positum esse videtur exempla recentiora ad unum omnia a cod. Med. derivata esse. Tum Martinus Sorofius dissertatione ea, quae est 'de ratione, quae inter eos codices recentiores, quibus Aeschyli fabulae Prometheus, Septem adv. Thebas, Persae continentur, et codicem Laurentianum intercedat' (Berol. a. 1882 edita) probare studuit omnes codd. recc. ex uno libro a Med. diverso profectos, illum autem — quem littera A insignivit — ex ipso Mediceo descriptum

esse. Proximo anno 'de Promethei Septem Persarum Aeschyli fabularum codicibus recentioribus' Adolfus Reuterus dissertationem publici iuris fecit (Cervimon-tii), qua Dindorfii et Sorofii argumenta refellens ex eodem archetypo codd. A et M manasse demonstravit.

Tamen quam res incerta etiamnunc sit, inde apparet, quod Wecklinius nuper in praef. edit. Aeschyli p. VIII declaravit: 'De qua re quamquam multi in utramque partem disputaverunt et ego ipse quondam (in curis Aeschyleis 1872 editis) statuebam esse, quae ex libris deterioribus peti possent in libro Mediceo omissa, tamen in dies magis ab ea opinione deductus sum et postremo cum omnia perquirerem nihil inveni, quod sententiae Burgesianae adversaretur, permulta, quae suffragarentur, mihiq[ue] persuasi, quod post Cobetum imprimis Dindorfius obtinuit, omnes bonas ceterorum librorum lectiones e felici coniectura grammaticorum repetendas esse, siquidem nulla est, quae non quotidie a quovis grammatico mediocriter docto inveniri possit.'

Quoniam igitur Reuteri ratio non idonea videtur, quae viris doctis persuadeat, aliam ingrediendam mihi esse viam intellexi.

Atque primum quidem demonstrabo Persarum fabulae textum, qualis in illo cod. Vindobonensi (no. 197) extet, non e textu Mediceo manavisse, sed utrumque a communi origine profectum esse. Quod autem ceterorum quoque codicum recentiorum lectiones respexi, quantum e Godofredi Hermanni commentario et ex meis collationibus eas cognovi, apparebit nonnullos libros, quippe qui consentiant cum Vind., ex

eodem archetypo profectos esse. Vide stemma p. XIV positum.

Tum dicendum erit de glossematis codicum recentiorum interlinearibus. Quae ex eisdem scholiis, quorum partem Mediceus continet, fluxisse cum cognoveris, firmatam habebis illam de archetypo sententiam. Praeterea opinionem paucorum hominum doctorum comprobabo, qui scholia Byzantina, quae vulgo A appellantur, non e Medicei scholiis amplificata esse statuerunt, sed continere vetustam doctrinam quamvis a recentiore grammatico, qui commentarium fere continuum confecit, depravatam. Byzantinus enim apographon archetypi adhibuit, quod eius scholia complectebatur.

Sed priusquam ad rem accedamus, de codicibus siglisque adhibitis pauca praemittenda sunt.

De codice Mediceo (M) eiusque correctore (m) vide edit. Weckl. p. XIV.

V: cod. Vindobonensis 197 chartaceus, fine saeculi XIV vel initio XV scriptus — de tempore infra accuratius dicetur —, continens Euripidis Hecubam Orestam Phoenissas et Aeschyli Prometheum Septem Persas. Quae Aeschyli tragoedias exhibet pars a folio 112 usque ad finem pertinens a priore differt et charta et scriptura, ut utramque separatim conscriptam postea in unum librum coniunctam esse appareat. Idem autem librarius Aeschyli fabularum textum et glossemata interlinearia et scholia A, quae in margine sunt, exaravit. Scriptura est pulcherrima, sed glossemata rubro picta pallore admodum affecta, nonnumquam fere evanida sunt. In Persarum fabulae textu duae

distinguuntur manus, quarum altera atramento nitido usa est. Huius emendationes plerumque ad formam litterarum spectant. E scholio marg. corrector petiit *δενῶ*, quod v. 579*) (p. 230^a, v. ult.) pro *δενᾶ* substituit. De suo emendavit v. 653 (p. 232^a, 10) *ἀνίος* (videtur idem fuisse quod in sch. marg. *ἀνίει*). Ab eodem in marg. p. 214^b *τέλος* quid significet et p. 240^b in marg. inferiore *πεμπαστής* adnotatum est. Respicit hoc ad sch. A v. 984, illud ad sch. 48.

Item in glossematis altera manus cernitur. Quae inde a p. 227^b, lin. 12 (v. 487) rubro colore nitido insignique pingere coepit. Atque sic res se habet, ut quo propius ad finem libri accedimus, eo pauciora, fiant glossemata prioris manus, eo plura glossemata alterius. Itaque prior librarius seu aliis causis coactus seu taedio captus inde a media fere parte properavisse neque ita accurate scholia interlinearia descripsisse videtur. Tum alter librarius lacunas explevit, misere quidem, id quod infra illustrabitur. Subscripsit altera manus haec:

+ *τέρμ' ὧδ' ἔδωκε δρᾶμα Περωῶν Αἰσχύλου*
et infra ea:

+ *τέλος εὗρεν ἡ βίβλος τοῦ Αἰσχύλου ἐν τε*
μηνὶ τῷ Μαίῳ ἐν τ' ἔτει 5 *ᾧ* *ᾧ* *ᾧ* *κα' ἔκτῃ τε*
ἰνδίκτῳ.

Itaque a. 1413 liber confectus est (cf. Gardthauseni palaeogr. p. 457). Incertum vero, quando textus et scholia marginalia et prioris manus scholia interline-

*) Numeros adfero editionis Wecklinianae.

aria exarata sint. Hoc unum constat haud ita magnum temporis spatium interesse, cum scriptura alterius manus eundem fere ductum litterarum praebeat atque prioris.

Codicem Byzantii conscriptum esse veri simillimum videtur, hac quidem de causa: Cod. Vind. 279 chartaceus, saeculi XIV, qui Promethei et Septem fabulas exhibet, textu et scholiis marg. et gloss. interl. cum Vind. 197 fere. ad verbum consentit, ita tamen, ut alter ab altero non possit descriptus esse, cum modo hic illi praestet, modo ille huic. Immo uterque ab eodem libro originem traxisse debet. Nunc autem in fronte Vind. 279 a manu XVI saeculi hoc exaratum est: 'Augerius de Busbecke comparavit Constantino-
poli'. Busbeckius autem, qui iussu Ferdinandi I in aula Byzantina munere legationis functus est, codices circiter quadringentos quinquaginta bibliothecae Vindobonensi donavit. Itaque cum summa probabilitate statuere licet codicem Vind. 197 simul cum altero Vind. Constantinopoli Vindobonam missum esse. Putet quispiam textus et scholia Promethei et Septem fabularum ex alio libro in utrumque Vind. manavisse, ex alio Persas in alterum Vind. solum. Sed quod codex Heidelbergensis, qui infra tractabitur, cum Vind. 197 item consentit Persis, ut cum utroque Promethei et Septem fabulis earumque scholiis, veri simile est fontem, unde Prom. et Sept. in Heidelbergensem et utrumque Vindob. transierunt, etiam Persas complexum esse.

H: codex Palatinus 18, olim Vitebergensis, tum Halensis, tum Heidelbergam, unde Vitebergam per-

venerat, die XXIV m. Febr. a. 1881 remissus*), bombycinus, saeculo XIV conscriptus, continens praeter minora scripta Byzantina Lycophronis Alexandram sive Cassandram cum commentario Tzetzae, Aeschyli Prometheum inde a v. 284, Septem uno quidem e medio deperdito folio, Persas praeter versus 809—884 et finem inde a v. 1046 — post quasdam autem fabularum partes scholia Byzantina ad eas spectantia leguntur, inter versus glossemata exarata sunt —, Hesiodi opera et dies cum scholiis — antecedunt τῶν ποιητῶν οἱ μὲν εἰσι λυρικοὶ κτλ. — et scutum Herculis, Euripidis Hecubam usque ad v. 274 cum scholiis, Cleomedis κυκλικὴν θεωρίαν cum figuris mutilam. Fere totum librum eadem scripsit manus. Scriba ipse se nominare videtur in superiore marg. ultimae paginae, ubi est ἐγὼ νικόλας ὁ ροῦδελῆς, et in averso hoc folio, ubi ἐγὼ νικόλας ὁ ροῦδελῆς. Glossemata atramento scripta sunt. Consentiunt fere cum ceterorum librorum glossematis, permulta autem omissa sunt, maxime eorum, quae ad Persas pertinent. E. gr. ad v. 544—686 nullum nisi unum extat. Etiam Byzantinorum scholiorum haud pauca desunt. Consensus vero, quem item scholia ut textus Persarum in V et H praebent, tantus est, ut eadem origo statuenda sit. Praestat quidem V, velut lectione illa κυκώμενοι (v. 313). Sed inter H et communem illum fontem videtur liber interpositus esse, unde etiam libri Guelferbytanus 88 et Lipsiensis infra tractandi pendent.

*) Cf. Osc. de Gebhardt, neuer anzeiger für bibliographie und bibliothekwissenschaft 1879, num. 324: 'drei codices Palatini in der universitätsbibliothek zu Halle'.

Nam hi tres codices, qui saepe cum V concinunt, haud raro menda communia habent, quibus V caret. Neque tamen recta via codd. Guelf. et Lips. ex libro interposito profecti sunt, id quod p. XIII exponemus.

G: codex Guelferbytanus Gudianus 88, chartaceus, saeculi XV, omnes Aeschyli fabulas continens, sed Oresteam et Supplices a recentiore manu quam priores tres scriptas. Utramque partem bibliopegus coniunxit, nam charta quoque altera ab altera differt. De textu priorum fabularum modo dixi. Scholia et glossemata insunt quae vulgo B vocantur. Haec autem suum habere pretium paullo infra comprobandum erit. Glossemata rubro liquore ab eadem manu picta sunt atque textus et scholia marginalia.

L: codex in bibliotheca senatoria civitatis Lipsiensis repositus (rep. I. 4. 43), chartaceus, saeculi XIV exeuntis, complexus Prometheus inde a v. 169 (τλησικάρδιος κτλ.) — nam ut a posteriore manu adnotatum est, quattuor circiter folia deperierunt —, Septem adv. Thebas, Persas. Scholia et glossemata B atramento adscripta sunt ab eodem librario, qui textum exaravit. Olim hic liber in bibliotheca D. Zach. Conr. ab Uffenbachii, ut ex emblemate fronti infixio apparet, adservatus est. Simillimus est codici G.

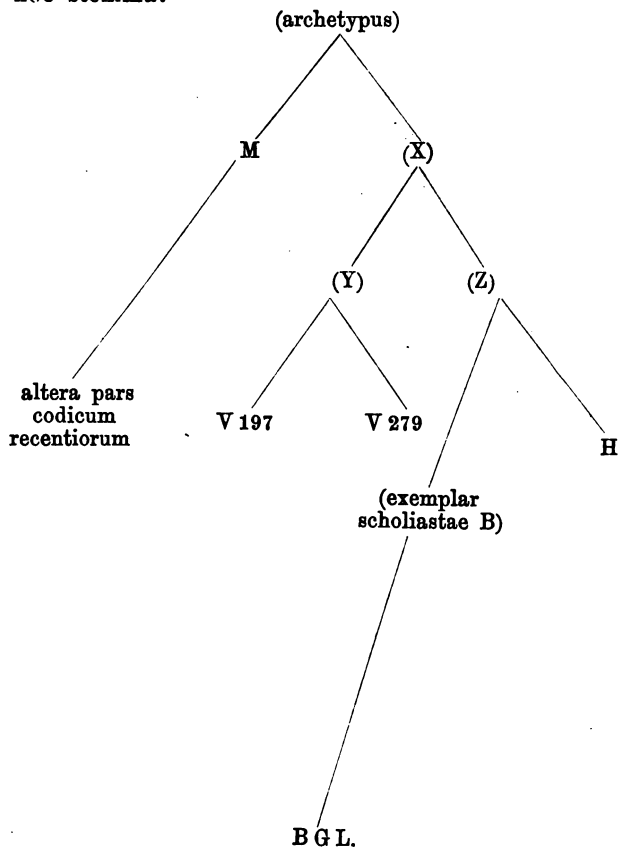
His codicibus omni qua fieri potuit diligentia ipse usus sum.

Praeterea adhibui ea scholia, quae Dindorfius in editione Oxoniensi (a. 1851) littera B notavit. Scholia **B** Promethei et Septem fabularum in cod. Arundeliano extant, Persarum fabulae in cod. Cantabrigiensi 1, saec. XIV vel XV exarato. Sed cum hic in fine man-

cus sit, scholia ad nonnullos Persarum versus desunt. In universum haec scholia consentire cum eis, quae in cod. Farnesiano saec. XIV a Demetrio Triclinio scripto cum praefixa voce *παλαιόν* leguntur, Guil. Seelmannus in diss. de propagatione scholiorum Aeschyleorum p. 24sq. docuit. Idem demonstravit scholiastam, cui haec scholia tribuenda sunt, usum esse apographo codicis M et libro, quo scholia A continebantur. In hac posteriore sententia statuenda glossemata neglexit. Sed ea ipsa illam confirmant. Nam permulta, quae in codicibus scholiorum A leguntur, in codicibus scholiorum B, velut BGL, reperimus. Transierunt igitur e libro adhibito in exemplar scholiastae B et apographa eius. Quod autem textus codicum GL prope accedit ad H, qui scholia A continet, veri simile videtur librum a scholiasta B adhibitum ex ea codicum familia fuisse, e qua codicem H (cf. stemma infra positum). Certe consensus codicum BGL cum VH repraesentat glossemata antiqui libri, qui scholia A exhibuit. At num recte Seelmannus l. l. statuerit scholiastam B apographon Medicei adhibuisse, dubium est. Hoc enim Seelmannus inde collegit, quod in scholiis B scholia M inveniuntur, quae in scholiis A non extant. Sed ipse dixit (p. 25) codicem scholiorum A, quo scholiasta B usus est, integriorem fuisse quam libros nunc notos. Itaque si demonstraverim scholia A ab eodem archetypo pendere atque scholia M: quidni illa scholia, quae ex M petita esse Seelmannus existimavit, ex archetypo perfecta et in exemplari quod scholiasta B adhibuit servata putemus? Propterea in editionem scholiorum

non solum ea glossemata codicum BGL recepi, quae cum sch. A vel gl. V et H congruant, sed etiam ea, quae cum sch. M.

Atque haec hactenus. Fac interim, id quod demonstrandum erit, librum V ex eodem archetypo atque M manavisse et respice quae adhuc exposui: habebis hoc stemma:

Denique ad editionem scholiorum A his quoque usus sum codicibus, quos non nisi ex Dindorfii editione novi:

P: codex Parisinus 2787 chartaceus, saeculi XIV, tres primas fabulas et scholia A complexus.

O: codex Parisinus 2785 paullo antiquior, eadem exhibens.

Utriusque glossemata 'cum delectu quodam' Dindorfius exscripsit, nulla tamen, quae ad Persas pertinent, exceptis gl. O v. 2 et 7. Hoc quidem ultimum in codice esse diserte dicit. Scholia A quo modo in O et P tradita sint, plerumque nescis, cum rarissime editor varias lectiones adnotaverit. Itaque plerumque pro siglis O et P adhibui notam Dd.

Pro A littera, qua scholia editionis Stanleianae a Dindorfio repetita significantur, aut nomina *Victorii* et *Pauwii* substitui, quorum editiones cum Stanleiana fere consentientes (cf. Dind. edit. schol. p. VI) accuratissime contuli, aut si alter cum altero congruit, vocem *vulgo* adnotavi.

I.

Cogitanti mihi, quo modo in argumentando progrederer, adversarii viam ostenderunt. Qui cum unamquamque codicum recentiorum lectionem, quae praestet lectioni libri Medicei, aut a Byzantino aut a librario excogitatam esse contendant, separabo ea, quae possint coniectando inventa esse, ab eis, quae haud dubie ad archetypi scripturam referenda sint.

Incipiam a loco, qui dubius esse posset, nisi in V glossematis glossemata archetypi haberemus, id quod cap. II apparebit.

v. 155 in V extat *προσπινῶ* cum glossema *προσκυνῶ*, idem in HGL, sed in M *προσπίνω προσκυνῶ*, in Par. LN Colb. 1 *προσπινῶ προσκυνῶ*, in aliis solum *προσπίνω*. Iam Wecklinius in curis Aeschyl. p. 60 inde collegit quorundam codicum recentiorum archetypum non esse M, sed vetustiore librum omnium fontem fuisse. Contradixit Sorofius (diss. l. p. 13): Byzantinum, qui primus Aeschyli fabulas recenseret, emendavisse Medicei vitia atque h. l. glossema eiecisse e textu. Sed in Par. L et N e Mediceo id 'restitutum esse', librarios vero codicum H et L — nam hos tantum novit Sorofius — glossema *προσκυνῶ* aut e lexico quodam sumpsisse aut ex ipso M 'restituisse'. Quod Reuterus (diss. l. p. 23sq.) demonstravit in archetypo fuisse *προσπίνω* cum superscr. *προσκυνῶ*, qua scriptura illae tres facillime explicantur, nunc inde, ut iam dixi, firmatur, quod in V multa alia archetypi glossemata tradita sunt.

v. 132 in VHL legitur *μελισσῶν*, in Cant. 1 *μελισσᾶν*, in G Ven. B Par. B *μελισσάων* (in Par. B adscriptum est *μελισσῶν*), in M et Par. L *μέλισσα*. Ipsa librorum discrepantia cognoscitur archetypi scriptura *μελισσῶν*^α neque dubium est, quin Aeschylo reddamus *μελισσᾶν*, cf. Reuter. p. 22sq.

v. 784 in V (GHL Ven. A Cant. 1 Mosc. Par. C Colb. 1 Rob. Ald.) scriptum est

Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς νέος ὦν νέα φρονεῖ,
in M: *Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς νέος ἔων νέα φρονεῖ.*

Cum autem homerica forma *ἔων* a tragicis aliena sit neque pyrrhichius in quinta senarii sede tolerari possit, Meinekius (in hist. com. Gr. p. 202) egregie correxit:

Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ἐνεὸς ὦν ἐνεὰ φρονεῖ.

Quam emendationem Heimsoethius (in eo libro cui inscripsit 'kritische studien zu den griechischen tragikern' p. 190) glossematis codicis Par. B: *μωρὸς* super *νέος* et *μωρὰ* super *νέα* et glossis Hesychii et Et. M. confirmavit. Itaque in M traditur aut coniectura librarii, qui *ἔων* substituto metrum sanare studuit, aut mendum ex *νέος* ortum (cf. v. 751 *ἔων θεῶν* H, *ἔων* ortum ex *θεῶν*). In V ceterisque legitur archetypi vox *ῶν*.

v. 188 *κασιγνήτω* praebent VH Par. N, *κασιγνήτα* M. Quem ad locum, ne longus sim, Dindorfii verba afferre liceat, qui ad Soph. El. v. 977, ubi in omnibus libris *ἰδεσθε τῶδε τὸ κασιγνήτω* pro formis femineis legitur, haec scripsit:

'Sic etiam apud Eustathium p. 723, 16. Gratiae habendae sunt librariis, qui hic intactas reliquerunt masculinas numeri dualis formas, quas plerumque in femininas corruerunt, de quo dixi ad Oed. Col. 1113.*) Scholiasta: *ἐπὶ τῶν θηλυκῶν τοῖς ἀρσενικοῖς ἄρθροις κέχρηται, ὅπερ σύνηθες Ἀττικοῖς· τὸ χεῖρε γὰρ φασιν. καὶ Ὅμηρος (E, 778) 'τὸ δὲ βήτην τρήρωσι πελειάσιν ἰθμάθ' ὁμοῖαι'.*

*) Ubi exempla attulit plurima, quae numeri dualis terminationis masculinae usum probant.

SCHOL. IN AESCH. PERS. ed. Dähnhardt.

Ergo in utro codice coniectura librarii h. l. extat, in M an in V?

v. 313 in uno cod. V illa clarissima lectio servata est, quam Heimsoethius in lucem protulit (libr. qui est de Aeschyli memoria p. 5): *νικώμενοι*. Optime de ea dixit Reuterus, diss. p. 7. In M ceterisque codd. corruptela legitur *νικώμενοι*, quam Dindorfius Teuffelius Sorofius (p. 34) nescio quo amore Medicei obcaecati comprobaverunt. Wecklinius, qui in Philol. v. XXXI p. 719 cum Heimsoethio fecerat, in Teuffelii Persarum edit. III a se curata retractavit sententiam.

v. 300 V et ed. Rob. exhibent *ἀρχελάων*, M et cett. libri *ἀρχελείων*. Codicis V lectionem, quae per se multo praestat isti artificioso *ἀρχελείων* (cf. adn. Hermannī), verissimam esse docet glossema M textu vetustius: *λαῶν ἀρχόντων* et scholion: *ἀρχελείων: τῶν βασιλέων, ἀπὸ τοῦ τῶν λαῶν ἄρχειν*.

v. 852 *παιδὶ ἐμῷ* invenitur in V (GL*) Mosc. Par. C, *παιδὶ γ' ἐμῷ* Ven. B, γ' a sec. m. inserto Cant. 2), *ἐμῷ παιδὶ* in M (Ven. A Colb. 1 Ald. Rob.).

Improbo Dindorfii coniecturam, qui *ἐμῷ* ut glossema eiciens scripsit *παιδί μιν*. Nam semper Aeschylus pronomen *ἐμὸς* cum voce *παῖς* coniungit. Legimus *παῖς ἐμὸς* Pers. v. 180. 192. 214. 355. 476. 479. 746 (v. 192 et 746 *παῖς δ' ἐμὸς*), *ἐμὸς παῖς* Pers. v. 200. 236. 784, ἡ' *ἐμὸς παῖς* Prom. v. 799, *παῖδ' ἐμὸν* fr. 182, *τὸν παῖδα τὸν ἐμὸν* fr. 350, 9. Item *σὸς* pronomen adhibet Pers. v. 359, ubi est *παιδὶ σῷ*.

Propterea hoc de quo agitur loco scribendum

*) In H desunt v. 809—884.

puto *παῖδ' ἐμῷ*. Atque hoc eo probabilius est, quod scriptura *παῖδ' ἐμῷ*, quam archetypi fuisse dico, convenit cum multis codicis M scripturis, quibus elisio neglecta sit (cf. Roemeri commentationem, cui inscrip- sit 'studien zur handschriftlichen überlieferung des Äschylus' in actis acad. Monac. 1888 vol. II).

Transeo ad locos, qui si non ad certum de arche- typo faciendum iudicium valent, at tamen notabiles sint.

v. 17 *κίσσιον* V, idem a pr. m. H, ab alt. ante o insertum v. *κίσσινον* M. In schol. A v. 16sqq.: *κίσ- σιον* V, *κίσιον* H.

v. 117 in V et H traditum est:

*ταῦτά μοι μελαγχίτων
φρῆν ἀμύσσεται φόβῳ,*

in M: *ταῦτά μου μελαγχίτων
φρῆν ἀμύσσεται φόβῳ.*

Illud et per se praestat, quod magis est ex arte poe- tica, et commendatur v. 168: *ταῦτά μοι διπλῇ μέριμνα φραστός ἐστιν ἐν φρεσί*, cf. Cho. v. 409. 412.

v. 559 V (HGL Ven. A Cant. 1. 2 Ald. Rob. Turn.) exhibent *πολίταις*, M *πολήταις*. Potest arche- typus exhibuisse quod restituendum est *πολιήταις* vel ^η*πολίταις* vel ^ι*πολήταις*.

v. 244 in VG legitur:

τίς δὲ ποιμάνωρ ἐπεστι κάπιδεσπόξει στρατοῦ,

in L extat ^{ov}*στρατῶ*, in M aliisque *στρατῷ*.

Hermannus iudicat: 'Praeferendus esse videtur genitivus, quae exquisitior constructio est, ut interdum in verbo *ἐπιστάτειν*.' Cf. etiam verbum *ἐπάρχειν*.

v. 90 scriptum est *ὄχυροῖς* in VH, *ἐχυροῖς* M. Genuinum videtur *ὄχυροῖς*. Nam e v. 79, ubi *ὄχυροῖσι* in codd. rec., *ἐχυροῖσι* in M, apparere puto librarium M bis idem mendum commisisse, sed altero tantum loco correxisse. Tum habemus Ag. v. 44 *ὄχυρόν ξεῦρος Ἀτρεΐδαιν*.

v. 601 in M aliisque codd. invenitur *ἐμπορος*, quod schol. Byz. explicat. Sed V (HGL Cant. 1. 2 Par. L Lamb. Rob.) habent *ἐμπειρος*, quod unice verum est. Idem mendum in libris Demosth. or. XII, 19.

v. 687 *πρεσμενεῖς* praebent V (H aliique et Ald. Turn.), *πρεσμενῆς* M (GL Cant. 2 Rob. Idem pro varia lectione in Par. AB). Illud melius, cf. v. 612sq.: *ῥαιδὸς πατρὶ πρεσμενεῖς χοὰς φέρονσ'*.

v. 213 *ἐσίδειν* in M, *ἔστ' ἰδεῖν* recte in VHGL.

v. 221 *τέκνω* in V, *τέκνοις* in M, quod nollem Sorofius defendisset (p. 35). Sed concedo Heimsoethium ex h. l. nimium de praestantia codicis coniecisse (in Aesch. memoria p. 7). Item valde dubia est eius coniectura, qua v. 1005 ex V *ἤπερ* elicuit *βεβᾶσιν οὐχ ἔπερ ἀρκῶται στρατοῦ* (cf. Aesch. mem. p. 6) comprobante olim Wecklinio (in Philol. v. XXXI, p. 719), qui nunc in ed. Teuffel. III cum Passovio et Toupio scribit: *βεβᾶσι γὰρ τοῖπερ ἀργέται στρατοῦ*. Cf. etiam Sorofii diss. p. 35, Reuteri p. 7.

v. 477 in M extat *ἀπήρκεσε*. In archetypo id

fuisse videtur, quod in V legimus ἀπήρκεσεν, unde conjectura factum est ἀπήρκεσαν, quod alii recentiores exhibent.

v. 235 in V (Par. A Lambeth. adscriptum in Par. B):
 τῆλε πρὸς δυσμὰς ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων,
 in H est δυσμὰς correcto acc. circumflexo in acutum,
 in M (G aliisque) δυσμαῖς. Praepositio πρὸς cum
 dativo coniuncta significat: apud ad iuxta, velut Prom.
 v. 833 sqq.

τηλουρὸν δὲ γῆν
 ἤξεις κελαινὸν φῦλον οἷ πρὸς ἡλίον
 ναίουσι πηγαῖς, ἐνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.

Sed notio, quae h. l. flagitatur, 'versus' ei structurae
 inest, qua accusativus adhibetur. Praecipue haec poni-
 tur ad verba, quae movendi aliquam rationem valent,
 ut Prom. v. 733

πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
 στρέψασα σαρτην στείχ' ἀνηρότους γῆρας,

ibid. v. 817

πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς
 πόντου περῶσα φλοῖσβον,

Ag. v. 1179

λαμπρὸς δ' εἰκεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
 πνέων.

Tum de statu alicuius vel situ locorum eadem
 constructio adhibetur, ut Prom. v. 364 sq.

Ἄτλαντος ὅς πρὸς ἐσπέρους τόπους
 ἔστηκε,

frgm. 404

Αἴγινα δ' αὖτη πρὸς νότον κεῖται πνοάς,
cf. Soph. fragm. 872 N.

τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον εἴληχε Πάλλας,
Hom. ι, 26

αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ παννυπερτάτῃ εἰν ἄλλῃ κεῖται
πρὸς ζόφον, αἱ δὲ τ' ἀνευθε πρὸς ἡῶ τ' ἡέλιόν τε.

Hoc πρὸς ζόφον expl. Phot. et Suidas πρὸς δυσμάς.

v. 583 sic corruptus est in M (*τοκέες δ' ἄπαιδες*)
ἐραδαιμόνι' (*ἄχη*), in VPar.AN legitur *ἐρᾶνται δαι-*
μόνι', in HGLVen.ABCant.1.2 Ox. Par. BFHKL Ald.
Rob. *ἐρρᾶνται δαιμόνι'*. Adversarii dixerint lectionem
ἐρρᾶνται δαιμόνι' coniectura ex *ἐραδαιμόνι'* factam
esse. Equidem puto a lectione *ἐρᾶνται δαιμόνι'* pro-
ficiscendum esse. Quae cum proxime accedat ad Me-
dicei corruptelam, veri simile videtur in archetypo
vocem *ἐρᾶνται* ad v. 583 adscriptam fuisse — errore
sc. librarii, qui eam debuit ad v. 574 adponere, ante
verba *στένε καὶ δακνάζου*, ubi nunc lacuna extat;
sed oculi a verbis strophae *οὐράνι' ἄχη*, quae statim
secuntur, ad verba antistrophae *δαιμόνι' ἄχη* aberraverunt —, scribam autem Medicei perperam descripsisse
ἐραδαιμόνι', cum syllabae *νται* et *δαι* in unum co-
alescerent. Hoc si statuimus, in VPar.AN archetypi
lectio servata est. In ceteris *ἐρᾶνται* in *ἐρρᾶνται*
correctum habemus, quod quivis librarius facere potuit.

Supersedeo multas libri M corruptelas leniores
enumerare, quae in codd. recc. emendatae sunt. Nam
utrum hi loci in recentiores recte ex archetypo trans-

lati, in M depravati sint, an in archetypo ut in M corrupti fuerint, in recentioribus a scribis vel grammaticis correcti sint, incertum semper erit. Hoc enim aequè facile fieri potuit atque illud.

II.

Quoniam vulgarem de Mediceo opinionem, quantum ad textum Persarum fabulae attinet, sustulisse nobis videmur, ad falsas de scholiis Aeschyleis sententias evellendas transimus.

De origine scholiorum M optime egit Iosephus Frey in diss. Bonnensi quae inscribitur 'de Aeschyli scholiis Mediceis' (a. 1857), ingeniose Roemerus in commentatione p. XIX laudata. Controversia autem est, utrum ad Aeschyli textum emendandum solis scholiis Mediceis fides habenda sit, an etiam glossematis interlinearibus in recentioribus libris traditis et scholiis Byzantinis quae vulgo A appellantur.

Dindorfius quidem, ut Medicei textum fontem omnium putavit, ita scholia A ex Mediceo fluxisse, sed aucta et amplificata esse comprobabat (primum in ed. schol. p. V, tum fusius in Philol. vol. XX, p. 1 sqq. et p. 385 sqq. et in vol. XXI, p. 193 sqq.). Sed ut in illa, sic in hac sententia Heimsoethius ab illo dissensit. Qui contendit tantum abesse, ut scholia Medicea fons fuerint scholiastae A, ut excerpta sint ex eis, quae in scholiis A rectius integriusque scripta leguntur. Glossemata autem librorum recentiorum antiquissimam memoriam repraesentare (cf. 'commen-

tationem de ratione quae intercedat inter Aeschyli scholia Medicea et scholiastam A', progr. acad. Bonn. a. 1868, et 'commentariolum de scholiis in Aeschyli Agam. scholiasta Mediceo vetustioribus', in ind. lect. Bonn. 1868/69, et eorum quos iam laudavi maxime librum de Aeschyli memoria). Tum Wecklinius (in curis Aeschyleis p. 43, cf. Philol. vol. XXXI p. 720) scripsit Heimsoethium nihil demonstrasse, nisi scholia A non e Mediceo profecta esse, sed sic rem se habere, ut scholia A et M ex eodem archetypo manaverint. Atque Medicei quidem librarium saepius scholiorum ordinem confudisse neque quo singula pertinerent intellexisse. Quo minus autem doctus fuisset, eo minus eum verba commutavisse. Contra qui commentarium A conscripsisset, eum liberius fonte usum nunc quaedam omisisse, nunc addidisse et quae separatim adnotata invenisset in ordinem coniunxisse. Eundem, cum nonnulla melius quam Medicei librarius legisset, prius commentarium composuisse videri, quam scholia M scripta essent. Denique Wecklinius putat fontem communem haud multo plura continuisse, quam quae etiam nunc in M extant. Hoc autem inde effici, quod paucissima, quae solis in scholiis Byzantinis, non in M, habemus, magni momenti sint. Cum Wecklinio consentit fere Guil. Seelmannus, nisi quod archetypum largiorem fuisse existimat (diss. I. p. 22). Cum Heimsoethio etiam Sorofus in diss. I. pugnavit, qui quamquam non male rem gessit, tamen de sua ipsius sententia, qua Dindorfium secutus est, certe nemini persuadebit. Denique Wilamowitzius (in Hermae vol. XXV, p. 161 sqq.) item ut Wecklinius fontem

communem constituit, cuius reliquiae in scholiis A et M servatae essent. At cum hic in archetypo fere eadem quae in M fuisse sibi fingat et scholia A doctrina Byzantinorum aucta esse arbitretur, ille scholia A integriora censet. Quae quamvis prava interdum sint, continere optimam veterum grammaticorum doctrinam. Cui nuper Wecklinius (in Burs. comm. a. 1892, p. 192 sq.) brevius contradixit quam ut se ipsum defenderet.

Omitto inquirere, quid recte, quid secus ab illis hominibus doctis iudicatum sit. Nam nisi omnia me fallunt, ope cum ceterorum quos adhibui codicum tum libri V litem discernere possum.

Ac primum quidem facile cognoscitur glossemata recentiorum librorum ad textum Mediceo vetustioreni melioremque pertinere. Unum iam commemoravi exemplum (p. XVII): gloss. codicis Par. B *μωρὸς* super *νέος* et *μωρὰ* super *νέα*, quae ad *ἐνεὸς* et *ἐνεὰ* spectant.

Neque minus notandum est gl. V quod v. 592 super *ἄρξονται* legitur: *καὶ ὑποκλίνονται*. Vides eo explicari *ἄζονται*, quae est coniectura Halmii (mus. Rhen. vol. XXIII, p. 295). Idem scholiasta Byzantinus ut multa alia adhibuit, sed vertit in futurum, quod cum futuro *ἄρξονται* convenire putaret.

Tum v. 316 haec in M scripta sunt: *οἱ τε ναὸς ἐν μιᾷς πέσον*, *οἱ τε* ex *οἷδε* corrupto. In V autem super *οἱ γε* pictum videmus *οἵτινες οὔτοι*. Quorum glossematum hoc spectat ad genuinam lectionem *οἷδε* (cf. gl. 312 *καὶ οὔτοι* super *οἷδ'*, gl. 347 *ταύτην* super *τῇδε*, sch. A 265 *ὅδε καὶ οὔτος*, al.), illud post corruptelam ortam additum est exemplo gl. 18 *οἵτινες*

super οἷτε, cf. A 16, gl. 44 οὔστινας super τοὺς, gl. 850 ἦτις super ἡ, aliorum. Ceterum vera scriptura οἶδε cum glossemate οὔτοι in uno cod. G tradita est, solum οἶδε in Par. A et F.

Tum v. 865 supra εὔ πρᾶσσοντες^{ας} (sic scriptum) gl. ἀντὶ τοῦ πορθοῦντες in V legitur. Unde facile elicueris πέρσαντας esse Aeschyli. Quod autem in M invenimus scholion: οὐ τεμένη θεῶν πορθοῦντες οὐ τάφους ἀνασπῶντες ὡς Ξέρξης τολμήσας ἐποίησεν, cum Medicei textu ita coniungere possumus ut lacunam quae h. l. statuta est sic fere expleamus:

ἀγνὰ μὲν οὐ πέρσαντας ἄγον οἰκούς.

Haec respiciunt ea, quae Dareus dixerat (v. 811 sqq.):

οἷ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
ἡδοῦντο συλᾶν οὐδὲ πιμπράναι νεῶς·
βωμοὶ δ' αἵστοι δαιμόνων θ' ἰδρύματα
πρόρριζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.

Atque in huius loci contextum coniectura eo melius quadrat, quod paullo infra similiter dicitur:

ὅσσας δ' εἶλε πόλεις
πόρον οὐ διαβὰς κτλ.

v. 949 sq. cum Porsono et Wecklinio sic legendum est:

γόνον αὖ γέννας πενθητηῆρος
κλάγξω δ' ἀρίδακρον ἰαχάν.

Itaque πόλεως quod omnes libri ante γέννας exhibent glossema est in textum transpositum. In H autem super γέννας exaratum est: καὶ τῆς ἀνατροφῆς, δηλαδὴ τῆς πόλεως (cf. sch. A). Hoc igitur ex antiquo codice servatum est, qui πόλεως nondum in textu praebuit.

Transeo ad scholia Byzantina. Quae quoniam maximam glossematum recc. codicum partem complectuntur, manifestum est ex eis quoque textum Aeschyleum emendari posse. An non recte Hermanuus v. 242 *πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερὸς σφιν ἐμπρέπει* pro traditis verbis *πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερὸς αὐτοῖς πρέπει* restituit ex sch. A, ubi legitur: ἄρα, φησί, διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῖς ἐμπρέπει ἡ βολὴ ἢ τοξικὴ; Possunt haec verba omnia antiquissimo scholiastae tribui, si modo Roemerus recte statuit illum paraphrasin conscripsisse.*)

Tum moneo de illo *ὑποκλιθήσονται* quod supra tetigi (p. XXV) et *καὶ τῆς ἀνατροφῆς, δηλαδὴ τῆς πόλεως* (p. XXVI).

Tum ad v. 232, qui sic in M traditus est:

πάντα θήσομεν θεοῖσιν τοῖς τ' ἐνερθε γῆς φίλοις
haec scripsit Byzantinus:

πάντα ποιήσομεν τοῖς τε θεοῖς καὶ τοῖς κάτω νεκροῖς.
Quae verba ad eam lectionem quadrare, quae est *τοῖς τ' ἐνερθε γῆς φθιτοῖς*, coniecit Otto Sieversius in act. soc. Ritsch. v. I p. 391. Sic etiam v. 524 vocem *φθιτοῖς* per *νεκροῖς* scholiasta explicat. Atque idem interpretamentum in antiquissimo codice Aeschyleo adhibitum esse hoc liceat exemplo demonstrare. Eumenidum enim v. 96 sq. sic exhibet M:

*) Item possunt verba sch. A 934 *ἀντὶ τοῦ ἐμαντῶ καὶ τοῖς συγγενέσι μου καὶ τῇ πατρὶα γῇ κακὸν γενόμενος* e vetustis scholiis hausta esse. Continent certe veram lectionem *πατρὶα* quae in omnibus codd. corrupta est. Sed potest Byzantinus vocem *πατρία* sic explicavisse.

ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν ὥς μὲν ἔκτανον
 ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται.

Itaque glossemate ἐν νεκροῖσιν vera lectio extincta est.¹

Tum v. 734 in M sic legitur:

Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος οὐδέ τις γέρων,

quo haec spectat Byzantini explicatio: τῶν Βακτρίων δὲ ἔρρει καὶ ἐφθάρη πᾶς δῆμος πανώλης καὶ ἀνδρεῖος καὶ πολειμὸς οὐδέ τις γέρων ἀπώλετο κτλ.

Quo modo, quaeso, haec cum poetae verbis conciliari possunt! Iste quidem bonus Byzantinus non dubitavit cum voce πανώλης ea interpretamenta coniungere, quae plane ab illa abhorreant. Nam, etsi exempla afferre non opus est, quanto aliter Suppl. v. 103 πανώλεις in M explicatum est. Ubi extat τοῦ ὀλέσθαι ἀξιόους ὃ ἐστὶ κακούς. Atque Sept. v. 539 ad πανώλεις in G glossema scriptum est παντελῶς ἡφανισμένοι. Sed hunc locum rectissime Heimsoethius (in libro de memoria Aeschylī p. 56) emendavit: παναλκῆς. Cf. Hesychii glossas: ἄλκιμος ἀνδρεῖος et ἀναλκῆς ἀνανδρος. Mitte tamen, quod Heimsoethius glossam ἀλκιμώτατον γενναῖον cum gl. V ὁ γενναῖος καὶ ἀνδρεῖος contulit. Nam cum hoc ab altera manu scriptum sit, cui nullam auctoritatem tribuendam esse infra exponam, statuendum est vocem ἀνδρεῖος e sch. marg. repetitam esse, ut alia glossemata, tum γενναῖος additum. De reliqua huius versus mutatione ab Heimsoethio prolata supersedeo referre. Sed cum Dindorfio videtur οὐ δὴ τις γέρων scribendum esse.

Denique v. 1043 in M hic est:

ἔϋξε μέλος ὁμοῦ τιθείς.

Quem, cum antistrophae verbis *ἐπορθίαζε νῦν γόοις* non respondeat, Heimsoethius (de Aeschyli memoria p. 78sq.) sic emendavit: *ἔϋξε νῦν ὁμόρροθον*. Atque his quidem de causis. Vocem μέλος dicit explicandi causa adscriptam esse, sicut in schol. BGL v. 946 *ἦσω σοι πάγκλαυτον μέλος* (cf. sch. A *ἦσω καὶ πέμψω θοῆνον καὶ λίαν πανόδυτον*). Similiter v. 550 *αἶρω δοκίμως πολυπενθῆ* in V adnotatum est *γόνον δηλονότι* (cf. sch. A). Atqui apud Byzantinum haec leguntur: *ἦτοι συνηρμοσμένον καὶ ἀρμόζον τῇ ἐμῇ συμφορᾷ ἔϋξε καὶ θρήνει*, quae neque ad μέλος neque ad ὁμοῦ τιθείς, sed ad adiectivum pro adverbio adhibitum, qualia saepius ad verba sonandi ponuntur, pertinent. Sed si quis in universum cum Heimsoethio faciat, de ipso tamen verbo substituto dubitet, conferat hoc schol. M ad Cho. 578 adscriptum: *ἀρτίκολλα] σύμφωνα καὶ ὀγιῶς συναρμοζόμενα* cum hac glossa Hesychii: *ὁμορροθεῖν ὁμοῦ ἔλκειν καὶ συμφωνεῖν*. Apparet verba *ὁμορροθεῖν* et *συναρμοζέσθαι* inter se respondere, cum utrique respondeat *συμφωνεῖν*. Itaque h. l. ad *ὁμόρροθον* scholiasta scribere potuit: *συννηρμοσμένον καὶ ἀρμόζον τῇ ἐμῇ συμφορᾷ*. Neque minus ex Hesychii interpretatione *ὁμοῦ ἔλκειν* elucet *ὁμοῦ τιθείς* verba adnotari potuisse.

His exemplis addo antiquissimam illam lectionem, quae cum *γρ(ἀφεται)* supra versum servata est. Supra βέλεα v. 272 in V legitur *γρ. μέλεα*, quod ad σώματα v. 278 pertinere certum est. Nam versum antistrophae

ἀλίδονα σώματα πολυβαφῇ

strophae versui τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῇ aequabilem reddere licet, cum scribimus

ἀλίδονα μέλεα παμβαφῇ.

Fortasse in stropha cum Lachmanho emendandum est πολέα. Cf. Ag. v. 1454, ubi πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαλ in M, sed πολέα legi iubet C. G. Hauptius propter versum antistrophae (v. 1474) κόρακος ἐχθροῦ σταθεὶς ἐννόμως.

Cum demonstravisse mihi videar inesse in codicum recentiorum glossematis et in scholiis Byzantinis, quae cum non congruant cum textu Medicei, tamen ad eum emendandum valeant, iam nascitur quaestio: unde illa glossemata, unde illa interpretamenta Byzantina? Atque si accuratius rem tractaverimus, hoc elucebit: et scholia M et glossemata recentiorum librorum et scholia A ab eodem archetypo originem duxisse, qui largissimam adnotationum copiam complexus est. Duo autem libri ex archetypo descripti sunt, alter Mediceus, cuius librarius scholia sic excerpserit, ut maxime ea, quae magni momenti sint, imprimis locos e poetis scriptoribusque allatos exararet, abundantiam autem glossematum plerumque neglegeret, alter ignotus liber, cuius scriba longiora archetypi scholia fere omisit, sed singulorum verborum interpretamenta diligenter transcripsit. Atque haec quidem glossemata fluxerunt in codd. V et H et id exemplar, quo scholiasta B usus est (cf. p. XIII).

Item scholia A ad antiquissima scholia redeunt. Sed Byzantinus, qui haec in commentarium fere per-

petuum coniunxit, non ipso archetypo usus est, sed recentiore codice, qui inde manavit. Nam, ut hoc statim absolvam, legitur sch. v. 375 *‘τοσαῦτα, φησίν, εἶπεν ὁ Ξέρξης ὑπὸ ἀλαζόνοιο καὶ τερπομένης διανοίας λίαν’*. Confusam vides eam interpretationem, quae ad veram lectionem in M traditam ὑπ’ εὐθύμου φρενὸς spectat, cum ea, quae ad recc. librorum ὑπερθύμου φρενός. Similia addas multa. Illud autem apographon archetypi potest id fuisse, e quo textus et glossemata V et H profecta sunt, potest aliud, ut putandum sit codicem unde V et H pendent ex duobus fontibus natum esse. Alterum enim librum fuisse, qui textum et glossemata ab archetypo descripta prae-buit (de textu vid. cap. I), alterum exemplar Byzantini, quod item ex archetypo originem duxit. De ipso archetypo hoc veri similiter statuas glossematum multitudinem e paraphrasi illa, quam genuinam scholiorum Aeschyleorum formam fuisse Roemerus l. l. demonstrat, oriundam esse.

Iam videamus, quo modo sententia nostra comprobari possit.

Summi momenti est, quod scholia M e scholiis A et e glossematis emendari licet.

Praeclarissimum exemplum est sch. M 379, ubi in codice extat τροπωτῆροδω et spatium sex fere litterarum, tum δεσμεύων. Dindorfius e verbis Byzantini τροπωτῆρ δὲ ὁ λῶρος δι’ οὗ δεσμεύονται illud sic correxit: τροπωτῆρ δὲ ὁ λῶρος ὁ δεσμεύων. Alteram corruptelam non animadvertit. Nam quod scripsit: κώπην εὐήρετμον ἀμφὶ σκαλὸν ἐδέσμευε. τροπωτῆρ δὲ ὁ λῶρος ὁ δεσμεύων τὴν κώπην πρὸς τῷ σκαλῷ,

mea quidem sententia post ἐδέσμευε addendum est τροπωτήρι, ut sequens explanatio vocis τροπωτήρ habeat, quo respiciat. Accedit Hesychii glossa τροπώσασθαι τὸ τὴν κώπην πρὸς τὸν σκαλμὸν δῆσαι τῷ τροπωτήρι. Rectissime igitur scholiasta Byzantinus: τὴν εὐήρετμον κώπην ἐδέσμευεν ἀμφὶ τὸν σκαλμὸν ἐν τῷ τροπωτήρι. Quis autem putaverit eundem Byzantinum, qui corruptelam sch. 862 δημωφελεῖς δῆμοι (pro θεσμοὶ scriptam) non correxit, utramque huius scholii corruptelam correcturum fuisse, si Mediceo usus esset. Sed omnis extinguitur dubitatio, si sequentia verba: ἔστι δὲ σκαλμὸς τὰ ἐν τῷ χεῖλει τῆς νεῶς ξύλα, ἐν οἷς αἱ κῶπαι δέδονται ex archetypo, quem statui volo, hausta esse putamus. Conferri possunt cum verbis Poll. I, 87 καὶ ὅθεν μὲν αἱ κῶπαι ἐκδέονται σκαλμὸς, ὃ δὲ ἐκδέονται τροπωτήρ· καὶ τροπώσασθαι τὴν ναῦν, Et. M. p. 715, 21 σκαλμὸς· περὶ ὃν δεσμεύουσι τὰς κώπας, πάσσαλος. Quod vero in BGL glossema est σκαλμὸς τὸ ξύλον, ἐν ᾧ ἡ κώπη δέδεται (σκαλμὸς om. BG, δεῖται BG), hoc fere in archetypo fuisse videtur: κώπην εὐήρετμον ἀμφὶ σκαλμὸν ἐδέσμευε τροπωτήρι. σκαλμὸς δὲ τὸ ξύλον ᾧ ἡ κώπη δέδεται. τροπωτήρ δὲ ὁ λῶρος ὁ δεσμεύων τὴν κώπην πρὸς τῷ σκαλμῷ. Sed M librarius a priore τροπωτήρι ad posterius aberrans mediam partem omisit. Itaque integrius scholion Byzantinum. Quod ad gl. V pertinet: σκαλμὸς λέγεται τὸ ὄρθιον ξύλον εἰς ὃ εἰσέρχεται ὁ τροπωτήρ, potest id ex eo gl. mutatum esse, quod BGL exhibent, potest genuinum esse. Tum exemplum habemus duplicis illius interpretationis, de qua disseruit Ios. Frey l. l.

Tum v. 85 ad Ἀσσύριον, quod et ipsum glossema est in textum insertum, glossema extat: *Περσικόν. τροπικῶς. οἱ Πέρσαι πρῶν Ἀσσύριοι ἐκαλοῦντο.* Sch. A exhibet: Ἀσσύριόν τε ἄρμα ἐλαύνων ἤρουν Περσικόν· οἱ γὰρ Πέρσαι Ἀσσύριοι ἐκαλοῦντο τὸ πρότερον. Sed in sch. M, quod est Σύριον θ' ἄρμα: ἀντὶ τοῦ Ἀσσύριον· οἱ γὰρ Πέρσαι τὸ πρότερον Ἀσσύριοι ἐκαλοῦντο, desideratur vox Περσικόν, ad quam respiciat enuntiatum οἱ γὰρ Πέρσαι κτλ. Cum autem τροπικῶς vix in V interpolatum sit, hoc fere in archet. fuisse videtur: ἀντὶ τοῦ Ἀσσύριον· Περσικόν· τροπικῶς· οἱ γὰρ Πέρσαι τὸ πρότερον Ἀσσύριοι ἐκαλοῦντο. Apparet neque gl. V neque sch. A ex Mediceo scholio fluxisse, sed utrumque ex archetypo, unde Mediceus.

Tum sch. M 226 legitur τὰ δὲ κακὰ τὰ σχεθέντα. Gl. V exhibet τὰ κακὰ δὲ . . κατασχεθέντα. Itaque, quod Weilius in M restituit, τὰ δὲ κακὰ κατασχεθέντα egregie firmatur. Archetypi autem lectio a librario M depravata, in codice V servata est. (Scholiasta Byzant. in cod., quo usus est, idem gl. invenit quod in HGL extat κατεχόμενα, propterea hoc scripsit.)

Tum v. 76 hoc invenitur gl. V: βασιλικὸν στράτευμα. Atque cum legeris sch. M: τὸ ἀνδρικὸν πληθὸς σημαίνει τὸ στράτευμα παρὰ τὸ τοὺς βασιλεῖς λέγεσθαι ποιμένας, concedes post στράτευμα inserendum esse τὸ βασιλικὸν, quo respiciant verba παρὰ τὸ τοὺς βασιλεῖς λέγεσθαι ποιμένας.

Tum sch. M 322 perverse scriptum est ἡ ἐκ ταύτης ἄφοδος. Rectissime in sch. Byz. ἡ εἰς ταύτην ἐφοδος.

Tum sch. M 452 ἡ ὡς ἱερᾶς οὔσης Πανός· ἡ ὡς ἔρημος ex sch. A, quod est ἡ ὡς ἱερᾶς Πανὸς οὔσης

τῆς νήσου ἢ ὥς ἐρήμου sic corrigendum est, ut pro ἢ ὥς ἐρημος scribamur ἢ ὥς ἐρήμου. Cadit Wecklinii coniectura, quae per se minus lenis est: ἢ ὥς ἱερὰ οὐσα Πανός· ἢ ὥς ἐρημος.

sch. M 73 ξεύξας νεῶν τὴν θάλασσαν ex sch. A restitui: ξεύξας διὰ νεῶν τὴν θάλασσαν. Idem in archetypo.

sch. M 64 ἀριθμῶν, sch. A et archet. ἡμερῶν.

sch. M 372 αὐτοῖς, sch. A παρ' αὐτοῦ, unde illud correxi in αὐτῷ. Hoc in archetypo.

sch. M 243 οἶον μάχονται, sch. A δι' ὧν μάχονται. Aut idem aut οἷς μάχονται in archetypo.

sch. M 423 τῶν σωμάτων, sch. A et archet., quod Wecklinius in M emendavit, τῶν πτωμάτων.

sch. M 131 καταλελοίπασι τὴν πόλιν ἀκολουθοῦντες Ξέρξῃ ὥς μέλισσαι τὸ σμήνος item corruptum est, ut in textu μέλισσα pro μελισσῶν (cf. p. XVI). Optime vero sch. Byz. explicat καταλελοίπασι τὴν πόλιν ἀκολουθοῦντες τῷ Ξέρξῃ ὥσπερ τὸ σμήνος τῶν μελισσῶν ἔπεται τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν. Cf. Reuter. diss. p. 22.

In argumento Persarum M exhibet Γλαύκῳ, scholiasta Byzantinus Γλαύκῳ Ποτνιεῖ, quod certissime e cod. archetypo repetitum est. Cf. Seelmann. p. 10sq.

Idem e coniunctis scholiis M et A 450 veram archetypi lectionem elicuit (p. 9 sq.) (Ψυττάλεια) ἀπέχει τῆς Σαλαμῖνος πρὸς ἡπειρον ε' σταδίου.

sch. M 776 Dindorfius scripsit δμῶννμος pro δμωνύμως. Idem in A et archet. Tum περιέσπασε correxit e πῶς ἔσπασε. Idem in archet. fuisse agnoscitur lectione scholii A ἐπέσπασε, quae corruptela frequentissima est.

sch. M 878 extat αὶ παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον οἰκῶσιν ἀνχοῦσαι, quod ex A correxi: αὶ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον οἰκῶσιν ἔχουσαι. Nam Aeschyleo ἀμφὶ debet respondere περὶ.

sch. M 80 τινὲς γὰρ, **sch. A** et archet. τινὲς δὲ.

sch. M 128 πέσῃ πέπλοις, Kirchhoffius corr.: πέσῃ ἐν πέπλοις, quam archetypi lectionem fuisse docet **sch. A** verbis πέσῃ ἐν τοῖς πέπλοις.

sch. M 138 ἐπὶ τὸ πενθεῖν, Kirchhoffius corr.: ἐπὶ τῷ πενθεῖν, quod ut in A, ita in archet. fuit.

sch. M 313 συνέκρουον ἄλλοις, gl. V, **sch. A**, archet.: συνέκρουον ἀλλήλοις, quod Kirchh. in M restituit.

Ad haec exempla ea accedunt, quae consensum scholiorum AMV exhibent. Nonnulla tamen ita comparata sunt, ut arbitrium, quo Byzantinus archetypi scholiis usus sit, cognoscas. Atque ea sola adfero. Legimus in **MV v. 4** κατὰ τιμὴν, in **A** ὡς πρεσβύτας καὶ ἐντίμους ὄντας, τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ κατὰ πρεσβείαν.

MV v. 88 ἀνδρεῖος, δόκησιν περὶ ἑαυτοῦ (αὐτοῦ V) ἔχων μεγάλην, **A** οὕτις δὲ δόκιμος ἦτοι φρονῶν ἑαυτῷ καὶ δοκῶν καὶ θαρρῶν (ex usu posterioris aetatis scriptorum).

MV 237 εἰ ληφθείησαν αἱ Ἀθῆναι, in **A** amplius scholion inde compositum.

M 327 ἀπὸ πόλεως, V ὁ ἀπὸ πόλεως Ἀύρνης (profecto accuratius et melius), **A** τὸ γένος ὦν ἀπὸ Ἀύρνης τῆς χώρας (perperam).

MV 478 ἐπὶ Λαρείου (ἐπὶ τοῦ Λαρείου V), **A** οὗς Λαρεῖος πολεμῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις ἀπέστειλε.

Tum Mediceus cum glossematis rece. librorum concinit, quae Byzantinus non adhibuit. Velut

MHV 43 οἱ διόλου τὴν ἡπειρον οἰκοῦντες,

MHV BGL 59 προτροπαῖς (in eo cod., unde BGL i. e. codd. scholia B continententes pendent, idem mendum erat, quod V praebet: προπομπαῖς. Ortum est e voce textus ὑποπομπαῖς),

MV 86 τοῖς Ἀθηναίοις,

MV 97 εὐκινήτου,

MH 119 Περσικὸν θρόνημα, V ἐπίρρημα θρόνημα Περσικόν,

M 255 τὸ κάλλος τὸ στράτευμα, V τὸ κάλλος τοῦ στρατοῦ,

M 333 λείπει τὸ κακῶν, V κακῶν δηλονότι, G κακῶν, H τῶν κακῶν,

MV 337 ἀναλαβῶν (cf. BGL),

MV GL 408 τάφους,

M 423 τῶν Περσῶν δηλονότι, V ἡγουν τῶν Περσῶν, BGL τῶν Περσικῶν,

MV 552 τῶν ἀνδρῶν,

MV 608 ἀλλὰ φθαρτικὸς,

MV 830 δικαστῆς,

MV 1047 τύπτε σεαυτὸν εἰς ἐμὴν χάριν.

Haec quamquam per se ex M fluxisse possunt, tamen, si quidem archetypus probatus est, ex hoc manavisse putanda sunt.

Iam transeo ad ea scholia, quae in commentario Byzantino et inter versus codicum recentiorum integrius scripta esse quam in Mediceo ex glossis scholiisque antiquis efficitur.

sch. A 117 legimus ἡ φρήν μου μελαγχίτων καὶ πενθήρης ἐστὶν ἢ ἀμφιμέλαινα et ἡ φρήν μου ἢ μελαγχίτων ἦτοι ἢ συνετὴ καὶ ἐν βάθει κειμένη καὶ ἀφανὴς οὐσα. (Cf. gl. V ἡ πενθήρης ἢ ἐν βάθει κειμένη, gl. B συνετὴ ἢ πενθήρης.) Sed in M gl. extat ἡ συνετὴ et sch. marg. μελαγχίτων: πενθήρης ἢ ἀμφιμέλαινα. Quae verba tenues reliquiae antiquissimi scholii sunt, quod optime in A servatum habemus. Inspicias Et. M. p. 577, 2:

μέλαινα σημαίνει τρία· τὸ σκοτεινόν, ὡς τὸ

ἔλκον νύκτα μέλαιναν (© 486),

καὶ τὴν σύνεσιν, ὅθεν καὶ

φρένες ἀμφιμέλαιναι (A 103),

καὶ τὸ βαθύ, ὅθεν καὶ

κρήνη μελάνυδρος (I 14)

ἡ βαθεῖα. τοῦ γὰρ μελαινεσθαι αἷτιον τὸ βάθος.

sch. Ven. A ad A 103 (φρένες ἀμφιμέλαιναι): αἱ ἐν βάθει κείμεναι ἢ τεταραγμέναι διὰ τὴν ὀργήν.

sch. E δ 661: αἱ ἐν βάθει κείμεναι ἢ κτλ.

Hesych.: ἀμφιμέλαινα βαθεῖα συνετὴ, et μέλαιναι φρένες αἱ βαθεῖαι.

Eust. ad A 103 p. 58, 4: μελαινὰς δὲ φρένας ἔφη ὁ ποιητὴς διὰ τὸ ἐντὸς αὐτὰς ἐν βάθει κεῖσθαι καὶ μὴ ὀρᾶσθαι ἢ κτλ.

Eust. 1116, 9 καὶ ὅρα τὸ ἀμφιμελαίνας οὐκ ἐπὶ ὀργίλου τινὸς λεχθὲν . . ἀλλ' ἀπλῶς οὕτω δηλοῦν τὴν ἐν βάθει θέσιν τοῦ τῶν φρενῶν σπλάγγνου (cf. Wilamowitzium in Herm. vol. XXV, p. 168).

sch. A 191 scriptum est λέπαδνα δὲ κυρίως αἱ

περὶ τὰ στήθη πλατεῖς ἱμάντες, οἷς ἀναδεσμοῦνται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸν ζυγόν. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ λέπω τὸ λεπίζω, λέπανον καὶ λέπαδνον. τινὲς δὲ λέπαδνα τοὺς μασχαλιστήρας φασι.

cf. Hesychii glossam λέπαδνα ἱμάντες πλατεῖς, οἷς ἀναδέονται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸν ζυγόν.

schol. Venet. ad E 729: λέπαδνα πλατεῖς ἱμάντες, οἷς ἀναδεσμοῦνται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸν ζυγόν. ὥς κόπτω κόπανον λέπω <λέπανον> λέπαδνον.

Et. M. p. 560 λέπαδνα οἱ κατὰ τῶν ἱππίων στηθεῶν ἱμάντες, οἱ μασχαλιστήρες. Etiam secundum Photium idem λέπαδνον et μασχαλιστήρ.

sch. A 415 vox χοιράδες, quae v. 424 extat, sic explanatur: αἱ ὕφαλοι καὶ θαλάσσιαι πέτραι.

cf. sch. Pind. Pyth. X, 81: χοιράδες .. αἱ ὕφαλοι πέτραι.

sch. A 207 πέλανος κυρίως ὁ πεπηγὸς φύπος λέγεται cf. cum vet. sch. Eur. Or. 220 (ed. Schwartz.): πέλανον ἐνταῦθα τὸν πεπηγότα φύπον ὑπὸ τοῦ ἀφροῦ. In verbis quae in fine leguntur ἐνταῦθα δὲ πέλανον τὴν θυσίαν φησί scholiasta usus est gl., quod in VH servatur, θυσίαν. Hoc autem ut per se optimum (cf. Suid.: πέλανοι πέμματα ἐκ παιπάλης τουτέστιν ἀλεύρου λεπιοτέρου εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια ὥς αὐτὸς φησι sc. Plato, vide Ruhnke. ad Tim. p. 11), ita inde commendatur, quod alterum interpretamentum V πλακοῦντα (etiam in G et L traditum) procul dubio ex archetypo fluxit. Nam adscriptum est ad v. 524 in M et V. Quod autem ibidem in H glossema θυσίαν invenitur, veri simile videtur in archetypo utrobique explicationes πλακοῦς et θυσία exaratas fuisse.

sch. A 982 haec inveniuntur: πεμπάζω γὰρ τὸ ἀριθμῶ, κυρίως δὲ τὸ κατὰ πέντε πέντε μετρεῖν μυρία μυρία. cf. schol. Hom. δ 412 (πεμπάσσεται) κατὰ πέντε ἀριθμήσει. Et. M. p. 660, 3 πεμπάσσεται ἀπὸ τοῦ πεμπάζω .. τὸ κατὰ πέντε ἀριθμήσειν. Hesych.: πεμπάσσεται κατὰ πέντε ἀριθμήσει. Phot. s. v. πέμ-
 πια: πεμπτάζειν γὰρ κατὰ πέντε ἀριθμεῖν. Cum eiusdem scholii verbis, quae sunt: οἱ Περσῶν δὲ βασιλεῖς εἶχον δύο τινάς, οἷς ἐπέτρεπον τὴν τῶν κοινῶν ἐπι-
 τήρησιν, οὗς βασιλέως ἐκάλουν ὀφθαλμούς, cf. Hesychii glossam: βασιλέως ὀφθαλμός· ἐπέμπετό τις ὑπὸ βασιλέως ἐπίσκοπος, ὃς ἐφεωρᾶτο τὰ πράγματα, ὃν τοῦ βασιλέως ὀφθαλμὸν ἐκάλουν.

sch. A 60 μαλερῶ explanatur per μαραντικῶ καὶ καυστικῶ. In VGL glossema est καυστικῶ, ad quod in V additum ἀφανιστικῶ, in GL θερμῶ (B habet θερμῶ καὶ διαπύρῳ). Haec autem quattuor interpreta-
 tamenta evadunt, si haec scholia inter se coniungimus: schol. Hom. BV ad Φ 375 .. ἢ παρὰ τὸ μαλεῖν τὸ ἀφανίζειν. δηλονότι τῷ θερμῷ καὶ καυστικῷ, schol. Ap. Rh. I 734 μαλεροῖο· οἱ νεώτεροι τοῦ λαμπροῦ, οἱ δὲ <παλαιοὶ> τοῦ μαραντικοῦ, Hesych.: καυστικὸν μαραντικόν, Eust. p. 691, 53 et Et. M. p. 574, 36 μαλερὸν per μαραντικὸν reddunt, sch. Soph. Oed. T. 190 (ἔρεα τὸν μαλερόν): τὸν καταμαραίνοντα.

gl. VH 35 Νεῖλος explicatur: ἡ Αἴγυπτος· ἐκεῖ γὰρ ὁ Νεῖλος. Quae doctrina eadem est, quae in Hesychii glossa: Αἴγυπτος ὁ Νεῖλος ὁ ποταμός, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα ὑπὸ τῶν νεωτέρων Αἴγυπτος ἐκλήθη.

Denique glossemata et scholia Byzantina ipsorum bonitate commendantur.

Velut sch. A 1074 δύσβατόν φησι τὴν Περσίδα οὐχ ὡς σκληρὰν καὶ δύσκολον εἰς ἔμβασιν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ κακῷ καὶ δυστυχίᾳ βαινομένην τῷ Ξέρξῃ. Cf. Wilamowitz. Hermae vol. XXV, p. 169. Idem laudat sch. A 412, quo *Λυκομήδης Αἰσχροαίου* primus navem cepisse dicitur, id quod etiam Plut. Them. c. 15 narrat. Neque dubium videtur, quin sch. A 716 ὡς ἐν συντόμῳ λόγῳ περιλαβεῖν καὶ εἰπεῖν συλλήβδην πάντα. ὡς παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ (Orest. v. 1)· 'οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ᾧδ' εἰπεῖν ἔπος' integrius sit quam sch. M σημειῶσαι τὸ ὡς ἔπος εἰπεῖν (cf. Wilam. l. l. p. 169). Item verba sch. A 554 ταῖς ἀπὸ τῆς Βάρεως οὖσαις, ἦτις ἐστὶ πόλις Περσίδος, ἐξ ἧς καὶ αἱ νῆες βαρίδες praeferenda sunt scholio M βαρίδες αἱ νῆες. Tum in archetypo fuisse videtur gl. V 151 οἱ Πέρσαι τοξόται, οἱ Ἕλληνες λογχηφόροι, quo Byzantinus ita usus est, ut scriberet οἱ μὲν γὰρ Πέρσαι τοξόται, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι λογχηφόροι. Item gl. VH 20 ποιοῦντες, ἀνδροπλήθειαν πολεμικὴν παρέχοντες εἰς ἐκφόβησιν ἀντιπάλων, gl. V 15 λείπει ὥστε εἰπεῖν περὶ ἐκείνων, gl. VH 6 τρόπος ἐτυμολογικός. Denique ut alia omit- tam gl. V 491 ἀπὸ δὲ τῆς γῆς κτλ. potest e para- phrasi quam Roemerus statuit profectum esse.

Restat ut enumerem quae possint ex archetypo in A et codd. recc. fluxisse.

Nam miro quodam modo universa scholiorum A et glossematum ratio cum scholiis Mediceis congruit. Sed cum ex his exemplis multa sint, quae omnia fere scholia praebeant, multaque a librariis postea addita

esse possint, de singulis tum demum iudicium ferre licebit, cum e pluribus codicibus collatis notitia archetypi certior facta erit. Interim haec notanda sunt:

Supplentur in scholiis, quae poetae omittere licebat, velut

gl. M Suppl. 133 ad ἀπάξει] ἡμᾶς.

gl. V Pers. 552 ad ἡγαγε] τὸν στρατὸν δηλονότι.

sch. M Cho. 419 ad πάρεστι σαίνειν] τῇ μητρὶ τὸν Ἀγαμέμνονα. sch. M Eum. 261 ad τὸ δ' οὐ πάρεστιν] οὐ πάρεστιν αὐτῷ νικῆσαι ἡμᾶς.

gl. V 620 ad πάρα] ταῖς ἐμαῖς χερσὶ δηλονότι (cf. A).

sch. M Prom. 936 ad πόριμος] πόριμος αὐτοῖς.

gl. V 297 ad διδόντων] αὐτοῖς, δηλονότι αὐτάς.

gl. V 213 ad παρεῖχε] ἐδίδου τῷ ἱέρακι (cf. A).

sch. M Prom. 222 ad αἰμύλας δὲ μηχανὰς] συνε-
τάς, τὰς ἐμὰς δῆλον ὅτι.

gl. V 609 ad φρένας] ἡμετέρας. sch. A 631 ad
κακῶν v. 634] τῶν ἡμετέρων κακῶν.

sch. M Eum. 641 ad εἶπον] οἱ δικασταί.

gl. V 465 ad παίουσι] οἱ Ἕλληνες (cf. A).

gl. V 455 ad κτείνοιεν] φονεύοιεν οἱ Πέρσαι.

Saepius ad pronomina notatur, quis aut quae res
eis significetur, ut

gl. M Cho. 419 ad τὰ δ'] τὰ ἄλλῃ.

gl. V 220 ad τῶνδ'] τῶν κακῶν.

sch. M Cho. 452 ad τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν]
αὐτός: τουτέστιν ἐπιθυμεῖ δὲ τὰ λοιπὰ γινῶναι ὁ πατήρ.

gl. V 487 ad οἱ δ'] ἄλλοι περισσοί.

sch. M Cho. 248 ad τοὺς δ'] ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς.

sch. M Eum. 503 ad τῶνδ'] ἡμῶν δῆλον ὅτι.

sch. A gl. V 1 ad τάδε] ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς.

sch. M Cho. 275 ad αὐτὸν δ' ἔφασκε . . τίσειν]
αὐτὸν, τὸν Ἀγαμέμνονα, ἔφασκε τελεσιουργεῖν.

sch. M Cho. 552 ad τήνδε] τὴν Ἠλέκτραν.

sch. M Cho. 581 ad τούτῳ] τῷ Πυλάδῃ.

gl. M Eum. 362 ad τάσδε] τῆς Κλυταιμῆστρας.

gl. M Eum. 641 ad ταύτην] τὴν Κλυταιμῆστραν.

sch. M Sept. 554 ad τοῦσδ'] τοὺς πολεμίους.

sch. M gl. VBGL 831 ad ἐκεῖνον] τὸν Ξέρξην.

sch. M Pers. 523 ad αὐτ'] αὐτά· ἀντὶ τοῦ τὰ ὀνει-
ρατα.

gl. V 195 ad χῆ μὲν] ἤγουν ἡ Ἀσία (cf. A 195).

gl. V 197 ad ἡ δ'] ἡ Εὐρώπη (cf. A 197).

gl. V 153 ad ἡδε] αὕτη. ἡ Ἄτοσσα.

gl. V 418 ad αὐτοὶ δ'] οἱ Πέρσαι.

gl. VGL 238 ad αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις.

gl. VBG 427 ad τοὶ δ'] οἱ Ἕλληνες (cf. A 427).

Similia haec sunt exempla:

sch. M Pers. 423] ad βροτῶν] τῶν Περσῶν δη-
λονότι.

cf. gl. V ἤγουν τῶν Περσῶν, gl. V 89 ad φωτῶν]
τῶν Περσῶν (consentit A).

sch. M Pers. 877 ad ἄνακτος] τοῦ Δαρείου. Idem
in gl. VBGL; cf. sch. A 874.

sch. M Cho. 554 ad ἄνδρα] τὸν Ἀγαμέμνονα.

sch. M Pers. 5 ad οὓς αὐτὸς ἄναξ: οὓς αὐτὸς ὁ
Ξέρξης κτλ. cf. sch. A 1.

gl. V 650 ad ἀνὴρ] ὁ Δαρεῖος. gl. V 446 ad
ἄνακτι] τῷ Ξέρξῃ (cf. sch. A). gl. VH 154 ad βασι-
λέως] τοῦ Ξέρξου. gl. V 645 ad δαίμονα] τὸν Δαεῖον
(cf. sch. A 643).

sch. M Suppl. 224 ad θεοῦ] τοῦ Ποσειδῶνος.

sch. M Cho. 358 ad χθονίων τυράννων] Πλούτωνος καὶ Περσεφόνης.

gl. V 457 ad θεός] ὁ Ποσειδῶν. sch. A 691 ad κατὰ χθονός θεοί] οἱ κάτωθεν τῆς γῆς θεοὶ οἶον ὁ Πλούτων καὶ ἡ Περσεφόνη. gl. V 505 ἤρουν τοῦ Ἥλιου (cf. gl. HBG).*)

sch. M Cho. 790 ad ἀνδρὸς φίλου πῶλον] τοῦ Ἀγαμέμνονος. τὸν Ὀρέστην.

gl. V 612 ad παιδὸς πατρὶ] ἤρουν τοῦ Ξέρξου. τῷ Δαρείῳ.

Ad pronomina, quae ad quaedam antea dicta pertinent, adponitur ὃ εἶπον vel quid simile.

sch. M Pers. 262 ad τόδ' ἄχος] ὃ εἶπον. cf. sch. A 261.

sch. M Sept. 534 ad ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ] τοιοῦτός ἐστιν οἶον ἐγὼ εἶπον.

gl. VBGL 440 ad τοῖσδε] οἷς εἶπον. cf. sch. A.

gl. V 203 ad ταῦτα] ἃ εἶπον (sed quae his in V antecedunt verba αὐτὰ ἄτινα εἶδον ἐν νυκτί, ut inepta explicatio, certissime recentiora sunt).

gl. V 263 ad ἐκεῖνα] ἃ εἶπον (cf. sch. A ὅσα ἔφην).

sch. A 516 ad ταῦτ' ἐστ' ἀληθῆ] ταῦτα ὅσα εἶπον ἀληθῆ ἐστι.

*) Hac observatione firmaretur coniectura Wecklinii, qui v. 451 φιλόχορος Πάν in φιλόχορος θεός mutari vult, nisi leges metricae obstarent omnino. Contra schol. Med. ὁ θεός ὁ Πάν sic explicatur, ut in archetypo supra ΠΑΝ glossema fuerit ὁ θεός, quae scriptura etiam nunc in L servata est. Scriba autem Mediceus illud in marg. transferens mutavit ὁ θεός ὁ Πάν.

sch. A 173 ad ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε] ὡς τούτων ὧν εἶπον οὕτως ἐχόντων.

Praepositio διὰ ad accusativum casum adponitur:

sch. M Ag. 85 ad τί] διὰ τί.

sch. M Suppl. 335 ad τί φῆς ἐκνεῖσθαι] διὰ τί λέγεις ἐληλυθέναι.

sch. M Cho. 802 ad τὸ δὲ καλῶς κείμενον] διὰ τοῦτο τὸ καλῶς ἀναιρεθισόμενον.

gl. M Pers. 162 ad ταῦτα] διὰ ταῦτα. gl. V διὰ, gl. BGL διὰ τοῦτο.

gl. M Pers. 168 ad ταῦτα] διὰ ταῦτα. gl. VH διὰ, gl. BGL διὰ τοῦτο.

sch. A 117 ad ταῦτα] διὰ ταῦτα.

gl. V 549 ad μόρον] διὰ. cf. A διὰ τὸν μόρον.

gl. V 1039 ad πῆμα] διὰ τό.

Dualis numerus redditur plurali:

sch. M Cho. 406 ad Ἀτρειδᾶν] τῶν Ἀτρειδῶν.

gl. M Sept. 905 ad τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιιν] τοὺς δύο βασιλεῖς.

gl. VH 188 ad ἀμώμω] ἔμωμοι. gl. VGL ad κασιγνήτω] ἀδελφαί. gl. VHBGL 194 ad αὐτῶ] αὐτὰς (cf. A).

Adscribitur, quae persona appelletur:

sch. M Prom. 731 ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς αὐτήν.

sch. M Cho. 367 ἀπέστρεψε τὸν λόγον εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ. sch. M Cho. 448 πρὸς τὸν Ὀρέστην φησίν.

sch. M Cho. 981 πρὸς τὸν χορόν.

gl. V 229. 916 πρὸς τὸν χορὸν ὁ λόγος. gl. V 525 πρὸς τὸν χορόν. gl. V 631 πρὸς τὸν Δαρεῖον δηλονότι. gl. V 706 πρὸς τὴν Ἀτοσσάν.

Notatur, quae περιφραστικῶς ab Aeschlylo dicta sint:

sch. M Sept. 354. 475. 541. 607. Ag. 491. Cho. 656 (κατὰ περίφρασιν sch. M Sept. 551. Suppl. 723. Cho. 584).

sch. M Pers. 720 τὸ ἄπλωμα, περιφραστικῶς τὴν ἡπειρον. cf. sch. A τῆς γῆς τὸ ἄ., περιφραστικῶς δὲ τὴν γῆν τῶν Περσῶν φησι πᾶσαν.

sch. M Pers. 368 κατὰ περίφρασιν τὸν αἰθέρα. cf.

sch. A 358 τὸ τέμενος τοῦ αἰθέρος, περιφραστικῶς αὐτὸν τὸν αἰθέρα.

sch. A 507 ὁ γὰρ λαμπρὸς κύκλος τοῦ ἡλίου (περιφραστικῶς ὁ ἥλιος) φλέγων κτλ. cf. gl. V ἡρουν ὁ ἥλιος.

sch. A 358 τοῖς καταστρώμασι τῶν νεῶν, περιφραστικῶς ταῖς ναυσίν.

sch. A 920 ἡ τὸ κόσμον ἀντὶ τοῦ νεότητος, περιφραστικῶς τῶν νέων ἀνδρῶν καὶ γενναίων.

Tum quod in V et H super βασιλεῖς scriptum est (pertinens quidem ad genuinum βασιλῆς) v. 24 Ἀττικῶς, idem obviam est in sch. M Sept. 102. 389 (cf. sch. M Sept. 629. Cho. 73. Eum. 32. 599. Prom. 3).

Tum in M scholia a praepositione διὰ incipiunt, velut ad Pers. 747 διὰ τὸ ἰδρῦσθαι αὐτόθι Διὸς ἱερὸν adnotatum est. Quod autem Byzantinus hoc ita commentario suo intexuit, ut scriberet ἱερὸν δὲ τοῦτον φησι διὰ τὸ κτλ., haud inepte conicias verba scholii A 650 ὄχθον δὲ τὸν τάφον καλεῖ διὰ τὸν ἀναχωματισμὸν ad antiquum scholion redire, quod erat διὰ τὸν ἀναχωματισμόν. Alia haec sunt exempla: sch. A 500 ἄγνοῦ διὰ τὸ καθαρὸν καὶ διειδὲς φυλάττειν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ. sch. A 620 ξανθῆς δὲ διὰ τὸ τὸ ὕψισθεν μέρος

τοῦ φύλλου ὡς πρασινίζον ἐμφαίνεσθαι. sch. A 820 διὰ τὸ ἄπειρα εἶναι. gl. V 37 διὰ τὸ ἀνακεῖσθαι τῷ ἡλίῳ (quod sic mutavit Byzantinus: ἔστι δὲ καὶ αὕτη τῷ ἡλίῳ ἀνατεθειμένη).

Quid vero, quod sch. A 88 et gl. V 91 habemus τροπικῶς τὴν προσβολὴν τῶν Περσῶν, in M τὴν προσβολὴν τῶν Περσῶν? Nonne illud τροπικῶς idem est quod M praebet sch. Prom. 156. 718. Sept. 582. Eum. 558? Item quod sch. A 483 legitur τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἐν χειμῶνι πλεόντων ὅτε φουσῶσιν ὀλέθριοι ἄνεμοι, nonne optimum est? Nihil de tropo in M.

Haec de universa scholiorum ratione. Praeterea singularum vocum interpretamenta afferre possum, quae consensum glossematum M et glossarum Hesychii aliorumque praebeant, atque struem quidem possum spinosam accumulare. Sed desisto, cum plane obscurum sit, quid ex archetypo depromptum, quid a librariis recc. codicum e lexicis haustum sit.

Sed hoc animadvertendum est vilissimis quoque recentiorum librorum glossematis, unde viri docti contemptum illorum haurire solent, non solum in M, sed etiam in archetypo similia tradita esse.

Nam ut v. 538 in V τὴν πόλιν, in G πόλιν supra ἄστυ exaratum est, ita in M Sept. 332

κορκορυγαὶ δ' ἄν' ἄστυ, ποτὶ πόλιν δ'

pro eo legitur, quod Hermannus restituit:

κορκορυγαὶ δ' ἄν' ἄστυ, πρότι δ'.

Itaque idem glossema in textum illatum est.

Tum ut in V ceterisque codd. saepius articuli supra voces positi sunt, ita articulus in M Prom. v. 977

de loco interlineari in versum delapsus est. Nam e lectione M

τὸν ἑξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς τὸν ἡμέροις
παρόντα τιμᾶς

et lectionibus recentiorum codicum, qui modo τὸν ἑφημέροις, modo ἑφημέροις exhibent, elucet archetypi scriptura: τὸν ἑξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς ^{τὸν} ἑφημέροις. Cf. etiam gl. Cho. 64 ad δι' αἵματα] διὰ τὰ αἵματα.

Similiter particula δὲ haud raro in textum M irrepsit, velut Sept. v. 329 καπνῷ δὲ pro καπνῶ est, Cho. v. 784 Ζεῦ σὺ δέ νιν φυλάσσοις pro ὦ Ζεῦ σὺ νιν φυλάσσοις, Eum. v. 509sq. τλάμων δέ τις μάταν παρηγορεῖ pro τλάμων μάταν παρηγορεῖ (cf. sch. Ag. 69. Suppl. 620 λείπει τὸ τίς). Item in V v. 243 ἔρχη δὲ σταδαῖα. Tum ut in recc. libris ὦ super vocativum invenitur, ita sch. M Eum. v. 670 ὦ Παλλὰς ad Παλλὰς adnotatum est, sch. M Cho. 43 ὦ γῆ μήτηρ ad γαῖα ματα, sch. M Suppl. 79 ἀλλ' ὦ γενέται θεοὶ ad ἀλλὰ, θεοὶ γενέται (cui simillimus est Pers. v. 631 in V sic traditus: ἀλλ' ὦ χθόνιοι δαίμονες pro ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες).

Tum quod in recc. codd. compluries ὥστε supra infinitivum scriptum et in sch. Byz. cum eo coniunctum legitur: in M ad Pers. v. 251 exaratum est λείπει ὥστε, ad Cho. v. 68 λείπει τὸ ὥστε, ad Eum. 159sq. λείπει τὸ ὦς. Verba Eum. v. 166sq.

πάρεστι γὰρ ὁμφαλὸν
προσδρακεῖν αἰμάτων
βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγρος ἔχειν

sic explicantur: ὥστε τὸν ὀμφαλὸν ἔχειν αἱμάτων ἄγρος ἐπαίροντα, verba Cho. v. 479 sq.

τοιάνδε σου χρεῖαν ἔχω
φυγεῖν μέγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθου <δόλον>

sic: ὥστε φυγεῖν τὰς ἐπιβουλάς Αἰγίσθου τιμωρησάμεν ην αὐτόν.

Neque aliter res se habet de adverbio *ἐνεκα*. Nam ut v. 9 sq. καὶ πολυχρόσου στρατιᾶς ἤδη genitivus superscripto *ἐνεκα* expeditur, ita ad Prom. v. 413 στένω σε τύχας scholiasta M adscripsit λείπει τὸ *ἐνεκα*.

Tum quod sch. A et gl. V 166 particula *μή* verbo *δέδοικα* addito explanatur, sch. M Prom. v. 68 legitur λείπει σκόπει, quo Aeschyli verba *ὅπως μή* perspicua fiant.

Tum ad gl. V 201 (cf. sch. A 197) *σφε]* αὐτόν, gl. V 809 (cf. sch. A 809) *σφιν]* αὐτοῖς, gl. BGL 761 (cf. sch. A 761) *σφιν]* αὐτοῖς conferenda sunt sch. M Prom. 9 τὸ χ διὰ τὸ σφέ, gl. M Sept. 602 *σφε]* αὐτόν, Pers. v. 242 ubi *σφιν ἐμπρέπει* cum Hermannō legendum pro αὐτοῖς πρέπει.

Tum ad gl. V 264 (cf. sch. A 263) ad αὐτὸς] *ἐγὼ* cf. sch. M Eum. 290, ubi delendum λείπει, ut solum ἐμὲ ad αὐτόν adscriptum sit, sch. M Suppl. 814 ad ἀμφ' αὐτᾶς] περὶ ἐμαντῆς (cf. Hesych. gl. αὐτὸς ἢ ἐγὼ ἢ σὺ ἢ ἐκεῖνος).

Crisis quam dicunt in his exemplis tollitur: sch. A 195 pro *χῆ]* καὶ ἡ, gl. V sch. A 307 pro *χῶ]* καὶ ὁ, sch. A 505 pro *χῶστις]* καὶ ὅστις. cf. sch. M Prom. 947 ad *χῶ* τρόπῳ] καὶ *ῶ* τρόπῳ.

Plane autem sterile glossema legitur ad Prom. v. 844 ἢ θείλω] ἤπερ θέλω. Quod potest paraphraseos antiquissimae frustulum videri. Eiusdem fere pretii sunt, quae in sch. Byz. et gl. recc. extant, ὅστις pro ὅς (cf. etiam sch. M Prom. 242. Sept. 583), ὅσπερ pro ὅστις (sch. A 218, cf. Hesych.: ἄπερ ἐστὶν ἄτινά ἐστιν). Item sch. M Chō. 306 ad τῇδε] τούτῳ τῷ τρόπῳ respondet scholio A 524, ubi τῇδε per οὕτως redditur. Neque gl. 290. 474. sch. A 620, quibus πάρα per πάρεστιν expeditur, alia sunt atque sch. Eum. 396, ubi ἐπεστὶν ad ἐπι adscriptum est.

Quoniam demonstravimus et scholia M et glossemata recentiorum codicum et Byzantina scholia ab eodem archetypo originem accepisse et docuimus quam multa in M non tradita inde manavisse possint, extremum est, ut comprobemus archetypum eundem librum fuisse, unde textum fabularum in codices recentiores fluxisse capite I diximus.*) Nam quamquam hoc per se veri simillimum est, non desunt certa quaedam argumenta, quibus haec sententia confirmetur. Nam Medicei librarius, quamquam scholia fere nulla exaravit — ea enim scripsit corrector (m) —, duo tamen glossemata ipse pinxit: ἐπὶ Δαρτείου v. 478 et τάφος v. 650. Quorum illud etiam in V, hoc in VBGL obviam est. Ille autem librarius M certe ea non scripsisset, nisi in fonte supra versum fuissent. Idem ne versu quidem 754 ἀρπαγή in ἀρπαγῇ stultissime mutasset, nisi hoc in scholio legisset (ἀρπαγή codd. recc.).

*) Nullis causis allatis Wecklinius p. XIV edit. contendit scholia et textum ex eodem libro profecta esse.

Diximus haec de scholiis genuinis. Nec vero negandum est spuria in codd. recc. inveniri. Ut omittamus scholia Byzantina, quae eis tam referta sint et tam plena nugarum, ut archetypi imago obscurata sit, examinemus, quae glossemata in cod. V interpolata sint. Is enim instar omnium sit. Cautè tamen progrediendum est, quoniam constat archetypum non solum gravissimas, sed etiam levissimas continuisse adnotationes. Itaque ea tantum quae certe postea inserta sunt e multis scholiis suspectis hauriamus.

Inde autem proficiscendum videtur, quod versus post v. 256 interpolatus: *στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν*, qui in M scholii loco adscriptus est, haec habet glossemata: *ἀγαπᾷ, μηνυτήν, λόγων*.

Quibus adiungendum est gl. v. 126 *γενήσεται* super *ἔσται*, quod post *γυναικοπληθὺς* in textu legitur, olim autem super *ἀπύων* exaratum fuit (cf. sch. M *ἢ λείπει τὸ ἔσται· ἔσται ἀπύων*, gl. H *λείπει τὸ ἔσται*).

Tum verba corrupta pro veris explanantur. Cf. gl. v. 625 ad *ἀπότως*, quod pro *γαπότως* scriptum est: *ἐξαιρέτως πάντων δηλονότι*. Spectat hoc ad *ἀτόπως* lectionem nonnullorum codicum (γ' *ἀτόπους* H). — gl. v. 531 ad *πυστοῖς*, quod pro *πιστοῖσι* extat: *καὶ διδασκικοῖς*. — gl. 374 ad *κράτους* pro *κρατὸς* exaratum: *ἐξουσίας*. — gl. 560 ad *Σουσίδος* ex *Σουσίδαις* corruptum: *πόλεως*. — gl. 937 ad *πρὸ φθογγου* ex *πρόσφθογγου* (M *προφθόγγου*) depravatum: *πρώτου λόγου*. — gl. 316 *οἷτινες* (vide p. XXV).

Tum pessima interpretamenta inveniuntur: gl. v. 170 *δσην δύναμιν ὁ χρυσὸς ἔχει*. — gl. v. 195 *ἐνυρ-*

ροῦτο] ἐνεδύετο. — gl. v. 203 αὐτὰ ἄτινα εἶδον ἐν νυκτί (de gl. ἃ εἶπον vid. p. XLIII). — gl. v. 218 λόγοις] ἐν τοῖς δεινοῖς οὐείρασι. — gl. v. 263 γινώσκετε δηλονότι. — gl. v. 377 ἀκόσμως] ἡγουν ἀπαιδεύτως. — gl. v. 347 ὑπό σου, item gl. 602 ἀπό τῶν βροτῶν. — gl. v. 365 θεὸν φθόνου. — gl. 574 στένε] πόλις δηλονότι. — gl. 617 ἀκήρατον] ἀθάνατον. — gl. 648 ὧδε οἶος ἦν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν. — gl. 659 ἐξῆλθε. — gl. 787 ἡγουν οἱ πρὸ τοῦ Ξέρξου βασιλεύσαντες pro οἱ πρὸ τοῦ βασιλεύσαντες. —

Accedunt quae iam altera manus delevit gl. 755 et 911. (Sed gl. 817 βοήθεια ad κρηπὶς adscriptum, quod illa extinxit, errore pro ὑποβάθρα exaratum est, cf. sch. A. Sane mirum mendum, nec vero magis mirandum quam haec: sch. marg. (i. e. sch. A) v. 931 ἐπεὶ γυνὴ Ἀσίας pro ἐπὶ γόνυ ἢ Ἀσίας, v. 636 ἐν γῇ pro αἰανῇ, 571 διὰ φόβου pro διὰ διφθογγου, 242 ἔχονται pro μάχονται, 171 παρρησίαν pro παρουσίαν, gl. 805 βουλευσασθαι pro στρατευσασθαι.)

Leniora haec sunt:

gl. 146 ἡ χρεία γὰρ καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀνάγκης προσῆκον καὶ ἀρμόδιον ποιεῖ τὸ βουλευέσθαι. Contra M: ἡ γὰρ χρεία προσῆκον ποιεῖ τὸ βουλευέσθαι (cf. A). Similiter auctum gl. 80 πλουσίας ἡγουν ἐκ χρυσοῦ γεγεννημένης eo quod est τοῖς οὐσι δηλονότι ἐκ τῆς, gl. 122 ἐστερημένον ἀνδρῶν eo quod est ὅτι ἐστὶ δηλονότι, gl. 4 κατὰ τιμὴν (Mediceo firmatum) eo quod cum illo non convenit κατὰ τάξιν γηραιάν. Tum gl. 48 ἔχοντες δηλονότι, ut per se perversum, ita inde falsum esse cognoscitur, quod non quadrat ad alterum gl. ἐξορμῶσι δηλονότι ἀπὸ κοινοῦ. Hoc autem de-

fenditur gl. H et sch. A. Tum lexicon olet gl. 596 ad βάξειν] λέγειν εἴ τι θέλει. Sterilia haec sunt: gl. 598 ad αἰμαχθεῖσα] τῷ αἵματι δηλονότι, gl. 586 πᾶν] δηλονότι τὸ περίγειον ὄλον (ut Byzantinus scripsit sch. 398 πάντα τὰ ἐκείσε περίχωρα), gl. 240 ἤρουν καὶ οἱ δόμοι πλούσιοι εἰσιν.

Nonnullae voces superscriptae recentioris aetatis sunt: gl. 122 λεώπολις ad ἄστυ, gl. 215 τροπαιουχήσας ad πράξας, cf. sch. A 860, gl. 557 τοιοντοτρόπως ad οὔτω, cf. sch. A 860 πρῶτα per πρωτοτύπως explicatum, gl. 307. 323 κοντάριον ad δόρυ, gl. 53 κονταράτοι ad ἀκοντισταί, gl. 343 ἰδίᾳ ad χωρίς, gl. 579 τζουκνιζόμενοι. Neque minus e recentiorum explanandi consuetudine est illud λέγω ad appositiones adnotatum in gl. v. 273. 512. 547. 618. 621. 631. 654. 1024. 1056. Idem sch. A 874: ἐκείνας λέγω αἰ κτλ.

Praeter haec et alia in archetypo omnia ea non legebantur, quae ab altera manu in V picta sunt. Primo aspectu vides, quam multa eorum leviuscula sint et vilia. Fere nulla consentiunt cum ceterorum codicum glossematis, nulla cum Mediceo solo, nisi forte e gl. προ super πέμψω v. 1077, quod cum sch. M προπέμψω convenit, quidquam effici putes, nimis quidem audacter. Quae autem congruunt cum scholiis marginalibus, profecto ex eis excerpta sunt. Nam scriba erat quasi cupidus scribendi. Voluit lacunas, quas prior librarius reliquerat, de suo explere, quantum potuit. Non tamen potuit. Perversa et futilia exaravit glossemata. Velut verba v. 499 sq. πῆγνυσιν δὲ πᾶν ῥέεθρον expediuntur ἀντὶ τοῦ ἐξήρανε. Ad v. 667, ubi in V est Λαρεῖδαν οἶ, adscriptum est ὅπου

ἡγουν ἐνταῦθα. Imprimis vero ea mentione digna sunt exempla, ubi ad glossemata a priore scriba picta alter additamenta adposuit, cf. haec:

gl. V 660 ὁ βασιλεῦ, alt. m. add. ἡγουν ante ὁ, παλαιὲ post βασιλεῦ. — gl. V 599 ἡ Σαλαμῖς, ἡγουν add. alt. m. — gl. V 597 βίας δεσποτικῆς, καὶ τῆς illa add. — gl. V 621 στέφανοι, illa add. ἡγουν. — gl. V 812 ναοὺς, illa add. τοὺς. — gl. V 821 τὰ ὅστ᾽ ἀ κτλ., καὶ illa praescripsit. — gl. V 879 καὶ αὐχος καὶ καύχημα ἔχουσai, τὸν Δαρεῖον add. illa.

Est ista nimirum cupiditas scribendi. Quam autem accurate ea perlegerit librarius, quae prior exaravit, inde maxime apparet, quod gl. 670 accentum ab illo omissum posuit, v. 1015 accentum correxit, gl. 1069 litterarum nonnullas lineolas paene evanidas suo liquore iterum pinxit, supra nomen Xerxis, quod v. 736 legitur, lineam duxit, quae supra nomina scribi solebat. Tum gl. 705 πρὸς τὸν χορὸν ex eo haustum est, quod proximo versu a priore manu datur, πρὸς τὴν Ἀτοσσαν. Sed quod dixi e schol. marg. petita esse, quae cum eis concinant, inspicias gl. 827. Ubi prior librarius supra τὸν παρόντα δαίμονα scripsit τὴν οὔσαν εὐτυχίαν, quod legas τὴν παροῦσαν εὐτυχίαν. Alter praefixit προσ ante οὔσαν, cum in marg. sch. invenisset τὴν προσοῦσαν αὐτῷ εὐτυχίαν.

Atque hoc certum est: si dempseris ea, quae in scholiis marg. et gl. ab altera manu exaratis inter se paria sunt, paucissima restare, quae aliquam speciem verae adnotationis ex archetypo haustae praebeant. Atque ea profecto e lexico quodam repetita sunt.

Ut autem hic librarius scholiorum marginalium

rationem habuit, ita aut prior librarius ipse aut aliquis eorum, qui ei praeierunt. E. g. gl. v. 7 *προέκρινε*, quod codd. GLO exhibent firmatque gl. M Sept. 492 (*προεκριθῇ* ad *ῥέθῃ*), in V sic sonat: *προέκρινε τῶν ἄλλων*. Hoc autem scriba in sch. marg. invenit. Neque vero tam saepe, quam cuilibet leviter in his scholiis versato videri possit, hanc rationem adhibuit. Velut ea exempla, quibus idem mendum in sch. marg. et in gl. conspicitur, versa vice sic sunt expedienda, ut dicamus librarium, dum scholia marginalia exararet, glossemata respexisse eorumque corruptelas in scholia marg. intulisse. Quae explicatio inde efficitur, quod librarii textum iuxta positum semper spectabant. Cf. sch. A 44 *Ἀρκευς* V, *Ἀρκευς* corrupte, ut in ipso textu nonnullorum codicum, vulgo Dd.H. — sch. A 82 in lemmate vox *λεύσων* a V, qui textum inspexit, addita est, ut *ἀμέτερον* sch. A 148 a librario H. — In lemmate sch. A 204 *γῆς* pro *πηγῆς* H, ut in textu fabulae. — sch. A 136 *δάκρυσιν* correxi e lectione vulg. et gl. VGL, *δακρύμασιν* e fabulae textu irrepsit. — sch. A 996 *τὸν μάρδον ἀνδρῶν* V, ut in textu pro *τῶν Μάρδων ἀνδρῶν*. — sch. A 688 et in textu V *καλεῖτε* pro *καλεῖσθε*. — sch. A 601 *ἐμπειρος* V, ut in textu, quamquam schol. falsam lectionem *ἐμπορος* explicat. — sch. A 755 et in fabula *ἐδιδάσκετο*.

Eodem modo glossemata respiciebantur. Quod hoc maxime exemplo perspicuum fit: gl. V 143 est *φέρετε*, cum in textu *ἄγετε* ex *ἄγε* corruptum sit. Idem glossema in sch. marg. V pro *φέρε* substitutum est. Tum gl. v. 283 in V corrupte legitur *ἐφώνει* (recte in H *κράξε φώνει*). Inde autem scriba sch. marg.

scripsit: *ἐκραξε, φησί, καὶ ἐφώνει* pro *κράξε, φησί, καὶ φώνει*. Item corruptela gl. V 817, qua *αὔξει* pro *αὔξεται* extat, in sch. marg. recepta est.

Compluries glossemata leguntur, quae quod cum *καὶ* coniuncta sunt, cum scholiis Byzantinis congruunt. Velut utrobique ad v. 644 *καὶ τῶν νεκρῶν*, v. 632 *καὶ ὁ Πλοῦτων*, v. 635 *καὶ ἐπέκεινα*, v. 425 *καὶ ἀτάκτως* adnotatum est. Facile credideris haec ex illis hausta esse. At inveniuntur eadem exempla, quibus similia non praebent sch. marg. Velut gl. V 130 est *καὶ ἱππικὸς* (A *πᾶς γὰρ ἱππικὸς*), gl. V 201 *καὶ ἐπεὶ* (solum *ἐπεὶ* GL, A *ἐπεὶ δὲ*), gl. V 221 *καὶ αἰτοῦ* (solum *αἰτοῦ* G, nihil in A), gl. V 312 *καὶ οὔτοι* (solum *οὔτοι* G, *οὔτοι* in initio scholii A), gl. V 324 *καὶ κινῶν* (solum *κινῶν* G, nihil in A), gl. V 347 *καὶ ναυμαχία* (A *ἦτοι τῇ ναυμαχίᾳ*).

Sed iam satis multa de glossematis spuriis. Fortasse archetypi imago eo certius restituetur, quo plures libros collatos habebimus. Est sane labor spinosus. Nonnemo profecto reformidabit rubiginem scholiorum doctrinaeque grammaticorum. Fortasse etiam in genera codices describere licebit. Certe in posterum qui Aeschyli Prom. Sept. Pers. fabulas emendare volent — nam de Promethei et Septem fabulis eandem rem atque de Persis facile est demonstrare —, numquam eis negligendi erunt recentiores codices. Quorum textus suum habent pretium. Glossemata autem multa antiquissimam repraesentant memoriam. Neque minus e scholiis Byzantinis, dummodo caute adhibeantur, textus Aeschyleus emendari potest.

ADNOTATIO CRITICA.

Cum editio Dindorfii, quippe qui neque antiquiores editiones neque libros manu scriptos diligenter adhibuerit, ad usum philologorum non sufficiat, maximas curas novae editioni impendi. Nolo tamen pro absoluta venditare, quae satis firmo etiam careat fundamento. Nam etiamsi ipse codd. VHGL et editt. Victorianam Pauwianamque accuratissime contuli, tenuissimam apud Dindorfium invenis copiam variarum lectionum, apud antiquiores nullam, neque quid Dindorfius neque quid antiquiores coniecturis aut correcturis posuerint adnotatum extat.

Itaque ut iam de codicibus loquar, Seelmannus in diss. de propagatione scholiorum Aeschyleorum stemma quod dicitur nimis audacter effinxisse mihi videtur. Quamquam concedo codd. Parisinos artius inter se cohaerere videri.

Nec minus veri simile iudices codd. V et H continere eiusdem originis scholia, id quod his paucis exemplis — permulta adicias — demonstrare satis habeo:

sch. 356 legitur *ὡς μέλλουσι φηγεῖν οἱ Ἕλληνες. τοῦτο δὲ ἐποίησεν, ἵνα ἐν ἀπογνώσει μάχοντο οἱ Ἕλληνες*, sed V et H om. verba *τοῦτο δὲ . . Ἕλληνες*. — sch. 399 est *τὴν θάλασσαν τὴν βρώχιον καὶ βαθεῖαν. τὸ δὲ βρώχιον κτλ.*, sed verba *τὴν βρώχιον καὶ βαθεῖαν* desunt in V et H. — sch. 761 uterque exhibet *εἰς φθορὰν γὰρ πάντες ἐχώρησεν* pro *εἰς φθορὰν χωρήσαν*. — sch. 523 pro verbis initio omissis *πρὸς τὸν χορὸν ἢ Ἀτρεΐδῃ φησιν* postea inserit uterque: *τοῦτο δὲ λέγει πρὸς τὸν χορὸν*.

Maxime autem interest utrumque ad scholia emendanda multum valere. Nonnulla delibare liceat ex eis exemplis, quae consensum codicis M praebent.

sch. 168 *ὃ ἐστὶν* VHM, *τοντέστιν* vulgo Dd.

sch. 431 *λείπει τὴν μάχην* VHM, *λείπει τὸ τὴν μάχην* vulgo Dd. — sch. 483 *ἐκεῖ* VHM, *ἐκεῖσε* vulgo Dd. — sch. 860 *τολμήσας ἐπόησε* V (H om. schol.), *τολμήσας ἐποίησεν* M, *ἐτόλμησε ποιῆσαι* vulgo Dd. — sch. 16 cum initium optime servatum est in V

et H, tum verba *ἔστι δὲ καὶ τοῦτο πόλις Περσῶν*. πόλις habet etiam M, πόλισμα vulgo et ap. Dd. legitur. — sch. 42 *τὴν τροφήν ταύτην* VHM, *ταύτην τὴν τροφήν* vulgo Dd. — Ibid. e lectione VH: *λυδῶν μύρον ἔφασαν* restitui *Λυδῶν μύρον ἔφασαν*, quod est in M. At *μύρον Λυδῶν ἔφασαν* vulgo Dd. — sch. 427 verba *ἢ τινα βόλον καὶ ἄγραν τῶν λυθῶν*, quae VH exhibent, vulgo et ap. Dd. non invenimus. Firmantur autem et fabulae textu et gl. M. — sch. 153 vulgo et ap. Dd. legitur: *λέγει δὲ τὴν Ἀτοσσαν, ἣτις ἦν θυγάτηρ μὲν Κύρου, γυνὴ δὲ Δαρείου, μήτηρ δὲ Ξέρξου κατὰ Ἡρόδοτον*. Sed in V finitur scholion voce *Ἀτοσσαν*, et separatum, ut in M, extat ad v. 159 scholion: *Ἀτοσσα, θυγάτηρ Κύρου, γυνὴ Δαρείου, μήτηρ Ξέρξου κατὰ Ἡρόδοτον* (H om. et sch. 153 et sch. 159). Similiter sch. 155 et 161 vulgo et ap. Dd. perperam inter se coniuncta sunt. — sch. 885 *ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγῳ* V, *ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει* M, *ἐν τῷ Αἰγαίῳ* (ex recentioris aetatis scriptorum consuetudine) vulgo Dd.

Ut autem fabulae textus et glossemata libri V praestant textui et glossematis libri H, ita scholia marginalia. E. g. sch. 591 verba *ἰστέον δὲ ὅτι τὸ βασιλεῖα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα πηκτικὰ μακρὸν ἔχει τὸ α*, quae Mediceo defenduntur, non nisi in V tradita sunt. Quin etiam tota scholia in hoc uno extant, velut sch. 719. 809. 900. 934. E singulis lectionibus has affero: sch. 652 *τοῦ τάφου* V, *τοῦτον* OP, *τοῦτο* vulgo H. sch. 1025 *βοηθῶν* V, *βοηθειῶν* vulgo Dd. H. sch. 402 *πρώτον* V, om. vulgo Dd. H. sch. 317 *τὴν πυρεάν καὶ ξανθὴν* V, *καὶ ξανθὴν* om. vulgo Dd. H. sch. 135 *τὸν προνεύοντα εἰς* V (ut M), *τὸν προνεύοντα καὶ εἰς* vulgo Dd. H.

Imprimis ad ea scholia corrigenda, quae H omisit, saepe unius V praesidio uti opus est. Velut sch. 117 ex illo sic restitui:

διὰ ταῦτα ἡ φρήν μου μελαγχτίων καὶ πενθήρης ἔστιν ἡ ἀμφιμέλαινα. ἀμύσσεται φόβῳ . . . ἀσυνδέτως. Nam in textu vulg. et Dd. *διὰ ταῦτα ἡ φρήν μου, ἡ μελαγχτίων καὶ πενθήρης ἔστιν ἡ ἀμφιμέλαινα, ἀμύσσεται φόβῳ . . . ἀσυνδέτως* vox *ἀσυνδέτως* sensu caret.

Tum de editionibus Victorii et Pauwii hoc certum est diversos adhibitos esse codices, qui quidem nunc cum Parisinis nunc cum V et H nunc cum uno ex his vel pluribus consentiant nunc ab omnibus differant. Notanda autem est ratio qua Mediceo usi sint editores. Cuius scholia saepe cum scholiis Byzantinis coniunxerunt, velut ad sch. 12 additum est *ἄλλως οἴκωκεν ἀπόλωλεν ἢ πᾶσα δύναμις τῶν Περσῶν*. Nusquam indicaverunt, quid e M hausissent. Tamen facile cognoscitur origo Medicea. Quam in apparatu crit. tum solum adnotavi, cum dubia videri potest.

Quoniam, quamvis paucis, tamen demonstravisse mihi videor et codd. V et H et textus Dindorfianum antiquioresque aequae ad editionem curandam adhibendos esse, breviter exponere lubet, quae potissimum menda in libris manu scriptis et editionibus obviam sint.

A lenioribus ut incipiam peccatis: singula verba accurate depingenda non curabant librarii, sive quod in scholiis hoc minus interesse credebant, dummodo ipsa interpretatio recte scriberetur, sive quod omnino grammaticorum doctrina industriam fatigabat.

cf. sch. 143 τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ vulgo Dd., ut M. *τὸν-έστιν* VH.

sch. 776 *κατεβίβασαν* P pro *καταβιβάσαι συνεβουλεύσαντο*.

sch. 216 *τὴν ἐκείνου κατὰ τῶν Ἀθηναίων ἐκστρατεῖαν* Dd. pro *τὴν ἐκείνου ἐξοδὸν καὶ τὴν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἀφίξιν*, quae lectio scholio M firmatur.

sch. 358 *ιδίαις* V pro *οἰκείαις* quod probatur sch. 507.

sch. 44 *οἰκοῦσι* O pro *κατόκων*.

sch. 155 *βαθύζωνοι δὲ αἰτῶναι* V pro *βαθύζωνοι δὲ αἱ Περγασίδες* quod sch. interlin. V reperimus.

sch. 143 *φροντίσωμεν* vulgo Dd. H, *φροντίδα ποιήσωμεν* V quod ad poetae verba *φροντίδα θώμεθα* explicanda melius est et gl. V defenditur.

sch. 601 *δυστυχεῖς* V pro *δυστυχοῦντες*.

sch. 483 *πνέουσιν* vulgo pro *φυσῶσιν*, et *ἐφυγον* vulgo pro *φυγῆς ἐδράξαντο*.

sch. 753 *τυχόντος* Dd. ex P pro *καταλαβόντος*. Hoc autem gl. M *τοῦ καταλαμβάνοντος* respondet.

sch. 74 *συναγόμενον* VH, *συνηγμένον* vulgo Dd. M.

Interdum ex omnibus codicibus, quorum nullus veram lectionem praebet, genuina verba concludenda sunt. Velut

sch. 50 *οἱ ἐνοικοὶ οἱ ἐκ τοῦ ἱεροῦ Τρώλου* V,

οἱ ἐνοικοὶ τοῦ ἱεροῦ Τρώλου HO,

οἱ πλησίον οἰκούντες τοῦ ἱεροῦ Τρώλου Dd.

(itaque P, cum ex antiqu. edd., quae schol. om., lectio non possit hausta esse).

Inde facile id, quod glossemate V servatum est: *οἱ ἐνοικοὶ οἱ πλησίον ὄντες τοῦ ἱεροῦ Τ.* efficitur. Itaque bis vera lectio mutata est, ita tamen, ut in VHO *ἐνοικοὶ* vox servaretur et ex *οἱ πλησίον ὄντες* fieret *οἱ ἐκ τοῦ* (*οἱ ἐκ corruptela* om. HO), in P servaretur *οἱ πλησίον* et ex *ἐνοικοὶ ὄντες*: *οἰκούντες* fieret.

Tum verborum structurae mutantur, velut sch. 234 pro *ἐρωτηθεὶς ὁ χορὸς .. φησιν: ἐρωτᾷ τὸν χορὸν ἡ Ἄτοσσα .. καὶ φησιν* V, quod ferri omnino nequit, nisi scribis *καὶ οὐτός* vel *ἐκείνός* φησιν. Sed recte ceteri codices.

sch. 523 pro πρὸς τὸν χορὸν ἢ Ἀτοσσά φησιν· ὑμεῖς . . ἐκρίνατε· ὑμεῖς . . ἐκρίνατε, τοῦτο δὲ λέγει πρὸς τὸν χορὸν V H.

sch. 188 pro καὶ σχεῖν ἐκ μὲν Παρθενόπης . . , ἐκ δὲ Πομφολύγης· ἐκ μὲν οὖν Πομφολύγης σχεῖν . . , ἐκ δὲ Παρθενόπης V, ut chiasmus, qui est inter verba, qualia vulgo legantur, et antecedd. (Ἄνδρων . . φησι τὸν Ὠκεανὸν γῆμαι Πομφολύγην καὶ Παρθενόπην), deleteretur.

Saepius sententiae contrahuntur, id quod fortasse non tam scribarum arbitrio, quam angustius spatii marginalis, quae eos coegerunt, tribuendum est.

sch. 579 verba ἀναύδων δὲ παίδων τῆς θαλάσσης τῶν ἰχθύων λέγει om. O, qui paullo supra — sc. post ἀναύδων καὶ ἀφώτων παίδων — inserta habet verba ἤτοι τῶν ἰχθύων.

sch. 50 haec in V: γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ στέω στεύω ὥς χέω χεύω. ἀπ' οὗ τὸ παθητικὸν στεύονται καὶ ἐν συγκοπῇ στεῦνται. στεύω δὲ κνολῶς τὸ φρίσσειν καὶ ὑπομένω ἀσφαλῶς κλονοῦν δίκην. καὶ Ὅμηρος 'στεῦται γάρ τι ἔπος ἔρρειν κορυθαίολος Ἔκτωρ'. Sed in P: γίνεται δὲ τὸ στεῦνται ἀπὸ τοῦ στέω στεύω στεύονται καὶ κατὰ συγκοπὴν στεῦνται ὥς χέω χεύω χεύονται χεῦνται.

sch. 705 initium sic in H:

ἄλλ' ἐπεὶ δέος· εἰπόντος τοῦ χοροῦ πρὸς τὸν Δαρεῖον, ὅτι φοβοῦμαι μὲν τὰ κατὰ χάριν εἰπεῖν σοι, ἵνα μὴ ψευδόμενος ἐλεγχθῶ, φοβοῦμαι δὲ καὶ τὸ ἄληθές σοι εἰπεῖν, ἵνα μὴ λυπηθῆς, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Δαρεῖος.

Eadem agnoscuntur in vulgata lectione, in qua verba ἵνα μὴ ψευδόμενος — εἰπεῖν propterea omissa esse apparet, quod oculi librarii a prioribus ἵνα μὴ ad posteriora aberraverunt. Sed consilio verba contracta sunt in V, ubi εἰπόντος τοῦ χοροῦ πρὸς τὸν Δαρεῖον, ὅτι φοβοῦμαι μὲν καὶ τὰ ἄλλα, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Δαρεῖος et in libris Dindorfii, ubi εἰπόντος τοῦ χοροῦ τὰ προειρημένα (sc. in schol. antecedd.) φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Δαρεῖος.

sch. 375 haec ap. Dd.:

πᾶς τε ἀνὴρ ναυτικὸς τὴν εὐήρετον κώπην ἐδέσμευεν ἄμφω τὸν σκαλὸν ἐν τῷ τροπωτήρῳ. ἔστι δὲ σκαλὸς τὰ ἐν τῷ χεῖλει τῆς νεὼς ξύλα, ἐν οἷς αἱ κώπαι δέδενται. τροπωτήρ δὲ ὁ λῶρος, δι' οὗ δεσμεύονται· ἢ οὕτως· ἄμφω τὸν σκαλὸν τὸν εὐήρετον ἔτροποῦντο καὶ διὰ τοῦ τροπωτήρος τὴν κώπην ἐδέσμευεν.

Pro quibus vulgo et in V et H haec leguntur: πᾶς τε ἀνὴρ ναυτικὸς τὴν εὐήρετον κώπην ἐδέσμευεν ἄμφω τὸν σκαλὸν καὶ τὸ ξύλον ἐν τῷ τροπωτήρῳ καὶ τῷ λῶρῳ (sed λόγῳ H, καὶ χῶρῳ συνεδέσμευεν V, qui antea ἐδέσμευεν om.).

Itaque verba καὶ τὸ ξύλον e verbis ἔστι δὲ σκαλὸς τὰ ἐν τῷ χεῖλει τῆς νεὼς ξύλα, ἐν οἷς αἱ κώπαι δέδενται, verba καὶ

τῷ λόρῳ e verbis τροπωτήρ δὲ ὁ λῶρος, δι' οὗ δεσμεύονται repetita sunt.

sch. 191 λέπαδνα δὲ κυρίως οἱ περὶ τὰ στήθη τῶν ὑποξυγίων ἱμάντες V pro λέπαδνα δὲ κυρίως οἱ περὶ τὰ στήθη πλατεῖς ἱμάντες, οἷς ἀναδεσμοῦνται οἱ τράχηλοι τῶν ἱππῶν πρὸς τὸν ξυγόν. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ λέπω τὸ λεπίζω, λέπανον καὶ λέπαδνον. τινὲς δὲ λέπαδνα τοὺς μαχαλιστήρας φασι.

Tum omittuntur explicationes, velut eae quae ab Ἰστέον δὲ incipiunt sch. 179. 591. 636. — Praecipue altera e duabus vel una e pluribus interpretationibus neglegitur, ut eae quae ab ἄλλως incipiunt sch. 64. 135. 207. 500. 804. 1057. Verba usque ad ἄλλως sch. 1002 om. Dd. — ἡ οὕτως κτλ. sch. 375 om. vulgo VH. — τινὲς δὲ κτλ. sch. 317 om. PVH, sch. 931 om. P.

Frequentissima autem ea est licentia librariorum, qua e singulorum poetae vocabulorum interpretamentis unum vel duo supprimunt.

cf. sch. 121 μὴ πύθεται, φησί, καὶ μάθῃ καὶ ἀκούσῃ V, καὶ μάθῃ vulgo om., καὶ ἀκούσῃ om. Dd.

sch. 218 αἰτῶ δὲ καὶ ζήτηι καὶ παρακάλει vulgo Dd. H, καὶ ζήτηι καὶ παρακάλει om. V.

sch. 277 πρόχωρος καὶ πλατὺς καὶ ἐρύχωρος PH, καὶ πλατὺς om. V, καὶ ἐρύχωρος om. O.

sch. 94 ἀνάσων καὶ κρατῶν vulgo VH, καὶ κρατῶν om. Dd.

sch. 574 τείνε δὲ καὶ ἐξάπλου Dd. V (δὲ om. Dd.), καὶ ἐξάπλου vulgo om.

sch. 579 ἀναύδων καὶ ἀφώνων vulgo Dd. H, καὶ ἀφώνων om. V.

sch. 110 πολικαινομένης τε καὶ λευκαινομένης Dd. V, τε καὶ λευκαινομένης vulgo om.

sch. 401 ταχυνάτως καὶ ἐκινήτως V, καὶ ἐκινήτως om. OP (cf. gl. M 97 ἐκινήτων).

Haud raro vera lectio, cum illud mendum in aliis codicibus aliter factum sit, e coniunctis librorum lectionibus efficitur.

sch 261 scriptum est δακρύετε καὶ βρέχεσθε ἐν δάκρυσιν, ὦ Πέρσαι, κλύοντες. Sed δακρύετε καὶ om. VH, quod defenditur sch. M et gl. V; καὶ βρέχεσθε ἐν δάκρυσιν, ὦ Πέρσαι, om. vulgo et ap. Dd., quod defenditur gl. VHG.

sch. 507 extat διήκε καὶ διήλθε τὸν ποταμὸν μέσον ἤγουν διελθεῖν καὶ ρεῦσαι καὶ λυθῆναι τὸ πεπηγὸς ἐποίησε. Sed καὶ διήλθε om. vulgo Dd. improbante gl. VBGL, διελθεῖν καὶ ρεῦσαι καὶ om. VH dissentiente sch. M.

sch. 952 ὁ ἑτέρους. ἄλκην καὶ βοήθειαν καὶ νίκην δούς. Ubi verba καὶ νίκην solo in V inveniuntur. Quae respondent gl. M τουτέστι νικηφόρος.

Similiter vox explicanda ante explicationem praetermittitur.

sch. 26 *δεινοί δὲ καὶ ἐπιτήδαιοι καὶ δεξιοί* Dd.,
ἐπιτήδαιοι δὲ καὶ δεξιοί vulgo V.

sch. 44 *δίοποι καὶ διέποντες καὶ οἰκονομοῦντες αὐτοὺς* Dd.,
διέποντες καὶ οἰκονομοῦντες αὐτοὺς V, *διέποντες*
αὐτοὺς H, *οἰκονομοῦντες αὐτοὺς* vulgo.

sch. 128 *λακίς καὶ ῥήξις* V, *λακίς* καὶ om. vulg. Dd. H.

sch. 150 *τὸ νικῶν ἦτοι τὸ νικήσαν καὶ ἡττήσαν* H,
τὸ νικῶν ἦτοι τὸ νικήσαν V,
τὸ νικήσαν καὶ ἡττήσαν vulgo Dd.

sch. 210 in verbis *κίρκον ἦτοι ἱέρακα σφαδάζοντα καὶ*
ὀξέως κινούμενον ἐν τοῖς πτεροῖς καὶ χηλαῖς ἦτοι ἐν τοῖς ὀνυξί
τὸ κάρα καὶ τὴν κεφαλὴν: κίρκον ἦτοι om. VH, *χηλαῖς ἦτοι*
om. VH, *τὸ κάρα καὶ* om. V.

Plenissima sunt haec scholia interpolationum. Quae in codd. OPQ leguntur, a Byzantino grammatico saeculo XII exeunte aut XIII ineunte scriptas eas esse Seelmannus docuit (cf. diss. l. p. 20). Mitto cod. Q, unde Dindorfius ad Persarum scholia nullam lectionem adnotavit praeter sch. 48. Tamen codd. P et Q ab eodem libro profectos esse credamus (cf. Seelm. p. 13). Sed cod. O multis caret interpolationibus quas P continet.

Atque e Persarum quidem scholiis — si minora praeterimus — haec sola in utroque inveniuntur interpolata: schol. 719 (de Darei liberis), schol. 556 (ubi ex sch. antec. altera explicatio repetita, altera ab interpolatore addita est), schol. 722 additamentum: *συνεστρατήγει γὰρ τῷ Ξέρξῃ ὁ Μαρδόνιος*, initium sch. 500: *ἀγνοὺς φασὶ τοὺς ποταμοὺς ὡς ὄντας τῆς ἀθανάτου φύσεως μύθημα. λέγει δὲ καὶ τὸν παρόντα Στρυμόνα ἀγνὸν διὰ τὸ καθαρόν καὶ διειδὲς φυλάττειν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ*. Pro his e codd. VH et antiqu. edd. scripsi: *ἀγνοῦ Στρυμόνος: ἀγνοῦ διὰ τὸ καθαρόν καὶ διειδὲς φυλάττειν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ*.

Haec igitur codicibus O et P communia. Contra P solus abundat interpolationibus. Quas si perlegeris, cognosces grammatici ut Byzantini ita vano ingenio excellentis consilium doctrinae ostentandae. Partim eam e lexicis exhausit. Cf. sch. 236 (de Eretria capta), sch. 770 (de Cyro et Dareo), fin. sch. 940 (quo additur *εἰσὶν οἱ Μαριανδννοὶ ἔθνος Παφλαγονικόν*), fin. sch. 38 (quo *Θῆβαι Τροπλάκιοι* commemorantur), fin. sch. 317 (ὁ *Μάταλλος Ἄραψ ἦν καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν μέλαιναν ἔπνον εἶχε. τοιοῦτοι γὰρ οἱ Ἀραβικοὶ ἔπνοι*). Etymologicam sapientiam praebet sch. 928 de voce *φύστις*. De significatione vocis *ῥύπος* est sch. 207. Duo scholia, quibus novae explicatioes dantur, spuria cognoscimus additis verbis *ἡ δὲ σύνταξις τοιαύτη* (vide Seelmann. p. 13), sc. sch. 527. 537. Aliis retractavit interpolator scholia genuina, cf. sch. 13, alt. sch. 720.

794. 869. 900. Miserrimam explicationem inseruit alt. sch. 747 (ἢ ὡς ὅτι θεῖαι δυνάμεις ἐπεκάθητο φυλάττουσαι τοὺς τόπους οὗς διήλθεν ἡ Ἰώ), 657 (ἢ ἀνεπτέρου καὶ ταχύτατον ἐποίη), 721 (ἢ πείσαν τὴν βλάβην), sch. 434. sch. 197 (ad hoc adhibuit gl. quale extet in BGL: δεικτικῶς· ἐν ταύτῃ, τῇ δεξιᾷ [δεικτ. om. B, ἐν om. G]). Vile additamentum est sch. 761 ἔστι δὲ ὁ λόγος ἐν εἰρωνείᾳ, sch. 438 ἐναπολέλειπται δὲ τὸ δῆμοιρον τοῦ κακοῦ, vilis interpretatio sch. 550 δοκίμως] ὀξέως καὶ μεγάλως, sch. 720 Ξέρξης ἐρμηνεύεται στρατηγικώτατος· διὸ καὶ θούριον αὐτὸν εἶπεν.

Speciem doctrinae, quam simulabant isti grammatici, invenis sch. 967, ubi Homeric loci citantur, et sch. 240, ubi ἐνια τῶν ἀντιγράφων afferuntur. De variis lectionibus sunt sch. 62. 276. 284. 931.

Aliae interpolationes ita comparatae sunt, ut is qui eas scripsit aut ipso libro M aut scholiis M in aliquo codice exaratis usus esse debeat.

Nam sch. 1 in fine eadem praebebat P quae M, cum vulgo et in OVH vera legantur verba Byzantini, qui archetypi scholion e consuetudine sua permutavit.

Tum scholio 694 discimus grammaticum novisse Mediceae lectionem τάχυνε, cum genuino scholio ἐτάχυνε explicetur.

sch. 937 grammaticus iste e schol. M sumpsit προσφάνησίν σοι ἡγουν χαίρετισμα πέμψω. Sed Byzantinus, qui genuina scholia composuit, recentiore libro usus (v. p. XXXI) lectionem πρὸ φθόγγου expedit.

sch. 541 P habet: κατασχίζουσαι ἐνεργητικῶς· ἐρέκη γὰρ ἔστιν εἶδος φντοῦ εὐσχίστου, cf. sch. M. Posset tamen ab ipso Byzantino hoc scriptum iudicari, nisi accederet, quod sch. 1061 τὸ δὲ ἐρέκη τὸ σχίζω παρῆται ἀπὸ τοῦ ἐρέκη ὅπερ ἔστι φντὸν εὐσχίστου item in uno cod. P invenitur. Unde duplex ab eodem interpolatore facta interpolatio efficitur.

Denique sch. 1055 τὸ Μῦσιον μέλος τουτέστι τὸ θρηνητικόν· οἱ γὰρ Μῦσοι καὶ οἱ Φρύγες μάλιστα εἰσι θρηνητικοὶ e sch. M οἱ γὰρ Μῦσοι καὶ οἱ Φρύγες εἰσι μάλιστα θρηνητικοὶ originem accepit.

Venimus nunc ad cod. O, in quo multo pauciora interpolata sunt. Nam praeter ea, quae cum cod. P communia habet, haec: scholio 411 praecedat interpretatio quae e sqq. hausta est, scholio 776 addita est quae ex antecedd. deprompta. Perverse sch. 206 de aquila templi Apollinis dicitur. Sch. 885 (de Lesbo insula) cf. cum Eust. comm. in Dionys. Perieg. v. 536. Sch. 978 diserte dictum est, unde interpolatio, sc. ex schol. Sept. 856 Dd.

In O et P et V interpolatus est finis schol. 924, ubi antecedd. verba fere repetuntur.

Hand acque ut libri Parisini vulgaris textus interpolatus est. In sch. 660 post τὴν διάλεκτον insertum est: ὄθεν καὶ βαληναῖον ὄρος, ὃ ἐστὶ βασιλικόν.

cf. Eust. ad Il. Γ p. 381, 16

Ἀισχύλος ὀβρικαλά φησι τοὺς λεοντιδεῖς καὶ βαλῆνα τὸν βασιλέα ἐν τῷ 'βαλὴν, ἀρχαῖος βαλὴν'. γλώσσης δὲ τοῦτο· ἐξ οὗ καὶ ὄρος βαληναῖον, ὃ ἐστὶ βασιλικόν. παρὰ Πλουτάρχῳ ἐν τῷ περὶ ποταμῶν.

Idem ad Od. τ p. 1854

λέγει δὲ καὶ Ἀισχύλος ἐθνικώτερον καὶ οὐ κατὰ Ἀττικοὺς βαλῆνα τὸν βασιλέα ἐν τῷ 'βαλὴν, ἀρχαῖος βαλὴν', ὄθεν καὶ βαληναῖον ὄρος παρὰ Πλουτάρχῳ ἐν τῷ περὶ ποταμῶν ἀντὶ τοῦ βασιλικόν.

Valde suspectum habeo sch. 531 quod est de varia lectione. Similia in P interpolata esse vidimus.

Vulgo et in P legitur spurium sch. 180. Cf rec. sch. J ad Eur. Hec. 117: πορεύεσθε. τὸ στέλλω σημαίνει δ'. στέλλω τὸ κοσμῶ ἀφ' οὗ καὶ στολή. στέλλω τὸ πέμπω ἀφ' οὗ καὶ ἀποστολή. στέλλω τὸ κλέω ἀφ' οὗ καὶ στόλος, ὁ πολλῶν ἀπόπλους νεῶν. στέλλω καὶ τὸ κρύπτω ἀφ' οὗ καὶ τὸ περιστειλαντες ἀντὶ τοῦ κατὰ γῆν κρύψαντες ἦγουν θάψαντες.

Vulgo et in O et P interpolatum est sch. 291, quod antecedentis scholii verba fere repetit.

Vulgo et ap. Dd. et in H delenda sunt verba, quae sch. 1 post αὐτοῦ extant: μὴ δυναμένους πολεμεῖν. Nam causa, cur choreutae domi relictī sint, iam antea his verbis prolata est: ὡς πρεσβύτας καὶ ἐντίμους ὄντας. Itaque h. l. similis interpolatio atque ea quae vulgo et ap. Dd. (non in PVH) sch. 734 extat: τοὺς δὲ γέροντας ὡς ἀσθενεῖς ὄντας καὶ μὴ δυναμένους κινῆσαι ὅπλα κατέλειψε (ἐν) τῇ Πελοπίδι χώρα ἐπιτηρητάς τε καὶ φύλακας.

Restat, ut de codicibus H et V loquar. Quorum ille gravioribus interpolationibus caret exceptis eis, quas cum aliis communes habet. Hic autem tales praebet, quales non doctus quidam homo, sed librarius inveniat. Unum imprimis memorandum est scholion, cuius origo manifesta est.

Nam ad v. 440 in V adscriptum videmus: ἀντισσηκῶσαι κυρίως τὸ ἀνατρέψαι λαὸν καὶ πάλιν ἀνεγείραι αὐτόν. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ τὰ κοινῶς λεγόμενα ἀντίσηκα. Quod factum est e gl. V: ἀνεγείραι. Sed hoc in ἀνταῖραι emendandum est.

Verba scholii 540 μήπως καὶ τις ἐτέρα τῶν κακῶν γενήσεται demonstrant interpolatorem perversissime inellexisse antecedens: τὸ ὅλον ἀπὸ μέρους.

Corruptus finis scholii 130: πάντες γὰρ οἱ ἱππηλάται καὶ οἱ ἱππικοὶ μελισσῶν ἐξώχето καὶ συνεπορεύθη reliquias exhibet molestae repetitionis.

Sch. 29 in V sonat sic: Ἀρτεμβάρης ὁ διὰ τῶν ἔπων εἰς τὴν μάχην πορευόμενος, ἐπεὶ οἱ Ἀλγύπτιοι ὀπὸ τὴν χεῖρα τῶν Περσῶν τότε ἦσαν pro ὁ διὰ τῶν ἔπων εἰς τὴν μάχην πορευόμενος. Verba in V addita stultissime de prompta sunt e sq. sch., ubi legitur ὁποχέλριοι γὰρ ἦσαν Περσῶν τότε οἱ Ἀλγύπτιοι. Hoc autem sch. solum adiectivum ἐπιοχάρμης explicatur.

Sch. 50 verba οὕτω καὶ Λυδοί· εἰπὼν γὰρ 'πολλοὺς ἄρμασι' τοὺς Λυδοὺς ἐδήλωσεν inepta sunt, cum de Lydis neque apud poetam sermo sit neque h. sch. sermo esse debeat.

Sch. 125 genuinum scholion brevius repetitur additis verbis: ἄλλως· ἀπὼν φωνῶν ἢ τὸ ἀπὼν ἀντὶ τοῦ ἀπύσει ξῶσθαι προσληπτέον.

Denique sch. 48 in V item, ut in cod. Q, interpolatum est.

Postquam de mutationibus, quae aut librarii arbitrio aut interpolatoris culpa in scholia Byzantina illatae sunt, fusius diximus, extremum est, ut de mendorum genere loquamur cui quamvis inviti frequentissime scribae indulserunt, de confusa scilicet collocatione verborum. Longum autem est minora vitia enumerare, quae fere in quoque scholio reperiuntur; transimus igitur illico ad graviora.

In V sch. 16 in sch. 13, verba scholii 150: οἱ μὲν Πέρσαι τοξόται, οἱ δ' Ἀθηναῖοι λογχηφόροι in sch. 148 transposita sunt, sch. 259 in sch. 260 insertum habent V et H, finis scholii 866 et initium scholii 870 in V sic coaluerunt, ut pro ὀπτεύαζεν ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη ὁ Δαρεῖος legamus: ἀλλ' οὐκ ἂν εἰσι νῆσοι οἶαι στρουμόνον πελάγους. — Sch. 469 verba τὸ δὲ εὐαγὴ — ὀρῶντα post λέγει δὲ — Ἡρόδοτος in VH dissentiente Mediceo. — Sch. 94 scripsi cum V et H τίς οὖν ὁ ἐν ταχυτάτῳ ποδὶ — ὥς φησιν Ὅμηρος priore loco, tum ἢ οὕτως· τίς ὁ δέξυπος — δυνήσεται. Sed ap. Dd. habes prius τίς ὁ δέξυπος (sic) — δυνήσεται, tum ἢ οὕτως· τίς οὖν ὁ ἐν ταχυτάτῳ ποδὶ — ὥς φησιν Ὅμηρος. Illud praefero, cum magis consentaneum videatur scholiastam priore loco eam interpretationem scripsisse, quae singulorum poetae vocabulorum interpretamenta complexa propius ad fabulae textum accederet, posteriore eam, quae non nisi sensum explicaret. Praeterea verba ἢ οὕτως· τίς nisi in fine scripta fuissent, vix in H omissa essent. — Similiter res se habet sch. 133, ubi in V τὸν ἀμφίξεντον: τὸν ζευγνόντα — ὁ Ξέρξης· ἄλλως· ἐξαμείψας — τῆς Ἀσίας pro τὸν ἀμφίξεντον: ἐξαμείψας — τῆς Ἀσίας. ἀμφίξεντον δὲ τὸν ζευγνόντα — ὁ Ξέρξης. Ubi item priore loco scriptam puto eam explicationem quae magis ipsum textum spectat. Quam sequitur interpretatio vocis ἀμφίξεντον peculiaris. (Cf. sch. 79 ubi τὸ δὲ χρυσονόμον κτλ., sch. 125 ubi τὸ δὲ ἀπὼν κτλ., sch. 191 ubi λέπαθνα δὲ κτλ. eodem modo paraphrasin secuntur, quo hic ἀμφίξεντον δέ.) — Sch. 16 verba ἔστι δὲ καὶ τοῦτο πόλις

Περσῶν vulgo sic in initio scholii posita sunt, ut legas: *ἔστι καὶ τοῦτο πόλισμα Περσῶν*.

Tum has transmutationes nullo codicum praesidio adiutus tamen facile detegis.

sch. 21 verba *ὁλος ἦν* e. q. s., quae post *τὰ μὲν τῶν ὀνομάτων ἱστορήσεν*, *τὰ δὲ τελείως ἐπλάσεν* legebantur, cum voce βασιλεῖς coniungenda sunt. Etiam si verba *τὰ μὲν* — *ἐπλάσεν* in parenthesis inter *Πέρση* et *ὁλος ἦν* interposita esse existimes: de nominibus non potest sermo esse, priusquam ea commemorata sunt. Accedit quod corruptela facile sic oriri potuit, ut librarii oculi a *Πέρση* ad *Περσῶν* diverterent, tum omissa verba post *ἐπλάσεν* adderentur.

sch. 110 verba *ἡ τῷ βιαίῳ ἀνέμῳ* in suam sedem restitui, cum corrigerem:

πολιαινομένης τε καὶ λευκαινομένης λάβρω ἡ τῷ βιαίῳ ἀνέμῳ ἡ ἀφριζομένης δηλαδὴ τῇ κωπηλασίᾳ ex πολ. τε καὶ λευκ. λάβρω ἀφριζομένης δηλαδὴ τῇ κωπηλασίᾳ ἡ τῷ βιαίῳ ἀνέμῳ. Quae correctura et per se apparere videtur et firmatur gl. V.

sch. 139 scripsi *ἐκάστη γυνὴ Περσὶς τὸν ἑαυτῆς εὐνατήρα καὶ ἄνδρα ἀποπεμφαμένην, τὸν αἰχμήεντα θοῦρον καὶ πολεμικόν, ἐν πόθῳ φιλάνδρῳ λείπεται αὐτῇ τοῦ λοιποῦ μονόζυξ καὶ μόνῃ* pro *ἐκάστη. ἄνδρα ἀποπεμφαμένην ἐν πόθῳ φιλάνδρῳ* (eis add. Dd., ἐν πόθῳ φιλ. om. vulgo H, tot. sch. om. V) *τὸν αἰχμήεντα θοῦρον καὶ πολεμικόν λείπεται αὐτῇ τοῦ λοιποῦ μονόζυξ καὶ μόνῃ*. Nam verba *ἐν πόθῳ φιλάνδρῳ* cum *λείπεται* coniungenda esse manifestum est.

sch. 1017 scripsi *πέπληγμαι καὶ κόπτομαι καὶ θρηνῶ* pro *κόπτομαι καὶ πέπληγμαι καὶ θρηνῶ*. Nam vox *πέπληγμαι* quae apud Aeschylum extat his verbis explicatur. Solet autem Byzantinus vocabula interpretanda ante interpretamenta ponere neque quisquam aliter ponere potuit nisi librarius. Similiter lemma scholii 86 *δορυκλύτοις* δὲ in medium schol. migravit.

Ultimum addo locum difficiliorem.

Nam sch. 524 sic restitui: *ὁμοι δ' ἐπειδὴ ἡ ὁμετέρα, τοῦ χοροῦ, φάτις καὶ κρίσις οὕτως ἐκύρωσε, δηλαδὴ λέγουσά μοι εὐξασθαι*.

vv. ll.: δ' om. vulgo V. — *ἡ ὁμετέρα φάτις οὕτως ἐκύρωσε καὶ κρίσις, τοῦ χοροῦ δηλαδὴ, λέγουσά μοι εὐξασθαι* Dd. V. H, nisi quod οὕτως in V ante *ἡ ὁμετέρα*, in H (qui ἡ om.) ante *ὁμετέρα*. — *ἡ ὁμετέρα φάτις καὶ κρίσις οὕτως ἐκύρωσε δηλαδὴ λέγουσά μοι εὐξασθαι* vulgo.

Primum e schol. M *ἡ ὁμῶν κρίσις ἡ λέγουσά μοι εὐξασθαι* et e gl. V 405 *λέγουσαν* δηλονότι super βοήν scripto apparet hoc scholio δηλαδὴ cum *λέγουσα* coniungendum esse, Dindorfium autem perperam interpunxisse. Tum perspicuum puto verba *φάτις καὶ κρίσις* non separanda esse, id quod scholiastes ὡς

non convenit. Recte igitur vulgata lectio se habet, nisi quod τοῦ χοροῦ omissum est. Iam si textum Dd. examinaveris, cogitabis fortasse: illud post κλέεις inserendum esse, ut schol. evadat ἡ ὑμετέρα φάτις καὶ κλέεις, τοῦ χοροῦ, οὕτως ἐκύρωσε. Atque sic in aliquo cod., unde O et P originem duxerunt, certe legebatur, priusquam verba confunderentur. Sed apertum videtur voces τοῦ χοροῦ nusquam nisi post ὑμετέρα locum habere. Sic autem corruptelam expediverim, ut statuam in cod. libris Parisinis et textui vulgari communi a librario primum omissum esse τοῦ χοροῦ, tum supra versum additum. Quo factum est, ut illud in codd. derivatis modo non legatur modo falso loco.

Ex his maxime quas exposui observationibus rationem editionis faciendae repetivi. Etsi imparibus viribus molem curarum criticarum suscepi, spero tamen fore ut non plane ineptum viris doctis videatur opus, praesertim cum e larga variarum lectionum copia unusquisque ea emendare possit, quae ipse aut perperam aut non temptavi.

NOTAE.

- M cod. Mediceus sive Laurentianus plut. XXXII, 9, saeculi X vel XI. Gloss. et schol. marg. scripsit manus secunda (m).
V cod. Vindobonensis 197, exeuntis saec. XIV vel ineuntis saec. XV. Glossemata quae altera manus exaravit stellula (*) insignivi.
H cod. Palatinus 18, olim Vitebergensis, tum Halensis, tum Heidelbergam remissus, saeculo XIV scriptus.
G cod. Guelferbytanus 88, olim Gudianus, saeculi XV.
L cod. Lipsiensis, rep. I. 4. 43, saeculi XIV exeuntis.
P cod. Parisinus 2787, saeculi XIV.
O cod. Parisinus 2785, paullo antiquior.
B cod. Cantabrigiensis 1, saeculi XIV vel XV.
Dd. Guil. Dindorfii Aeschylī tragoediarum editionis Oxoniensis t. III scholia continens, anni 1851.
Vict. editio scholiorum a Petro Victorio curata (in ed. Aeschylī tragoediarum ab Henr. Stephano foras data a. 1557).
Pauw. editio Pauwii a. 1745 publici iuris facta.
vulgo. consensus editionum Victorianae et Pauwianae.

ARGUMENTUM FABULAE

E CODICIBUS VHGLOP EDITUM.

Ἑπόθεσις.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων ἐκ τῶν
Φοινισσῶν Φρυνίχου φησὶ τοὺς Πέρσας παραπεποιή-
σθαι, ὃς ἐκτίθησι καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην

5 τὰδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχος ἐστὶν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν Ξέρξου
ῥίτταν, στρωννύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς
παρέδροις, ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν.
τῶν δὲ χορῶν τὰ μὲν ἐστὶ παροδικά, ὥς ὅτε λέγει δι'
10 ἣν αἰτίαν πάρεστιν ὥς τὸ

Τύριον οἶδμα λιπούσα (Eurip. Phoen. 202),

τὰ δὲ στάσιμα, ὥς ὅτε ἴσταται καὶ ἄρχεται τῆς συμ-
φορᾶς τοῦ δράματος, τὰ δὲ κομματικά, ὅτε λοιπὸν ἐν

2 μύθοις OPGHLV, corr. Dd. — ἐκ om. L. — 3 φησι Φρυνί-
μὲν

χου Dd. GH, φασὶ φρυνίων L — παραποιεῖσθαι L — 6 ἐκεῖ V,
ἐκεῖνος G — ἀγγέλλων V, ἀγγέλων GHL — τοῦ Ξέρξου Dd. —
7 στρώνει L — πολλοὺς pro τινὰς G — 8 παρόδροις HL — προσ-
λογίζει H — πρεσβυτῶν L — 9 τὰ δὲ χοροῦ (ou in ras.) V —
παροδικά L — ὥς ὅτε λέγει V, libri Aristot. quos Weckl. in
appar. ad argum. M affert, vide append. Weckl., Dd. ex P,
ὥς ὅταν λέγῃ GHO, ὥς ὅταν λέγει L — 12 ὥς ὅτε Dd., libri
Arist., ὅτε VG, ὅταν HL — ἀρχ. τῆς θρηνηφθίας G, libri Ari-
stot. — 13 δράματος L — κομματικά G, κομωτικά L — ὅταν
libri Aristot.

ARGUMENTUM FABULAE

E CODICE M EDITUM.

Ἑπόθεσις Περσῶν Αἰσχύλου.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων ἐκ τῶν Φοινισσῶν Φρυνίχου φησὶ τοὺς Πέρσας παραπεποιησθαι. ἐκτίθησι καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην

τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

5

πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχος ἐστὶν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν Ξέρξου ἦταν, στορνύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις, ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. [τῶν δὲ χορῶν (χορικῶν coni. Weckl.) τὰ μὲν ἐστὶ παροδικά, ὅτε λέγει δι' ἣν αἰτίαν πάρεστιν ὡς τὸ

10

Τύριον οἶδμα λιποῦσα,

τὰ δὲ στάσιμα, ὅτε ἴσταται καὶ ἄρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος, τὰ δὲ κομματικά, ὅτε λοιπὸν ἐν θορήνῳ

2 τ* cum compendio super τ, quod οἷς significat, M. Num ante rasuram τῶι fuerit, ut in averso folio proxime praecedenti, quod extremum est Sophoclis tragoediarum, alia quaedam manus, quae stichometriam Soph. scripsit et initium huius hypothesis addidit, γλαῦκος ἐν τῶι περὶ αἰσχύλου exhibet, an quod mavult Vitellius τῇ (i. e. τῇ scil. πραγματείᾳ), parum liquet. — 8 τῶν δὲ .. γίνεται, quae verba etiam ad Aristot. Poet. c. 12 in marg. libr. Parisini 2040, Riccardiani 15, Guelf. adscripta reperiuntur, secluserit Blomfieldius. — τῶνδε ἡ M, τῶν χορῶν libri Aristot. — 13 ὃ τι legendum videtur Weckl.

- θρήνη γίνεται. καὶ ἔστιν ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος
 15 παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου, ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης στρα-
 τευσάμενος κατὰ Ἑλλάδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς,
 ἵππον μὲν ἄμετρον ἐπαγόμενος, ναῦς δὲ χιλίας δια-
 κοσίας ἑπτὰ ἢ δεκατέσσαρας καὶ πεζὴ μὲν ἐν Πλαταιαῖς
 νικηθεῖς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, διὰ Θεσσαλίας φενύ-
 20 γων διεπεραιώθη εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἰστέον δὲ ὅτι τρια-
 κοσίας μόνας νῆας εἶχον οἱ Ἕλληνες. πρώτη ἐφοδος
 Περσῶν ἐπὶ Δαρείου ἐδυστύχησε περὶ Μαραθῶνα,
 δευτέρα δὲ ἐπὶ Ξέρξου περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιὰς
 τοῦ Θεμιστοκλέους στρατηγοῦ ὄντος τότε τῶν Ἀθη-

14 θρηνῶν V — γίνονται V, γίνονται libri Arist. — δράμ-
 ματος L — 15 περὶ VH — αὕτη post ὑπόθεσις add. GO, τοι-
 ᾶδε add. H. — 16 καθ' Ἑλλάδος GH, κατὰ τῆς ἑλλ. VO, καθ'
 Ἑλλάδος, om. verb. μετὰ δυνάμεως πολλῆς, Dd. cum pr. m. cod.
 P, κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς P a m. sec. —
 17 ἵππους G — δὲ pro μὲν H — ἐπαγόμενος ἄμετρον G — post
 ἐπαγ. verba κατὰ Ἑλλάδος μετὰ δυνάμ. πολλῆς repet. L — pro
 ναῦς δὲ: καὶ ναῦς VH — 18 ἢ μάλλον O — ἰδ' G — πεζοὶ G
 — πλαταιαῖς LV (s in ras. V) — 19 ναυτικῇ L, ναυτικοὶ G,
 ναυτικάδ' H — ἐν om. O — διὰ Dd. ex P, καὶ διὰ cett. —
 20 ἐπεραιώθη Dd. ex P, διεπαιρεύθη L, ἐν τῇ ἀσία διεπεραι-
 ώθη (ερα in ras.) Ἰστέον V — δὲ om. GL — τριακοσίους G
 — 21 μόνον O, νῆας μόνας et in marg. rubro liquore cη i. e.
 σημειῶσαι H — ναῦς L, νῆας τάντας V — οἱ Ἕλληνες antè τρια-
 κοσίας pon. LO — Verbis μετὰ δυνάμεως . . δεκατέσσαρας et
 Ἰστέον . . Ἕλληνες cum P omissis haec Dd. post εἰς τὴν Ἀσίαν
 praebet: ἐκστρατεύοντι δὲ ἦν τούτῳ ἵππος μὲν ἄμετρος, νῆες δὲ
 χιλιαὶ διακόσιαι ἑπτὰ ἢ δεκατέσσαρες. οἱ Ἕλληνες δὲ οἱ τούτων
 νικήσαντες ἐν τριακοσίαις μόναις ἦσαν ναυοί. Tum πρώτη κτλ.

Eadem in P — 22 περσῶν^{ον} L, τῶν περσῶν O — ἐπὶ om. G, pro
 ἐπὶ: βασιλεύοντος P — καὶ ἐδυστύχησε V — ἐπὶ Μαρ. P —
 23 δευτέρον H — δὲ om. O, δὲ ἐπὶ om. L, δὲ ἐπὶ Ξέρξου om.
 V — ἐπὶ pro περὶ V, παρὰ L — πλαταιαῖς H, πλαταιᾶς V,
 πλαταιᾶς L, πλαταιαῖς G, ἐπὶ (περὶ a m. rec. superscr.) σαλαμῖνι
 καὶ πλαταιαῖς O — 24 τῶν Ἀθηναίων, quod in γε. hab. P,
 om. Dd.

γίνεται.] καὶ ἔστιν ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ
 τῷ τάφῳ Δαρείου, ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης στρατευ- 15
 σάμενος κατὰ Ἑλλάδος (καὶ πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς
 νικηθεὶς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, διὰ Θεσσαλίας φεύ-
 γων διεπεραιώθη εἰς τὴν Ἀσίαν. ἐπὶ Μένωνος τραγω-
 δῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ Πέρσας Γλαύκῳ Προμηθεῖ.

πρώτη ἐφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείου ἐδυστύχησε περὶ 20
 Μαραθῶνα, δευτέρα Ξέρξου περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλα-
 ταιάς.

16 πεζῇ μὲν ἐν Ψυτταλείᾳ Oberdick. — μὲν ἔτι lineola ἔτι
 transfixo M — 17 verba διὰ Θεσσαλίας .. Ἀσίαν delet Bothius
 — 18 <καὶ> διαπεραιωθεὶς suspicatur C. G. Hauptius, διεπεραι-
 ῶθη om. Weilius.

25 ναίων καὶ ῥήτορος καὶ νῆας εἰπόντος ποιῆσαι καὶ ἀντι-
τάξασθαι πρὸς τὸν Ξέρξην. οὗ καὶ γενομένου περι-
εγένοντο αὐτοῦ. ὁ Ἀπόλλων γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις μαν-
τευομένοις, πῶς τῶν Περσῶν περιγενήσονται, εἶπε τεῖχῃ
ξύλινα κατασκευάσαι καὶ οὕτω περιγενέσθαι αὐτῶν.
30 καὶ οἱ μὲν τεῖχῃ ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα
ἀντὶ λιθίνων, ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς οὐχ οὕτως, ἀλλὰ νῆας
εἶπε ποιῆσαι, αἱ πολλάκις διὰ τῶν οἰκείων τειχῶν
σώζουσι τοὺς ἀνθρώπους.

ἐπὶ Μένωνος (Ol. 76, 4 sive a. Chr. 472) τραγω-
35 δῶν Αἰσχύλος ἐνίκῃ Φινεῖ Πέρσαις Γλαύκῳ Ποτνιεῖ
Προμηθεῖ.

τοῦ Ξέρξου πατὴρ μὲν ἦν Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασι-
λεύς, μήτηρ δὲ Ἄτοσσα. γίνωσκε δέ, ὅτι Δαρεῖοι
τρεῖς εἰσι. πρῶτος δὲ τούτων ὁ Ὑστάσπου, προκρι-
40 θεις ὑπὸ τῶν Περσῶν καὶ βασιλεύσας αὐτῶν, ὃς ἦν

25 καὶ ῥήτορος ἐν ταῖς Ἀθήναις ὃς καὶ νῆας εἶπε ποιῆσαι
Dd. ex P — καὶ ante νῆας om. G — καὶ νῆας ποιῆσαι εἰπόντος
καὶ ἀντι. H, ῥήτορος εἰπόντ. καὶ νῆας ποιῆσαι καὶ ἀντι. V —
26 καὶ Dd. V, om. cett. — περιεγένετο GL — 27 αὐτῶ V — μαν-
τευόμενοις, οἰς corr. ex os G — 28 παρὰ τῶν H, περὶ τῶν G,
πῶς παρὰ τῶν V — παραγενή^σ cum compendio H, τί γενή-
σεται G, πῶς τοὺς Πέρσας κατατροπώσονται Dd. ex P — ξύλινα
τεῖχῃ κατασκευάσαι H — τοῖχῃ L — 29 κατασκευάσθαι V —
ἀντὶ λιθίνων καὶ οὕτως G — παραγενέσθαι αὐτοῖς H — αὐτῶν
ἔφησε τὸ μαντεῖον O — 30 καὶ οἱ μὲν τοῦτου ἀκούσαντες Dd. ex
P — καὶ οἱ μὲν ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν τεῖχῃ ξύλινα
ἀντὶ τῶν λιθίνων V, καὶ οἱ μὲν ἔλεγον τεῖχῃ ξύλινα εἰς τὴν
πόλιν ἀντὶ λιθίνων L — 31 ἀντὶ τῶν λιθίνων Dd. ex P —
θεμιστόκλεις H — 32 εἰπὼν H, εἶπεν οὐχ οὕτως ἀλλὰ νῆας
ποιῆσαι O — οἰκείων G — 34 Verba ἐπὶ Μένωνος . . Προ-
μηθεῖ post οἱ ἔλληνες τριακοσίας μόνας ναὺς εἶχον colloc. L —
35 ὁ Αἰσχύλος L — φρυνεῖ L — ποτνεῖ L — 37 Verba τοῦ
Ξέρξου . . γράφουσιν om. L — ἰστέον ὅτι τοῦ Ξέρξου G — τοῦ
Ξέρξου τοῦτον V (cf. adn. Dd.) — 38 δὲ post γίν. om. G —
39 εἶσιν H — ὑστάτης O, ὑπάτης V, ὑστάτου H, ὑστατος G,
recte P — προκριθείς τε Dd. ex P — 40 βασιλεὺς V

sch. marg. GL v. 6 σημειώσαι ὅτι Δαρεῖοι τρεῖς ἐγένοντο. τούτων δὲ πρῶτος ὁ Ὑστάσπου (ὑστάσπης G). ὁ Περσῶν οὗτος βα-

sch. M v. 6 Δαρειογενὴς Δαρείου υἱός· καὶ μὴν Δαρεῖοι τρεῖς. τούτων δὲ πρῶτος ὁ Ὑστάσπου, προκριθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Περ-

καὶ Ξέρξου πατήρ τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς Ἑλλη-
νας. δεύτερος δὲ Δαρεῖος ὁ Ἀρταξέρξου πατήρ, νόθος
προσαγορευθεὶς, ἔσχατος δὲ Δαρεῖος ὁ ὑπὸ Ἀλεξάν-
δρου τοῦ Φιλίππου ἀναιρεθεὶς. τινὲς δὲ καὶ τέταρτον
45 Δαρεῖον εἶναι γράφουσιν.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα· χορὸς γερόντων, Ἄτοσσα,
ἄγγελος, εἰδωλον Δαρείου, Ξέρξης. προλογίζει χορὸς
γερόντων.

41 καὶ om. GV — 42 ἀρταξέου V — νόθος om. G, Σύρος Dd.
(super id ab ead. man. scriptum νόθος O), σύρος V — 43 ὅπ' Dd. V
— 44 ἀνεραιθεὶς G, καταλυθεὶς cum γρ. ἀναιρεθεὶς P, καταλυθεὶς
Dd. — 45 γράφουσιν Dd. ex P, γράφουσι V, λέγουσιν GHO —
46 δράμματος L — 47 προλογ. χορὸς γερόντων om. L, προλο-
γίζει ὁ χορὸς τῶν γερόντων H — Verba τὰ τοῦ δράματος usque
ad finem om. Dd. In G haec pro eis leguntur: προσωπάρια

νόει
τοῦ δράματος νῦν: χορὸν γερόντων ἄτοσσαν (sic) βασιλῖδα τὸν
ἄγγελον πάλιν τε τῶν μηνυμάτων καὶ δαρείου εἰδωλον ἄρδην
καὶ ξέρξην. τὸ δ' ἐστὶν ἀφήγημα περσῶν αἰσχύλον. ἔπαινον
προσφέρει γὰρ τοῖς ἀθηναίοις ἔπαινον ἐγκώμιον χάριν μεγίστην.

σιλεύς, ὁ Ξέρξου πατήρ
 τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς
 Ἕλληνας. δεύτερος δὲ Δα-
 ρεῖος ὁ Ἀρταξέρξου νόθος
 προσαγορευθεὶς. ἔσχατος
 Δαρεῖος ὁ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου
 τοῦ Φιλίππου καταλυθεὶς.
 τινὲς δὲ καὶ τέταρτον
 Δαρεῖον εἶναι γράφουσιν.
 (β^{ος} ὁ ἀρταξέρξου πατήρ
 σύρος νόθιος προσαγορευ-
 θεὶς L).

σῶν καὶ βασιλεύσας, Ξέρ-
 ξου πατήρ τοῦ στρατεύ-
 σαντος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας.
 δεύτερος δὲ Δαρεῖος ὁ
 Ἀρταξέρξου νόθος προσ-
 αγορευθεὶς. ἔσχατος Δα-
 ρεῖος ὁ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου
 τοῦ Φιλίππου ἀναιρεθεὶς.
 τινὲς δὲ καὶ τέταρτον Δα-
 ρεῖον γράφουσιν.

sch. M v. 1 διὰ (litterae
 fere plane evanuerunt, ἢ
 Vitellius) γερόντων προ-
 λογίζει.

SCHOLIA BYZANTINA (A).

(Nisi aliud adnotavi, scholia vulgo, apud Dd., in V et H, lemmata in H leguntur.)

v. 1 sqq. τάδε μὲν: τοῦτο δεικτικῶς, οἷόν φησί τις πρὸς ἑαυτόν, ὅτι τάδε καὶ ταῦτα πιστὰ καὶ πιστώματα καλεῖται τῶν Περσῶν τῶν πορευθέντων εἰς τὴν Ἑλλάδα γῆν (ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς πιστοὶ χρηματοφύλακες τῶν Περσῶν καλούμεθα). καὶ ἐσμὲν ἐπόπται τῶν οἰκων αὐτῶν, οὐστυνας (ἡμᾶς) αὐτοὺς ὁ Ξέρξης ὁ βασιλεύς, ὁ τοῦ Δαρείου υἱός, ὡς πρεσβύτας καὶ ἐντίμους ὄντας (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ κατὰ πρεσβείαν) προέκρινε τῶν ἄλλων ἐφορεύειν, ἥτοι ἄρχειν καὶ ἐπόπτας εἶναι καὶ ἐπιτηρητὰς τῆς χώρας αὐτοῦ. τὸ δὲ πιστὰ τινὲς φα-
 10 σιν, οἱ ὑποπτεύσαντες τοὺς κατὰ τὸν χορὸν ἑαυτοὺς λέγειν πιστώματα Περσῶν. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι πόλις ἐστὶ Περσῶν Πίστειρα, καλονμένη, ἣν συγκόψας ὁ ποιη-
 τῆς Πίστα ἐφη.

1 τις om. V — 2 τάδε καὶ vulgo om. — πίστα V — 5 ἐπόπται V — 9 καὶ ἐπόπτας εἶναι om. H — 10 post αὐτοῦ: μὴ δυνάμενος πολεμεῖν H vulgo Dd. — πίστα VH — 11 ὅτι οἱ H, ὅτι cett. — κατὰ χορὸν vulgo — 12 ἀγνοοῦντες Dd. ex O, ἀγνοοῦσι δὲ vulgo, ἀγνοοῦσιν sine δὲ VH — 13 ἔσωθεν quod ante Πίστειρα legitur delevi ut ex sq. scholio insertum. super Πίστειρα: γῆ. Πίστειρα H — 14 Πιστὰ Dd., στίφος (sic) H — καλεῖ V

Verba τὸ δὲ πιστὰ . . Πίστα ἐφη om. P, qui post μὴ δυνάμενος πολεμεῖν (vide not. ad l. 10) addit: ἑλλὰς οἱ ἄπο-

GLOSSEMATA INTER-
LINEARIA

CODICUM V H G L B.

v. 1 ταῦτα. λείπει τὰ οἰκήματα ἢ ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς V. λείπει τὸ οἰκήματα H. ἡγουν ἡμεῖς GL. — πορευομένων VH. πορευθέντων BGL. — 2 εἰς τὰς Ἀθήνας V. — πιστώματα VO. — 3 πλουσίων VL. — 4 βασιλικῶν οἰκων V. τῶν βασιλικῶν καθεδρῶν H. καθεδρῶν τῶν βασιλικῶν οἰκημάτων (οἰκήματα L) GL. — κατὰ τιμὴν, κατὰ τάξιν γηραιάν V. — 5 ἡγουν ἡμᾶς τοὺς γέροντας V. τοὺς γέροντας H. ἡγουν ἡμᾶς G. ἡμᾶς L. — 6 τρόπος ἐτυμολογικός VH, ἐκ τοῦ Δαρείου γεννηθεῖς add. V. — 7 προέκρινε OG L. προ-

SCHOLIA

CODICIS M.

v. 1 (primum scholion ad finem argum. Byz. posui). — δεικτικῶς (gl.). — τάδε μὲν Περσῶν: οἱ ὑπομνηματισάμενοί φασιν ὅτι ἐαντοὺς λέγουσιν πιστώματα Περσῶν οἱ κατὰ τὸν χορόν. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι πόλις ἐστὶ Περσικὴ Πίστιαιρα, ἣν συγκόψας Πίστα ἔφη. οἱ δὲ ἄλλως ὑπομνηματισάμενοί φασιν· ἡμεῖς ἐσμεν οἱ πιστοὶ χρηματοφύλακες Περσῶν. — 2 Πίστιαιρα κατὰ συγκοπὴν· ἐστὶ δὲ Περσικὴ πόλις. — 3 λείπει τὰ βασίλεια. — 4 λείπει τὸ ἐσμέν. — κατὰ πρεσβείαν: κατὰ τιμὴν ἀρεθέντες. — 5 οὗς αὐτὸς ἄναξ: οὗς αὐτὸς ὁ βασιλεὺς

μνηματισάμενοι (corr. ὑπομν.) φασιν ὅτι ἑαυτοὺς λέγονσι πιστώ-
ματα Περσῶν οἱ κατὰ τὸν χορόν. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι πόλις ἐστὶ
Περσικὴ Πίστειρα, ἣν συγκόψας Πίστα εἶπεν. ἡμεῖς (corr. ἡ·
ἡμεῖς) δὲ ἔσμεν οἱ πιστοὶ χρηματοφύλακες Περσῶν.

v. 8 sqq. ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ: ταράσσεται,
φησί, καὶ θορυβεῖται ἡ ψυχὴ ἔσωθεν (τοῦτο γὰρ τὸ
θυμὸς δηλοῖ) κακὰ μαντευομένη περὶ τῆς ὑποστροφῆς
τοῦ Ξέρξου καὶ τῆς πολυχρύσου καὶ πλουσίας στρατιᾶς
τῶν Περσῶν. Ὀμηρικῶς δὲ πρῶτον τὸν βασιλέα ἐταξεν,
εἵτα τοὺς ὑπηκόους. φησὶ γὰρ <Ὀμηρος> Ἀτρεΐδαι
τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί' (A 17).

2 φησὶν ἔσωθεν ἡ ψυχὴ καὶ θορυβεῖται. τοῦτο H — τὸ
vulgo om., ὁ VH — 3 μαντεύων vulgo V, μαντευόμενος Dd.,
καταμαντεύων H — τοὺς περὶ H — 5 πρῶτα V — 6 ὅτι ante
Ἀτρεΐδαι VH

12 sq. πᾶσα γὰρ ἰσχὺς: πᾶσα γὰρ ἡ δύναμις ἡ
'Ἀσιατογενής, ἥγουν ἡ Περσικὴ ἡ ἐν τῇ Ἀσίᾳ γεννη-
θεῖσα, παρεγένετο καὶ ἐπορεύθη μετὰ τοῦ βασιλέως
εἰς τὴν Ἑλλάδα.

1 ἡ ante δύναμις om. H — 2 τῇ om. HDd.

13 νέον δ' ἄνδρα βαῦξει: ἤτοι τὴν νεότητα πᾶσαν

1 lemma extat in VH — ἥγουν V — τὴν vulgo om. —
τὴν νεότητα τῶν Περσῶν πᾶσαν H —

έκρινε τῶν ἄλλων V. —
 τῆς ιδίας V. — ἄρχειν,
 ἐπιτηρητὰς εἶναι V. ἐπι-
 τηρεῖν HGL, φυλάσσειν
 add. H. —

8 περὶ V. περὶ δὲ H. —
 ὑποστροφῇ VBG L. — τοῦ
 βασιλέως V. βασιλικῷ H.
 — 9 τῆς, super quod ἔνεκα
 et πλουσίας στρατεύσεως
 V. πλουσίας GL. — ἄρτι
 V. — 10 μαντενομένη
 κακῶς V. — λίαν V. — κι-
 νεῖται, διεγείρεται, ταράσ-
 σεται V. κινεῖται ἐκ τοῦ ὄρω
 τὸ διεγείρω H. κινεῖται,
 θορυβεῖται, διεγείρεται L.
 κινεῖται BG. — 11 ἐνθύ-
 μησις V. ἐνθύμιον ψυχῇ
 G. — ἡ Περσὶς Ἀσία, ἡ Ἑλ-
 ληνὶς Εὐρώπη (οἱ Ἕλληνες
 εὐρώπη H) VH. —

12 δύναμις VL. — στρα-
 τιά Περσικῇ VL. — 13. ἀπό-
 λωλεν, infra quod ἐπορεύθη
 V. ἐπορεύθη HBGL. —

γρ. ἐόν V. — ἀνδρεῖον V.
 — τὸν ἰδιον βασιλέα V.
 — βοᾷ, ἀνακαλεῖται V.

κατέλιπεν κατὰ τιμήν. —
 sch. v. 6 ad argum. fab.
 posui. — 7 ἄρχειν, ἐπόπτας
 εἶναι. —

8 τῷ βασιλείῳ: τῷ Ξέρ-
 ξον. Ὀμηρικῶς δὲ πρῶτον
 τὸν βασιλέα, εἵτα τοὺς ὑπ-
 ηκόους· Ἄτρεῖδαί τε καὶ
 ἄλλοι. — 10 διαπολεμεῖ-
 ται, ταράσσεται, θορυβεῖ-
 ται (gl.). —

13 οἴχωνεν: ἀπόλωλε γὰρ
 [ἡ] πᾶσα ἡ δύναμις τῶν
 Περσῶν (ἡ deest in omni-
 bus praeter Wecklinianam
 editionibus). —

τῶν Περσῶν ἀνακαλεῖται ἡ Ἀσία ἢ ἡ ψυχὴ μου. γράφεται δὲ καὶ ἐὼν ἦτοι τὸν ἰδίον ἄνδρα.

2 pro verbis τῶν Περσῶν . . μου habet V: ἡ πληθὺς δὲ τῶν Περσῶν, tum sequitur sch. v. 16 incipiens a voce Ἀκессαία, tum γράφεται κτλ. — post Ἀσία add. Pauw. et H λέλειπε δὲ τοῦτο — ἢ ἡ ψυχὴ μου om. vulgo H — 3 δὲ om. H — In P post ἄνδρα haec: ἄλλως· τὸν Ξέρξην ἔχειν ἡγεμόνα μετὰ βοῆς ἐπικαλεῖται. ληπτέον δὲ τὸ ἔχειν ἡγεμόνα ἔξωθεν.

16 ὅτι Ἀκессαία πρότερον ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀκессαίου τὰ νῦν Ἐκβατάνα καλούμενα. OPV.

Scholion vulgo item ut in M legitur. Unde promptum est ab editoribus, vide adn. crit. p. LVII. — 1 ὅτι om. V, qui hoc schol. praebet post vocem anteced. scholii Περσῶν — Ἀκессαία et Ἀκессαίου τινὸς P — 2 τὰ νῦν δὲ V — καλουμένη V, λεγόμενα P

16 sqq. οἷτε τὸ Σούσων: οἷτινες προλιπόντες τὸ ἄστυ τῶν Σούσων καὶ τῶν Ἐκβατάνων καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσιον ἔρκος (ἔστι δὲ καὶ τοῦτο πόλις Περσῶν) ἔβαν καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Ἑλλάδα, οἱ μὲν ἐφιπποί, οἱ δὲ ⁵ διὰ πλοίων, ἄλλοι δὲ πεζοί, παρέχοντες καὶ ποιοῦντες στῖφος καὶ πύκνωμα τοῦ πολέμου. τινὲς δὲ τὸ παρέχοντες ἀντὶ τοῦ ὄντες λέγουσιν, ἕτεροι δὲ ἀντὶ τοῦ διδόντες καὶ τὸ πολέμου <ἀντὶ τοῦ> πολέμῳ φασίν.

1 Initium ap. Dd. sic: ληπτέον ἔξωθεν τὸ τοῦτο, ἢ ἢ οἷτινες προλιπόντες τὸ ἄστυ τοῦτο τῶν, vulgo sic: ἔστι καὶ τοῦτο πόλισμα Περσῶν· οἷτινες, φησί, προλιπόντες τὸ ἄστυ τῶν — 3 κίσσιον H, Κίσσινον vulgo Dd. — δὲ τοῦτο πόλισμα Dd. — ἔστι δὲ . . Περσῶν om. vulgo — 3 ἔβησαν cum superscr. γό. καὶ ἔβαν H — 5 ἐπὶ πλοίων Dd. — πεζῇ V — 6 τοῦ om. V — δὲ om. VH — 8 οὐ καὶ Dd.

φωνεῖ, θορηνεῖ H. ἦτοι πᾶ-
σαν τὴν νεότητα ἀνακαλεῖ-
ται ὁ θυμός B. θορηνεῖ,
βοῶ, ἀνακαλεῖται ὁ θυμός
μου (θορηνεῖ om. G) GL. —
14 μηνυτής V. — ἀντὶ τοῦ
φυγεύς (φυγάς V) VHL. —
15 εἰς τὸ V. εἰς H. — ἐρχε-
ται VG. — λείπει ὥστε εἰ-
πεῖν περὶ ἐκείνων V. —

16 ὅτι Ἀκессαία πρότερον
ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀκессαίου
τὰ νῦν Ἐκβάτανα καλού-
μενα GL (ἀκessaία G. ἀκε-
σαῖαι L. ἀπὸ τοῦ ἀκέσαι G.
ἀπὸ ⁸ καισαίου τανῦν L). —

16 τὸ] ἄστν H. — Σούσων]
πόλις Περσῶν V. — ἡδ']
καὶ V. — Ἐκβ.] Περσικὴ
Μήδων V. πόλεις Περσικαί
H. — 17 πολίχνην VHL,
πόλις add. V, ἡγουν ἄστν
add. L. — 18 καταλείψαν-
τες V. — ἐπορεύθησαν V. —
εἰς τὴν Ἑλλάδα HBG. —
οὔτινες V. — ἐπ' (ἀπ' V) ἐκεί-
νων ἦλθον πρὸς τὴν Ἑλ-
λάδα V. — ἡγουν ἐφιπποι
GL. — 19 ναῶν] ἡ supra α
VL, supra η: πλοίων V. —

16 ἡδ' Ἐκβατάνων: ὅτι
(i. e. σημείωσαι ὅτι) Ἀκεσ-
σαία πρότερον ἐκαλεῖτο
ἀπὸ Ἀκессαίου τὰ νῦν
Ἐκβάτανα καλούμενα. —

17 πόλις Περσῶν τὸ Κίσι-
νον. —

21 sqq. βασιλεῖς μὲν τῶν ἰδίων πόλεων, ὑποτεταγ-
 μένοι δὲ τῷ Πέρσῃ, οἷος ἦν ὁ Ἀμίστρος καὶ ὁ Ἀρτα-
 φρένης καὶ ὁ Ἀστάσπης, ταροὶ καὶ ἡγεμόνες τῶν Περ-
 σῶν (τὰ μὲν τῶν ὀνομάτων ἱστορήσεν, τὰ δὲ τελείως
 5 ἐπλασεν), σοῦνται καὶ ὁρμῶσι πρὸς τὴν Ἑλλάδα.
 <ἄλλως> βασιλεῖς μὲν τῶν ἰδίων πόλεων, ὑποχοὶ δὲ
 καὶ ὑποκλινεῖς καὶ ὑποτεταγμένοι μεγάλῳ βασιλεῖ, τῷ
 Ξέρξῃ δηλονότι. κατὰ δὲ τινὰς ἐστὶν ὑπέρθεσις ἐν
 τῷ Ἀρταφρένῃ διὰ τὸ μέτρον. vulgo Dd.V.

2 ἀμίστρος V — 3 ἀστάσπης V vulgo — 4 verba τὰ μὲν
 .. ἐπλασεν post Πέρσῃ leguntur vulgo, ap. Dd., in V — ἱστο-
 ρησε V — 7 τῷ Πέρσῃ vulgo V — 8 δηλαδὴ V

βαδιστικῶς V. — 20 πο-
λέμο<ν> πύκνωμα πλήθος
V. πλήθος πύκνωμα H.
πλήθος G. τάξιν πύκνωμα
B. τάξιν L. — ποιοῦντες,
ἀνδροπλήθειαν πολεμικὴν
παρέχοντες εἰς ἐκφύβησιν
ἀντιπάλων VH. (ποιοῦντες
gl. H, cetera in infer. marg.
infra vers. ὃ τε τοξοδ.
ἐσθλὸς. — ἀνδροποιήθειαν
H. — ἔχοντες VH. — ἐκ-
ρόφησιν V. — τῶν ἀντι-
πάλων H. ἀντιπάλων V.)

— ποιοῦντες B. —

21 οἷος] ἦν G. ἐστὶν L. —
'Αμίστρος] ὁ HGL. — ἡδ']
καὶ V. — τὰ μὲν ὀνόματα
ιστόρησε, τὰ δὲ τελείως
(τέλεον L, om. G) ἔπλασε.
GL. — 23 ἡγεμόνες VG.
ἀρχηγοὶ HL (ἀρχιγοὶ L). —
24 Ἀττικῶς VH. τῶν ιδίων
πόλεων VGL. — τοῦ Ξέρ-
ξου VGL. — ὑπὸ τοῦ H. —
ὑποχείριοι, ὑποκλινεῖς V.
ὑποτασσόμενοι H. ὑπόχει-
ροι (scr. ὑποχείριοι) B. —
25 ὀρμῶσι BGH (ὀρμῶσιν
GH. οὔτοι. τοῦτο διὰ μέ-
σου add. G). ὀρμῶνται VL,

20 τὸ πύκνωμα (gl.). —
ὄντες· ἢ τὸ πολέμου ἀντὶ
τοῦ πολέμου. —

21 ὑπέρθεσις διὰ τὸ μέ-
τρον (gl.). — τὰ μὲν τῶν
ὀνομάτων ιστόρησεν, τὰ
δὲ τελείως ἔπλασεν. —

24 βασιλῆς βασιλέως: βα-
σιλεῖς μὲν τῶν ιδίων πό-
λεων, ὑποτεταγμένοι δὲ τῷ
Πέρσῃ. — ὑπαρχοὶ (gl.). —

26 sqq. τοξοδάμαντες: τοξόται διὰ τῶν τόξων δαμάζοντες τοὺς ἀντιπάλους. καὶ ἱππικοὶ φοβεροὶ μὲν εἰς τὸ θρασυθῆναι τουτέστιν ἱκανοὶ φοβεῖν ἐκ τῆς ὕψεως, δεινοὶ δὲ καὶ ἐπιτήδριοι καὶ δεξιοὶ πρὸς πόλεμον, ἐν τλήμονι καὶ καρτερικῇ καὶ γενναίᾳ δόξῃ καὶ γνώμῃ ψυχῆς. vulgo Dd.V.

1 lemma e V addidi — 3 ἀπὸ μόνης τῆς ὕψεως Dd. — 4 pro δεινοὶ δὲ κ. ἐπιτ. καὶ: ἐπιτήδριοι δὲ καὶ vulgo V

28 δόξῃ: γνώμῃ ἢ φιλοτιμίᾳ ἢ ἐνυποστάτῳ δοκῇσει καὶ πείσματι ψυχῆς. vulgo Dd.V.

1 ἡ γνώμῃ Dd. — δόξῃ pro δοκῇσει Dd.V

29 ὁ διὰ τῶν ἵππων εἰς τὴν μάχην πορευόμενος. vulgo Dd.V.

Ἀρτεμβάρης ὁ . . πορευόμενος, ἐπεὶ οἱ Αἰγύπτιοι ὑπὸ τὴν χεῖρα τῶν Περσῶν τότε ἦσαν V

34 ἄλλους δ' ὁ μέγας: ἄλλους δέ, φησὶν, ἔπεμψε συμμάχους τῶν Περσῶν ὁ μέγας καὶ ὁ πολλὰ θρόεμματα ἔχων Νεῖλος. ὑποχείριοι γὰρ ἦσαν Περσῶν τότε

1 ἔπεμπε H — 2 post ὁ μέγας: καὶ ὁ πολλὸς inser. V — 3 τότε Περσῶν ἦσαν V, Περσῶν ἦσαν τότε H —

πορεύονται add. V. — ἐπι-
τηρηται V H G L, ἡγεμόνες
add. V, ἐπιστάται add. G L.

— 26 οἱ (οἱ om. H) διὰ
τῶν τόξων δυνάμενοι ἀντι-
πάλους (ἄλλους V H) δα-
μάξιν V H. — διὰ τῶν τό-
ξων δαμάζοντες G L (τῶν
om. L). — ἱππικοί V. —

27 φόβους ἐμποιοῦντες
ἀπὸ τῆς ὀψεως V. — ἰδεῖν]
αὐτὸ H. — δεξιὸν δὲ πρὸς
πόλεμον V. — κατὰ τὴν H.

— 28 καρτερικῇ H G L. —
καρτερότητι, δοκήσει, ὑπο-
λήψει, φιλοτιμίᾳ V. — ὑπο-
λήψει G. —

29 βασιλεὺς Βαβυλῶνος
V H. — πολεμικός V. —

30 βασιλεὺς Βάκτρων (βακ-
τρῶν V. βάστρων H) V H.

— 31 τοξότης V. — ἀν-
δρεῖος V H. — 33 ὁ τοῦς
ἵππους ἐλαύνων V H, ante
haec: ἱππικός H. —

34 συμμάχους V H. — ὁ
πολλοὺς τρέφων V. — 35
ἡ Αἴγυπτος. ἐκεῖ γὰρ ὁ
Νεῖλος V H. ἤγουν ἡ Αἴ-
γυπτος. ὑποχείριον γὰρ

26 ἱππικοὶ καὶ τοξόται. —

27 φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν: ἐκ
προσόψεως ἱκανοὶ φοβεῖν
ὁμοίως καὶ ἐκ τῆς πείρας. —

28 γνώμη ἢ φιλοτιμίᾳ. ἄλ-
λως (ἐνάλλως, ἐν expuncto,
m)· ἐνυποστὰς δοκήσει
καὶ πείσματι (πίσματι m)
ψυχῆς. —

34 ὑποχείριον γὰρ ἦσαν
τότε Περσῶν Αἰγύπτιοι
(οἱ Αἴγ. Dd. Kirchh., οἱ om.
Weckl.). —

οἱ Αἰγύπτιοι. εἶτα καταλέγει, τίνες ἦσαν οἱ ἀπ' 5 Αἰγύπτου καὶ φησιν. ὁ Σουσισκάνης καὶ ὁ Πηγασταγών ὁ Αἰγυπτιογενής. τινὲς δὲ διαιροῦσι τὸ Σουσισκάνης καὶ Πηγᾶς καὶ Ταγών. τὰ γὰρ ὀνόματα ὁ ποιητὴς πέπλακε καὶ οὐκ ἔστιν Αἰγυπτιακά. ἕτεροι δὲ τὸ πηγᾶς καὶ τὸ ταγών ὥς ἐν ἀναγινώσκουσι. 10 Πηγασταγών.

4 λέγει H — οἱ om. H — ἀπὸ VH — 5 αἰγυπτίον H — πησταγών H — 6 διαιροῦσι H — 8 πέπλακε V — pro καὶ οὐκ . . τὸ πηγᾶς: αἰγυπτιακά δὲ καὶ τὸ πηγᾶς H — 9 τὸ τι ταγών H — ἀναγινώσκουσιν Dd.

37 Μεμφίδος: Μέμφις πόλις ἐστὶν ἐν Αἰγύπτῳ, ἔστι δὲ καὶ αὕτη τῷ ἡλίῳ ἀνατεθειμένη. πᾶσαι δὲ αἱ τῆς Αἰγύπτου πόλεις ἐραῖ. PV.

1 lemma deprompsi e V — αἰγύπτῳ ἐν ἡλίῳ V

38 ὠγυγίους δὲ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας φησὶ τὰς ἀρχαίας, αἱ καὶ ἑκατοντάφυλοι λέγονται. αἱ δὲ ἕτεραι Θῆβαι αἱ Ἑλληνίδες ἐπτάφυλοι. PV.

1 φησὶ τὰς αἰγυπτίας V — 3 ad ἐπτάφυλοι haec adiecta in P: καὶ αἱ ἄλλαι ἑκατοντάφυλοι αἱ περὶ τὸ Ἀτράμυτιον.

40 καὶ ἐλειοβάται: οἱ τὸ Αἰγύπτῳ ἔλος οἰκοῦντες ἢ κοινῶς Αἰγύπτιοι λέγονται. ἐλώδης γὰρ ἡ Αἰγυπτος. παρὰ τινων δὲ ἐλειοβάται λέγονται οἱ ἐπὶ ἔλους ἐλαύνειν δυνάμενοι ναῦς, ὅπερ ἐστὶ τῶν δυσχε- 5 ρεστάτων. τινὲς δὲ εἰς τὸ ἐλειοβάται στίζοντες τὸ

1 lemma extat in VH — οἱ vulgo om., ἡγουν οἱ VH — 2 οἱ pro ἡ V Dd. — ἐλώδης . . Αἰγυπτος om. VH — 3 παρὰ τισι vulgo — λέγονται om. Pauw. — 4 ἔλη V — δὲ pro ἐστὶ V — δ περὶ τῶν δυσχερεστάτων H — 5 εἰς om. VH — ἐλειοβάτας Dd. —

ἦσαν τότε οἱ Αἰγύπτιοι
 Περσῶν G. ἤγουν ἀπὸ τῆς
 Αἰγύπτου. ὑποχείριοι (ὑπο-
 χώριοι cod.) γὰρ ἦσαν οἱ
 Αἰγύπτιοι τῶν Περσῶν L.
 ὑποχείριοι γὰρ Περσῶν
 ἦσαν Αἰγύπτιοι B. — Σου-
 σισκάνης] λείπει τὸ οἷ
 ἦσαν H. ἦσαν δὲ οὗτοι B.
 ἦν G. —

35 τινὲς διαιροῦσι Σου-
 σισκάνης (Σοῦσις καὶ Κά-
 νης Blomf.) καὶ Πηγὰς καὶ
 Ταγών. τὰ γὰρ ὀνόματα
 πέπλακε καὶ οὐκ ἔστιν Αἰ-
 γυπτιακά. —

37 διὰ τὸ ἀνακεῖσθαι τῷ
 ἡλίῳ V. — ἡ πόλις ἡ Αἰγύ-
 πτου (αἰγυπτος cod.) V. —

38 τὰς ἑκατονταπύλους V.
 τὰς ἀρχαίας τὰς ἑκατοντα-
 πύλας (ἑκατοντάπλας cod.)
 H. τὰς παλαιάς. λέγει δὲ τὰς
 ἑκατονταπύλους B. — 39
 ἐπιτηρῶν, διεξάγων V L. —
 40 πλοίων V. — κωπηλάται
 V H. —

Idem in marg. GL,
 nisi quod οἱ Αἰγύπτιον
 ἔλος οἶκ. L, οἱ δέ· ἀντὶ
 τοῦ ἐπὶ ἔλους GL, ναῦς
 ὅπερ κτλ. om. GL. —

38 Αἰγυπτίας (Αἰγυπτίους
 m). —

40 καὶ ἐλειοβάται: οἱ τὸ
 Αἰγύπτιον ἔλος οἰκοῦντες
 ἢ κοινῶς Αἰγύπτιοι. ἐλώ-
 δης γὰρ ἡ Αἰγυπτος. οἱ
 δέ· οἱ καὶ ἐπὶ ἔλους ἐλαύ-
 νειν δυνάμενοι ναῦς, ὅπερ
 ἔστι τῶν δυσχερεστάτων. —

ἐξῆς· 'ναῶν ἐρέται δεινολ' λέγουσιν· ἀντὶ τοῦ κοπηλάται ιηῶν ἐπιτήδαιοι.

6 ναῶν om. H, ιηῶν Dd. — κοπηλάται H — 7 ιηῶν om. vulgo V — ἐπιτήδαιοι H

42 ἀβροδιαίτων δ' ἔπεται Λυδῶν: τοιοῦτοι γὰρ ὄντως οἱ Λυδοί· οὗς τὰς Σάρδεις οἰκοῦντας Κῦρος ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς, ὁ τοῦ Καμβύσου πατήρ, πολέμησας κατετροπώσατο καὶ ὑποχειρίους ἐαντιῷ πεποίηκεν. ἀβροδιαίτοι δὲ οὗτοι καὶ τῷ παρ' Ἀνακρέοντι 'Λυδοπαθεῖς' τινες ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθεῖς· καὶ τὸ περιφερόμενον 'μήτε μοι Λυδῶν καρύκας μήτε μαστίγων ψόφους' τρυφηλοὺς αὐτοὺς παριστάνει. καὶ ὁ Λυδοφοίτης δὲ μυροπώλης τὴν τρυφήν ταύτην δηλοῖ. καὶ 10 τὴν βάκκαριν δὲ ἔνιοι Λυδῶν μύρον ἔφασαν.

2 ὄντες VH — τοὺς V — τὰς Σ. οἰκοῦντας Κῦρος om. P — 3 ὁ τοῦ Καμβύσου υἱὸς Dd., idem et γρ. πατήρ P — 4 ἐαντιῷ VH — 5 καὶ τὸ H, ὅθεν καὶ τὸ vulgo Dd. — παρὰ H — 6 λυδοπαθεῖς H — παραφερόμενον PV — 7 κάρυκας VH, κήρυκας P, καρύκας vulgo — 8 ψήφους H — παριστᾶ V — τρυφηλοὺς . . παριστάνει om. Vict. — 9 ταύτην τὴν τρυφήν vulgo Dd. — 10 μάκκαριν VH, βάκκαριν γρ. μάκκαριν P, βάκχαριν vulgo — δὲ om. H, δ' V — ἔνιοι μύρον Λυδῶν ἔφασαν vulgo Dd., ἔνιοι Λυδῶν μύρον ἔφησαν VH

44 sqq. τοὺς Μητραγαθῆς: οὕστινας (Λυδοὺς) ἐξορμῶσι καὶ ἐξάγουσι καὶ παρακινουῦσι πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐποχουμένους πολλοὺς ἄρμασιν ὁ Μητραγαθῆς ὁ Ἀρχτεύς τε ἀγαθός, ἡγεμόνες δίοποι καὶ διέποντες 5 καὶ οἰκονομοῦντες αὐτούς, καὶ αἱ πλούσιαι Σάρδεις. οὗτοι γὰρ τὰς Σάρδεις κατῴκουν.

1 lemma praebeant VH — 2 περικινουῦσι H — 3 ἐν πολλοῖς vulgo Dd. — ὁ ante Μητρ. om. vulgo — 4 Ἀρχτεύς vulgo Dd. H — δίοποι καὶ om. VH, δίοποι καὶ διέποντες καὶ vulgo om. — 5 καὶ οἰκονομοῦντες om. H — 6 οἰκοῦσι O

45 δίοποι] οἱ διέποντες ἡγεμόνες vulgo Dd.

41 ἐπιτήδειοι V H (ἐπιτή-
διοι H) GL. — πλήθος]
κατὰ V. κατὰ τὸ H. —
ἀμέτρητοι V. —

42 τῶν ἀβρῶς καὶ τρυφη-
λῶς τρεφομένων καὶ διαι-
τωμένων V. τῶν ἀβρῶς
(ἀβρῶν cod.) διαιτωμένων
καὶ τρυφηλῶς H. — 43
ῥχλος] ὁ H. — οἱ τ'] οἱ
Λυδοὶ H. —

43 οἱ διόλου τὴν ἡπειρον
οἰκοῦντες (δι' ὅλου H)
VH. —

44 οἰκοῦσι V. — οὔστινας
(οὔτινας cod.), Λυδοὺς,
ἔξορμῶσι V. Λυδοὺς H. —
Μητραγαθῆς] ὁ V. — 45 ἡγε-
μόνες, ἐπόπται, ἐπιτηρη-
ται V. ἐπόπται H. — 46
(immo ad v. 48 pertinens)
ἔξορμῶσι δηλονότι. ἀπὸ
κοινοῦ V. — Σάρδεις] αἱ

42 ἀβροδιαίτων δ' ἔπε-
(ται): ὅντως γὰρ τοιοῦτοι
οἱ Λυδοί. καὶ τῷ m,
τὸ Weckl.) παρ' Ἀνακρέ-
οντι Ἀλδοπαθεῖς' τινες
ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθεῖς. καὶ
τὸ περιφερόμενον ἴμῃτε
μοι Λυδῶν καρύκας (κα-
ρύκας m) μῆτε μαστίγων
ψόφους'. καὶ ὁ Λυδοφοίτης
δὲ μυροπώλης τὴν τρυφήν
ταύτην (οἶμαι τὸν τρυφη-
τὴν in marg.) δηλοῖ. καὶ τὴν
βάκκαριν δὲ ἔνιοι Λυδῶν
μύρον ἐφασαν. — 43 οἱ
διόλου τὴν ἡπειρον οἰκοῦν-
τες. —

45 διόπται καὶ διέποντες
ἡγεμόνες. —

48 δίφρουμά τε καὶ τρίφρουμα: εἰπὼν πολλοῖς ἄρ-
μασι τοὺς Λυδοὺς ἐποχεῖσθαι, παρακατιῶν τὴν ἄρμα-
ηλασίαν καὶ ἐκ πόσων ἵππων αὐτὰ συνίστατο ἐδήλω-
σεν, εἰρηκῶς· τέλη καὶ ἄρματα (δηλαδὴ ἐξορμῶσι τῶν
5 Σάρδεων) τέθριππα καὶ ἐξάιππα· ἢ τέλη τὰ τάγματα.
ἐκ τούτου δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἵππων δηλοῖ.

1 lemma in VH — 3 συνίσταται αὐτὰ H, αὐτοὺς συνίστα-
σθαι V — αὐτῇ pro αὐτὰ Vict. — 4 τέλη, ἄρματα δηλαδὴ,
ἐξορμῶσι vulgo Dd., qui quidem καὶ ἄρματα praebe-
t — 5 ἢ τέλη τὰ om. VH — post ἐξάιππα sic pergit Dd.: ἐκ τούτου δὲ
τῶν ἵππων τὸ πλῆθος δηλοῖ. ἢ τέλη τὰ τάγματα δητέον —
6 δηλοῖ τῶν ἵππων H

[48 τὸ τέλος ἐξαχῶς λέγεται. σημαίνει γὰρ τὸ
στρατιωτικὸν σύνταγμα καὶ τὸ τῶν πραγμάτων πέρας
καὶ τὴν ταῖς πόλεσι φοιτῶσαν πρόσοδον καὶ τὸ ἀξίωμα,
ὡς Εὐριπίδης (immo Soph. Antig. v. 67) 'τοῖς ἐν
5 τέλει βεβῶσι πείσομαι'. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ δαπάνημα,
ὡς Εὐριπίδης 'μάτην εἰκοστὸν τόδ' ἐκβαίη τέλος' καὶ
τὴν μυστικὴν καὶ οὕτω τελειοποιὸν ἑορτήν, ὅθεν καὶ
ἡ τελετὴ λέγεται καὶ τελεῖσθαι τὸ μυεῖσθαι καὶ τελού-
μενοι οἱ τὰ μυστικά διδασκόμενοι. Q (vid. Dd. p. X). V.]

3 ἐκ τῶν πόλεων Q — 4 εὐριπίδῃ V — 7 τελοποιὸν V —
8 τελητῇ V — τελειούμενοι QV, τελούμενοι Eust. ad II. K
p. 789, 12, Phavorin. lex. p. 694 s. v. τέλος.

50 sqq. στεῦνται δ' ἱεροῦ: διαβεβαιοῦνται δὲ

1 lemma in VH, sed τμῶλον add. H — διαβεβαιῶνται H —

(ol cod.) V. ol ὑπάρχον-
τες H. — εποχουμένους V.
— 47 ἐξάγουσιν, ἐλαύ-
νουσι VH. —

48 τέθριππα VB. — ἐξ-
άιππα VB (ἐξιππα B). —
ἄρματα, τάγματα V. τάγ-
ματα. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐξ-
ορμῶσι H. λέγω τάγματα
GL. — ἔχοντες δηλονότι
V. —

48 ἀντὶ τοῦ ἄρματα (gl).
— ἀντὶ τοῦ τέθριππα καὶ
ἐξάιππα τάγματα. ἐκ τοῦ-
του δὲ τὸ πλῆθος τῶν
ἵππων δηλοῖ (idem G, nisi
quod ἐξιππα et δηλοῖ τῶν
ἵππων exh.). —

49 καταπληκτικὴν θέαν
VH. — ὥστε ἰδεῖν V. ὥστε
H. λέγω ὥστε L. ὥστε θεα-
θῆναι G. — 50 στεῦνται]
δίκην κίονος, super quod

50 'κλυθ' Ἀλαλά, Πολέ-
μου θύγατερ, ἧ θύεται

οἱ ἔνοικοι οἱ πλησίον ὄντες τοῦ ἱεροῦ Τιμώλου ὁ δεῖνα
καὶ ὁ δεῖνα, οἱ λόγχης ἄκμονες ἤρουν οἱ ἀκίνητοι
ὑπὸ τῆς λόγχης, ὥσπερ ὁ ἄκμων ὑπὸ τῶν σφυρῶν, καὶ
5 οἱ ἀκοντισταὶ Μυσοὶ δουλώσαι αὐτὴν τὴν Ἑλλάδα.
ἄλλως· τὸ στεῦνται ἀντὶ τοῦ ὑπισχυνοῦνται. γίνεται δὲ
ἀπὸ τοῦ στέω στεύω ὡς χέω χεύω. ἀφ' οὗ τὸ παθη-
τικὸν στεύονται καὶ ἐν συγκοπῇ στεῦνται. στεύω δὲ
κυρίως τὸ ὑφίσταμαι καὶ ὑπομένω ἀσφαλῶς, κίονος
10 δίκην. καὶ Ὅμηρος 'στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυ-
θαίολος Ἐκτωρ' (Γ ν. 83). V, partim OPH.

2 οἱ ἔνοικοι οἱ ἐκ τοῦ ἱεροῦ V, οἱ ἔνοικοι τοῦ ἱεροῦ HO, οἱ
πλησίον οἰκοῦντες τοῦ ἱεροῦ Dd. (ex P) — 3 καὶ οἱ λόγχης PV,
καὶ λόγχης O — 4 σφυρῶν sine art. Dd. ex P — 5 verba καὶ
οἱ ἀκοντισταὶ . . Ἐκτωρ om. O, verba inde ab ἄλλως om. H —
δηλῶσαι H — αὐτὴν om. H — post Ἑλλάδα in V addita sunt
verba: οὕτω καὶ Ἀνδοί. εἰκὼν γὰρ 'πολλοῖς ἄρμασι' τοὺς Ἀν-
δοὺς ἐδήλωσεν — 6 verba ἄλλως . . ὑπισχυνοῦνται om. P (Dd.),
cetera sic Dd. ex P: γίνεται δὲ τὸ στεῦνται ἀπὸ τοῦ στέω στεύω
στεύονται καὶ κατὰ συγκοπὴν στεῦνται, ὡς χέω χεύω χεύονται
χεῦνται, verba στεάω δὲ κυρίως . . Ἐκτωρ desunt — 8 στέω
δὲ V — 10 στεῦσαι V

53 sqq. Βαβυλὼν δ' ἡ πολύχρυσος· ἡ πλουσία δὲ
Βαβυλὼν πέμπει πάμμικτον ὄχλον. εἰτα ἐφερμηνεύων
τοῦτο φησι· ναῶν τ' ἐπόχους, ἥτοι λαὸν ναυτικὸν
ταῖς ναυσὶν ἐποχοῦμενον, καὶ πιστοὺς καὶ θαρροῦντας
5 φρονήματι τοξικῷ, ἥτοι ἐμπείρους τῆς τοξικῆς.

1 lemma VH — 2 ἐφερμηνεύων H — 3 νηῶν H — τε
vulgo Dd. H — λεῶν V, ναυτικὸν λαὸν H — 4 καὶ ante θαρ-
ροῦντας om. H

ὑπισχνοῦνται V. διαβεβαι-
οῦνται (fere evanidis litt.
script.), ὑπεσχέθησαν H.
ὀρμῶνται, βεβαιοῦνται, ὑπ-
ισχνοῦνται L. ὀρμῶσι, super
qu. βεβαιοῦσιν, ὑπισχνοῦν-
ται G. ὀρμῶσι B. — ποτα-
μὸς Ἀσίας ἢ Ἀνδίας VH
(sed pro Ἀσίας lacuna
quinque litterarum H).
ὄρος Ἀνδίας BGL. — ἐν-
οικοι οἱ πλησίον ὄντες V.
οἱ ἐγκάτοικοι H. — 51 ἀμ-
φιβαλεῖν] ὥστε VH et su-
per ἀμφι: περι V. — 52
Μάρδων] οἶος VH. ὁ add.
H. — Θάρυβις] καὶ ὁ H. —
ἀνένδοτοι (ἀνένδατοι V),
ἀκίνητοι ὑπὸ λόγχης, ὥσπερ
ἄκμων ὑπὸ σφυρῶν VH.
— ἤγουν ἀκίνητοι gl. G et
in marg. GL. ἤγουν (ἢ ὥς
G) ἀκίνητοι κτλ. ut in M.
— 53 κονταράτοι V. —
Μυσοί] οἱ V. — 54 πλη-
θος V. — 55 πεξῆ συρό-
μενον διὰ πλοίων VH,
sed πεξῆ om. H. — ναῶν]
η super α VL. — ἐποχου-
μένους VH (τε ἐποχ. H,
qui haec cum verbis συρ.

ἄνδρες' (κλυθεὶς ἀλλαπολέ-
μου θύγατερ αἰθύεται αν-
δρες m). <Πίνδαρος> ἐν
διθυράμβοις. οὕτως στεῦ-
ται ἐνικὸν ἀντὶ πληθυντι-
κοῦ. — ἐνοικοι, γείτονες
(gl.). —

52 ἄκμονες: ἀκίνητοι ὑπὸ
λόγχης ὥς ἄκμων ὑπὸ
σφυρῶν. —

60 τοιόνδ' ἄνθος: τοιοῦτον καλλώπισμα καὶ τὸ
 ἐξαίρετον μέρος τῶν ἀνδρῶν τῆς γῆς τῆς Περσίδος
 οἴχεται καὶ πορεύεται πρὸς τὴν Ελλάδα, περὶ οὗς πᾶσα
 γῆ ἢ Ἀσιῆτις ἢ ἀναθρεψαμένη αὐτοὺς στενάζει ἐν
 5 πόθῳ μαραντικῷ καὶ κανστικῷ.

1 τοιοῦτο vulgo Dd. — ἐγκαλώπισμα V — 4 γῆ Ἀσιῆτις
 vulgo Dd. H

[62 γρ. μαλερῶς, ἡγουν θερμῶς P.]

διὰ πλ. coniungit). —

56 ἤτοι ἐμπείρους τοξικῆς VGL (ἤγουν G, τῆς τοξ. V). — φρονήματι VHBGL.

— ἐπιτηδείους V. — 57 οὐ γὰρ σπάθας (σπάθαις cod.), ἀλλὰ μαχαιρίδας (μαχαιρείας cod.) τινὰς ἐπεφέροντο V. — οἱ Χαλδαῖοι VH. ἤγουν οἱ X. GL. —

58 ἀκολουθεῖ VL, super hoc πρῶτον lineola extinctum V. — 59 προτροπαῖς VHBGL (προπομπαῖς VBGL, προηγῆσεσι add. GL). — 60 τοιοῦτον καλλώπισμα καὶ ἐξαίρετον V. ἐξαίρετον B. — γῆς V.

— πορεύεται εἰς Ἑλλάδα V. — 61 πορεύεται ἀντὶ τοῦ πεπόρευται V. ἐπορεύθη BGL. — 62 γῆ V.

— Αἰγυπτιακή V. — 63 ἀναθρεψαμένη αὐτοὺς δηλονότι V. — θρηνεῖ V. — καυστικῷ, ἀφανιστικῷ· ἀπὸ τοῦ μάλα ἐρᾶν τῆς ὕλης V. — καυστικῷ, θερμῷ GL. θερμῷ καὶ διαπύρρῳ B. —

56 ἀντὶ τοῦ ἐμπείρους τοξικῆς. —

57 κοινῶς ἀπάντων Περσῶν. —

59 προτροπαῖς (gl.). —

64 τοκέες τ' ἄλοχοί τε: οἱ πατέρες δὲ αὐτῶν καὶ αἱ ὁμόκοιτοι αὐτῶν γυναικες τρέμουσι τὸν χρόνον τείνοντα καὶ μηχανόμενον τῇ τῶν ἡμερῶν περιφορᾷ, τὸν ἡμερόλεγον, ἦτοι τὸν ἐκ τῶν ἡμερῶν καταριθμούμενον· παρὰ τὸ ἡμέρα καὶ τὸ λέγω, τὸ ἀριθμῶ. ἄλλως· τὸν μακρᾷς ἡμέραις λεγόμενον παρὰ τὰς ἡμέρας καὶ τὸ λέξασθαι.

1 lemma in VH — 2 ὁμοτόκοι H — τρεμόνουςi vulgo Dd. — 3 παραφορᾷ vulgo — 5 περὶ H — 6 verba ἄλλως e. q. s. non nisi in PV leguntur — τὸν ante μακρᾷς om. P(Dd.) — post λεγόμενον: ἡ τὸ ἐκ τῶν ἡμερῶν καταριθμούμενον παρὰ κτλ. P et τὸν ἐκ τῶν ἡμ. κατ. παρὰ τὸ ἡμέρα καὶ τὸ λέγω V

66 sqq. πεπέρακε μὲν: ἐπέρασε μὲν, φησίν, ἥδη εἰς τὴν ἀντίπορον γείτονα χώραν, ἦτοι τὴν Εὐρώπην (οἱ γὰρ Πέρσαι τῆς Ἀσίας εἰσὶ κάτοικοι), ὁ τοῦ βασιλέως Ξέρξου στρατὸς ὁ τὰς πόλεις πορθῶν, ἀμείψας καὶ ἀλλάξας τὸν πορθμὸν τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀθάμαντος Ἑλλης, ἦτοι τὸν Ἑλλήσποντον, ἐν σχεδίᾳ λίνῳ δεδεμένη. γεφυρώσας γὰρ τὴν θάλασσαν διὰ τῶν νεῶν περὶ ταύτην τὸν στρατὸν αὐτοῦ περᾶσαι <ὁ Ξέρξης> πεποίηκεν. ταῦτα δὲ κωμωδεῖται. Εὐπολὶς ἐν Μαρικᾷ·
10 'πεπέρακε μὲν ὁ περσέπτολις ἥδη Μαρικᾷ.'

1 πεπέρακε lemma V, πέπρακε μὲν lemma H — 2 εἰς τὴν Εὐρώπην V — 4 ἐξέρξοι H — 5 θέρξας O — τὴν τοῦ Ἀθ. H — 6 ἐλλήσποντα H — σχεδίᾳ H — 7 νηῶν vulg. Dd. V — 8 αὐτοῦ om. H, αὐτοῦ vulg. Dd. V — περάσαι vulg. VH — 9 πεποίηκεν H — verba ταῦτα δὲ usque ad finem om. VH — Μαρίκᾳ et 10 Μαρίκας vulgo

71 ὁ Ἀθάμας ἔσχε γυναῖκα, ἐξ ἧς τὴν Ἑλλην καὶ

1 verba ἱστορία Ἀθαμαντίδος scholio praescr. V — Ἀθάμας sine artic. vulgo Dd. H —

64 πατέρες V. γεννήτορες

GH. — δόμοκοιτοι V. —
τὸν ἡμέραις μετρούμενον
V. τὸν διὰ τῶν ἡμερῶν
ἀριθμούμενον H. τὸν ἐξ
ἡμερῶν συλλεγόμενον ἢ
ἀριθμούμενον GL (τῶν
pro τὸν L). τὸν ἐξ ἡμερῶν
συλλεγέντα B. — 65 παρ-
ερχόμενον V. — μηχανό-
μενον HGL. — τρέμουνσι
V. φοβοῦνται HGL (φο-
βοῦσιν H). —

66 ἐπέρασε V. — ὁ τὰς
πόλεις πορθῶν V. πέρθων
τὰς πόλεις G. — ἤδη] ἄρτι
V. — 67 ὁ τοῦ Ξέρξου V.
— τὸ ἀντικρὺ περῶμενον
V. τὴν Εὐρώπην VBG
(ἤγουν εἰς τὴν ἐλλάδα add.
G, quod solum habet L).
χώραν G. — 69 ὥς ἐκ λί-
νων (λίνου V, ὥς λίνω L)
τῶν κάλων (καλυγίων V,
καλῶν L) θντων VGL. —
<λινοδέσμου> διὰ <σχεδί-
ας V. — 70 ἀλλάξας, διελ-
θῶν V. περάσας H. διελθῶν,
διαβὰς G. — ἐξελεθῶν L. —
71 τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀθά-
μαντος ἤγουν τὸν Ἑλλήσ-

64 ἡμερόλεγδον: τὸ ἐκ τῶν
ἡμερῶν (ἀριθμῶν m, corr.
Weckl.) καταριθμούμενον,
παρὰ τὰς ἡμέρας καὶ τὸ
λέξασθαι. — μακροῖς ἡμέ-
ραις λεγόμενον. —

65 μηχανόμενον (gl.). —

66 πεπέρακεν: κωμωδεῖται
ταῦτα. Εὐπολις ἐν Μαρικᾷ
(μαρίκα m). 'πεπέρακε μὲν
ὁ περσέπτολις ἤδη Μαρι-
κᾷς (μαρίκας m). —

68 τὴν Εὐρώπην (gl.). —

69 ὥς λινῶν τῶν κάλων
θντων. — sch. 72 et alte-
rum sch. 73 vid. infra,
alterum collationis gratia
hic pono: ξεύξας <διὰ>
νεῶν τὴν θάλασσαν. —

τὸν Φρύξον πεποίηκε. τελευτησάσης δὲ τῆς μητρὸς αὐτῶν ἔλαβε τὴν Ἰνώ, ἥτις τοῖς παισὶ φθονοῦσα τοῦ Ἀθάμαντος πρωτοτύπους τοὺς τῆς χώρας πάντας λα-
 5 βοῦσα καρποὺς ἐλυμήνατο αὐτούς, ὥστε μηκέτι σπειρο-
 μένους ἀναδίδοσθαι. λιμοῦ δὲ τῆς χώρας ἐπικρατή-
 σαντος οἱ ἐγχώριοι ἐβουλεύσαντο πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα
 ἀπελθεῖν καὶ μαντεύσασθαι, ὥστε γνῶναι τὸ αἶτιον.
 10 τούτους δὲ ἡ Ἰνώ δεξιωσαμένη πεποίηκε τοῦ μαντείου
 ἐπαναστρέφοντας μηδὲν ἕτερον λέγειν ἢ τὸ· τὴν Ἑλλην
 καὶ τὸν Φρύξον αὐτῷ τυθῆναι ὃ Ἀπόλλων ἀνείρηκεν.
 ἐπήκοος οὖν ὁ Ἀθάμας τοῦ τοιούτου χρησμοῦ γενό-
 μενος τοῖς παισὶν αὐτοῦ ἐν τοῖς ποιμνίοις διατρίβουσιν
 ἐμήνυσσε κριὸν λαβοῦσι τὸν πρῶτιστον ἐπανελθεῖν, ἐφ'
 15 ᾧ θῦσαι τοῦτον τῷ Ἀπόλλωνι. λαβόντων δὲ τὸν κριὸν
 καὶ ἐπανερχομένων ὁ κριὸς τὸ κατ' αὐτῶν σκευωρού-
 μενον αὐτοῖς ὑπεδήλωσε. φνυγῇ γοῦν, τῇ συμβουλῇ
 τούτου, ἐχρήσαντο αὐτῷ ἐποχούμενοι καὶ τὸν πλοῦν
 διαπεραιούμενοι. ἐν δὲ τῷ διαπεραιοῦσθαι τούτους
 20 ἡ μὲν Ἑλλή ἐς μέσον τοῦ πόντου πέπτωκεν, ἀφ' ἧς
 ὁ τοιοῦτος ἐκλήθη Ἑλλήσποντος· ὃ δὲ Φρύξος ἐν τινι
 προσελιμενίσθη λιμένι, ἀφ' οὗ ὁ τοιοῦτος Φρύξου
 λιμὴν ὀνομάζεται.

2 πεποίηκεν O, ἐγέννησε vulgo Dd, ex P — μητρὸς αὐτῆς Νεφέ-
 λης H — 3 ἰὼ V — 4 πρωτοτύπως OV — 5 ἐλυμήνατο V —

6 λιμοῦ δὲ διὰ τοῦτο Dd., λιμοῦ δὲ ἐπὶ vulgo — ἐπικρατή-
 σαντος V — 8 καὶ om. V — 9 ἰὼ V — 10 ἐπαναστρεφόμενους
 Dd. — ἡ δὲ vulgo — 11 art. ante Ἀπόλλων om. V — ἀνείρηκε

H, εἴρηκεν vulgo, ἂν ἦρηκεν V — 12 ἐπήκοος ἀθάμας H —
 14 ἐμήνυσεν Ἰνα κριὸν λάβωσι V — ἐπελθεῖν γρ. ἐπανελθεῖν P,
 ἐπανελθεῖν ἐφ' ᾧ vulgo om. — 15 τούτων V, τουτονὶ H —
 λαβόντες V — 16 ἐπανερχόμενοι V — καὶ τὸ κατ' αὐτοῦ H —
 σκευωρούμενον OPV, κακουρούμενον H — 18 τούτων H —
 19 ἐν τῷ H, καὶ ἐν τῷ V — pro τούτους: αὐτοὺς τοῦτον Dd. —
 20 ἐς om. vulgo VH

ποντον V (in GL ad v. 70
 πέραμα ἡγουν τὸν Ἑλλήσ-
 ποντον [τὸν om. L], ad
 v. 71 τῆς θυγατρὸς τοῦ
 Ἀδάμαντος). — 73 ὁ ταῖς
 (ὃ τοι cod.) ναυσὶ ξεύξας
 τὴν θάλασσαν G. —

72 ἀμφὶ τῷ αὐχένι τοῦ πόντου ξυγὸν βαλὼν πολύ-
 γομφον ὄδισμα καὶ βάδισμα. ὄδισμα δὲ τὴν σύνθεσιν
 τῶν νηῶν λέγει, τῶν τῆς θαλάσσης δηλονότι νώτων
 ἄνωθεν. ἐγεφύρωσε γὰρ τὸ ἐπταστάδιον ταῖς ναυσί,
 5 συνυδῆσας καὶ γῆν ἐπιβαλὼν, ὥστε ὁδὸν ποιῆσαι ἐπὶ
 τῶν νεῶν. διὸ πολύγομφον ὄδισμα εἶπεν. γράφεται
 καὶ ἔρεισμα· τὴν ναῦν.

1 ἀμφὶ . . βαλὼν om. H — ἀμφὶ δὲ V — 2 ὄδισμα βά-
 δισμα καὶ κίνημα V — καὶ βάδισμα om. P — ὄδισμα δὲ . .
 λέγει addidi ex V, sed βάδισμα habet V — 3 θαλάττης V —
 νώτων ἐνταῦθα ἄνωθεν V — 4 δὲ pro γὰρ V — 5 post ἐπι-
 βαλὼν: ἄνωθεν vulgo Dd. VH — 6 εἶπε vulgo, εἰρηκεν V,
 δι' ἧς καὶ τὸ πολύγομφον εἶπε Dd. — γράφεται . . ναῦν om.
 PV, pro quibus in V inter καὶ κίνημα et βάδισμα δὲ (vid. not.
 l. 2): ἔρεισμα· λέγει δὲ τὴν ναῦν.

74 πολυάνδρου δ' Ἀσίας θούριος ἄρχων: ὁ θού-
 ριος δὲ καὶ ὁ πολεμικώτατος ἄρχων τῆς πολυάνδρου
 Ἀσίας ὁ Ξέρξης ἐπὶ πᾶσαν χθόνα, τὴν Εὐρώπην δη-
 λονότι, ἐλαύνει ποιμανόριον θεῖον διχόθεν· ἐκ γῆς καὶ
 5 θαλάσσης. ποιμανόριον δὲ τὸ πλῆθος τὸ στρατευθέν,
 τὸ ἀνδρικὸν πλῆθος, ποίμνιον· παρὰ τὸ ποιμαίνω·
 σημαίνει δὲ τὸ στρατεύμα τὸ βασιλικὸν παρὰ τὸ τοῦς
 βασιλεῖς λέγεσθαι ποιμένας. ὅθεν ποιμανόριον τὸ ἐκ
 ποίμνης ἀνδρῶν συνηγμένον βασίλειον.

2 δὲ καὶ om. H — 3 ὁ Ξέρξης ante τῆς πολυάνδρου vulgo
 VH — 5 θαλάττης V — *5 seqq.: ποιμανόριον δὲ τὸ ἀνδρικὸν
 ποίμνιον, παρὰ τὸ ποιμαίνω Dd. — τὸ στρατευθέν ἀνδρικὸν VH,
 τὸ στρατευτικὸν τὸ ἀνδρικὸν πλῆθος vulgo — 6 πλῆθος om. V
 — ποίμνιον παρὰ τὸ ποιμαίνω om. vulgo et in V — 7 τὸ βα-
 σιλικὸν om. vulgo VH, τὸ ἀνδρικὸν Dd. — περὶ τὸ H — 8 ποι-
 μανόριον δὲ (ὅθεν omisso) H — ἐκ τῆς V — 9 συναγόμε-
 νον VH

72 τὴν σύνθεσιν (praestat σύνδεσιν) τῶν νηῶν λέγει V. — βάδισμα, πορείαν V. πορείαν BGL. — γρ. ἔρεισμα GL (γρ. om. G). — 73 ἄνωθεν τῶν νώτων τῆς θαλάσσης V. — In marg. G idem quod in M, sed νηῶν. —

72 γρ. ἔρεισμα· τὴν ναῦν. — 73 ἐγεφύρωσε γὰρ τὸ ἐπταστάδιον ταῖς ναυσὶ συνδήσας αὐτάς καὶ γῆν ἐπιβαλὼν, ὥστε ὁδὸν ποιῆσαι ἐπὶ τῶν νεῶν. διὸ πολύγομφον ὁδίσμα εἶπεν. — (alterum ad h. v. schol. vide supra.) —

74 (immo v. 68) ἡ Ἀσία γείτων τῇ δύσει V. — ὁρμητικὸς ὁ Ξέρξης πρὸς πόλεμον V. ὁ ὁρμητικὸς G. ὁ Ξέρξης GL. — 75 γῆν V. τὴν Εὐρώπην VG. — 76 βασιλικὸν στράτευμα V. — 77 ἐκ δύο μερῶν, ἐκ γῆς καὶ θαλάττης V. ἐξ ἀποτέρεων τῶν μερῶν BG. —

75 τὴν Εὐρώπην (gl.). — ποίμνιον (gl.). — τὸ ἀνδρικὸν πλῆθος, σημαῖνον τὸ στράτευμα <τὸ βασιλικὸν> παρὰ τὸ τοὺς βασιλεῖς λέγεσθαι ποιμένας. ποιμανόριον τὸ ἐκ ποιμνης ἀνδρῶν συνηγμένον βασιλείον. —

79 ὀχυροῖσι: πεποιθῶς καὶ θαρρῶν ἐφέταις, ἦτοι τοξόταις καὶ ἡγεμόσι, τοῖς ἀπὸ τῆς χρυσονόμου γενεᾶς, ὀχυροῖς, στυφέλοις καὶ σκληροῖς ὁ ἰσόθεος φῶς καὶ ἀνὴρ, τουτέστιν ὁ Ξέρξης. τὸ δὲ χρυσονόμον ἀντὶ τοῦ πλουσίας εἶπε. τινὲς δὲ χρυσογόνου λέγουσι διὰ τὸ τὸν Περσέα ἀπὸ χρυσοῦ γεγενῆσθαι· ὃ καὶ βέλτιον. ἀπογόνου γοῦν φησι τῆς Περσεῶς γενεᾶς· ἢ τῆς τῶν χρυσῶν ἀνθρώπων· ἢ πολυχρύσου.

Scholion in super. marg. praebet V — lemma sic in H:

ὀχειροῖσι. — 1 θαρρῶν V — ἐφέτας V, ἐφετ cum comp. quod on signif. sed simile eius quod αἰς H — ἦγονν H, ἦ vulgo Dd. — 2 τοῖς ἀπὸ om. vulgo VH — γεννεᾶς altero ν lineola deleto V — 6 γεγεννήσθαι V — 7 ἀπὸ γόνου V — γενεᾶς ut v. 2 scriptum in V — 8 οἱ πολύχρυσοι V, οἱ πολύχρυσοι H

82 sqq. κυάνεον δ' ὄμμασι: βλέπων δὲ μέλαν καὶ μανικὸν ἐν ὄμμασιν (ὃ παρακατιῶν ἐδήλωσεν ὁ ποιητῆς εἰπὼν· δέργμα καὶ βλέμμα δηλαδὴ φοινίον δράκοντος. τοῦτο ἐφερμηνευτικῶς τέθιται) ἐπάγει τοξό-
5 δαμνον Ἀρην, ἦγονν τὸν ἐν τόξοις δαμάζοντα πόλεμον, τοῖς Ἑλλήσι πολλὴν δύναμιν στρατιωτῶν ἔχων καὶ πολλὰς νῆας (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ πολύχειρ καὶ πολυ-

1 lemma in VH, sed λεύσαν (sic, ut in text.) add. V — βλέπων δὲ om. O, δὲ om. H, βλέπων.. ὄμμασιν om. V — 2 sq. δ... εἰπὼν om. P — ἐδήλωσεν O, ἡρμήνευσεν VH, qui verba τοῦτο... τέθιται omm. — ὁ om. O — 3 δέργμα H — 4 ἐπάγει H, ἐπάγει δὲ Dd. — 6 δύναμιν ἔχων στρατιωτικὴν V — post στρατιωτῶν ap. Dd.: καὶ πολλὴν νῆα τοῦτο κτλ., in VH τοῦτο γὰρ τὸ πολύχειρ (πολύχειρον H) καὶ πολλὰς νῆας· ἀσύριον (ἀσύριον H) τε κτλ. —

79 *ίσχυροῖς* V. — *θαρρῶν* V. — 80 *ἀμετακινήτοις, σκληροῖς* V. *ἐπιτηδείοις* H. — *ἐφ' ἑδραῖς* (*ἑδραῖς* V), *τοξόταις, ἐπιθυμηταῖς* V. *τοξόταις* HBGL (*super hoc κωπηλάταις* G, *κωπηλάταις τῶν Περσῶν* add. L, *iuxta ἐφέταις in fine versus: ἀφέταις ἤγουν ἡγεμόσι. στυφέλοισι δὲ ἀντὶ τοῦ σκληροῖς* G). — 80sq. *πλουσίας ἤγουν ἐκ χρυσοῦ γεγεννημένης, infra quod τοῖς οὐσί δηλονότι ἐκ τῆς* V. — 81 *ἤγουν τῆς Βαβυλῶνος* V. — *ὅμοιοις θεοῖς* V. — *ἀνῆρ* VBL. — 82 *μέλαν, φορικῶδες, μανικὸν* V. *σκοτεινόν, μανικόν, καταπληκτικὸν* GL (*σκοτεινὸν om. L*). *σκοτεινόν, φοβερὸν* B. — *βλέπων* V. — 83 *φονικοῦ* V. — *βλέμμα* VBGL (*βλέμα* G). — 84 *πολλὴν δύναμιν ἔχων στρατιωτικὴν καὶ πολλὰς νῆας* V. — 85 *super Ἀσσύριον quod et ipsum glossema est in textum illatum: Περσικόν· τροπικῶς.*

80 *σκληροῖς ἡγεμόσιν.* —

80sq. *χρυσονόμου γενεᾶς: νῦν τῆς πλουσίας. τινὲς δὲ (γὰρ m) ἀνέγνωσαν χρυσογόνου διὰ τὸ τὸν Περσέα ἀπὸ χρυσοῦ γεγενῆσθαι (γεγεννησθαι m)· ὁ καὶ βέλτιον. ἄλλως· τῆς Περσέως γενεᾶς ἀπόγονος· ἢ τῆς τῶν χρυσῶν ἀνθρώπων· ἢ πολυχρύσου. — (πολυχρύσου· τινὲς [τινὸς cod.] χρυσογόνου ἀνέγνωσαν διὰ τὸ τὸν Περσέα ἐκ χρυσοῦ γεγενῆσθαι· ὁ καὶ βέλτιον G.) —*

85 *Σύριον θ' ἄρμα: ἀντὶ τοῦ Ἀσσύριον· οἱ γὰρ Πέρσαι τὸ πρότερον Ἀσσύριοι (Ἀσύριοι m) ἐκαλοῦντο.* —

ναύτης) Ἀσσύριόν τε ἄρμα ἐλαύνων, ἡγουν Περσικόν·
οἱ γὰρ Πέρσαι Ἀσσύριοι ἐκαλοῦντο τὸ πρότερον.
OP(Dd.)VH.

8 ἡγουν Περσικόν om. VH — 9 Ἀσύριοι H — τὸ om. VH

86 δουρικλύτοις δὲ: τοῖς ἐνδόξοις κατὰ τὸ δόρυ,
τοῖς περιφήμοις ἐν τῷ δορὶ ἡγουν τῷ πολέμῳ. V.

1 δορυκλείτοις δὲ V atque ea post vocem δόρυ.

88 sqq. δόκιμος δ' οὕτις: οὕτις δὲ δόκιμος, ἦτοι
φρονῶν ἑαυτῷ καὶ δοκῶν καὶ θαρρῶν, ὑποστὰς τῷ
τοσούτῳ ρεύματι ἀνδρῶν, δηλαδὴ τῶν Περσῶν, ἦτοι
ἀντιστὰς καὶ ἀντιμαχεσάμενος, ὥστε εἶργειν καὶ κω-
5 λύνειν τὸ ἄμαχον κῦμα τῆς θαλάσσης (τροπικῶς δὲ <τὴν
προσβολὴν> τῶν Περσῶν) ἐν ἔρκεσιν ὀχυροῖς, ἦτοι
γεφυραῖς γενναίαις. ἀπρόσοιστος γὰρ καὶ ἀφόρητος

1 ἦτοι om. P — 2 ἐν ἑαυτῷ PH — 3 τοσούτῳ sine art. P —
ρεύματι τῶν Περσῶν ἀνδρῶν VH — 4 ἀντιμαχηςάμενος H —
5 θαλάττης V —

οἱ <γὰρ> Πέρσαι πρῶτην
 Ἀσσύριοι ἐκαλοῦντο V.
 Περσικόν. οἱ γὰρ Πέρσαι
 Ἀσσύριοι ἐκαλοῦντο πρό-
 τερον GL (Ἀσύριοι uter-
 que sicut in textu utri-
 usque Ἀσύριον. πρῶτερον
 ἐκαλοῦντο L). Περσικόν B.
 — ἐλαύνων VBGL (antea
 παρακινῶν L, κινῶν G).—

86 ἐν πολέμῳ V. — τοῖς
 Ἀθηναίοις τοῖς περιφή-
 μοις ἦτοι τοῖς Ἑλλησι τοῖς
 ἐπαινετοῖς V. τοῖς Ἑλλησι
 BG. τοῖς Ἑλλησιν L. —
 ἐν δόρασι κλυτοῖς καὶ ἐν-
 δόξοις marg. G. — 87 τὸν
 ἐν τόξοις δαμάζοντα V
 (vid. sch. A 82). —

88 ἀνδρεῖος, δόκησιν περὶ
 αὐτοῦ ἔχων μεγάλην V.
 ἀνδρεῖος G. ἀνδρεῖος δό-
 κησιν ἔχων L. δόκησιν
 ἔχων περὶ αὐτοῦ (αὐτῶν
 cod.) μεγάλην marg. G. —
 ὑποσχεθεῖς, <ἀντι>μαχεσά-
 μενος V. ἀντιστάς L. ἀντι-
 στάμενος (sic) H. — 89
 βλέμματι V (scr. βλέμματι).

86 τοῖς Ἀθηναίοις. —

87 τὸν τῶν Περσῶν· το-
 ξόται γάρ. — Idem in G,
 nisi quod γὰρ οὗτοι ibi
 legitur. τὸν τῶν Π. τοξό-
 την· τοξότης γὰρ οὗτος L.
 — 88 δόκιμος· ἀνδρεῖος,
 δόκησιν περὶ ἑαυτοῦ ἔχων
 μεγάλην. —

ἀντιστάς, ἀντιμαχεσάμενος
 (ἀντιμαχησάμενος m). —

καὶ ἄμαχος ὁ Περσικὸς στρατὸς ἀλκίφρων τε καὶ δυνάμει θαρρῶν λαός. PVH.

8 τε om. P — 9 λαὸς om. VH

94 sqq. δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ: τοῦτό φησιν, ὅτι ὥς ἔδει μὲν παρατέτακται ὁ Ξέρξης, εἰ δὲ θεοῦ

1 vulgo non nisi initium legitur usque ad νικήσων θεόν; atque sic quidem: ὥς ἔδει παρατέτακται ὁ Πέρσης. εἰ δὲ ἡ τοῦ θεοῦ ἐπιβουλὴ κτλ. — 2 ἡ δὲ θεοῦ (θεοῖς H) ἐπιβουλὴ Dd. VH —

— ἀνδρῶν L. — τῶν Περ-
σῶν V. — 90 post φωτῶν:
τάξεσιν in text. H insertum.
τάξεσι, τείχεσι G. τάξεσιν,
ἰσχυροῖς τείχεσιν L. τείχεσι
B. — post illud τάξεσιν
verba οὐδ' (sic) ἄρα ἔρ-
κ<εα> ἰσχει in textu H,
sed lineola extincta. —
κωλύειν L. — ὥστε V. —
91 τροπικῶς· τὸ πλήθος
τοῦ λαοῦ, τὴν προσβολὴν
τῶν Περσῶν V. ἦτοι τῶν
Περσῶν B. ἡγουν τοὺς
Πέρσας GL et super Περ-
σῶν στρατός: τὴν προσ-
βολὴν L. — 92 ἄμαχος,
ἀφόρητος V. — ἀκαταμά-
χητος GL. — 93 ἀλκίμων,
τῇ δυνάμει θαρρῶν V. —
δυνάμει φρονῶν καὶ πο-
λέμῳ, στερεόφρων GL (δυ-
νάμει τε L, στερεόφρων
uterque). ἐν δυνάμει φρο-
νῶν καὶ πολέμῳ B. —
94 γνωμικὸν prae fixum in
V. — τὴν μετὰ δόλου καὶ
ἀφανῶς ἐπερχομένην VH
(pro καὶ ἀφανῶς: φανε-
ρῶς H). — θνατός] η super
α V. — ἐκφύγη (ἐκφύγοι V B,

90 'οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἰσχει'
(Hom. E 90). — τάξεσιν
(gl.). —

91 ἄμαχον κῦμα θαλά(σ-
σης): τὴν προσβολὴν τῶν
Περσῶν. —

92 ἀκαταμάχητος (gl.). —

93 ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ στρατός
καὶ λαός. —

94 δολόμετιν δ' ἀπάτ(αν):
ὥς ἔδει παρατέτακται ὁ
ἄρξῃς. εἰ δὲ θεοῦ ἐπι-
βουλῇ τὰ τῆς νίκης ἀνα-
βάλλεται (ἀναβάλλεται m),
τίς ὁ νικήσαν θεός; —

ἐπιβουλῇ τὰ τῆς νίκης ἀναβάλλεται, τίς δ νικήσων
 θεόν; καὶ ποῖος ἄνθρωπος ἐκφύγῃ τὴν ἐπιβουλὴν τὴν
 5 ἐκ θεοῦ; τίς οὖν ὁ ἐν ταχυτάτῳ ποδὶ ἀνάσσων καὶ
 κρατῶν τοῦ εὐπετέως καὶ συντόμου πηδήματος τῆς
 Ἄτης, ἥτοι ὑπερπηδήσας αὐτῆς τὰ θήρατρα καὶ ἐκ-
 φυγὼν ταχέως; ἡ δ' Ἄτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος,
 φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν' ὥς φησιν Ὀμηρος. ἢ
 10 οὕτως· τίς ὁ ὀξύπους καὶ σύντομος, ὅστις τὴν μέλλου-
 σαν ἐπελθεῖν αὐτῷ βλάβην ἀπὸ τινος συμπτώματος καὶ
 τύχης προαρπάσσει καὶ εἰς τὸ ἐναντίον μεταστρέψαι
 δυνήσεται; OPV, partim H, initium vulgo.

3 τὸ pro τὰ O — τίς οὖν OPV, ποῖος οὖν H — νικήσας O —
 4 τίς ἄνθρωπος O — ἐκφυγὼν O — τὴν τοῦ θεοῦ ἐπιβουλὴν H
 — post τὴν ἐκ θεοῦ (τὴν τοῦ θεοῦ O) praebebat Dd.: τίς ὁ ὀξύ-
 νους . . δυνήσεται, tum ἢ οὕτως· τίς οὖν . . Ὀμηρος — 5 ante
 τίς οὖν ὁ ἐν ταχ. inser. H: τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ. — ἐν om. VH
 — ἐν ταχυτάτῳ ποδὶ om. O — καὶ κρατῶν om. Dd. — 6 τῆς
 εὐπετέως O — 7 ἄτης V — ἥτοι . . ταχέως OV, nisi quod
 θύρατρα O, ἥτοι ὑπερπηδήσας δυνάμενος αὐτῆς τὰ θήρατρα καὶ
 ἐκφυγεῖν ταχέως P, οὐ τῆς τὰ καὶ ἐκφυγὼν H — 8 ἡ γὰρ O —
 ἡ δ' α cum lacuna trium fere litt. σθενερά τε καὶ ἀρτίπους H,
 σθεναρά τε καὶ ἀρτίπους Dd., σθεναρά καὶ ἀρτιπὺς V — 9 δὲ
 πᾶσαν Dd. — verba inde ab ἢ οὕτως om. H, ἄλλως V — 10 ὁ
 ὀξύπους Dd., ὁ ξύπνους V — ὅς Dd. — 11 αὐτῷ ἐπελθεῖν V —
 12 τῆς τύχης V — μετατρέψαι Dd.

98 sqq. φιλόφρων γὰρ σαίνουσα: ἡ ἐκ θεοῦ, φησὶν,
 ἀπάτη ὥς φιλόφρων σαίνουσα καὶ ὑποθέλγουσα κατὰ
 τὴν ἀρχὴν ἐμβιβάζει τὸν ἄνθρωπον εἰς παγίδα, ἥτοι
 εἰσάγει αὐτὸν εἰς κίνδυνον. διὸ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπον
 5 ὑπεκδρομόντα τὴν Ἄτην φυγεῖν. ἡ γὰρ ἐκ θεοῦ,
 φησὶν, ἀμαύρωσις καὶ δόλωσις ἄφνικτός ἐστιν. ἄμα

Initium ap. Dd. hoc: φιλόφρων γὰρ σαίνουσα καὶ κατα-
 θέλγουσα (ὑποθέλγουσα O) — 4 αὐτὸν om. Dd. H — 5 ἀπά-
 την O — 6 φησιν om. H — δήλωσις H —

ἐκφύγει G, ἐκφύγει^η L). —
 96 ταχυτάτω, συντόμω V.
 ταχεῖ B. — τοῦ τῆς βλάβης
 ὀρμήματος V. — εὐπετέος]
 ἄτης H (ἄτη cod.). συντόμου
 GL (sed in L super κραι-
 πνω) συντομωτάτου B. εὐ-
 κινήτου V. — κυριεύων V.
 κρατῶν BGL. —

96sq. πηδήματος εὐπετέος:
 εὐκινήτου. — Ὅμηρος
 (I 501) 'ἡ δ' Ἄτη σθε-
 ναρή τε καὶ ἀρτίπος, φθά-
 νει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν'. —

98 φιλόφρων] ὥς V H, su-
 per ὥς: φίλη τοῦ θεοῦ V.
 — σαίνουσα] ἡ θεοῦ ἀπάτη,
 super quod κολακεύουσα V.
 ἡ τοῦ θεοῦ ἀπάτη GL. —
 99 κατὰ τὴν ἀρχὴν V. — ἐμ-
 βάλλει V. — 100 ἄνθρωπον
 V. — εἰς παρίδων πληθος,
 δίκτυα V. — δίκτυα BGL

(98) ἡ γὰρ ἐκ θεοῦ, φη-
 σίν, ἀμαύρωσις καὶ δόλω-
 σις ἄφυσκτός ἐστιν. ἅμα
 γὰρ δολοὶ καὶ προσαίνει
 (προσσαινει Herm.) καὶ
 κακοποιεῖ. — 98 ἡ θεῶν
 ἀπάτη. —

γὰρ δολοῖ καὶ προσαίνει καὶ κακοποιεῖ ἐν ταύτῃ.
OPVH.

7 γὰρ om. H — δολεῖ H — ταυτῶ VH

103 θεόθεν γὰρ ἡ μοῖρα κατεκράτησε, <ἐπέσκηψε
δὲ> τοῖς Πέρσαις ὥστε καὶ πολέμους καὶ μάχας ἐγεί-
ρειν, τουτέστιν· ἀνέκαθεν ἀνδρεῖοί εἰσι καὶ κατὰ τὴν
εἰμαρμένην πολεμοῦσι. πολεμικοὶ δὲ ὄντες οὐχ ἡσση-
5 θήσονται. vulgo Dd.V.

Scholion in inferiore marg. exhibet V — 4 ἡττηθήσονται
vulgo Dd.V

106 οὐ τοὺς πύργους κατακόπτουσι καὶ κατερεί-
πουσιν. ἱπποχάρμας δὲ κλόνους λέγει τοὺς πολεμικοὺς
θορούβους καὶ συντριμμύους. ἐν τούτοις γὰρ οἱ ἵπποι
χαίρουσιν. vulgo Dd.V.

1 δ . . κατακόπτων καὶ κατερείπων V — 2 λέγει vulgo
om. — 3 καὶ συντρ. . . χαίρουσιν om. Vict. — συντετριμμένους
OPauw. — καὶ pro ἐν Pauw. — 4 χαρίζουσιν vulgo

110 sqq. ἔμαθον δὲ ἔσορᾶν καὶ βλέπειν πόρτιον
ἄλσος τῆς εὐρυπόροιο θαλάσσης, ἥτοι διὰ <τῆς> θα-
λάσσης τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ποιεῖν, πολιαινομένης τε καὶ
λευκαινομένης αὐτῆς ἐν πνεύματι λάβρω ἢ τῷ βιαίῳ
5 ἀνέμῳ ἢ ἀφριζομένης, δηλαδὴ τῇ κωπηλασίᾳ, πίσυννοι

3 πολεῖν compendio scriptum in fine lineae et αἰνο-
μένης initio alterius lin. V — δὲ καὶ V — τε καὶ λευκ. vulgo
om. — 4 λάβρω, ἀφριζομένης δηλαδὴ τῇ κωπηλασίᾳ, ἢ τῷ
βιάῳ ἀνέμῳ vulgo Dd.V (sed λάβρω V) — 5 πίσυννοι V —

(δύκτια L). — 101 *ὀπόθεν* V. *ἀφ' οὗ* H. — *οὐκ]* *διὸ* V. — *θνατόν]* *ἀνθρωπον* *δηλονότι* V. — *διαδράσαντα* V. —

103 *ἀπὸ τοῦ θεοῦ* V. —

104 *τὸ ἐξ ἀρχῆς* (*τοεξαρχῆς* cod.) V. — 105 *ἐπέβαλεν*, *ἐπέθηκε* V. *ἐνέβαλε* H. —

106 *τοὺς διακόπτοντας τοὺς πύργους* V. *ὁ τοὺς πύργους* (sic) H. *πύργους* *δαμάζοντας* BGL. — 107 *διεξάγειν* H. — *πολεμικοὺς* V. — 108 *θορύβους* V. — 109 *ταραχὰς* V (*idem ad 108 B*). *ἔρεις* (?) H. —

110 *μαθεῖν ἐποίησαν οἱ Πέρσαι τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν* V. *οἱ Πέρσαι* gl. GL. *οὐχ οἱ Πέρσαι* . . , ut sch. M, marg. GL (*sed οὐχ ὅτι* G, *ἀλλ' ὑπήκοοι* G, *παράλαιοι ὄντες* in utr. addit.). — 111 *λευκαινομένης ὑπὸ ἀνέμου ἢ ἀφριζομένης ἀπὸ*

104 *ἐξ ἀρχῆς* (gl.). — *τὸ παλαιόν*: *τὸ ἀνέκαθεν ἀνδρεῖοί εἰσι καὶ κατὰ εἰμαρμένην πολεμοῦσι. πολεμικοὶ δὲ ὄντες οὐχ ἡσσηθήσονται.* — 105 *ἐπέσκηψε δέ*: *ἀντὶ τοῦ εἰδέναι ἐποίησεν.* —

110 *ἐμαθὸν δ' εὐρυπόρ(οιο)*: *οὐχ οἱ Πέρσαι ναυτικοί, ἀλλ' οἱ ὑπήκοοι Περσῶν. τινὲς (τί m, corr. Dd.) δὲ τὸ ἐμαθόν φασιν (φησιν m, corr. Dd.) ἀντὶ τοῦ μαθεῖν ἐποίησαν.* — 111 *πολιαινομένης*: *ἀφριζομένης τῷ ἀφρῶ τῆς κα-*

καὶ θαρροῦντες πείσμασι λεπτοδόμοις· τοῖς λεπτοῶς
κατεσκευασμένοις ἦτοι ταῖς ναυσί. πλὴν οὐχ οἱ Πέρ-
σαι ναυτικοί, ἀλλ' οἱ ὑπήκοοι αὐτῶν. ὥστε τὸ ἔμαθον
ἀντὶ τοῦ μαθεῖν ἐποίησαν, φησὶν, οἱ Πέρσαι τοὺς
10 ὑπηκόους αὐτῶν. vulgo Dd.V.

6 τοῖς λεπτ. κατεσκ. om. V — ἦτοι ταῖς ναυσὶ ταῖς λεπτοκατα-
σκευόις Dd. — 7 οὐχ ὑπέρσαι V — 8 ἀλλ' ὑπήκοοι Dd.V —
9 μαθεῖν φησιν ἐποίησαν V

115 λαοπόροις: ταῖς τοὺς λαοὺς διαπορθμευούσαις
ἢ ταῖς ἀπὸ τῆς κωπηλασίας μηχαναῖς ταῖς ὑπὸ τῶν
λαῶν γινομέναις· οὐχ ὥς αὐτῶν τῶν Περσῶν θαλατ-
τίων ὄντων, ἀλλὰ τῶν ἐκείνοις ὑπηκόων παραλίων.
5 vulgo Dd.V.

2 ἀπὸ om. Dd. — ἢ ταῖς ἀπὸ τῶν κωπηλασιῶν πλάναις
vulgo — 3 οὐχ ὥς . . παραλίων om. P, totum schol. om. O

117 sq. διὰ ταῦτα ἡ φρὴν μου μελαγχίτων καὶ
πενθήρης ἐστὶν ἢ ἀμφιμέλαινα. ἀμύσσεται φόβῳ, ἦτοι
διακόπτεται ὑπὸ τοῦ φόβου. ἀσυνδέτως. ἢ οὕτως· ἡ
φρὴν μου ἢ μελαγχίτων, ἦτοι ἡ συνετὴ καὶ ἐν βιάθει
5 κειμένη καὶ ἀφανὴς οὖσα, τῷ φόβῳ διακόπτεται. εἴρη-
ται δὲ παρὰ τὸ 'σὺ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἀμύξεις'. τοῖς

1 ἡ μελαγχίτων vulgo Dd. — 2 ἡ ἀμφιμέλαινα vulgo Dd. —
3 ἡ φρὴν μου om. Pauw. — 5 περὶ φόβῳ vulgo Dd. — εἴρηται
παρὰ V

κωπηλασίας V. λευκαινο-
μένης HBGL (τοῖς ὕδασι
add. B, τοῖς κύμασι L, κύ-
μασι G). — 112 σφοδρῶ
VBGL. — 114 θαρροῦντές
VGL. — λεπτῶς κατεσκευ-
ασμένοις, infra quod νανσὶ
V. σχοινίοις VH (in V infra
vocem πείσμασι). τοῖς
λεπτῶς κατασκευασθεῖσι
σχοινίοις GL (τοῖς om.
G, κατασκευαστεῖσι G). λε-
πτοῖς σχοινίοις B. —

115 ταῖς ὑπὸ τῶν λαῶν
γινομέναις ἢ ταῖς τοὺς λα-
οὺς πορθμενούσαις V. —
ταῖς τοὺς λαοὺς πορθμευ-
ούσαις ἤγουν ταῖς νανσὶν
GL (ταῖς τοὺς om. G, πορευ-
ούσαις G, νανσὶ [sine art.]
G). νανσὶ περῶσαις τοὺς
λαοὺς B. —

117 ταῦτα] διὰ BG. διὰ
ταῦτα L. διὰ τοῦτο (δια-
τοῦτο cod.) H. — ἡ πενθή-
ρης ἢ ἐν βάρει κειμένη V.
συνετὴ ἢ πενθήρης B. —
118 διακόπτεται, σπαράσ-
σεται V. σπαράσσεται
(litteris nunc fere evanidis
scr.) H, idem BG. ταρασσε-

πηλασίας. —

114 λεπτοδόμοις: τοῖς λε-
πτῶς κατεσκευασμένοις. —

115 λαοπόροις τε μηχαν(α-
ναῖς): ταῖς τοὺς λαοὺς
πορθμενούσαις ἢ ταῖς ἀπὸ
τῆς κωπηλασίας μηχαναῖς
ταῖς ὑπὸ τῶν λαῶν γινο-
μέναις· οὐχ ὥς αὐτῶν τῶν
Περσῶν θαλαττίων ὄντων,
ἀλλὰ τῶν ἐκεῖνοις ὑπηκό-
ων παραλίων. —

117 ἡ συνετὴ (gl.). — με-
λαγχίτων: πενθήρης ἢ
ἀμφιμέλαινα. ἔστι δὲ παρὰ
τὸ 'σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν
ἀμύξεις' (Hom. A 243.
ἀμύξης m). τὰ γὰρ τοῦ
σώματος πάθη δοκοῦμεν
καὶ τὴν ψυχὴν πάσχειν. —

γὰρ τοῦ σώματος πάθεισι δοκοῦμεν συμπάσχειν καὶ τὴν
ψυχὴν. vulgo Dd.V.

121 μὴ πόλις πύθεται: μὴ πύθεται, φησί, καὶ
μάθη καὶ ἀκούσῃ τις τῶν ἐτέρων πόλεων κενὸν ἀν-
δρῶν ὃν τὸ ἄστυ τὸ τῆς Σουσίδος. οὕτω γὰρ καὶ
τὸ Κίσσιον πόλισμα ἀντίδουπον ἔσεται, ἥτοι ἀντηγήσει
5 τοῖς θορήνοις ἐκ τοῦ ἑκατέρου μέρους· μὴ ἀντηγήσῃ,
φησί, θορήνον αὐτῶν τελευτησάντων. vulgo Dd.V.

2 μάθοι et ἀκούσοι V — καὶ μάθη om. vulgo, καὶ ἀκούσῃ
om. Dd. — 3 ἢ pro ὃν V — τὸ ante τῆς om. V — καὶ
scripsi pro ἄν — 4 Κισσίων vulgo Dd. — ἀντηγήσῃ V — 5 μὴ
ἀντηγ. κτλ. om. O P

125 ὁά, τοῦτ' ἔπος: ὁ γυναικοπληθὺς ὁμιλος ἐκέλευε
ἀπύων τὸ ἔπος τοῦτο, τὸ ὁά δηλονότι. τὸ δὲ ἀπύων
οὕτως νοητέον· ἢ ἔσται ἀπύων καὶ φωνῶν, ἔξωθεν
λαμβάνομένου τοῦ ἔσται, ἢ τὴν μετοχὴν ἀντὶ τοῦ ῥή-
5 ματος ἀντὶ τοῦ ἀπύσει. vulgo Dd.V.

1 γυναικοπληθὺς V — 2 ἀπύων ὁά τοῦτο δηλονότι τὸ ἔπος
vulgo V, nisi quod δηλοῖ vulgo — post ἔπος, non post τοῦτο
interpung. Dd. — δὲ om. V — 4 ἀντὶ ῥήματος vulgo V —
ἀντὶ τοῦ ἀπύσει ῥήματος ληπτέον Dd. — In V haec addita
sunt: ἄλλως· ἀπύων φωνῶν ἢ τὸ ἀπύων ἀντὶ τοῦ ἀπύσει ἔξω-
θεν προσληπτέον.

ται L. — ὑπὸ φόβον V. —

119 Περσικὸν θορήνημα H.
ἐπίρρημα θορήνημα Περ-
σικὸν V. —

121 πόλις] ἐτέρα BL. In
V super τοῦδε] δῆλον,
super quod ἕτερον. Scr.:
ἐτέρα δηλονότι. — μὴ] δέ-
δοικα δηλονότι V. ὅπως
H. — μάθη, ἀκούση VL
(ἀκούσεται V). ἀκούση BH.

— 122 ἐστερημένον ἀν-
δρῶν VH, infra hoc ὅτι
ἐστὶ δηλονότι V. ἀνδρῶν
ἐρημον B. κενὸν ἀνδρῶν
GL. — λεώπολις V. — τῆς
V. — 123 πόλις Περσῶν,
infra quod ἔσται δηλονότι
V. — 124 ἀντηχοῦν (ἀντή-
χουν cod.) τοῖς θορήνοισι V.
ἀντηχῆς (ἀντιγῆς L) ἐν τῷ
θορήνῳ BGL. — 125 ἐπίρ-
ρημα V. — 126 ὁ ἐκ τοῦ
πλήθους τῶν γυναικῶν V.

— 127 ἡ πληθὺς V. — super
ἀπύων] λείπει τὸ ἔσται H,
ἔσται BG, ἔσται δηλονότι
L. — super ἔσται quod post
γυναικοπληθῆς in textum
V insertum est] γενήσεται
V. — φωνῶν VG. —

119 δᾶ: Περσικὸν θορήνη-
μα. —

121 μὴ πόλις πύθ(ηται):
μὴ πύθηται τις τῶν ἐτέ-
ρων πόλεων κενὸν ἀνδρῶν
ὅν τὸ ἄστυ. μὴ τὸ τῆς
Σουσίδος ἄστυ κένανδρον
ἀκούσῃ. —

124 ἀντίδουπον: ἀντηχήσει
τοῖς θορήνοισι· μὴ ἀντηχή-
σῃ, φησί, θορήνον αὐτῶν
τελευτησάντων. —

127 ἀπύοντος, πρὸς τὸ ἀν-
τίδουπον ἔσεται· ἢ λείπει
τὸ ἔσται· ἔσται ἀπύων· ἢ
ἡ μετοχὴ ἀντὶ τοῦ ῥήμα-
τος, ἀντὶ τοῦ ἀπύσει. —

128 ἀπὸ κοινοῦ πάλιν τὸ μή, ἵν' ἡ οὕτως· μὴ
πέσῃ λακίς καὶ ῥήξις ἐν τοῖς πέπλοις τοῖς βυσσίνουις
<ῥ> τοῖς ἱματίοις, ἥτοι μὴ διαρρήξωσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

Schol. in interiore marg. habet H — 1 καὶ ἔστιν ἀπὸ
κοινοῦ V — πάλιν om. Dd.VH — οὕτω V — 2 λακίς καὶ om.
Dd.H vulgo — 3 τοῖς ἱματίοις om. Dd.H

130 πᾶς γὰρ ἱππικὸς λαὸς καὶ πεδοστιβῆς, ἥτοι
<ἐν> τῷ πέδῳ καὶ τῇ γῇ περιπατῶν καὶ περὶ βαδίζων,
καταλελοίπασιν τὴν πόλιν ἀκολουθοῦντες τῷ Ξέρξῃ,
ὥσπερ τὸ σμῆνος τῶν μελισσῶν ἔπεται τῷ ἀρχηγῷ
5 αὐτῶν. λέγεται γὰρ ὡς εἰ μὴ ὁ ἀρχηγὸς τῶν μελισσῶν
πρότερον πετάσειεν, ἄλλως οὐχ ἵπτανται αἱ ἑτεραί.
vulgo Dd.V.

3 καταλελοίπασιν V — 4 ὥσπερ τι O — 5 αὐτῶν vulgo
Dd.V — ὡς ^{εἰ} μὴ V — ὁ om. vulgo V — 6 πετάσει vulgo Dd.,
πετάσῃ V — αἱ ἑτεραί om. Vict. — ἑτεραί sine art. V, qui
addit: πάντες γὰρ οἱ ἱππηλάται καὶ οἱ ἱππικοὶ μελισσῶν ἐξώχρετο
καὶ συνεπορεύθη.

133 τὸν ἀμφίζευκτον· ἑξαμείψας καὶ περάσας τὸν
ἀμφίζευκτον ἄλιον πρῶνα, τὸν κοινὸν τῆς ἀμφοτέρας
γῆς, τῆς Εὐρώπης δηλαδὴ καὶ τῆς Ἀσίας. ἀμφίζευκτον
δὲ τὸν ζευγνύοντα ἄμφω τὰς ἡπείρους ἢ ζευγνύμενον
5 ἐξ ἀμφοῖν ἢ τὸν ὑποζευχθέντα· βατὸν γὰρ αὐτὸν
ἐποίησεν ὁ Ξέρξης.

1 τὸν ἀμφίζευκτον τὸν ζευγνύοντα (sic) ἄμφω . . ὁ Ξέρξης·
ἄλλως· ἑξαμείψας . . τῆς Ἀσίας V — 2 ἄλιον V — 3 τῆς γῆς
H — δηλαδὴ ante τῆς Εὐρώπης V — 4 δὲ om. H — ἢ τὸν
ζευγνύμενον V

128 βυσσίνοις] καθιστό-
ροις H. — ιματίοις V. —
φῆξις V. σχίσις H (ις eva-
nuit). —

128 κατὰ κοινοῦ πάλιν τὸ
μῆ· μῆ φῆξις πέσῃ <ἐν
add. Kirchh.> πέπλοις. —

130 καὶ ἐπιπικὸς V. — καὶ
ἐν τῷ πέδῳ (τῇ πέδᾳ cod.)
βαίνων V. — <λ>αὸς V. —

131 πληθὸς μελισσῶν V.
πληθὸς B. — τὴν πόλιν
δηλονότι V. τὰς πόλεις G.
ἀπὸ τῶν πόλεων L. —

132 τῷ ἀρχηγῷ V. ἡγε-
μόνι BGL (ἡγεμῶνι L.
ἡγουν τῷ Ξέρξῃ add. B). —

131 καταλελοίπασι τὴν πό-
λιν ἀκολουθοῦντες Ξέρξῃ
ὥς μέλισσαι τὸ σμήνος. —

133 τὸν ξευγνύντα (ξευ-
γνύντα cod.) τὰς ἡπείρους
V. — διελθὼν V. περάσας
H. διελθὼν περάσας GL
(περίσας L). —

133 τὸν ἀμφίξευκτον· τὸν
ξευγνύντα ἄμφω τὰς ἡπεί-
ρους ἢ ξευγνύμενον ἐξ
ἀμφοῖν. ἢ τὸν ὑποξευ-
χθέντα. βατὸν γὰρ αὐτὸν
ἐποίησεν ὁ Ξέρξης. —

135 *πρῶνα*: τὸν προνεύοντα εἰς τὰς ἀμφοτέρας ἡπείρους ἢ τὸν κοινὸν ἑκατέρας γῆς. μεταξὺ γὰρ ἐστὶν *Εὐρώπης* καὶ *Ἀσίας*. ἄλλως· *πρῶνα* ἀμφοτέρας αἰῶας κοινόν, οἱ μὲν τὸν Ἑλλήσποντον, οἱ δὲ *Ταῦρον* τὸ ὄρος.

1 *πρῶνα* δὲ H, *πρῶνα* V — καὶ εἰς vulgo Dd. H — ἀμφοτέρους V — 2 ἢ τὸ H — ἢ τὸν .. τὸ ὄρος om. OP — 3 ἄλλως .. τὸ ὄρος om. VH

136 *λέκτρα* δ' ἀνδρῶν: τὰ λέκτρα δὲ τῶν ἀνδρῶν τῇ αὐτῶν ἀποδημίᾳ καὶ ἀπουσίᾳ πίμπλονται καὶ πληροῦνται τοῖς δάκρυσιν. αἱ δὲ *Περσίδες* γυναικες ἀκροπενθεῖς καὶ ἐπιμόνως πενθοῦσαι, ὥς δοκεῖν ἐνα-
5 βρύνεσθαι ἐπὶ τῷ πενθεῖν.

Scholion post sch. 139 extat in H, lemma exhibent VH — 2 ἀποδημία καὶ om. V — 3 δακρύμασιν Dd. VH — 4 αἱ ἀκροπενθεῖς V — ἐπιμανῶς vulgo, ἐπὶ μόνα H — δοκῶν falso comp. adhibito V — ὥς .. πενθεῖν vulgo om. — ἐναμβρύνεσθαι V — 5 πενθεῖν et γρ. πένθει P, πένθει H, πέρση V

139 *ἐκάστη πόθῳ*: ἐκάστη γυνὴ *Περσίς* τὸν ἐαυτῆς εὐνατήρα καὶ ἄνδρα ἀποπεμφαμένη τὸν αἰχμηέντα, θοῦρον καὶ πολεμικόν, ἐν πόθῳ φιλάνδρῳ λείπεται αὐτῇ τοῦ λοιποῦ μονόζυξ καὶ μόνη. vulgo Dd. H.

1 ἐκάστη γοῦν *Περσίς* γυνὴ vulgo H — 2 εἰς τὸν Dd. — 3 καὶ θοῦρον vulgo — πόλεμον PH — ἐν πόθῳ φιλάνδρῳ post ἀποπεμφαμένη Dd., om. vulgo H

135 τὴν ἐξοχήν, *super quod* τὸν Ἑλλήσποντον λέγει V. τὸν Ἑλλήσποντον H. ἐξοχήν BGL. ἤγουν τὸν Ἑλλήσποντον. πρῶνα δὲ λέγει ἦτοι τὸν προνεύοντα εἰς ἄμφω τὰς (τοὺς L) ἡπείρους L marg. G. — ἀμφοτ.] Ἀσίας καὶ Εὐρώπης B. τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης GL. —

136 αἱ κοῖται VBGL (τῶν γυναικῶν add. V). — ἀποδημία H. — 137 γεμίζονται δακρύων V. ἐν δάκρυσι τῶν γυναικῶν GL. τῶν γυναικῶν B. — 138 πολυπενθεῖς VH. —

134 (135) τὸν Ἑλλήσποντον· οἱ δέ, ὅτι Ταῦρον τὸ ὄρος. — 135 πρῶνα: τὸν προνεύοντα εἰς ἄμφω τὰς ἡπείρους ἢ τὸν κοινὸν ἑκατέρας γῆς. μεταξὺ γάρ ἐστιν Εὐρώπης καὶ Ἀσίας. —

136 τῇ ἀπουσίᾳ αὐτῶν —

138 ἐπιμόνως πενθοῦσαι, ὥς δοκεῖν ἀβρύνεσθαι ἐπὶ τῷ (τὸ m, corr. Kirchh.) πενθεῖν. —

139 ἐκάστα] η *super α* V. — ἀγαπῶσα τὸν ἰδιον ἄνδρα V. τὸν ἰδιον ἄνδρα ἀγαπῶντι H. — 140 αἰχμήεντα] ἦτοι εἰς τὸν πόλεμον H. — θοῦρον] πολεμικόν, ὀρμητικόν V. τὸν πολεμικόν BG. — ἄνδρα V. — 141 στείλασα VH. — 142 ἐκάστα λείλειπται H.

139 μετὰ φιλόνορος πόθου (gl.). —

142 ἔνευ τοῦ ἀνδρός. —

143 sqq. ἀλλ' ἄγε Πέρσαι: ἀλλὰ φέρε, ὦ Πέρσαι, ἐνεξόμενοι καὶ ἐγκαθήμενοι εἰς τοῦτο τὸ ἀρχαῖον στέγος, ἤγουν εἰς ταύτην τὴν ἀρχαίαν καθέδραν, φροντίδα ποιήσωμεν καὶ βουλευσώμεθα, πῶς πράσσει καὶ τί ποιεῖ ἐν Ἑλλάδι ὁ Ξέρξης. χρεῖα δὲ προσήκει· τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. ἡ χρεῖα γὰρ προσήκον ποιεῖ τὸ βουλευέσθαι.

1 φέραι H, φέρετε V — 2 καθήμενοι V, ἐνεξόμενοι καὶ καθήμενοι H — 3 καθέδραν om. V — 4 φροντίσωμεν Dd. H vulgo — 5 ὁ ξέρξης ἐν Ἑλλάδι V — 6 pro τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ: τουτέστιν VH — ἡ χρεῖα δὲ H — εἰς τὸ V

148 τὸ πατρωνύμιον γένος: ἦτοι ὁ κατὰ πατέρα συγγενῆς ἡμῖν· τουτέστιν ὁ ἐκ προγόνου ἰθαγενής.

Bis hoc sch. scriptum est in H: et inter cetera scholia, quae post partem quandam textus inserta sunt, et in margine. In illo sch. ad γένος add. est ἀμύτερον, in hoc consentit lemma cum vulg. et Dd.: τὸ πατρωνύμιον γένος. Tum ἡ δὲ κατὰ πατέρα marg. H — Lemma V hoc est: Λακκογενής, tum ὁ κατὰ V — 2 προγόνων Vict.Dd. — post ἰθαγενής haec in V: οἱ μὲν Πέρσαι τοξόται οἱ δὲ Ἀθηναῖοι λογχηφόροι (vide sq. schol.)

150 πότερον τόξον ῥῦμα τὸ νικῶν: ἄρα, φησὶν,

1 ἄρα H, ἄρτι V, πότερον ἄρα vulgo Dd. (πότερον om. P) —

έστερημένη τοῦ (ιδίου add. V) ἀνδρὸς VH. ἔνευ τοῦ ἀνδρὸς ἐν νυκτὶ οὐσα, πρὸς δὲ τὸ μονόζυξ· ἤγουν έστερημένη ἀνδρὸς L. ἐναπέμεινε ἤγουν έστερημένη ἀνδρὸς μόνη κατὰ τὸν ξυγόν G. —

143 φέρετε V (super ἄγεται!). — ᾧ V. — καθήμενοι V. — 144 παλαιὸν V. —

[144 στέος.]

145 συνετήν V. — φρόνιμον V. — 146 ποιήσωμεν V (ποιησώμεθα cod.). — ἡ χρεία γὰρ καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀνάγκης προσῆκον καὶ ἀρμόδιον ποιεῖ τὸ βουλευέσθαι V. —

146 ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ· ἡ γὰρ χρεία προσῆκον ποιεῖ τὸ βουλευέσθαι. —

147 ὁ τοῦ Λαρείου υἱὸς V. — 148 ὅτι κατὰ τὸν πατέρα ἡμῶν συγγενῆς V. —

148 ὅτι κατὰ πατέρα συγγενῆς ἡμῶν, τουτέστιν ὁ ἐκ προγόνου ἰθαγενής. —

150 ἄρα V. — κίνημα, ὁρμή V. — ἀπὸ τῶν ὀπλων H. — τὸ νικῶν] τοὺς ὀπλίτας

ἡ ὁρμή τοῦ τόξου ἐστὶ τὸ νικῶν ἦτοι τὸ νικῆσαν καὶ
 ἡττήσαν τοὺς Ἀθηναίους ἢ ἡ ἰσχύς τῆς δορυκράνου
 λόγχης κεκράτηκε καὶ ἐνίκησε, τοὺς Πέρσας δηλαδὴ.
 5 οἱ μὲν γὰρ Πέρσαι τοξόται, οἱ δ' Ἀθηναῖοι λογχη-
 φόροι. ὃ δὲ λέγει, ἐστὶ τοιοῦτον· ἄρα οἱ Πέρσαι
 ἐνίκησαν τοὺς Ἀθηναίους ἢ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Πέρσας;

2 τὸ νικῶν ἦτοι om. vulgo Dd. — νικῆσαι V — καὶ ἡττήσαν
 om. V — 3 ἢ post ἦ om. vulgo V — δορυκράνου Dd. ex O —
 5 sq. verba οἱ μὲν . . λογχηφόροι in anteced. schol. transposuit
 V — λογχοφόροι Dd. H, λογχηφόροι vulgo V et super alter. form.
 scriptum P — 6 δ δὴ V — τοιοῦτόν ἐστιν VH

153 sq. ἀλλ' αὕτη ἡ τοῦ βασιλέως μήτηρ, ἡ δέ-
 σποινα δὲ ἐμῇ, ὑπάρχουσα φῶς τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν,
 ἴσον τῶν θεῶν ὀρμαίνεται ἦτοι ἔρχεται. λέγει δὲ τὴν
 Ἄτοσσαν. vulgo Dd. V.

1 ἢ ante δέσποινα om. Dd. V, ante ὑπάρχουσα add. vulgo —
 4 post Ἄτοσσαν vulgo et ap. Dd. leguntur ἦτις ἦν θυγάτηρ μὲν
 Κύρου, γυνὴ δὲ Δαρείου, μήτηρ δὲ Ξέρξου κατὰ Ἡρόδοτον (κ.
 'H. om. P), cf. sch. v. 159

155 sqq. προσπίτνω καὶ προσφθόγγους δέ: καὶ
 προσηγόρους δὲ λόγοις πρέπον αὐτὴν προσφωνεῖν, ἦτοι
 πρέπει χαιρετίζειν αὐτήν. εἶτα κοινῶς ὁ χορὸς χαιρε-
 τίζων αὐτήν φησιν· ὦ χαῖρε βασίλισσα τῶν Περσίδων
 5 τῶν βαθυζώνων. βαθύζωνοι δὲ αἱ Περσίδες διὰ τὸ
 κροσσωτὰς ζώνας ἔχειν. vulgo Dd. V.

1 lemma addidi ex V, qui quidem προσπιτνω praeib. —
 2 προσηγόροις λόγοις πρέπει V — ante προσφωνεῖν: προσκυνεῖν
 ἢ inser. V — 5 δὲ αὐταὶ διὰ V — 6 κροσσωτοὺς V. — Post
 hoc sch. vulgo et ap. Dd. sch. v. 161 sqq. legitur, quod vid.

- H. — ἐστίν GL — 151 δο- 151 τῆς ἀπὸ ξύλου κρα-
 ρυκράνου] ἔγουν οἱ Ἀθη- ρείας. —
 ναῖοι H. οἱ Πέρσαι τοξό-
 ται, οἱ Ἑλλήνες λογχηφό-
 ροι (δορυκράνοι cod.) V. —
 152 δύναμις V. —

153 αὕτη, ἡ Ἄτοσσα V. —
 τῶν βασιλέων H. — ὅμοιον
 V. — 154 κινεῖται, ἔρχε-
 ται V. — τοῦ Ξέρξου VH.
 ἡ Ἄτοσσα GL (art. om. G).
 — 155 δέσποινα VG. —

155 super προσπιτνῶ] 155 προσκυνῶ in textum
 προσκυνῶ VHGL. — 156 insertum. — 156 προσ-
 προσηγόροις V (παρηγόροις ηγορικοῖς (gl.). —
 cod.). — πρέπον V. — 157
 πάντας] ἡμᾶς H. — Versui
 158 praefixum ἐτι ὁ χορὸς
 H. — βαθύζωνοι αἱ (οἱ
 cod.) Περσίδες διὰ τὸ
 κροσσωτὰς (κρείσσω τὰς
 cod.) ζώνας ἔχειν V. —

159 Ἀτοσσα, θυγάτηρ Κύρου, γυνὴ Δαρείου, μήτηρ Ξέρξου κατὰ Ἡρόδοτον V (de sch. vulg. et Dd. vid. notam ad sch. v. 153).

2 κατὰ τὸν Ἡ. V

160 sq. θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν: τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐκάλουν θεοὺς οἱ Πέρσαι ἢ Ἰσα καὶ θεοὺς ἐτίμων. φησὶν οὖν ὁ χορὸς πρὸς τὴν Ἀτοσσάν· τοῦ θεοῦ μὲν τῶν Περσῶν ἐγένου σύγκοιτος, τουτέστι τοῦ Δαρείου, μήτηρ δὲ πάλιν ἐγένου τοῦ θεοῦ, ἦτοι τοῦ Ξέρξου, εἰ τέως μὴ ὁ παλαιὸς δαίμων ἦτοι ἡ ἀρχαία καὶ ἡ πρὶν εὐτυχία μεθέστηκε στρατῷ ἀντὶ τοῦ παρῳχῆκεν ἀπὸ τοῦ στρατοῦ. P(Dd.)VH. Hoc et quae secuntur decem scholia absunt ab O, in quo excidit unum folium.

1 lemma hausi ex H, ubi tamen θεοὺς — τοὺς βασ. αὐτ. οἱ Πέρσαι Ἰσα καὶ (καὶ om. V) θεοὺς ἐτίμων. καλοῦσι δὲ καὶ θεοὺς· φησὶν οὖν κτλ. VH — 4 θεοῦ corr. e χοροῦ V — τουτέστιν H — 5 θεοῦ sine art. PH — ἦγουν V — 6 τέως μοι V — 7 καὶ πρὶν εἴτ. H, καὶ παλαιὰ εἴτ. P — στρατοῦ H — 8 ἀπὸ τοῦ στρατοῦ om. V, ἀντὶ τοῦ στρατοῦ H

162 sqq. ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἰκάνω: ἀκούσασα ἡ Ἀτοσσα τοῦ χοροῦ εἰπόντος, ὅτι εἰ μὴ ἡ πρὶν εὐτυχία μεθέστηκε, φησί· διὰ ταῦτα καὶ ἐγὼ παραγίνομαι ἐνταῦθα πρὸς ὑμᾶς καταλείψασα τοὺς χρυσῶς κεκοσμημένους οἴκους καὶ τὸν βασιλικὸν κοιτῶνα. καὶ ἐμὲ

Scholion vulgo et ap. Dd. sic ad sch. v. 155 adnexum est: ταῦτα δὲ (δὴ vulgo) ἀκούσασα ἡ Ἀτοσσα — 2 ὅτι εἰ μὴ P(Dd.), εἴ τι μὴ vulgo H, εἴ τι μοι V — 3 με κατέστηκε H —

159 αὕτη δὲ θυγάτηρ τοῦ
Κύρου GL. —

159 (in fine paginae v. 125
—169 continentis) Ἰατοσ-
σα, θυγάτηρ Κύρου, γυνή
Δαρείου, μήτηρ Ξέρξου
κατὰ Ἡρόδοτον (III, 68).—

160 τοὺς βασιλεῖς θεοὺς
ἐκάλουν οἱ Πέρσαι V. —
θεοῦ μὲν] βασιλέως H. τοῦ
Δαρείου BGL (τοῦ om. L).
— θεοῦ δὲ] τοῦ Ξέρξου
BGL (τοῦ om. L). — ἐφυς]
ὑπάρχεις H. — 161 ἡ εὐ-
δαιμονία καὶ εὐτυχία V.
εὐτυχία GL (σου add. G). —
παρώχηκε V. ἐναντίος ἐγέ-
νετο H. — ἦτοι τὰ πράγ-
ματα μὴ ἀνестράφησαν
καὶ ἠττήθη ὁ Ξέρξης VH
(ἦτοι om. V, μὴ ἀναστρέφη
ἡ εὐτυχία ἡ πάλαι καὶ κτλ.
H, ἀνестράφησαν V. In V
hoc schol. post sq. gl. extat).

160 τοὺς βασιλεῖς θεοὺς
καλοῦσιν οἱ Πέρσαι. Idem
L et marg. G. —

161 ἡ εὐδαιμονία (gl.). —

— 162 διὰ V. διὰ τοῦτο
BG. ἤγουν διὰ τοῦτο, ὃ
ἐν φροντίδι ἔχετε, μὴ Ξέρ-
ξης ἠττηθῇ L. — [ἰκάνω]
καταλαμβάνω H. καταλαμ-
βάνω ἐνταῦθα GL. — τοὺς
ἐν τῷ χρυσῷ στολισθέν-
τας H. — 163 κοίτην VGL

162 διὰ ταῦτα (gl.). —

159 Ἀτοσσα, θυγάτηρ Κύρου, γυνὴ Δαρείου, μήτηρ Ξέρξου κατὰ Ἡρόδοτον V (de sch. vulg. et Dd. vid. notam ad sch. v. 153).

2 κατὰ τὸν Ἡ. V

160 sq. θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν: τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐκάλουν θεοὺς οἱ Πέρσαι ἢ ἴσα καὶ θεοῖς ἐτίμων. φησὶν οὖν ὁ χορὸς πρὸς τὴν Ἀτοσσαν· τοῦ θεοῦ μὲν τῶν Περσῶν ἐγένου σύγκοιτος, τουτέστι τοῦ Δαρείου, μήτηρ δὲ πάλιν ἐγένου τοῦ θεοῦ, ἦτοι τοῦ Ξέρξου, εἰ τέως μὴ ὁ παλαιὸς δαίμων ἦτοι ἡ ἀρχαία καὶ ἡ πρὶν εὐτυχία μεθέστηκε στρατῷ ἀντὶ τοῦ παρῶν χηκεν ἀπὸ τοῦ στρατοῦ. P(Dd.)VH. Hoc et quae secuntur decem scholia absunt ab O, in quo excidit unum folium.

1 lemma hausi ex H, ubi tamen θεοὺς — τοὺς βασ. αὐτ. οἱ Πέρσαι ἴσα καὶ (καὶ om. V) θεοῖς ἐτίμων. καλοῦσι δὲ καὶ θεοὺς· φησὶν οὖν κτλ. VH — 4 θεοῦ corr. e χοροῦ V — τουτέστιν H — 5 θεοῦ sine art. PH — ἦγουν V — 6 τέως μοι V — 7 καὶ πρὶν εὐτ. H, καὶ παλαιὰ εὐτ. P — στρατοῦ H — 8 ἀπὸ τοῦ στρατοῦ om. V, ἀντὶ τοῦ στρατοῦ H

162 sqq. ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἰκάνω: ἀκούσασα ἡ Ἀτοσσα τοῦ χοροῦ εἰπόντος, ὅτι εἰ μὴ ἡ πρὶν εὐτυχία μεθέστηκε, φησί· διὰ ταῦτα καὶ ἐγὼ παραγίνομαι ἐνταῦθα πρὸς ὑμᾶς καταλείψασα τοὺς χρυσῶς κεκοσμημένους οἴκους καὶ τὸν βασιλικὸν κοιτῶνα. καὶ ἐμὲ

Scholion vulgo et ap. Dd. sic ad sch. v. 155 adnexum est: ταῦτα δὲ (δὴ vulgo) ἀκούσασα ἡ Ἀτοσσα — 2 ὅτι εἰ μὴ P(Dd.), εἴ τι μὴ vulgo H, εἴ τι μοι V — 3 με κατέστηκε H —

159 αὕτη δὲ θυγάτηρ τοῦ
Κύρου GL. —

159 (in fine paginae v. 125
—169 continentis) Ἔτοσ-
σα, θυγάτηρ Κύρου, γυνή
Δαρείου, μήτηρ Ξέρξου
κατὰ Ἡρόδοτον (III, 68). —

160 τοὺς βασιλεῖς θεοὺς
ἐκάλουν οἱ Πέρσαι V. —
θεοῦ μὲν] βασιλέως H. τοῦ
Δαρείου BGL (τοῦ om. L).
— θεοῦ δὲ] τοῦ Ξέρξου
BGL (τοῦ om. L). — ἐφυς]
ὑπάρχεις H. — 161 ἡ εὐ-
δαιμονία καὶ εὐτυχία V.
εὐτυχία GL (σου add. G). —
παρώχηκε V. ἐναντίος ἐγέ-
νετο H. — ἤτοι τὰ πράγ-
ματα μὴ ἀνεστράφησαν
καὶ ἡττήθη ὁ Ξέρξης VH
(ἤτοι om. V, μὴ ἀναστρέφη
ἡ εὐτυχία ἢ πάλαι καὶ κτλ.
H, ἀνεστράφησαν V. In V
hoc schol. post sq. gl. extat).

160 τοὺς βασιλεῖς θεοὺς
καλοῦσιν οἱ Πέρσαι. Idem
L et marg. G. —

161 ἡ εὐδαιμονία (gl.). —

— 162 διὰ V. διὰ τοῦτο
BG. ἤγουν διὰ τοῦτο, ὃ
ἐν φροντίδι ἔχετε, μὴ Ξέρ-
ξης ἡττήθῃ L. — [κάνω]
καταλαμβάνω H. καταλαμ-
βάνω ἐνταῦθα GL. — τοὺς
ἐν τῷ χροσῷ στολισθέν-
τας H. — 163 κοίτην VGL

162 διὰ ταῦτα (gl.). —

κατὰ τὴν καρδίαν ἔσωθεν κόπτει <ή> φροντὶς ἢ τὸ ἐμὲ ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ τὴν καρδίαν. εἰς ὑμᾶς δὲ εἶπω λόγον οὐδαμῶς ἐμαντῆς οὕσα ἦτοι οὐδόλως ἐμαντῆς κυρία τυγχάνουσα, οὐκ ἄφοβος. δονοῦμαι γὰρ καὶ τῶν
 10 φρενῶν ἐξίσταμαι τῷ ὀνειρώ. vulgo P (Dd.) V H. De cod. O vid. not. ad sch. v. 160.

6 εἰς τὴν καρδίαν V — ἢ τὸ . . καρδίαν om. vulgo Dd. —
 7 ἐρῶ pro εἶπω vulgo — 8 οὐδ' ὅλως Dd. — 9 οὐκ om. V

166 sq. δέδοικα, φησί, μὴ πως ὁ μέγας πλοῦτος καὶ ἡ εὐδαιμονία, κονίσσας καὶ κονισθεῖς καὶ βληθεῖς ἐν τῷ ποδὶ καὶ ριφεῖς καὶ λακτισθεῖς εἰς οὐδας ἀνατρέψῃ τὸν ὄλβον, ὃν ὁ Δαρεῖος ἤρεν, ἦτοι τὸ κλέος,
 5 ὃ ἔλαβεν ὁ Δαρεῖος καὶ εἰς μέγα ὕψωσεν οὐ χωρὶς <τινος> τῶν θεῶν. vulgo P (Dd.) V. De cod. O vid. not. ad sch. v. 160.

2 καὶ ἡ εὐδαιμονία om. P — κονίσσας ἢ vulgo — 4 ἤρεν V, εἶλεν vulgo, ut Ald. in fabulae textu

168 sqq. ταῦτά μοι: διὰ ταῦτα διπλῇ ἐστὶ μοι μέριμνα ἄλεκτος. ἡ δὲ τοιάδε· μήτε χρημάτων πλήθος ἐν τιμῇ σέβειν ἀνάνδρων ἦτοι ἀνδρῶν ἐκεῖσε μὴ παρόντων μήτε τοῖς ἀχρημάτοις ἀνδράσιν ἦτοι τοῖς
 5 πένησι λάμπειν φῶς εὐτυχίας, ὅσον ἐστὶ σθένος, ὃ ἐστίν· οὐ πάσης ἀπολαύουσι τῆς τοῦ φωτὸς ἡδονῆς οἱ πένητες. ἐτέρου γὰρ λείποντος τὸ τῆς εὐδοκίμησης

1 Initium sic vulgo et ap. Dd.: ταῦτά μοι διπλῇ μέριμν' ἄφραστος] ἦτοι ἄλεκτος — 2 ἡ δὲ αἰτία V — μήτε πλήθος χρημάτων σέβειν ἀνδρῶν ἦτοι ἀνδρῶν V — 3 ἐν τιμῇ om. H vulgo — 4 ἀνδράσι δηλονότι vulgo Dd. H — 5 εὐτυχὲς ὃ ἐστὶ vulgo — σθένος τουτέστιν vulgo Dd. — 6 ἀπολαύουσι H — 7 ἐκατέρων γὰρ λειπόντων V H —

(τὴν κοίτην L, οἰκητήριον
add. GL). κοινὴν κοίτην
H. — 164 ἐμοῦ, super quod
ἀντίπτωσις V. ἀντιπτωτι-
κῶς H. — κόπτει V. κόπτει,
ξέει, σπαράσσει H. δια-
κόπτει G. — μέριμνα V. —
εἶπω L. — 165 ἰδικὸς ἐμοῦ
V. — ἄφοβος VGL. ἀγωνι-
ῶσα H. — φίλοι] ὧ H. —
166 μῆ] δέδοικα V. λείπει
τὸ φοβοῦμαι H. — εἰς
κόνιν φιφελς (ὀφθελς H)
ἦτοι καταβληθελς εἰς γῆν
VH (πεσῶν add. H). —
167 κλέος V. — ὑψωσεν V.
ἤγουν ὑψωσεν L. ἀνύψω-
σεν G. ἠΰξησεν H. —

166 κονισθελς ἢ κονίσας
αὐτὸς τὸ οὐδας. —

168 διὰ VH. διὰ τοῦτο
BGL (δ μέλλω εἶρεῖν add.
L). — ἄφραστος] πῶς H.
ἄλεκτος VL. — 169 ὥρατον
praeef. V. — ἀνάνδρων] μὴ
ἐχόντων ἄνδρας V. — 170
ἤγουν πένησι V. πένησι H.
τοῖς πένησι GL. — φῶς]
λείπει τὸ τῆς εὐτυχίας H.
— ὁσην δύναμιν ὁ χρυσὸς
ἔχει V. — ἐστὶ V. —

168 διὰ ταῦτα (gl.). —
169 χωρὶς γὰρ ἀνδρῶν
ἄχρηστά ἐστι τὰ χρήματα.
— 170 μῆτ' ἀχρημά(τοι-
σι): μῆτε τοὺς πένητας πᾶν
(παν m) σθένος ὁρᾶν τοῦ
φωτός· ὃ ἐστίν· οὐ πάσης
ἀπολαύουσι τῆς τοῦ φωτός
ἡδονῆς οἱ πένητες. —

δυσχερές. χωρὶς μὲν γὰρ ἀνδρῶν ἄχρηστά εἰσι τὰ
 χρήματα, χωρὶς δὲ χρημάτων οἱ ἄνδρες. καὶ ἀπλῶς·
 10 οἱ μὴ ἔχοντες ταῦτα ἀνίσχυροι. vulgo P(Dd.)VH. De
 cod. O vide not. supra laud.

8 γὰρ om. vulgo V — 9 καὶ οἱ ἀπλῶς μὴ ἔχοντες V

171 sq. ἔστι γὰρ ἡμῖν πλοῦτος ἀμεμφής καὶ
 ἄφθονος. δεδοίκαμεν δὲ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἄνδρας.
 ὀφθαλμὸν γὰρ καὶ φῶς τῶν οἴκων τὴν τοῦ δεσπότου
 παρουσίαν νομίζω. — ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς ἤγουν ἀμφὶ
 5 τῷ ἄεξεϊ· ὀφθαλμὸν γὰρ ἐκείνου καλεῖ. vulgo P(Dd.)V.
 De cod. O vide not. supra laud.

2 δὲ om. V, οὖν Dd. — 3 ὀφθαλμῶν καὶ φῶς τῶν οἴκων
 τοῦ δεσπότου παρουσίαν νομίζων V, qui reliqua om. — τῶν
 οἴκων vulgo om. — 4 ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς] vulgo Dd.

173 sq. πρὸς τὰδ' ὥς οὕτως ἐχόντων: πρὸς ταῦτα,
 φησί, γίνεσθί μοι σύμβουλοι τούτου τοῦ λόγου, ᾧ
 Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα, ἦτοι ᾧ ἀρχαῖοι πιστοὶ
 ὥς τούτων, ὧν εἶπον, οὕτως ἐχόντων ἀντὶ τοῦ ἀλη-
 5 θῶς ὄντων. vulgo P(Dd.)VH. De cod. O vide not.
 laud.

3 ᾧ ἀρχαῖοι γέροντες πιστοὶ vulgo Dd. — 4 ἀληθῶς H

176 sq. <καλῶς> γίνωσκε, ᾧ βασίλισσα, ἐπὶ λόγον
 καὶ ἔργον, ἐφ' οὗ ἂν δυνώμεθα προᾶξαι καὶ εἰπεῖν,
 οὐ δὲ σε φράσαι, ὥστε ἡμᾶς ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ βοη-
 5 θῆσαι σοι, ἐφ' ὧν ἡ δύναμις ἡ ἡμετέρα θέλει ἡγεῖσθαι

3 μὴ pro ἡμᾶς vulgo Dd. — 4 ἐφ' ὧν . . τὸ πᾶν vulgo om. —

171 ἔστι] ἡμῖν, τινι L. —
 πλοῦτος] ἡμῖν H. — ἀφθο-
 νος πολὺς V. ἀφθονος
 H. πολὺς G. — 172 φῶς 172 σημείωσαι γνώμην. —
 VH. — 173 δεσπότου]
 τὴν V. —

173 τούτων (οὕτως cod.)
 τῶν ἐμῶν λογισμῶν H. —
 174 ὃ VL. — ἀρχαῖοι
 πιστοὶ V. φυλάγματα εὐ-
 νους (sq. verb. in extremo
 marg. scriptum biblio-
 pegus decedit. Extat λο-
 γ(ο?), ut videtur. Fort.
 λόγους ἔχοντες) H. —
 175 ἀγαθὰ VH. —
 176 βασιλίσσα (βασιλοίσσα
 cod.) L. — ταύτης V. —
 ἡγουν διχόθεν V. — 177 177 ἀντὶ τοῦ δύνηται. —
 ὧν] ἀφ' H. — super δύ-
 ναμης] ἡ H, super ἡγεῖ-

5 καὶ προσδιακρίνειν τὸ πᾶν. vulgo P (Dd.). De O
vid. l. l.

5 προσδιακρινεῖν P

179 sqq. πολλοῖς μὲν αἰεὶ· ἡ Ἀτοσσά φησι πρὸς
τὸν χορόν· πολλὰ μὲν νυκτερινὰ ὀνειράτα φαντάζομαι,
ἐξ οὗ καιροῦ ὁ ἐμὸς παῖς ὁ Ψέρξης διακομίσας στρατὸν
πορεύεται καὶ ἄπεισιν εἰς τὴν γῆν τῶν Ἰαόνων θέ-
5 λων ἐκπορθῆσαι αὐτήν, ἀλλ' οὐδαμῶς τοιοῦτον ὕναρ
φανερὸν εἶδόν ποτε, ὥσπερ ἐπὶ τῆς παρελθούσης νυ-
κτός. λέξω δέ σοι τοῦτο. ἰστέον δέ, ὅτι Ἰάονες
οἱ Ἀθηναῖοι λέγονται ἐκ τινος Ἰάονος βασιλεύσαντος
αὐτῶν. ἐνταῦθα δὲ ἄρχεται διηγείσθαι τὸν ὕναιον
10 καὶ φησιν, ὅτι ἐδοξάτην μοι (ἀντὶ τοῦ ἐνομίσθησαν
δυνικῶς) δύο γυναῖκες εἰς θεωρίαν μοι ἐλθεῖν καλὰ
φοροῦσαι ἱμάτια, ἡ μίᾳ μὲν κεκοσμημένη Περσικοῖς
ἱματίοις, ἡ δὲ ἑτέρα Λωρικοῖς, τῷ μεγέθει τε κατὰ
πολὺν εὐπρεπεστάτα (δυνικῶς εὐπρεπέσταται) καὶ ἀμώμω
15 καὶ ἄμωμοι ἐν τῷ κάλλει· ἦτοι οὐκ εἶχον μέμψιν τινὰ
κατὰ τὸ κάλλος. ἦσαν δὲ ἀδελφαί, καὶ ἡ μὲν κατῳκεῖ
τὴν Ἑλλάδα γῆν ἐκ κλήρου ταύτην λαχοῦσα, ἡ δὲ
<τὴν> γῆν βαρβαρικήν. H, partim vulgo P (Dd.) V. De
O vid. l. l.

1 Initium sic in V: ἡ Ἀ. φησιν ὅτι νυκτερινοῦ ὀνειράτος
φαντάζομαι ἀφ' οὗ καιροῦ, in H: ἡ Ἀ. φησιν ὅτι μὲν νυκτερινὰ
ὀνειράτα φαντάζομαι ἐξ οὗ καιροῦ — 3 ὁ ante Ψέρξης om.
VH — 5 τοῦτον H — 6 ποτε ὡς πάροιθεν καὶ ἐπὶ V —
7 ἰστέον usque ad fin. om. P — 9 ἐνταῦθα usque ad fin.
om. vulgo Dd. — τὸ ὕναιον V — 10 καὶ φησιν usque ad
fin. om. V, ubi haec tantum: ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐεί-
μονε atque ea quidem lemmatis loco in initio schol. 188 posita
— 13 καταπολὺ H — 14 εὐπρεπεστάτω δυνικῶς εὐπρεπέστατοι H

(in textu fabulae εὐπρεπεστάτω^{τα} H)

σθαι] ἡ ἡμετέρα H. —
178 καὶ καλὴν προθυμίαν
ἔχοντας V. προθύμους H. —

179 νυκτερινοῖς V. — συν-
νπάρχω V. — 180 οὗτι-
νος, τοῦ καιροῦ H. — δια-
κομίσας V. εὐτρεπίσας H.
— 181 τῶν Ἀθηναίων
VHBGL (τῶν om. H).
super hoc ἀπό τινος Ἰωνος
G. — πορεύεται V. ἐπο-
ρεύθη GL. — πορθῆσαι
βουλόμενος V. — 182 τοι-
οῦτον V. — φανερόν VBL.
ὄναρ φανερόν H. φανερόν
ὄναρ δηλονότι ἄλλης ἡμέ-
ρας G. — ἐθεασάμην V.
εἶδον H. — 183 inter εὐ-
φρόνης et πάροιθεν super-
scriptum ἐπί, super quod
καὶ τῆς παρελθούσης νυ-
κτὸς V, ἐπὶ τῆς παρελθού-
σης νυκτὸς H. — 184 δυϊ-
κῶς· ἐνομίσθησαν V. —
τὰς δύο γαίας <λέγει> τὴν
Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν
(cf. schol. Byz. v. 188) V. —
καλὰ ἱμάτια φοροῦσαι
VGL. λευκοφοροῦσαι H.
— 185 ἡ Περσίς δηλονότι

184 πρόσεχε τῇ (τῇ s m)
τοῦ ὀνείρου ἀναγνώσει.
ἐντεῦθεν ἔλαβεν Σοφοκλῆς
(frg. 796 N.) τὸ 'ἐδοξάτην
μοι τὰδ' (τὰ δύ' Valcke-
naer) ἡπείρω μολεῖν' καὶ
Εὐριπίδης 'ἐδοξεν ὕπνω
τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς'
(Iph. T. 44). —

[180 *στείλας στρατὸν*] *τουτέσσι κοσμήσας. δμῶ-
νυμος γὰρ ἐστὶ λέξις. ἐστὶ γὰρ στέλλω τὸ κοσμεῶ, ἐξ
οὗ καὶ στολή. στέλλω τὸ φοβοῦμαι, ἐξ οὗ καὶ συστολή
καὶ ὑποστολή. στέλλω τὸ πλέω, ἐξ οὗ καὶ στόλος.
στέλλω τὸ ἀποστέλλω, ἐξ οὗ καὶ ἀπόστολος. vulgo P.
De O vide l. 1.]*

3 *στέλλω τὸ φοβοῦμαι . . ὑποστολή vulgo om.*

188 *"Ανδρῶν ὁ Ἀλικαρνασεύς φησι τὸν Ὀκεανὸν
γῆμαι Πομφολύγην καὶ Παρθενόπην καὶ σχεῖν ἐκ μὲν
Παρθενόπης Εὐρώπην καὶ Θράκην, ἐκ δὲ Πομφολύγης
Ἀσίαν καὶ Λιβύην· ἀφ' ὧν τὰς ἡπείρους ὀνομασθῆναι
συμβέβηκεν. ἡ γοῦν Ἀτοσσά φησι δύο γυναικας κατ'
ὄναρ ἰδεῖν, τὰς δύο ἡπείρους ταύτας· Ἀσίαν καὶ Εὐ-
ρώπην. vulgo P(Dd.) V H. De O vide l. 1.*

Scholion in H sic cum anteced. coniunctum: καὶ κασιγνή-
του (sic) γένους· ἀνδρῶν — ἀνδρῶν etiam V — Ἀλικαρνασσεύς
vulgo Dd. — 2 γῆμαι τὸν Ὀ. H — Παρθενόπην V — σχεῖν
δὲ pro καὶ σχεῖν vulgo H — ἐκ μὲν οὖν Πομφολύγης σχεῖν
Ἀσίαν καὶ Λιβύην, ἐκ δὲ Παρθενόπης Εὐρώπην καὶ Θράκην·
ἀφ' ὧν V — 3 εὐρώπην H — 5 πεποίηκεν V

V. — κατεσκευασμένη V.
 ἐστολισμένη H. κεκοσμη-
 μένη BL (ἤγουν add. L).
 ἐπι<τε>τηθευμένη <κε>-
 κοσμημένη G. — 186 ἡ
 Εὐρώπη VGL (ἤγουν add.
 L). — Ἑλληνικοῖς VHB.
 Ἀθηναίκοις GL. — θέαν
 V. θεωρίαν GL (έμοῦ add.
 G). — ἐλθεῖν, super quod
 ὥστε H. — 187 κάλλει V.
 — τῶν νῦν] γυναικῶν
 VHBGL. — ἀντὶ τοῦ
 λαμπρόταται (λαμπροτά-
 την V) δυνικὸν V. δυνικὸν L.
 — γρ. εὐπρεπέστατα V.
 — πολὺ] κατὰ V. —

188 ἄνωμοι VH (οἱ super
 ω H). — ἀδελφαι VGL. —
 189 ταῦτοῦ] τοῦ ἐνὸς γέ-
 νους V. ἀπ<ὸ> H. — κατ-
 ᾠκουν V. — 190 τὴν γῆν
 H. τὴν Περσίδα VGL,
 τὴν Ἀσίαν add. GL, hoc
 solum in B. —

188 Ἄνδρων ὁ Ἀλικαρνα-
 σεύς φησι· Ὁκεανὸς δὲ
 γήμας Πομπολύγην καὶ
 Παρθενόπην ἴσχει ἐκ μὲν
 Παρθενόπης Εὐρώπην καὶ
 Θράκην, ἐκ δὲ Πομπολύ-
 γης Ἀσίαν καὶ Λιβύην·
 ἀφ' ὧν τὰς ἡπείρους ὀνο-
 μασθῆναι συμβέβηκεν'. —

191 τούτω στάσιν τιν' ὥς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν: τούτω, φησί, τὸ γυναικε, τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην, λίαν ἐγὼ ἐδόκουν ὁρᾶν στάσιν τινὰ καὶ φιλονεικίαν τεύχειν καὶ κατασκευάζειν καὶ ποιεῖν ἐν ἀλλήλαις.
 5 παῖς δὲ ὁ ἐμὸς μαθὼν στασιαζούσας ταύτας κατεῖχε καὶ ἐπράυνε καὶ ἡμέρου αὐτάς. ἤθελε γὰρ ὁ Ξέρξης εἰς ἐν ἀγαγεῖν κράτος τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν. ὑπὸ ἄρμασι δὲ ζεύγνυσιν αὐτῶ (ἀντὶ τοῦ αὐτάς) καὶ λέπαδνα ἦτοι ζυγόλωρα τίθησιν ἐπὶ τῶν αὐχένων αὐτῶν.
 10 λέπαδνα δὲ κυρίως οἱ περὶ τὰ στήθη πλατεῖς ἱμάντες, οἷς ἀναδεσμοῦνται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸν ζυγόν. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ λέπω τὸ λεπίζω, λέπανον καὶ λέπαδνον. τινὲς δὲ λέπαδνα τοὺς μασχαλιστήρας φασι. vulgo P(Dd.)V H. De cod. O vid. l. l.

2 τούτω om. V, τοῦτο H — 3 τε pro τινὰ H — καὶ ξριν pro καὶ φιλονεικ. V — 4 τεύχειν τε καὶ H — 5 δ' ἐμὸς V — λαθὼν H — κατεῖν ἐπράυνε H — 7 καὶ Ἀσίαν H — 8 ἄρμασι ζεύγνυσθαι αὐτάς καὶ ζυγοτ cum compendio quod ως signif. V — 9 ἡγουν ζυγόλωρα H — ὑπὸ V — τὸν αὐχένα V H (corr. ex αὐχένων V) — 10 verba inde a λέπαδνα δὲ usque ad finem om. H — om. verbis λέπ. δὲ κυρίως . . στήθη: λέπαδνα] οἱ παχεῖς ἱμάντες κτλ. vulgo Dd. — post στήθη: τῶν ὑποζυγίων add. V — πλατεῖς om. V — 11 verba οἷς ἀναδεσμοῦνται e. q. s. om. V

195 sq. χῆ μὲν τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ: καὶ ἡ μὲν, ἡγουν Ἀσία, ἐπυργοῦτο καὶ ἐκοσμεῖτο καὶ ἤρετο τῇ στολῇ τῇδε. δεικτικῶς δὲ τοῦτο ἀντὶ τοῦ τῇ Περσικῇ ταύτῃ, ἣν φορῶ. εἶχε δὲ στόμα εὐαρκτον καὶ ὑπήκοον
 5 καὶ πειθήνιον ἐν τῷ χαλινῷ.

1 χῆ et τοῦδ' H — 2 ἡγουν Ἀσία V, ἡγουν ἡ Ἀσία H — καὶ ἤρετο om. V — 3 τοῦδε pro τοῦτο V — τῇ om. H vulgo — ἀντὶ τοῦ ὅπερ δεῖ ταύτην V — 4 εὐήκοον H — 5 ἐν om. V

191 τούτω] αὐται HGL
 (ἤγουν add. G). — τῷ
 κάπῳ lineola extinctum,
 τὰ γυναικε V. — φιλο-
 νεικίαν VH. — ἐνόμιζον
 VL. ἐ<δόκουν>, ὑπέλα-
 βον H. — 192 ἔτευχον
 V. ποιεῖν BGL, super
 quod τεῦχον G. — super
 λαθῶν (sic)] τοῦτο. γρ'.
 μαθῶν H. — 193 ἐκράτει
 V. — 194 αὐτὰς VBH
 (ἄς super ὡ vocis αὐτῶ H).
 αὐτὰς Ἀττικῶς GL. — ζυ-
 γλώρα VHG (ζυγόλουρα
 H). —

195 ἤγουν ἡ Ἀσία V. —
 ταύτη, δεικτικῶς· τῇ ἡμε-
 τέρῃ V. — ταύτη τῇ Περ-
 σικῇ B. δακτυλοδεικτὶ τῇ
 Περσικῇ GL. — ἐκοσμεῖτο
 HGL. — ἐνεδύετο V. —
 196 χαλινοῖς V. — ὑπήκοον,
 πειδήμιον V. ὑπήκοον
 HL (εὐήκοον H). —

195 τῇ Περσίδι δεικτικῶς·
 [ἄς] τῇ ἡμετέρῃ, ἣν φορῶ
 (ἄς del. Vitellius). —

196 ὑπήκοον (gl.). —

197 sqq. ἡ δ' ἐσφάδαζεν: ἡ δέ, Εὐρώπη, ἐσφάδαζε καὶ ὥρμα καὶ ἐπήδα καὶ διὰ τῶν χειρῶν ἐν τῇ τοῦ δίφρου βίᾳ <χαλινᾷ> ῥήσσει καὶ τὸν δίφρον ξυναρπάξει ἄνευ χαλινῶν ἥτοι ἀχαλίνωτον γενόμενον καὶ τὸν ζυγὸν συνθλᾶ. πίπτει δὲ ἐκ τοῦ ἄρματος ὁ Ξέρξης (οὗτος γὰρ ἦν ὁ ὑπὸ ζυγὸν ἔχων αὐτάς), καὶ ὁ πατήρ Δαρεῖος παρίσταται οἰκτεῖρων αὐτόν. ἐπεὶ δὲ τοῦτον εἶδεν ὁ Ξέρξης αἰδεσθεὶς τὸ πτώμα διαρρηγνύει τοὺς οἰκτεῖρους πέπλους.

Initium sic vulgo OVH: ἡ δὲ Εὐρ. ἐπήδα καὶ διὰ τῶν χειρῶν ἐν τῇ τοῦ δίφρου βίᾳ ῥήσσει τὸν δίφρον καὶ ξυναρπάξει ἄνευ χαλινῶν ἥτοι ἀχαλίνωτον γενόμενον, nisi quod ἐσφάδαζε καὶ ὥρμα καὶ ἐπήδα H, γινόμενον V, ἥτοι ἀχ. γεν. om. O. — Contra P quem Dd. sequitur haec exhibet: ἡ δὲ Εὐρ. ἐσφάδαζε καὶ ὥρμα καὶ ἐπήδα καὶ ἐν τῇ (καὶ ἐν ταύτῃ, δεικτικῶς) τῶν χειρῶν — ὑπέδειξε γὰρ ἡ τὴν ἀριστερὰν ἢ τὴν δεξιάν — διασπαράσσει. καὶ ῥήσσει τὸν δίφρον ἐν βίᾳ καὶ βιαστικῶς καὶ συναρπάξει αὐτὸν τὸν δίφρον ἄνευ χαλινῶν <ἥτοι ἀχαλίνωτον> γενόμενον — 5 συνθλᾶ H — 6 οὗτος καὶ ἦν ὑπὸ H, οὗτος γὰρ ὁ ὑπὸ ζυγῶν ἦν ἔχων αὐτάς V — 7 πατήρ sine art. vulgo — παρίστατο OH — 8 τοῦτο vulgo Dd.

204 καλλιρόου ἐψανσα πηγῆς: πηγὴ τις ἰερά, ἀφ' ἧς ἀνιμᾷτο νᾶμα ταῖς θυσίαις ἐπιχέεσθαι· διὰ γοῦν τὸ ἐξ αὐτῆς τὰς θυσίας γίνεσθαι καλλίροον αὐτὴν ὠνόμασεν.

1 ἔψανσα γῆς H — 2 ἀνιμᾷ τὸ V — νόμα H — ἐξ αὐτοῦ H — 3 καλλίροον V

- 197 ἡ Εὐρώπη V. — ὤρ- 197 ἐσκάριζεν. — ἐν τῇ
μα, ἐπήδα V H (ὄρμα V). — βία δίφρου χαλινὰ ῥήσ-
ἐστασίαζεν ὥστε ῥήσσειν τὰ σεκ. —
χαλινὰ GL (ῥήσιν L), infra
quae ἐταράττετο, ἐπήδα G.
ἐτάραττε L. ἐταράττετο,
ἐστασίαζε B. — ἀπὸ τῶν
χειρῶν V. <χερ>ῶν H. —
ἄρματος V. — 198 (immo
ad voc. σφὲ v. 201 per-
tinens) τὸν ἐμὸν υἱόν V. —
ξυναρπ.] αὐτὸν τὸν δί-
φρον GL. — 199 θλάττει 199 τὸν δίφρον ἀχαλίνω-
V. — 200 πιῶμα γίνεται τον γενόμενον. —
V. — ὁ Δαρεῖος V. —
πλησίον ἴσταται H. —
201 ἐλεῶν V. — αὐτὸν V.
— τόνδ'] τοῦτον. τὸν Δα-
ρεῖον V. — ἐπεὶ V GL (καὶ
ἐπεὶ V). ὥς H. — καὶ
εἶδε V. — 202 σχίζει H. 202 αἰδεσθεῖς τὸ πιῶμα. —
— ἐντραπείς δηλονότι V.
αἰδεσθεῖς L. — περὶ <σώ-
ματ>ος V. — 203 ταῦτα]
αὐτά, ἅτινα εἶδον ἐν νυκτί.
ἂ εἶπον V. — νυκτὸς]
κατὰ τὴν νύκτα H. —
204 χερσὶν] ἐν H. — κα-
λῶς φεούσης V. — 205 καὶ
θυσιαζούσῃ V. τῇ φερούσῃ
τὰ θύματα H. — βωμὸν]
πρὸς τὸν V. εἰς τὸν H. —

206 ἀποτρόποισι δαίμοσι: τοῖς θεοῖς οἷς ἀποτροπιαζόμεθα τοὺς ὀνειρούς. ἀποτροπιαστέην δὲ τῶν ὀνειρώων φασὶν εἶναι τὸν ἥλιον. τούτου γὰρ ἐπιλάμψαντος οἱ ὄνειροι διασκεδάζονται.

Vulgo sic scriptum est schol., ut ad verbum ἀνόμασεν antec. scholii adnexa sint verba ἀποτροπιαστέην δὲ . . διασκεδάζονται. Tum separatim hoc sch. legitur: ἀποτρόποισι δαίμοσι] οἷς ἀποτροπιαζόμεθα τοὺς ὀνειρούς, manifesto ex M haustum (vid. p. LVII). — Lemma extat in VH — 2 δὲ om. V — 3 φασὶ τὸν ἥλιον εἶναι H — 4 διασκεδάζονται Dd. — In O haec addita: τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι ἀετὸς ἦν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος, δι' οὗ τὰ χρησιμοδοτήματα ἐλέγοντο τοῖς ἀνθρώποις διὰ τοῦ Ἀπόλλωνος· ὃς δὲ ἀετὸς ἰδὼν ταύτην κατέφυγεν ἐπὶ τὴν ἐσχάραν.

207 πέλανος κυρίως ὁ πεπηγὼς ρύπος λέγεται. ἄλλως· ὁ ἀφρὸς ὁ γενόμενος ἐν τῇ χύτρῃ. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ πέλω· τὸ ἀναστρέφομαι. ἐνταῦθα δὲ πέλανον τὴν θυσίαν φησί. vulgo Dd.V.

1 πέλανος δὲ V — ρύπος V — λέγεται om. V — 2 verba inde ab ἄλλως om. V — γινόμενος vulgo. — Ex P haec praebet Dd.: πέλανος οὐ μόνον ἐπὶ ρύπον τοῦ κατ' ὀφθαλμόν, οἷον λήμης, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τινος πέμματος, ἥτοι ποπάνου, ὡς δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν. θῦμα δὲ τι ἐρμηνεύεται ὁ τοιοῦτος πέλανος.

210 sqq. μεθύστερον δέ: μετὰ τοῦτο δὲ ὀρῶ κίρκον, ἥτοι ἰέρακα, σφαδάζοντα καὶ ὀξέως κινούμενον ἐν τοῖς πτεροῖς καὶ χηλαῖς ἥτοι ἐν τοῖς ὀνυξί τοι κάρα καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ αἰετοῦ διακόπτοντα. ὁ δέ, ἀετὸς ἥγουν ὁ Ξέρξης, οὐδὲν ἄλλο ἐποίει ἢ μόνον παρείχε τῷ ἰέρακι τὸ σῶμα χρῆσθαι ὡς βούλεται. αἰτὸν οὖν τὸν

1 μετὰ δὲ τοῦτο vulgo, μετὰ τοῦτο ὀρῶν H — κίρκον ἥτοι om. VH — 3 καὶ ἐν χηλαῖς Dd. — χηλαῖς ἥτοι om. VH — ἥτοι τοῖς vulgo — τὸ κάρα καὶ om. V — 4 αἰετοῦ V — ὁ δέ, ἥγουν ὁ ἀετὸς, τὸν Ξέρξην δὲ ὑπαινίσσεται VH (δὲ om. H, ἐπαινίσσεται H) — 6 τοῦ σῶμα χρῆσθαι ὡς VH — ταύτῃ post χρῆσθαι inser. Dd. —

206 οἷς ἀποτροπιαζόμεθα 206 οἷς ἀποτροπιαζόμεθα
 τοὺς ὀνείρους V. — 207 τοὺς ὀνείρους. —
 θυσιάζει V. —

207 πλακοῦντα, infra quod
 θυσίαν V. πλακοῦντα GL.
 θυσίαν H. — ὧν] τῶν ἀπο-
 τροπαίων δαιμόνων H. —
 θύματα V. —

208 τὸν Ξέρξην λέγει V.
 αἰνίττεται διὰ τούτου τὸν
 Ξέρξην GL. — βωμὸν V.
 θυσίαν H. — 209 ὑπὸ
 <φóβ>ου V. ἐν τῷ H. —
 ἄφρωνος VBL. — 210 μετὰ
 τοῦτο V. μετέπειτα H. —
 ἰέρακα VH. — 211 τῶν
 <πτερ>ῶν H. — κινούμε-
 νον VH. ὀξύτερον, τοὺς

Ἐξέρεην φησὶ διὰ τὸ βασιλικὸν καὶ γενναῖον <εἶναι>,
 ἰέρακα δὲ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατεύμα διὰ τὸ πρὸς
 τοὺς Πέρσας ἐλάττονα ἔχειν κατὰ πολὺ τὴν δύναμιν.

9 τοὺς om. H — ἐλλάττονα V — ἐλάττονα κατὰ πολὺ δύναμιν H

216 οὐ τιμωρητέος, οὐ δίκας ὀφείλων, διὰ τὸ ὑμᾶς
 αὐτὸν παρορμήσαι καὶ <κοινῇ ἦτοι> κοινῶ δόγματι
 γενέσθαι τὴν ἐκείνου ἐξοδον καὶ τὴν πρὸς τοὺς Ἀθη-
 ναίους ἔφικεν. vulgo Dd.V.

1 ἦτοι οὐ τιμωρητὸς οὐδὲ δίκης V — ἡμᾶς V — 3 καὶ
 πρὸς vulgo — τὴν ἐκείνου κατὰ τῶν Ἀθηναίων ἐκστρατείαν Dd.

218 sqq. οὗ σε βουλόμεσθα: ὁ χορὸς ἀκούσας τοῦ
 ὀνείρου τῆς Ἀπόσεως φησὶ πρὸς αὐτήν· ὦ μητέρα τοῦ
 Ἐξέρου, οὐδαμῶς θέλομεν οὔτε ἄγαν ἐκφοβεῖν σε ἐν
 λόγοις, ἦτοι λέγειν σοι ὅτι κακὰ ταῦτά ἐστιν ἃ εἶδες,

1 βουλόμεθα H — 3 τοῖς pro ἐν V — ἐν λόγοις σε vulgo H
 — 4 σοι addidi ex V — ὅτι κακὰ ἐστιν ἃ εἶδες ταῦτα V, ὅτι
 κακὰ εἶσι ταῦτα ἃ εἶδες H —

Ἑλλήνας αἰσίνεται GL —

ὄνυξ V H, τίκτοντα L^ω V. —

κέρω τοῦ ἐκτοῦ

VBGL — 212 κίκτοντα

V. συστροφόντα H. — ὁ

δ'] ὁ ἀετός V H, ξτοι ὁ

ξέρξης add V. — ἄλλο γ']

ἐκοίει δηλονότι V. ἐκοίει

H. — φοβηθείς V H. —

σῶμα G. — 213 ἐδίδου τῷ

λέρακι V. τῷ κέρω BGL

(κέρω L). — φόβοι V.

φόβους L. — 214 ἀκούειν]

πάρεστιν H. — γινώσκετε

VHL (in ras. habet V,

καλῶς γιν. L). — 215 τρο-

καιονήσας V. —

216 ἔσεται H. — κατά-

δικος H. τιμωρητέος (τι-

μωρητός cod.), <δίκας>

ὀφείλων V. — μεμπτός·

διὰ τὸ ὑμᾶς κτλ. (vide M)

marg. G. — 217 ὁμοίως]

πάλιν τοῦ βασιλεύειν V. —

βασιλεύει V. —

218 ἤγουν κρίνειν ὅτι δει-

νὰ ταῦτα V. — λίαν V. —

λόγοις] ἐν τοῖς δεινοῖς

ὀνείρασι V. — 219 ὑπο-

λαμβάνειν ὅτι καλὰ V. —

ἰκεσίαις VGL (ἐν add. GL).

211 γηλαίς: τοῖς ὄνυξι. —

216 οὐχ ὑπεύθυνος: οὐ
τιμωρητέος, οὐ δίκας ὀφεί-
λων, διὰ τὸ ὑμᾶς αὐτὸν
παρορμηῆσαι καὶ κοινῇ ἦτοι
κοινῷ δόγματι εἶναι τὴν
ἐξοδον. —

220 (immo 219) ὥς οὐ
δεινὰ τεθεῖασαι. — 219
ἰκεσίαις (gl.). —

- 5 οὔτε παραθαρσύνειν τῷ οἶσθαι ὅτι καλὰ. τοὺς θεοὺς
 δὲ τοὺς οὐρανίωνας πρῶτον ἐν ἱεσείαις παρακαλέ-
 σασα, εἴ τι κακὸν καὶ μισητὸν εἶδες, ζήτηι αὐτοὺς
 ποιεῖν ἀποσόβησιν τούτων, τὰ καλὰ δὲ πεπληρωμένα
 γενέσθαι καὶ σοὶ καὶ τῷ Ξέρξῃ καὶ τῇ πόλει. δεύτερον
 10 δὲ πρέπει σε ἐπιχῦσαι χοὰς καὶ θυσίας τῇ γῇ τε καὶ
 τοῖς κάτω νεκροῖς. αἰτοῦ δὲ καὶ ζήτηι καὶ παρακάλει
 τὸν σὸν ἄνδρα Δαρεῖον, ὅντινα λέγεις ἰδεῖν κατ' ὄναρ,
 ταῦτα· σοὶ ἀγαθὰ κάτωθεν ἀπὸ τῆς γῆς πέμπειν εἰς
 φάος, ἥτοι ἀναδιδόναι σοὶ ἀγαθὰ τὰ οὐνεῖρατα ἃ εἶδες.
 15 οἱ γὰρ ὕνειροι ἐκ τῆς γῆς ἀνέρχεσθαι λέγονται. τὰ
 ἔμπαλιν δὲ καὶ τὰ ἐναντία τούτων τῶν ἀγαθῶν αἰτοῦ
 κατεχόμενα τῇ γῇ ἀμαυροῦσθαι, ἥτοι ὑπὸ τῆς γῆς
 κρατηθέντα ἀφανισθῆναι τῷ σκότῳ.

5 θαρρύνειν V, παραθαρρύνειν H — τὸ οἶσθαι H — 6 ἱεσείαις
 vulgo — 7 ἥτοι pro εἴ τι H — κάμιστον VH — ποιεῖν αὐτοῖς
 H — 9 καὶ σῶα σοὶ Dd., καὶ σῶα vulgo VH — 10 πρέπει σε
 om. V — ἐπιθῦσαι vulgo, ἐπιχῦσαι Dd. ex PVH (cf. sch. v. 204).
 — χοὰς καὶ Dd. add. ex P — 11 αὐτὸν δὲ V — καὶ ζήτηι καὶ
 παρακάλει om. V — 12 σὸν ἄνδρα om. vulgo Dd. — δν vulgo
 Dd. — 13 πέμπειν V — 15 ἐκ γῆς H — τοῦμπαλιν δέ: τὰ
 ἔμπαλιν δὲ H (τοῦμπαλιν etiam text. H), τᾶμπαλιν δὲ] καὶ
 ταῦτα ἐναντία initium separati scholii vulgo Dd. (sed καὶ τὰ
 O, ut VH) — 16 τῶν ἀγαθῶν τούτων V — αὐτοῦ V —
 18 κερρατηκότα V — ἀφανισθῆ V — σκότει vulgo VH, σκότῳ
 Dd. ex P

— παρακαλοῦσα VGL (ἡ
 καταλαμβάνουσα add. G).
 παραγενομένη H. — 220
 κακὸν HBL (φοβερὸν add.
 BL, hoc solum hab. G).
 κάκιστον λυπηρὸν V. —
 τῶνδ'] τῶν κακῶν V. —
 λύσιν V. — ποιεῖν V. —
 221 καὶ αἵτοῦ V. αἵτοῦ G.
 — πεπληρωμένα VGL. —
 γενέσθαι] ὥστε H. —
 τέκνω] ἡγουν τῷ Ξέρξῃ V.
 — σοῦ VL. — 222 πρέπει
 <ἐπιχῦσαι> θυσίας τοῖς
 ὑποχθονίοις θεοῖς V. —
 δεύτερον] κατὰ λόγον H.
 — θυσίας H. — 223 νε-
 κροῖς VBH. τοῖς νεκροῖς
 ἡγουν τῷ Δαρείῳ G. ἡγουν
 τῷ Δαρείῳ L. — θυσιά-
 ξειν V. θυσιᾶσαι H. —
 πράως VGL (συμπαθῶς
 add. G, quod solum in B).
 ζήτει V. — ταῦτα V. —
 224 ἄνδρα V. — λέγεις
 VH. — νύκτα VH. —
 225 ἀγαθὰ V. — πέμπειν]
 ὥστε V. — τέκνω] τῷ
 Ξέρξῃ V. — ὑποκάτωθεν
 VGL (ἀπὸ κάτωθεν V.
 ὑπὸ κάτω G). ἄνω H. —

227 ταῦτα θυμόμαντις: ταῦτά σοι παρήνεσα οὐ φύσει μάντις ὢν, ἀλλ' ἀπὸ λογισμοῦ κρίνων καὶ ἐνθυμήσεως. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ θυμόμαντις.

Scholion in V et H sic cum anteced. coniunctum est: τὸ δὲ ταῦτα θυμόμαντις: — ταῦτα θυμόμαντις ὢν] ταῦτα, φησί, παρήνεσα Dd. et omisso ὢν vulgo — καὶ φύσει H — 2 κρίνων om. H — 3 ἀπὸ ἐνθυμήσεως vulgo

228 τὸ μὲν φανερόν· κρίνομεν εἰς καλὸν τὰ δραθέντα σοι ὀνείρατα ἐκβιβασθῆναι. τὸ δ' ἄλλο· κρίνομεν τόδε καλὸν γενέσθαι· τὸ θῦσαι ἀπελθοῦσαν τοῖς θεοῖς, ὡς προέφημεν. vulgo Dd.

1 μὲν vulgo om. — post φανερόν: οὕτως ἔχει ὅτι Dd. — 2 μοι pro σοι Vict. — 3 τὸ ἐὰν ἀπελθοῦσα θύσης τοῖς θεοῖς vulgo — ἀπελθοῦσα Dd.

φῶς V. ἐς τὸ H. — 226 τὰ κακὰ δὲ καὶ τὰ ἐναντία τούτων τῶν ἀγαθῶν ὑπὸ τῆς γῆς (τὴν γῆν V) κατασχεθέντα V. — τὰ ἐναντία HBGL (τὰ om. H). — τῶν ἀγαθῶν HGL. — κατεχόμενα HGL (τὰ add. L). — ἀφανισθῆναι V. ἀφανίζεσθαι HBGL. — 227 ἀπὸ λογισμοῦ καὶ ἐνθυμήσεως V. ἀφ' ἑαυτοῦ λογισάμενος H. οὐ φύσει (φύσεως cod.) μάντις ὢν, ἀλλ' (ἀλλὰ cod.) ἀπὸ λογισμοῦ μόνον καὶ ἐνθυμήσεως κρίνων L. ἤγουν οὐ τέχνη μάντις ὢν, ἀλλ' ἀπὸ λογισμοῦ μόνον (μόνον cod.) καὶ ἐνθυμήσεως κρίνων marg. G. ἤγουν οὐ τέχνη μάντις gl. G. οὐ τέχνη μάντις, ἀλλ' ἐκ λογισμοῦ κρίνων B. — συνεβούλευσα V. — 228 πανταχῇ] οὐ super ἡ H. — περὶ τούτων V. — ἐλπίζομεν V. —

226 τὰ δὲ κακὰ κατασχεθέντα (κακὰ τὰ σκεθέντα m, corr. Weilius) ὑπὸ τῆς γῆς ἀφανισθῆναι τῷ σκότῳ. —

227 θυμόμαντις: οὐ φύσει μάντις, ἀλλ' ἀπὸ λογισμοῦ κρίνων καὶ [ὑπὸ add. m] ἐνθυμήσεως. —

229 ἀλλὰ δὴ σὺ ὁ πρῶτος ἀκούσας τοῦ ὀνείρου ἐνόηκῶς συνεβούλευσας ἐξιλεώσασθαι οὐρανίους καὶ καταχθονίους δαίμονας. vulgo Dd.

229 sqq. ἐξιλεοῖτο δέ: σὺ μὲν, φησὶν, ὁ πρῶτος ἀκούσας τοῦ ὀνείρου ἐκύρωσας καὶ ἐβεβαίωσας ταύτην τὴν φήμην· τὸ θῦσαι δηλονότι τοῖς θεοῖς ὑπὲρ τοῦ παιδὸς τοῦ ἐμοῦ καὶ τῶν ἐμῶν οἴκων. εἶθε δὲ ἡ ἐξιλέωσις εἰς ἀγαθὸν ἀποβαίη. ταῦτα δέ, ὥς λέγεις, πάντα ποιήσομεν τοῖς τε θεοῖς καὶ τοῖς κάτω νεκροῖς, ὁπότεν ἀπέλθωμεν εἰς τοὺς οἴκους ἡμῶν.

1 φησὶ πρῶτος H — ὁ πρῶτος . . ὀνείρου vulgo om. —
2 post ἐκύρωσας: καὶ ἐνόηκῶς συνεβούλευσας Dd. ex O —
5 ἀποβαίνοι vulgo — 6 τε addidi ex V

234 τῇλε πρὸς δυσμᾶς: ἐρωτηθεὶς ὁ χορὸς, ποῦ λέγουσι τὰς Ἀθήνας κεκτίσθαι καὶ ἐν ποίῳ μέρει τῆς γῆς, φησὶν ὅτι μακρὰν πρὸς τὰς δυσμᾶς τῶν φθινασμάτων τοῦ θεοῦ Ἥλιου. ὁ Ἥλιος γὰρ παρὰ Πέρσαις τιμᾶται. φθινασμάτων δέ· τῶν λήξεων, τῶν δυσμῶν ἢ τῶν δύσεων ἢ τῶν ἐκλείψεων· ὅτε γὰρ δύει ὁ ἥλιος, ἐκλείπει. ἐνθεν καὶ λλψ ὁ ἄνεμος ὁ ἀπὸ δυσμῶν.

1 δυσμᾶς H (vid. p. XXI), lemma deest in V — ἐρωτᾷ τὸν χορὸν ἢ Ἀτοσσα, ποῦ κτλ. atque tum καὶ φησιν V — 2 κεκτίσθαι V, ἐκκτισται H, κρατεῖσθαι vulgo — καὶ om. H — 3 ταῖς δυσμαῖς vulgo Dd. H, τὰς δυσμᾶς V — τῶν om. H — 4 θεοῦ om. VH — 5 τῶν λήξεων, τῶν δυσμῶν ἢ om. Dd. VH — 6 ἢ τῶν δύσεων om. vulgo — ἥτοι ἐκλείψεων V — γὰρ om. H — δύνει vulgo V — ὅταν γὰρ δύνῃ Dd. — 7 ἐνθεν . . δυσμῶν om. VH — ἐνθα vulgo, ὅθεν P (Dd.) — ὁ ante ἀπὸ om. vulgo

229 πρὸς τὸν χορὸν ὁ λό-
 γος V. — φίλος V. — ὦν
 H. — γ' ὅ] ἤγουν σὺ V.
 σὺ ὁ χορὸς GL. — 230
 παιδὶ . . δόμοις ἐμοῖσι]
 ὑπὲρ τοῦ . . τῶν <ἐμ>ῶν
 V. — τήνδ'] τὴν βουλὴν
 V. — ἐβεβαίωσας VHG. —
 φήμην V. — 231 εἶθε ἀπο-
 βαίη V. — εὐμενοῖ H. —
 καθὰ V. — κελεύεις καὶ
 προστάσσεις V. — 232
 ποιήσομεν V. — κάτω V.
 ὑποκάτω (ὑπὸ κάτω cod.)
 L. — 233 ὀπηγίκα V. —
 ἔλθωμεν V. παραγινό-
 μεθα H (scr. παραγενώ-
 μεθα). —
 234 καὶ ἐν ποί<ω> μέρει
 V. — λέγουσιν V. — κε-
 κτίσθαι VHG (ἐκτίσθαι V,
 κεκτῆσθαι H, κτισθῆσθαι
 G). — γῆς V. — 235 μα-
 κράν V BGL. — τῶν
 λήξεων, τῶν δύσεων (τῆς
 δύσεως cod.) V. τῶν δύ-
 σεων ἢ τῶν ἐκλείψεων H.
 δύσεων, ἐκλείψεων G. δύ-
 σεων, λήξεων L. λήξεων
 B. —

229 ἀλλὰ μὴν εἴνους: ἀντὶ
 τοῦ σὺ· πρῶτος ἀκούσας
 τοῦ ὀνείρου εὐνοϊκῶς συν-
 εβούλευσας ἐξιλέωσασθαι
 οὐρανίους <καὶ add. Rob.>
 χθονίους δαίμονας. — 230
 τὸν ὕνειρον (gl.). — 231
 ἐκτελοῖτο ῥὲ τὰ χρηστά:
 ἢ ἐξιλέωσις <εἶθε> εἰς
 ἀγαθὸν ἀποβαίη. —

235 φθινασμάτων: τῶν
 λήξεων, τῶν δυσμῶν· ἢ
 τῶν δύσεων ἢ τῶν ἐκλεί-
 ψεων· ὅτε γὰρ δύει ὁ ἥλιος,
 ἐκλείπει. ἐνθεν καὶ λῖψ ὁ
 ἄνεμος ὁ ἀπὸ δυσμῶν. —

[236 *ιστέον* ὅτι διὰ τοῦτο εἶπε τὸ θηρᾶσαι διὰ τὸ καὶ τὴν Ἑρέτριαν ἄνευ πολέμου λαβεῖν. P.]

237 *ἐὰν Ἀθήνας κρατήσῃ* ὁ Ξέρξης, *τηνικαῦτα καὶ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν καταδουλώσει. αἱ γὰρ Ἀθηναί* εἰσιν *ἰσχυρόταται* τῆς Ἑλλάδος. τοῦτο δὲ λέγει θέλων *ἐπαινέσαι* τὰς Ἀθήνας. vulgo Dd.(OP).

3 *ἰσχυρότεραι* OP — δὲ vulgo om.

239 *καὶ στρατὸς τοιοῦτος: τῆς ἐν Μαραθῶνι πελο-* *μαχίας μέμνηται. Μήδους δὲ τοὺς Πέρσας εἴρηκεν.*

2 *μήδας* V — τὸ pro δὲ H — εἴρηκε H

[240 *καὶ τί πρὸς τούτοισιν*] τοῦτο *ἐν* τῶν *ἀντι-* *γράφων* ὥς ὑπὸ τοῦ χοροῦ λεγόμενον *ἔχουσιν*, ὥς *εἶναι* τὸν λόγον κατὰ ἀπόφανσιν. P(Dd.).]

241 *ἀργύρου πηγὴ τις: ἐν Θωρικῷ γὰρ καὶ ἐν* *Λαυρίῳ μέταλλα ἀργύρου τυγχάνουσιν.*

1 *Θωρικῷ* V, *Θωρίκῳ* H, *Θωρίκῳ* vulgo — γὰρ om. Dd. H —
2 *Θαυρίῳ* vulgo V H, *Λαυρίῳ* Dd. ex P — ἀργύρου om. V —
μέταλλα τῆς γῆς τυγχάνουσιν ἀργύρου H

236 ἐπεθύμει VBGL. —

ὑποχειρίαν ποιῆσαι V. —

237 εἰ (εἶθε V) ληφθεί-
ησαν αἱ Ἀθῆναι V. εἰ
Ἀθήνας εἶλε BG (εἶλεν G),
hoc super γένοιτ' ἂν G,
ibid. super βασιλέως: τοῦ
Ξέρξου. τῶν Περσῶν. εἰ
ληφθείησαν (λειφθήουσιν
cod.) αἱ Ἀθῆναι G. solum
Ξέρξου L. — εὐπειθής V.

— 238 οὕτως VGL. —

αὐτοῖς] ἐν H. τοῖς Ἀθη-
ναίοις VGL. — πληθυ-
σμός V. — 239 καὶ] ναὶ
VHL (ναὶ δηλονότι V). —
πράξας VH. ποιήσας πρά-
ξας L. ποιήσας G. — Πέρ-
σας VH. τοὺς Πέρσας
BGL. — 240 πρὸς] σὺν
V. — τούτοισιν] τοῖς ἀν-
δράσι V. — τῷ πλήθει
καὶ τοῖς ἀνδράσι BGL
(pro τοῖς ἀνδράσι: τῇ ἀν-
δρείᾳ B). — ἱκανὸς H. —
ἤγουν καὶ οἱ δόμοι πλού-
σιοί εἰσιν V. — 241 ἀρ-
γύρον] ναὶ H. — μέταλλον
γὰρ χρυσοῦ ἢ γῆ αὐτοῖς
δίδωσι V. — ἐν Θορικῷ

237 εἰ ληφθείησαν αἱ
Ἀθῆναι. —

239 ἔρξας πολλά: τῆς ἐν
Μαραθῶνι πεζομαχίας μέ-
μνηται. — Idem sine lem-
mate et verbis διὰ τοῦ-
των post μέμνηται additis
marg. G. —

241 τὰ ἐν τῇ Ἀττικῇ (B.).
6*

242 sq. *πότερα γὰρ: ἄρα, φησί, διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῖς ἐμπρέπει ἢ βολὴ ἢ τοξικὴ; ἀντὶ τοῦ ἄρα οἶδασιν τοξεύειν οἱ Ἀθηναῖοι; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ χορὸς λέγει· οὐδαμῶς τόξα ἔλκειν οἶδασιν, ἐγγὴ δὲ σταδαῖα· ἦτοι
 5 ξίφη σταδαῖα, δι' ὧν συστιάδην καὶ ἐχεγγύως καὶ πλησίον μάχονται. τοὺς γὰρ ἐκ διαστημάτων μαχομένους κατηυτέλιζον.*

1 *πρότερον γὰρ* H — *ἄρα* H — 2 *αὐτῶν πρέπει* V, *αὐτοῖς πρέπει* vulgo — *ἄρα ante οἶδασιν om.* P V H — 4 *οἶδασιν* V — *δὲ om.* H — 5 *ἐχεγγύως* V — *καὶ πλησίον om.* V — 6 *ἐχονται* V

244 *τίς δὲ ποιμάνωρ: τίς δέ, φησὶν, ἐστὶ ποιμάνωρ ἦτοι βασιλεὺς τοῦ στρατοῦ, ἦτοι τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατεύματος; ποιμένες γὰρ οἱ βασιλεῖς λέγονται. ὁ δὲ χορὸς ἀποκριθεὶς λέγει· οὐχί τινος ἀνδρὸς ὄνο-
 5 μάζονται δοῦλοι οὐδὲ ὑπήκοοι.*

2 *τοῦ στρατοῦ ἦτοι om.* Dd. H vulgo — *ἦτοι τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατεύμ. om.* V — 5 *οὐδ'* vulgo Dd., *οὐχ* H

(*θωρίσκω* L, *θωρίσκω* G) — *ἀργύρου πηγή: ἐν Θο-
 γάρ καὶ Λαυρίῳ* (γὰρ om. *ρικῷ γὰρ ἔστι μέταλλα καὶ
 G, καὶ Λ. om. BL, λαυρία ἐν Λαυρίῳ. —
 G) τῆς Ἀττικῆς ἀργύρου
 μέταλλα* (μέταλα GL) BGL.

242 *ἄρα* V. — *τόξα ἐλ- 242 τοξικὴ βολή* (gl.). —
κονσα V. *τοξικὴ* G. —
inter χειρὸς et πρέπει rubro
superscr. αὐτοῖς V. — 243
οὐδαμῶς] *τοξουλκὸς* V. —
ξίφη V. — *δὲ post ἔρχη*
in text. V illatum. — ἐξ
ᾧν συστάδην μάχονται V. 243 *ἔρχη σταδαῖα: ἐκ τοῦ*
στάσιμα HBL (*καὶ ἀρχέ- συστάδην μαχόμενα δι'*
μαχα add. BL. πρέπει τοῦ- ᾧν (sive οἷς, οἶον m) συ-
τοις στάσιμα ἤγουν κον- στάδην μάχονται. τοὺς γὰρ
τάρια καὶ ἀρχέμαχα G). *ἐκ διαστημάτων μαχομέ-*
ἤγουν ἐκ τοῦ συστάδην νους κατηντέλιζον. —
μάχεσθαι. τοὺς γὰρ ἐκ
διαστημάτων πολεμοῦντας
κατηντέλιζον marg. G. —
πανοπλίαι HGL. —

244 *βασιλεύς, ἡγεμὼν* V.
βασιλεὺς H. *ἡγεμὼν* BGL,
supra hoc: ποιμὴν G. —
 245 *ἀνδρὸς* V. —

246 ἀκούσασα ἡ Ἄτοσσα, ὅτι οὐδέτινος ἀνδρὸς εἰσι δοῦλοι οὐδὲ ὑπήκοοι οἱ Ἀθηναῖοι, φησί· πῶς ἂν οὖν, εἰ ἀναρχίαν εἶχον μὴ ἔχοντες <τὸν> ἐφεστηκότα καὶ πρὸς διάφορα διὰ τοῦτο θελήματα μετετρέποντο, ⁵ ἴσχυσαν πολεμῆσαι τοὺς ἐπελθόντας αὐτοῖς, ὥς ἐξ ἐνὸς συνθήματος, Πέρσας;

1 ἀκούσασα δὲ ἡ V H — ὅτι . . Ἀθηναῖοι om. P — οὐτινος Dd. — ἀνδρὸς om. V — 2 οὐδ' Dd. H' — οὐδὲ . . Ἀθηναῖοι om. V, οἱ Ἀθηναῖοι om. H — 3 οὖν εἰ om. H — εἰ ἀνάρχως καὶ πρὸς διάφορον διὰ κτλ. V — μὴ . . ἐφεστηκότα om. OPH — 4 μετὰ τοῦτο O — μετέτρεπον V, μετετρέποντο vulgo — 5 ἐξ om. H

248 χαλεπὰ λέγεις τοῖς γονεῦσι τῶν ἰόντων καὶ ἐλθόντων εἰς Ἀθήνας (ἀντὶ τοῦ ἡμῖν), ὥστε φροντίζαι αὐτῶν. vulgo Dd. V.

1 γονεῦσιν vulgo — καὶ ἐλθόντων om. V — 2 ἀντὶ τοῦ ἡμῖν om. OPV — φροντίζειν V

249 sqq. ἰδὼν ὁ χορὸς τὸν ἄγγελον ἐρχόμενόν φησι πρὸς τὴν Ἄτοσσαν· ἀλλ' ὥς ἐμοὶ δοκεῖ ἦτοι κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν καὶ δόκησιν πάντα γνώσῃ ἀληθῆ λόγον. τοῦδε γὰρ καὶ τούτου τοῦ ἀνδρὸς τὸ δράμημα ⁵ καὶ τὸ βάδισμα Περσικὸν φαίνεται καὶ φέρει ἡμῖν, ὥστε ἀκούειν, φανερόν τι πρᾶγμα ἀγαθὸν ἢ κακόν. vulgo Dd. V.

1 ἰδὼν δὲ V — 2 ἦγουν V — 3 δόξαν καὶ om. Pauw. — πάντως vulgo Dd. — γνώσεις vulgo — 4 καὶ ante τούτου om. vulgo Dd. — δρόμημα V

246 καρτερήσαιεν V (καρ-
τερήσειεν cod.). καρτερή-
σωσι G. καρτεροῖεν L. —
μὴ ἔχοντες (ἔχοντας cod.)
τὸν ἐφεστηκότα ἡγουν
βασιλέα V. — 247 τόσον
εἰς πολέμικοι V. —

246 μὴ ἔχοντες τὸν ἐφε-
στηκότα (gl.). —

248 τῶν ἐλθόντων εἰς
Ἀθήνας V. — ὥστε V G. —

248 ἀντὶ τοῦ ἡμῖν. —

249 ἀλλ' ὥς ἐμοὶ νομίζε-
ται συντόμως γνώση ὑπὸ
τοῦ νῦν ἀγγέλου V. —
γνώση G (γνώσει cod.).
γνωρίση H. — ἀληθῆ
VHGL (ante hoc ἐπιθυ-
μητὸν, corr. ἐτήτυμον, add.
G). — 250 ἀνδρὸς V. —
δρόμος τοῦ ἀνδρὸς L. —
ὁ δρόμος G. — φαίνεται
νοῆσαι V. — 251 φέρει]
ἡμῖν G. — πρᾶγμα L. —
ἀγαθὸν VL (καλὸν add.
L). — ὥστε V. —

249 κατὰ τὴν ἐμὴν δόκη-
σιν μαθήσῃ τᾷ ἀληθῇ. —

251 λείπει ὥστε. —

256 ὦμοι, κακὸν μὲν πρῶτον: φεῦ μοι, κακὸν
 μὲν ἐστὶν ἀγγέλλειν καὶ μηνύειν καὶ λέγειν κακά·
 'στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν'. ὁμοῦς δὲ
 ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀναπτύξαι καὶ ἀνακαλύψαι καὶ φανε-
 ρὸν θεῖναι ὅλον τὸ πάθος. ἅπας γὰρ ὁ στρατὸς τῶν
 Περσῶν ὄλωλεν καὶ ἐφθάρη.

1 φεῦ μοι om. V — 2 ἀπαγγέλλειν H — καὶ λέγειν om.
 H — 3 δὲ οὐδεὶς V — λόγων V — 4 ἀναπτύξαι καὶ om. V —
 φανερωθῆναι ἅπαν τὸ H — 5 στρατὸς sine art. vulgo Dd. —
 τῶν om. H — 6 ὄλωλεν καὶ om. V — καὶ ἐφθάρη om. H
 vulgo Dd.

259 ἄνια καὶ λυπηρὰ καὶ ἀνίατα. P(Dd.)VH.

In sq. schol. haec transpon. VH — ἄνια ἄνια] λυπηρὰ
 καὶ ἀνιαρὰ vulgo. Unde pro ἀνίατα scribendum ἀνιαρὰ
 coni. Dd.

260 νεωστὶ μηνυθέντα ἡμῖν ὑπὸ τινος τῶν

1 lemma ἀνι' ἄνια add. H — μηνύματα V — pro ἡμῖν:
 κακά Dd. VH — ἀπό H —

254 καὶ ἐνὶ τραύματι V. —

255 πλοῦτος VL. εὐδαι-
μονία BG. — τὸ κάλλος
τοῦ στρατοῦ V. — ἐφθάρη
VG. —

256 κατὰ τὴν ἀρχὴν
VH. — μηνύειν VL. —

στέργει γὰρ οὐδεις ἄγγε-
λον κακῶν ἐπῶν post
v. 256 in textum VGL
(non H) irrepsit. Haec
autem gl. versus habet in
V: ἀραπᾶ — μηνυτήν —
λόγων, in L: μηνυτήν —
λόγων. — 257 ἀνάγκη]
ὑπάρχει H. — διηγήσασθαι
V. ἀνακαλύψαι H. σαφη-
νίσαι (σαφηνηῆσαι cod.),
ἀνακαλύψαι G. σαφηνί-
σαι, δηλῶσαι L. δηλῶσαι,
σαφηνίσαι B. — 258 ὧ V.
— ἐφθάρη VH L. —

259 λυπηρὰ V. — ἦλθον
δηλονότι εἰς ἡμᾶς V. —
ἀνίατα λυπηρὰ HGL
(〈ἀνί〉ατα ^{περ}λυ H). τὰ λυ-
πηρὰ B. —

260 νεωστὶ γενόμενα V. —
ἐπελθόντα H. — πολεμικὰ
VH. — πολεμικὰ ἀφανι-

255 τὸ κάλλος, τὸ στρα-
τευμα. —

256 'στέργει γὰρ οὐδεις
ἄγγελον κακῶν ἐπῶν' (ex
κακῶς ἀπῶν corr. m¹)
(Soph. Ant. 277). —

259 ἀνίατα. —

260 νεωστὶ μηνυθέντα
(corr. μηνιθέντα) ἡμεῖς ὑπὸ
τινος τῶν δαιμόνων. —

δαιμόνων, τὰ νεωστὶ διὰ κότον τινὸς τῶν θεῶν γενόμενα.

2 post δαιμόνων exhibent VH: ἔνια καὶ λυπηρὰ καὶ ἀνίατα νεωστὶ κτλ. — κότων V — τῶν θεῶν τινος Pauw. Dd. H — τὰ νεωστὶ . . γενόμενα om. Vict. — 3 γινόμενα Pauw. Dd. V

261 διαίνεσθε Πέρσαι: ἦτοι δακρύετε καὶ βρέχεσθε ἐν δάκρυσιν, ὧ Πέρσαι, κλύοντες καὶ ἀκούοντες τόδ' ἄχος, ὃ εἶπον, ἀντὶ τοῦ ταύτην τὴν λύπην. vulgo O(Dd.)VH.

1 lemma VH: διαίνεσθε ὧ Πέρσαι — ἡγουν V — διαίνεσθε] δακρύετε κλύοντες vulgo Dd. — δακρύετε καὶ om. VH — 2 τοῖς pro ἐν VH — δάκρυσιν· λείπει δὲ τὸ δάκρυσιν· κλύοντες H — κλύοντες καὶ om. V — τόδ' . . τοῦ om. V — 3 ὃ εἶπον om. H

263 τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι καὶ ἀντὶ τοῦ λίαν. — πάντα ἐκείνα, ὅσα ἔφην, διαπεπραγμένα ἐστί. καγὰ δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος ἀντὶ τοῦ ἀνελπίστως ὑποστρέψας ὧ καὶ βλέπω τὸ φῶς. vulgo Dd. V.

1 post ὡς: ἐκληπτέον καὶ V, ἐκληπτέον Dd. ex O P — 2 καὶ ὅσα V — δηλονότι post ἔφην Dd. V — εἰσὶ V — καγὰ δὲ Dd. — 3 νόστιμον βλέπω φάος om. V

265 ἡ μακροβίος: ὅντως μακροβίος καὶ πολυχρόνιος τις ὅδε καὶ οὗτος ὁ αἰὼν καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ βίος ἐφάνη ἡμῖν τοῖς γηραιοῖς διὰ τὸ ἀκούειν τοῦτο τὸ πῆμα καὶ τὸ βλάβος τὸ ἀνέλπιστον. ἄλλως· εἰς τοῦτο ἐμακρύνθη ὁ βίος ἡμῶν εἰς τὸ ἀκοῦσαι τοιαῦτα κακά.

1 μακροβίος καὶ om. V — 2 τις om. vulgo Dd. H — καὶ οὗτος om. V — καὶ χρόνος καὶ βίος vulgo Dd., καὶ ὁ βίος καὶ ὁ χρόνος V — 3 γηραιοῖς vulgo — 4 ἄλλως cum unius litt. lacuna V, καὶ ἄλλως vulgo H — 5 ἡμῖν H — ἰσ vel ἰστ τὸ V — τὰ τοιαῦτα vulgo H

στικὰ B et G, qui addit
 ἤρουν νεόργιστα ἢ νεωστὶ
 μηνυθέντα ὑπὸ τινος τῶν
 δαιμόνων. —

261 δακρύετε βρέχεσθε ἐν
 δάκρυσιν V. βρέχεσθε,
 λείπει ἐν τοῖς δάκρυσι H.

— super διαίνεσθαι (sic):
 βρέχεσθαι τοῖς δάκρυσι G.
 δακρύετε κλαίετε L. —

262 τὴν θλίψιν V. θλίψιν
 H. λύπη<ν> L. — ταύτην
 V. — ἀκούοντες V L. —

263 ὅτι λίαν VH. — ἃ
 εἶπον V. — γινώσκετε
 δηλονότι V. — τετελε-

σμένα VH (τετελειμμένα
 H). — 264 ἐγὼ V. — ἀν-
 ελπίστως VH. — ὑποστρο-
 φήν V. — <φ>ῶς V. —

265 ὄντως VBG (ante hoc
 ἄρα BG). οὕτω L. — πολυ-
 χρόνιος V. — 266 ὁ βίος

V. ἡ ζωὴ HG (ἡ om. G).
 — ἐγένετο, ἐφανερώθη V.
 — 267 ἡμῖν τοῖς V. —

ὥστε VH. — 268 τόδε]
 ἄλλα τε H. ταύτην τὴν
 βλάβην V. βλάβη<ν> L.

— ἀνέλπιστον VBG L. —

261 δακρύετε. —

262 δ εἶπον. —

265 εἰς τοῦτο ἐμακρύνθη
 ὁ βίος ἡμῶν, εἰς τὸ ἀκοῦ-
 σαι τοιαῦτα κακά. —

269 sq. *καὶ μὴν παρών τε: καὶ μὴν αὐτὸς ἐκείσε παρών καὶ αὐτοψὶ ὄρων τὰ τελούμενα καὶ μὴ ἐξ ἑτέρων ἀκηκοὼς φράσαιμι καὶ εἴποιμι ἔν, ὅποια καὶ ποδαπὰ κακὰ ἐπορσύνθη καὶ κατεσκευάσθη καὶ ἐγένετο.*

Initium sic vulgo et ap. Dd.: *καὶ μὴν*] αὐτὸς — 2 αὐτοψὲι vulgo H — *καὶ* ante *μὴ* om. H — 3 φράσαιμι καὶ om. V, καὶ εἴποιμι om. Dd. — ὅποια O, οἷα cett.

271 sqq. *ὅττοτοι μάτην: φεῦ, μάτην τὰ πολλὰ βέλη τὰ παμμιγῇ καὶ τὰ ἐκ διαφόρων ἔθνων ἀπὸ τῆς Περσικῆς γῆς ἦλθεν ἐπὶ γῆν διάν καὶ ἐνδοξον καὶ λαμπράν. εἶτα ἐφερμηνεύων, τίς ἦν ἡ γῆ ἐκείνη, 5 φησὶ χῶραν Ἑλλάδα. λέγει δὲ τὰς Ἀθήνας.* PVH.

2 βέλεα καὶ βέλη H — ἀνδρῶν pro ἔθνων Dd. — ἀπὸ τῆς τῶν Περσῶν γῆς V — 3 ἦλθον Dd. — διάν V — 5 φησιν ὁ χορὸς Ἑλλ. V — φησὶ δὲ H, λέγουσι, δὲ omissio, V

275 *πλήθουσι νεκρῶν: αἱ ἀκταὶ καὶ οἱ αἰγιαλοὶ τῆς Σαλαμῖνος πλήθουσι καὶ γέμουσι νεκρῶν διεφθαρμένων κακοθανάτως.* PVH.

1 lemma, quod non praebent VP, sic legitur in H: *πλήθει νεκρῶν ὅττοτοίτοι φίλων: πλήθει νεκρῶν — καὶ αἰγιαλοὶ H — 2 πλήθουσι τῆς Σαλαμῖνος (om. καὶ γέμουσι) V, πλήθουσι . . νεκρῶν om. H — 3 κακοθανάτων V — Dd. ex P add.: καὶ πᾶς πρόσχωρος καὶ γείτων τόπος.*

[276 γρ. πρόσχωρος ἡγουν πλησιόχωρος. P.]

269 αὐτὸς δι' ἐμαντοῦ
 ὄρων V. — ἄλλων] ἀνθρώ-
 πων V. — ἀκούων VL. —
 270 ᾧ V. — ἐῴποιμι V. —
 ὁποῖα V. — κατεσκευάσθη
 V. ἐτελειώθη H. —

271 φεῦ VGL. — ματαίως
 V. — 272 (immo 278) γρ.

μέλεα^η V. — ἀπὸ διαφόρων
 ἔθνων V. ἤγουν ὁ ἐκ δια-
 φόρων ἔθνων στρατὸς G.
 ἤγουν στρατὸς ἐκ πολλῶν
 ἔθνων συγκεκροτημένος
 (ἔθνων om. L) BL. —
 273 Περσικῆς V. — 274
 ἐνδοξον V. — Ἑλληνικὴν
 λέγω V. Ἑλληνικὴν G. —
 275 γέμουσι V. — δυστυ-
 χῶς κακοθανάτως V. —
 276 αἰγιαλοὶ V. —

273 (immo 272) διαφόρων
 ἔθνων. — ἐπ' αἶαν Ἑλλάδα
 δῖαν χώραν. —

276 εὐρύχωρος, πλατὺς V.
 εὐρύχωρος H. —

277 sqq. ὅττοτοί: ἀκούσας ὁ χορὸς τοῦ ἀγγέλου εἰπόντος, ὅτι αἱ ἀκταὶ τῆς Σαλαμῖνος καὶ πᾶς τόπος πρόχωρος καὶ πλατὺς καὶ εὐρύχωρος γέμουσι τῶν νεκρῶν, φησί· φεῦ, τὰ σώματα τῶν φίλων Περσῶν τὰ πολυβαφῇ ὑπὸ τοῦ αἵματος ἀποθανόντα λέγεις φέρεσθαι καὶ ἄγεσθαι ἀλίδου καὶ ὑπὸ τῆς ἁλὸς καὶ θαλάσσης δονούμενα ἐν πλαγκτοῖς διπλάκεσι, ταῖς δύο πλαξί — τῆς θαλάσσης τε καὶ γῆς· ἢ ἐν Σαλαμῖνι καὶ Πλαταιαῖς — ἢ ὥς ἂν εἴποι τις διαύλοις. τὰ γὰρ κύματα ἐκ-
 10 χεῖται καὶ ὑπνοστέλ. OPVH.

In H hoc sch. cum antec. coniunctum est; legitur τὸ δὲ ὅττοτοίτοι (ὅττοτοί in textu H VG et lemma H scholii 271) — 1 ὁ χορὸς ἀκούσας V — 3 καὶ πλατὺς om. V — καὶ εὐρύχωρος γέμουσι τῶν νεκρῶν om. O — εὐρύχωρος φησί H — 5 πολυβαφῇ H, πολυφραφῇ V — ἀπὸ αἵματος ἢ ἀπὸ ὕδατος V — λέγει H — καὶ ἄγεσθαι om. Dd. — 6 τῆς ἁλὸς καὶ om. Dd. — καὶ θαλάσσης om. VH — 7 πλαγκτοῖς OPH — διπλάκεσι Dd., διπλάκεσι OPH, διπλάκεισι V — ταῖς ὥς ἂν δύο Dd. ex P — 8 τε om. VH — τῆς γῆς τῆς (ταῖς V) ἐν Σ. VH — ταῖς Πλ. H — 9 ἢ om. Dd. — εἴπη H — διαύλοις H. — Vulgo extat nihil nisi schol. Med., sed ἐγγεῖται et ap. Pauw. διπλάκεσι (ap. Vict. διπλάκεισι).

281 οὐδαμῶς γὰρ ἥρκει καὶ ἐβοήθει τοῖς Πέρσαις τὰ τόξα. πᾶς δὲ στρατὸς ἀπώλλυτο δαμασθεῖς ἐν προσβολαῖς νατοῖς καὶ διὰ νηῶν γινομέναις, ἥτοι ἐν ναυμαχίᾳ. V.

2 ἀπώλυτο V — 3 γινομέναις corr. e γινομένων V

277 φεῦ V.H. — 278 τῇ θαλάσῃ ταρασσόμενα V. τὰ ἐν τῇ ἄλλ' συστρεφόμενα H. ἐν ἄλλ' ταραττόμενα G. ἐν τῇ θαλάσῃ φερόμενα B.L. — ὑπὸ τοῦ αἵματος βεβαμμένα V. ὑπὸ αἵματος G. ἐξ αἵματος B.L. — 279 ἀποθαυόντα H. — ταῖς δύο πλαξί V. — τοῖς κύμασι τοῖς διπλῶς φερόμενοις (κινουμένοις G, sed vide sch. B ap. Dd.) ἐνθα καὶ ἐνθα ἢ τῇ θαλάσῃ καὶ (τῇ add. G) γῇ ὥς ἂν εἴποι (εἴπη L) τις (τοῖς G) διαύλοις· τὰ γὰρ κύματα ἐκχεῖται καὶ ὑπονοστεῖ. ἄλλως· ταῖς δύο πλαξί, τῆς θαλάσσης καὶ γῆς· ἢ ἐν Σαλαμῖνί τε καὶ Πλαταιαῖς (ἄλλως κτλ. om. G) marg. GL. —

281 ἐβοήθει VBGL (ἀρκετὰ ἦν add. BG, ἀρκετὰ add. L). — ἐφθάρη H. — 282 ναυτικαῖς VHGL. — προσβολαῖς, συγκρούσεσι G. συγκρούσεσιν L. προσ-

278 ὑπὸ τοῦ αἵματος, in marg. h. v. adscriptum ζτ. ΑΛΙΔΟΝΙ i. e. ζήτει ἀλιδόνα. —

280 πλαγκτοῖς: ὥς ἂν εἴποι τις διαύλοις. τὰ γὰρ κύματα ἐκχεῖται καὶ ὑπονοστεῖ. διπλάκεσι δὲ ταῖς δύο πλαξί, τῆς θαλάσσης τε καὶ γῆς. ἢ ἐν Σαλαμῖνι καὶ Πλαταιαῖς. —

282 ἀντὶ τοῦ προσβολαῖς (gl.). —

283 *λυξε: κράζε, φησί, καὶ φώνει βοήν δυσαιανῇ*
καὶ δυσθρήνητον, ἄποτμον καὶ κακόμορον, ἥτοι κακο-
θάνατον τοῖς Πέρσαις τοῖς πολεμικοῖς, ὅτι πάντα
παγκάκως ἔθεσαν καὶ ἐποίησαν, οἱ θεοὶ δηλαδή. δαίτοις
δὲ ἢ τοῖς πρὶν οὖσι πολεμικοῖς ἢ διακεκομμένοις. PVH.

1 *ἔκραζε* et *ἔφώνει* V — pro *φώνει*: *θρήνει* H — 2 *κακο-*
θάνατοι V — 4 *δαίτοις δὲ* κτλ. om. VH. — In O haec tantum:
διακεκομμένοις ἢ πρὶν οὖσι πολεμικοῖς.

[284 γρ. *δυσσεανῇ, ἥγουν πολυποίκιλον.* P.]

287 *ὦ πλείστον ἔχθος: πρὸς τὴν Σαλαμῖνά φησιν*
ὁ ἄγγελος· ὦ ὄνομα Σαλαμῖνος, ἥτοι ὦ Σαλαμίν,
πλείστον ἔχθος εἰς τὸ κλύειν, τουτέστι κατὰ πολὺ
μισσητὴ εἰς τὸ ἀκούειν ἡμᾶς περὶ σοῦ. OPVH.

1 *ἄτομῖνα* (sic) O — 2 *ὦ ὄνομα* Σ. ἥτοι om. Dd. — *Σαλα-*
μῖς V — 3 *ἔχθος καὶ κλύειν* V — *εἰς τὸ* om. H — 4 *μισσητὸν*
V — ἡμᾶς σοῦ V, ἡμᾶς σέ OH

289 *στυνναὶ δ' Ἀθᾶναι: καὶ αἱ Ἀθῆναι στυνναὶ*
γεγόνασιν τοῖς πολεμικοῖς Πέρσαις. τινὲς δὲ τὸ στυνναὶ
δ' Ἀθῆναι τοιοῦτόν φασιν ὅτι ἡμῖν τοῖς δηῖοις στυννό-

2 *γεγονυῖαι* VH — 3 *Ἀθᾶναι* H — *δαίτοις* vulgo Dd. VH —

κρούσεσι V. προσκρούσεσιν

B. συνελεύσεσι H. —

283 κράζε, φώνει H. φώνει

V (ἐφώνει cod.). — δυσ-

τυχῇ VBG (BG add.: καὶ

δυσθρήνητον. αἰάζω γὰρ

τὸ θρηνηῶ. Solum αἰάζω

κτλ. L). — δυστυχέστατον

H. — 284 δυσθρήνητον

284 δυσθρήνητον. —

H. θρηνητικὴν V. — 285

πολεμικοῖς VHL. πολε-

μίοις B. διακεκομμένοις ἢ

285 διακεκομμένοις. —

τοῖς πολεμικοῖς G. — 286

ἐποίησαν οἱ Ἀθηναῖοι ἢ οἱ

θεοὶ V. οἱ θεοὶ infra quod

ἐποίησαν H. ἐποίησαν οἱ

Πέρσαι G. — φεῦ V. φεῦ,

φεῦ L. — ἔνεκα τοῦ V.

ἔνεκε<ν> H. εἵνεκα B. —

287 πλείστον] κατὰ πολὺ

H. — μῖσος V. — εἰς τὸ

V. ὥστε HG. — 288 λίαν

VH. — στενάζω V. —

ἐνθυμούμενος V. —

289 λυπηρὰ V. μισούμε-

ναι H. μισηταὶ B. στυ-

γνόητος αἰτιαὶ ἀπὸ τοῦ

στυγῶ τὸ μισῶ G. — δαῖ-

οις] ἡμῖν τοῖς πολεμικοῖς

289 ἡμῖν τοῖς δῆλοις στυ-

γνόητος αἰτιαὶ πάρεσιν

εἰς μνήμην αἱ Ἀθηναί, ὃ

ἐστὶ τῶν Ἀθηναίων ἡ μνήμη

στυγνοῦς ἡμᾶς ποιεῖ. —

τητος αἵτιαι πάρευσιν εἰς μνήμην αἰ Ἀθῆναι, ὃ ἐστι
 5 τῶν Ἀθηναίων ἡ μνήμη στνγνοὺς ἡμᾶς ποιεῖ. ἔστι δὲ
 τὸ πρότερον κάλλιον.

4 αἵτιαι εἰσιν αἰ V, αἵτιοι εἰσιν αἰ H, αἵτιαι ἐγένοντο αἰ O —
 6 τὸ πρῶτον VH — βέλτιστον V

291 ὥς πολλὰς Περσίδων: ὅτι πολλὰς, δηλαδὴ
 πόλεις ἢ μητέρας ἢ γυναῖκας, ἔκτισαν καὶ ἐποίησαν
 εὐνιδας καὶ ἐστερημένας καὶ ἀνάνδρους, ἥτοι μὴ ἐχού-
 σας ἄνδρας. Pauw.Dd.VH.

1 lemma quod ex H addidi etiam in V cognoscitur, ubi
 sic schol. incipit: πόλεις ἢ ^{ὥς πολλὰς} μ^ερας — 2 ἡμετέρας Pauw.Dd. —
 3 οὐκ pro μὴ Pauw.

[291 ὀρφανὰς, ἐστερημένας τῶν ἀνδρῶν καὶ ἀν-
 ἀνδρους ἥτοι οὐκ ἐχούσας ἄνδρας. vulgo OP (Dd).]

1 ὀρφανὰς om. P — τῶν ἀνδρῶν vulgo om.

291 ματαίως, ἡγουν μηδὲν βλαψάσας. O.

Πέρσαις V. *πολεμικοῖς*
Πέρσαις HG (sed *πολε-*
μίοις G. Solum *πολεμίοις*
 BL). — 290 *πάρεστι* V.
πάρεστιν ut videtur H.
πάρεισιν GL. —

291 *ὅτι* VH. — *πόλεις* V.
μητέρας ἢ γαμετὰς ἢ πό-
λεις L. — 292 *ἐποίησαν*
 VHGL (ante hoc *ἐτιμώ-*
ρησαν L). — *εὐνιδας*] *γυ-*
ναῖκας H (pertinet ad
πολλὰς v. 291). — *ἐστερη-*
μένας V. — *ἡδ'*] *καλ* V. —
μὴ ἐχούσας ἄνδρας V. —

291 *ματαίως, μηδὲν βλα-*
ψάσας (gl.). — 292 *ἐποίη-*
σαν (gl.). — *ὀρφανάς*. —

293 *ἀντὶ τοῦ ἐσίγησα* V.
 — *ἀθλία* VL. — 294
ὑπερνικᾶ VH. — 296 *γνω-*
μικὸν praescr. in VHG. —
ὑπάρχει H. — *βλάβας* VL.
 — *βροτοῖς*] *τὰς ἐν τοῖς* H.
βροτοῦς] *τοὺς ἀνθρώπους*
 V. — *ὑπομένειν* VH. —
 297 *θεῶν*] *τῶν* V. — *δι-*
δόντων] *αὐτοῖς, δηλονότι*
αὐτὰς V. — *ἐξηγησάμενος*
V. ἀνακαλύψας H. —

295 *λείπει ἢ προς, προσ-*
λέξει. τοιοῦτοι δὲ οἱ συμ-
φοραῖς μεγάλαις κατεχό-
μενοι. —

298 καταστάς: κατάστασιν λαβὼν τοῦ θορυβίου
μὴ θορυβούμενος. vulgo Dd.

299 τίς οὐ τέθνηκε: καλῶς πρῶτον περὶ τῶν
ζώντων ἐρωτᾷ ἢ Ἄτοσσα τὸν ἄγγελον ὥς ὄντων ὀλί-
γων· ὥδε παρίστησι καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀποθανόντων

3 ὥδε scripsi pro ὁ δὲ — καὶ παρίστησι τὸ V — τεθνη-
κότων V

300 τῶν βασιλέων, ἀπὸ τοῦ τῶν λαῶν ἔρχειν. Dc

Vulgo: λαῶν ἀρχόντων· ἄλλως· τῶν βασιλέων κτλ. Qua
verba e M hausta sunt (cf. p. LVII).

ibid. ὅς τ' ἐπὶ σκηπτουχία: τινὲς τὸ ὅς διὰ το-
ῦ μεγάλου γράφουσι καὶ φασί· πῶς τε ἐπὶ σκηπτου-
χία * * θανόν;

1 τινὲς τὸ ὡς V, τινὲς τὸ ὅς τε H, τινὲς ὥστε vulgo Dd. —
2 πῶς τεθνηκώς ἡγουν ἐπὶ vulgo

298 εἰπέ V. — ἀντιστάς, 298 καταστάς: κατάστασιν
super quod καὶ ἐναντίον τοῦ θορύβου λαβών. —
ἐμοῦ V. εἰς εἰρηναίαν:
κατάστασιν ἐλθών H. ἀντὶ
τοῦ εἰς κατάστασιν ἐλθών·
ἐθρήνει γὰρ BLG (τὸ
καταστάς ante ἀντὶ add.
G). — θορηεῖς V. —

299 τίς οὐ τέθνηκεν: κα-
λῶς πρῶτον περὶ τῶν ζών-
των ἐρωτᾷ ὡς ὀλίγων ὄν-
των, παρίστησι δὲ καὶ τὸ
πλήθος τῶν ἀποθανόν-
των. —

299 κλαύσομεν V. —

300 λαῶν ἀρχόντων (gl.).
300 τῶν ἡγεμόνων. ἀπὸ
τοῦ τῶν λαῶν ἄρχειν V.
— ἀρχελεύων: τῶν βασι-
λέων, ἀπὸ τοῦ τῶν λαῶν
ἄρχειν. —

ἀπὸ τῶν ἀρχόντων τοῦ
λαοῦ H. τῶν ἀρχόντων
τῶν λαῶν ἢ τῆς λείας ἦτοι
τῶν βασιλέων G. τῶν ἀρ-
χόντων καὶ ἡγεμόνων τῶν
λαῶν (κακῶν cod.) L. ἡγε-
μόνων τῶν λαῶν B. —
καὶ βασιλεία V. — ἀρχῇ
GHB (ἀρχή H. καὶ ἐξου-
σία add. B). — 301 ἔν-
ανδρον] εἰς τίνα H. —
ἡγουν πολὺανδρον ἡφά-
νιξε V. — ἐρημον ἐποίησε
H. ἐρημον εἶα G. —

302 <φ>ῶς V. τὸ φῶς L. —

303 ἔμοις μὲν εἶπας δάμασιν: ἡ Ἀιοσσα ἀκού-
σασα τοῦ ἀγγέλου εἰπόντος, ὅτι ὁ Ξέρξης ζῇ, φησὶν·
εἶπας φῶς μέγα τοῖς ἔμοις οἴκοις καὶ λαμπρὰν ἡμέραν
ἐκ νυκτὸς μελαίνης. ἐνόμιζε γὰρ αὐτὸν τεθνάναι.

1 δόμοισιν H — 2 ζῇ ὁ Ξέρξης VH — 3 μέγα φῶς V —
4 καὶ αὐτὸν vulgo Dd. — τεθνηκότα V

305 sq. Ἀρτεμβάρης δὲ: ὁ Ἀρτεμβάρης δὲ ὁ βρα-
βεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν καὶ ὁ διοικητὴς τῆς μυρίας καὶ
πολλῆς ἵππου, ἦτοι ὁ ἔχων ἵππους πολλούς, θείνεται
καὶ τύπτεται καὶ σφάττεται παρὰ τὰς ἀκτὰς καὶ τοὺς
5 αἰγιαλοὺς τοὺς σκληροὺς καὶ τραχεῖς τῶν Σιληνιῶν.
αἱ γὰρ Σιληνῖαι αἰγιαλὸς ἐστὶ τῆς Σαλαμῖνος τῆς λεγο-
μένης Τροπαίου ἄκρας, ὡς Τιμόξενος ἐν τῷ <ς> περὶ
λιμένων φησὶν.

1 μὲν pro δὲ in lemmate H — verba usque ad αἱ γὰρ
(v. 6) om. O — ὁ ante Ἀρτ. om. Dd. — ὁ βραβεὺς καὶ om.
vulgo Dd. — ὁ βραβεὺς καὶ ἡγεμὼν καὶ διοικητὴς V — 2 ἡγε-
μὼν sine art. vulgo H — 4 περὶ H — 5 τῶν Σ. αἱ γὰρ vulgo
om. — σιληνίων P — 6 ἡ γὰρ σιληνία VH, σιληνία O, αἱ γὰρ
σιληνῖαι P (Dd.) — 7 Τροπαίας vulgo Dd., τροταίας OH —
ἄβρας V — φιλόξενος V, τιμόξενος vulgo H Dd., qui adnot.:
'Τιμόξενος OP ut est in schol. vet. Legebatur Φιλόξενος.' —
ἐν τῇ περὶ λίμων V — 8 λίμων H, λιμῶν vulgo — φησί Dd.

- 303 εἰ ξῆ δηλονότι V. — 303 ἐνόμιζε γὰρ αὐτὸν
 304 λαμπρὰν VL. — ἡμέ- τεθνάναι. —
 ραν VGL. — σκοτεινῆς
 V. μελαίνης HBGL. —

305 Ἀρτεμβάρης] δ. —
 πολλῆς BGL. — ἤγουν
 δέκα χιλιάδων V. — ἡγε-
 μῶν VHBG. — 306 τρα-
 χείας, super quod σκλη-
 ροὺς (ad proxim. gl.: αἰ-
 γιαλοὺς pertinens) V. σκλη-
 ρὰς HB. πετρώδεις, σκλη-
 ρὰς L. σκληρὰς, τρα-
 χείας G. — αἰγιαλοὺς VL
 (super ἄκταις: αἰγιαλοῖς
 L. — super σιληνίων:
 αἰγιαλὸς H). — τύπτεται
 VBGL. — Σιληνίων]
 τῶν, super quod ὄνομα τό-
 που V. Σιληνία αἰγιαλὸς
 ἐστί (ἐστί om. L) Σαλα-
 μῖνος οὕτω καλούμενος.
 λέγεται δὲ καὶ Τροπαίου
 (τροπαία G, τρόπαια L)
 ἄκρας, ὥς Φιλόξενος ἐν τῷ
 περὶ λιμένων ἱστορεῖ marg.
 GL. —

306 πετρώδεις. — Σιλη-
 νία αἰγιαλὸς Σαλαμῖνος
 (πλησίον add. Blomf., cf.
 Hesych. s. v. Σιληνίαι)
 τῆς λεγομένης Τροπαίου
 ἄκρας, ὥς Τιμόξενος ἐν
 τῷ ε' περὶ λιμένων. —

307 sq. *χὼ χιλίαρχος: καὶ ὁ χιλίων στρατιωτῶν ἄρχων Λαδάκης ἐκ τῆς νηὸς ἀφήλατο καὶ ἐπήδησε πηδημα κοῦφον καὶ ἐλαφρὸν καὶ σύντομον καὶ ταχὺ ἐν πληγῇ δορός, ἥγουν τῷ δόρατι πληγείς ἐξετινάχθη*
 5 *ἐξωθεν τῆς νηός.*

1 *χὼλίαρχος* H — *στρατηγῶν* H — 2 *δ' ὁ κάκης* H — *χιλίων ἄρχων στρατιωτῶν δαρδάκης* V — *ἀφήλατο* VH — 4 *ἦτοι* VH — 5 *νεῶς* vulgo H

309 sq. *Τενάγων τ' ἄριστος: καὶ ὁ Τενάγων ὁ ἄριστος, ὁ ἰθαγενής, ὁ αὐτόχθων καὶ ὁ πολίτης, τῶν Βακτριῶν (Βάκτρα δὲ πόλις Περσίδος) πολεῖ καὶ ἀναστρέφεται τὴν θαλασσοπληκτον νῆσον τοῦ Αἰαντος,*
 5 *ἦτοι εὐφήμως· κεῖται ἐν Σαλαμῖνι. αὕτη γὰρ ἡ νῆσος τοῦ Αἰαντος. ἐμφαίνεται δὲ διὰ τούτου ὥς οὐ — καλῶς μαχεσάμενος καὶ ἀναιρεθεὶς — πρὸς ταῖς τῶν μακάρων νήσοις ἀλλίζεται. φαίνεται δὲ ὁ Αἰσχύλος κωμωδῶν τοῦτον.*

1 *τένάγων ἔαριστος: ὁ τενάγων τὲ ἄριστος καὶ ὁ ἰθαγενής καὶ ὁ πολίτης* H — *Τενάγων δ' ἄριστος Βακτριῶν ἰθαγενής]* ὁ ἰθαγενής καὶ ὁ πολίτης vulgo Dd., nisi quod ὁ ἰθαγ. vulgo om. — 3 γὰρ pro δὲ O — *τῆς περσίδος* H — 4 *θαλασσοπληκτον* HO et a m. rec. P — 5 *οὗτος οὖν, φησὶν εὐφήμως* Dd. ex P — *ἦτοι . . Αἰαντος* vulgo om. — *ἦν νῆσος* V — 6 γὰρ pro δὲ vulgo Dd. — *ὥς οὐ* vulgo VH, ὥς ὁ O, ὥς Dd. ex P — 7 *πρὸς τὰς . . νήσους* vulgo Dd. VH. — Verba in P addita vide sch. v. 322.

311 *ταῦτα τὰ ὀνόματα οὐκ ἔχει τὸν τῆς Αἰγύπτου χαρακτήρα, ἀλλὰ ποιητικῶς διαπέπλασται.* vulgo Dd. V.

2 *ποιητικὰ* V.

312 *οἷδ' ἀμφὶ νῆσον: οὗτοι περὶ τὴν νῆσον τὴν*

307 καὶ ὁ V. — διὰ τῆς
V. — κονταρίου V. —
308 ἐλαφρόν VHL. —
ἐπήδησε VBG. ἐπήδησεν
H. —

309 Τενάγων] ὁ V. — τ']
καὶ V. — Βάκτρα πόλις
Περσίδος V. Βάκτρα πόλις
Περσῶν L. ἔθνος οἱ
Βάκτριοι· ὧν πόλις τὰ
Βάκτρα, Περσική marg. G.
— αὐτόχθων πολίτης V.
αὐτόχθων H. πολίτης γνή-
σιος L. ἐντόπιος καὶ γνή-
σιος ὁ πολίτης G. — 310
τὴν πληττομένην ὑπὸ τῆς
θαλάσσης V. τὴν ὑπὸ τῆς
θαλάσσης πληττομένην ἢ
τὴν ὑπὸ θαλάσσης πλησια-
ζομένην G. — τὴν Σαλα-
μῖνα V. — ἀναστρέφεται
VG (ἐπαναστρέφεται H.
συστρέφεται L). —
311 τε] καὶ V. —

309 Βάκτρα πόλις Περσί-
δος. —

310 εὐφύμως· κεῖται ἐν
Σαλαμῖνι. —

312 οὔτοι G. καὶ οὔτοι V. 312 τὴν πολυτρήρωνα

πελειοθρέμμονα, ἦτοι τὴν Σαλαμίνα (πολυτρήρων γὰρ αὕτη), κύρισσον καὶ συνέκρουον ἀλλήλοις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων τῶν συγκρουόντων τοῖς κέ-
 5 ρασιν.

2 τελειοθρέμμονα H, πελιοθρέμμονα V — 2 κύρισσον καὶ vulgo om. — ἐκύρισσον V — 4 ante ἀλόγων: κερατιζόντων Dd. — κέρασι vulgo Dd. — τῶν συγκρ. . . κέρασι a m. sec. addita habet P

315 οὐδὲ ταῦτα τὰ ὀνόματα τὸν Αἰγύπτιον ἔχει χαρακτῆρα, ἀλλὰ ποιητικῶς διαπέπλασται. vulgo Dd.

317 sqq. Χρυσεὺς Μάταλλος: καὶ ὁ Μάταλλος ὁ ἡγεμὼν καὶ ὁ κύριος καὶ ὁ ἄρχων τῆς μελαίνης ἵππου

1 μάταλος utrobique H, μέταλλος posteriore loco V (lemma om. V) — 2 ὁ κύριος καὶ ὁ om. vulgo Dd. — ὁ ante ἄρχων om. H —

— περὶ V. — τὴν περι-
στερὰς τρέφουσαν Σαλα-
μίνα V. τὴν τὰς (τὰς
fere evanuit) περιστερὰς .
τρέφουσαν (θρέφουσαν
cod.) H. τὴν (γρ' L) Σα-
λαμίνα τὴν (τὰς B) περι-
στερὰς ἔχουσαν μᾶλλον
τῶν ἄλλων BGL. — 313
κυκώμενοι] ταραττόμενοι
V. — νικώμενοι] σφαττό-
μενοι H. — συνέκρουον
ἀλλήλοις V. συνέκρουον
H. προσέκρουον G. —
χθόνα] κατὰ V. κατὰ ξη-
ρὰν γῆν H. — 314 πη-
γαῖς] ταῖς VG. — Νείλου]
τοῦ V. — γειτόνων] ἐκ
τῶν, super quod περὶ τῶν
'Αράβων V. γειτονῶν] ὁ
πλησίαζων H, ὁ G. —
315 Ἀρκετὺς] καὶ ὁ V. —
super Ἀρκετ. et Ἀδεύης]
οἱ ὄντες δηλονότι V. —
316 οἶδε] οὗτοι G. οἷ
γ'] οὔτινες, οὗτοι V. —
ἔ<πεσον> V. ἔπεσον H. —
317 μυριόνταρχος] καὶ ὁ
V. — 318 ἤγουν ἄρχων
στρατιωτῶν V. — χιλιά-
δων λ' V. — 319 ξανθὴν

Σαλαμίνα παρὰ τὸ Ὀμή-
ρου 'πολυτρήρωνά τε Θί-
σβην' (B 502). —

313 κύρισσον: συνέκρουον
ἀλλήλοις (ἄλλοις m, corr.
Kirchh.). ἀπὸ μεταφορᾶς
τῶν ἀλόγων ζώων τῶν
τυπτόντων τοῖς κέρασιν. —

315 ταῦτα οὐκ ἔχει τὸν
Αἰγύπτιον χαρακτῆρα,
ἀλλὰ ποιητικῶς διαπέπλα-
σται. —

319 τινὲς ἀντὶ γενικῆς

τῆς τρισυμρίας θανὼν ἔτεγγε καὶ ἔβρεχεν ἐν πορφυ-
 ρέα βαφῇ, ἦτοι τῇ διὰ τοῦ αἵματος, τὴν πυρρὰν καὶ
 5 ξανθὴν γενειάδα τὴν ζαπληθῇ καὶ ἄραν πολλὴν καὶ
 <δάσκιον καὶ> δασύτριχον. τινὲς δὲ ἀντὶ γενικῆς·
 πυρρᾶς γενειάδος. καὶ τὸ ἐξῆς· ἔτεγγε χρῶτα, ἔβρεχε
 τῷ αἵματι.

3 ἔτεγγε H — πορφυρέῃ vulgo VH — 4 πυρρὰν VH — καὶ
 ξανθὴν addidi ex V — 6 τινὲς . . αἵματι om. PVH. — Tum
 in P addita: ὁ Μάταλλος Ἄραψ ἦν καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν
 μέλαιναν ἔππον εἶχε· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Ἀραβικοὶ ἔπποι.

322 ἦτοι ἐν Σαλαμῖνι ἐλθὼν καὶ μετοικήσας
 αὐτὴν τὴν σκληρὰν καὶ πετρῶδη ἐκεῖ κατεφθάρη.
 ἄλλως· ἐκεῖ ἀπελθὼν κατῴκησε τὴν Σαλαμῖνα τὴν
 σκληρὰν καὶ πετρῶδη. ἢ καὶ οὕτως· ἐν Σαλαμῖνι
 5 μετοικήσας εὐφήμως· παρ' ὅσον ἀνυπόστροφος αὐτῷ
 ἢ εἰς ταύτην ἐφοδος γέγονεν. Partim Pauw.Dd.V.

1 ἦτοι . . κατεφθάρη vulgo om. — 3 ἄλλως . . γέγονεν
 om. Dd.V, exhibet Pauwius omissio verbo ἄλλως — τὴν ante
 σκληρὰν om. Dd. — 5 παρόσον Pauw. — In P ad sch. v. 309
 haec adiecta sunt: ἄλλως· ἐκεῖ ἀπελθὼν κατῴκησε τὴν Σαλα-
 μῖνα τὴν θαλασσοπληκτον· ἦν ἡ θάλασσα πλήσει. εἰρηται γὰρ
 τὸ πολεὶ ἀντὶ τοῦ κατοικεῖ εὐφήμως, παρ' ὅσον ἀνυπόστροφος
 αὐτῷ ἢ εἰς ταύτην ἐφοδος γέγονεν.

324sq. ὁ τ' ἐσθλὸς: ὁ ἐσθλὸς τε καὶ ἀγαθὸς
 Ἀριόμαρδος ὁ παρασχών καὶ δοὺς πένθος καὶ θρῆνον
 ταῖς Σάρδεσιν (πατρὶς γὰρ αἱ Σάρδεες αὐτῷ)· ἐφθάρη
 δηλονότι. καὶ ὁ Θάρυβις ὁ ταγὸς καὶ ἡγεμὼν νηδῶν

1 δὲ pro τε H — καὶ ὁ V — 2 παρασχών sine ὁ V — ὁ
 δοὺς H — 3 σάρδεσι VH — ἐφθάρη δηλονότι καὶ om. vulgo
 Dd.H — 4 τε ὁ ταγὸς vulgo Dd. — ὁ ante ταγὸς om. V —
 ἡγεμὼν ἦν νηδῶν V — τῶν pro νηδῶν Dd. —

VHBGL. — πολυπληθῆ V. ἄγαν πλήθουσιν H. πολλήν BG. μεγάλην πολλήν (πολλά cod.) L. — 320 ἔβρεχεν VHB. ἔβρεχε GL. — ἀλλάσσω V. ἐναλ<λ>άσσω G. ἐναλλάττων BL. διαλλοιούμενος H. — χρῶτα] τὸν, super quod τὸ σῶμα V. σῶμα H. — καὶ διὰ βαφῆς πορφυρᾶς V. αἵματηρᾶ H. — 322 ἀπὸ H. — καὶ τραχείας V. — πετρώδους BGL. — ἐγκάτοικος H. γερονὸς δηλονότι V. — ἐκεῖ] ἐν τῇ σκληρᾷ γῇ V. — ἐφθάρη VHBL. ἐφθαρτο G. — 323 κοντάριον V. —

πυρρᾶς γενειάδος· καὶ τὸ ἐξῆς· ἔτεγγεν (τέγγεν m) χρῶτα, ἔβρεχε τῷ αἵματι. — δασύτριχον (gl.). — 321 Μάγος ἐθνικόν, Ἄραβος κύριον. —

322 ὁ ἐκεῖ ἀπελθὼν (ἀποθανὼν Kirchh.) μετοικήσει τὴν Σαλαμίνα τὴν σκληρὰν καὶ πετρώδη. — ἐν Σαλαμῖνι μετοικήσας, εὐφήμως· παρ' ὅσον ἀνυπόστροφος αὐτῷ ἢ εἰς ταύτην ἔφοδος (ἢ ἐκ ταύτης ἄφοδος m) γέγονεν. —

324 κινῶν G. καὶ κινῶν V. — ἀνδρεῖος V. — Σάρδεσιν] τισί (τίσι cod.) H. — 325 πένθος] τί H. στεναγμὸν V. — παρασχῶν] ὁ H. — θ'] καὶ V. — ἐφθάρη δηλονότι V. κατ-

5 πεντήκοντα πεντάκις, ἡγουν σν', τὸ γένος ὦν ἀπὸ
 Λύφνης τῆς χώρας κείται δειλαιος καὶ ἄθλιος θανών,
 οὐ μάλα εὐτυχῶς.

5 τουτέστι διακοσίων πεντήκοντα vulgo Dd. H — ἂν pro ὦν V

329 sqq. Σνέννεσίς τε: καὶ ὁ Σνέννεσις ὁ πρῶτος
 εἰς θαρραλεότητα καὶ ἀνδρείαν, ὁ ἡγεμὼν τῶν Κιλί-
 κων, εὐκλεῶς ἀπώλετο· ἀντὶ τοῦ καλῶς καὶ ἀνδρείως
 μαχεσάμενος ἀπώλετο ἐντίμως. εἰς ἀνήρ ὦν καὶ
 5 πολλοὺς πόνοους ἐμποιήσας τοῖς ἐχθροῖς ὥς ὑπὲρ
 πολλοὺς μαχεσάμενος.

1 σύννεσίς τε: ὁ σύννεσίς τε ὁ πρῶτος H — initium vulgo
 sic legitur: Σνέννεσίς τε πρῶτος, ap. Dd. et in V: καὶ ὁ Σν-
 έννεσις (σύννεσις V) ὁ πρῶτος — 2 θαρραλεότητα H — 4 ἐν-
 τίμως addidi ex V — 5 ποιήσας P(Dd.) — ἐμποιήσας πολλοὺς
 πόνοους V — ὑπὲρ ἄλλους πολλοὺς Dd. ex P, ὑπὲρ πολλοὺς OH,
 ὑπὲρ πολλῶν V, κατὰ πολλῶν vulgo

334 sq. αἰ' αἰ': ἡ "Ατοσσα ἀκούσασα παρὰ τοῦ

1 περὶ H —

- ἐφθιτο BGL. — ὁ ἀπὸ
 Μυσίας VBG. — 326 τε]
 καὶ ὁ V. — ἤγουν σν' V.
 ἤγουν διακοσίων πεντή-
 κοντα BGL. — 327 ἡγε-
 μῶν V. ἀρχηγὸς H. βασι-
 λεὺς ἡγεμῶν L. — γένος]
 κατὰ V. — ὁ ἀπὸ πόλεως 327 ἀπὸ πόλεως. —
 Λύρνης V. Λύρνα πόλις
 G. — ὥρατος VL. — 328
 ἄθλιος VL. — λίαν V. —
 ἀλλὰ δυστυχῶς VBL (δη-
 λονότι καὶ ἀκλεῶς add. V,
 τε παρ' ἀξίαν add. L, καὶ
 παρὰ τὴν ἀξίαν· οὐ γὰρ ἔδει
 κτλ. [vide Dd.] add. B). —
 329 Συνέννεσις] ὁ V. —
 τε] καὶ V. — ἤγουν ἀν-
 δρειότατος V. — ἀνδρείαν
 VH. ἀνδρίαν GL. — 330
 Κιλίκων] τῶν VH. —
 ἡγεμῶν VH. — εἰς ἀνήρ]
 ὦν δηλονότι V. — 331
 ἐχθροῖς] τοῖς V. — ἐντί-
 μως V. ἐνδόξως H. —
 ἐφθάρη L. καὶ ἐφθάρη V.
 — 332 τοιούτων V. —
 333 κακῶν δηλονότι V. 333 λείπει τὸ κακῶν. —
 κακῶν G. τῶν κακῶν H. —
 334 φεῦ VL. — κακῶν] 334 λαμβικὸς ὁ στίχος. —
 ἔνεκα V. — μέγιστα VH

ἀγγέλου τὴν ἀπώλειαν τῶν Περσῶν φησι· φεῦ φεῦ, κλύω καὶ ἀκούω ταῦτα ὑψιστα καὶ μέγιστα τῶν κακῶν ὄλων, αἵσχη τε καὶ ὀνειδίδη καὶ ἀτιμίας ὄντα τοῖς Πέρ-
 5 σαις καὶ ὀξέα κωκύματα ἦτοι θρηνήματα. PVH.

2 τὴν ἀπώλειαν om. V — 3 τῶν κακῶν πάντων αἵσχη τε καὶ ἀτιμίας καὶ ὀνειδίδη ὄντα τοῖς Πέρσαις καὶ ὀξέα θρηνήματα V — 4 ὄντα post μέγιστα colloc. P — 5 pro κωκύματα ἦτοι: τὰ H

338 ὥστ' ἀξιῶσαι: ἦτοι ἄξιον ἡγήσασθαι μάχην
 συμβαλεῖν τοῖς Πέρσαις ἐν νατοῖς προσβολαῖς. OVH.

1 ἦτοι ὥστε ἄξια ἡγήσασθαι O — 2 νηῖς O (νηταῖς corr. Dd.) — συμβολαῖς OH. — Schol. a Dd. littera A notatum: ἄξιον ἡγήσασθαι, τολμῆσαι ab editoribus antiqu. e Med. haustum est; vid. p. LVII.

340 sqq. πλήθους μὲν ἄν: χάριν μὲν τοῦ πλήθους, σαφῶς γίνωσκε, ἦν ταῖς ναυσὶ τῶν βαρβάρων καὶ τῶν Περσῶν κρατῆσαι τῶν Ἀθηναίων. λείπει δὲ τὸ ἦν. καὶ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις μὲν ὁ πᾶς ἀριθμὸς τῶν νεῶν
 5 εἰς τριακάδας δέκα ἦν, ἦτοι τ' νῆες ἦσαν. ἐκ τούτων δὲ δέκα ἦσαν αἱ προηγούμεναι ὥς ἐκκριτοὶ καὶ

1 πλήθη μὲν ἄν: πλήθους μὲν ἕνατι καὶ χάριν, σαφῶς κτλ. H — 2 ὅτι ἦν V — νηυσὶ Dd. — 4 μὲν om. V — νηῶν V — 5 εἰς .. ἦτοι om. V — ἦν om. OH — τριακόσιναι H — ἐπὶ ἡρχον H — 6 pro δέκα: ι' Dd. — καὶ βελτιόνες om. Dd. —

BGL (ὕπερτατα add. BGL).

— 335 μίση corr. ex μίμη

V. — ὀνειδή ὄντα τοῖς H.

ὀνειδή BL. ὀνειδή, αἰσχύ-

νας G. — ὀξέα VHBGL.

θρηνήματα VH. — 336

ἀτάρ] δὲ VHG (διὰ τοῦτο

lineola extinct. H). — ἀνα-

λαβὼν V (ἀναλαβὼν τὸν λό-

γον BL. ὑποστρέψας, ἀνα-

λαβὼν τὸν σὸν λόγον G). —

338 ἄξιον ἡγήσασθαι τοῦ

διακρίναι τὴν πληθὺν τῶν

νεῶν V. — ἄξιον κρίναι

HG. — 339 συμβαλεῖν V.

— super δαῖτοισι] πολεμι-

κοῖς H. — προσβολαῖς G.

ταῖς διὰ νηῶν προσβολαῖς

V. — συνελεύσεσι H. συγ-

κρούσεσι B. συγκρούσεσιν

L. —

340 πλήθους] τοῦ V. —

ἀληθῶς V. — γίνωσκε V.

— ἔνεκα V. — βαρβάρων]

τῶν V. — 341 ναυσί] ταῖς

VH, super quod ἦν δηλον-

ότι V. — ἦν καὶ δυνατὸν

ὑπάρχει H. ἦν L (sed

super v. 340 scriptum). —

ἤτοι τῶν Περσῶν H. —

καὶ περιγενέσθαι τῶν

336 ἀναλαβὼν. —

338 ἄξιον ἡγήσασθαι, τολ-
μήσαι. —

339 προσβολαῖς (gl.). —

340 λείπει τὸ ἦν. —

341 σημείωσαι τὸ τῶν νε-
ῶν πλήθος τῶν στρατῶν
ἀμφοτέρων. —

βελτίονες καὶ ταχεῖαι. τῷ δὲ Ξέρξῃ χιλιάς ἦν νεῶν,
 ὧντινων τὸ πλῆθος ἦγεν. ἀπὸ τούτων δὲ αἱ ἔκκριτοι
 καὶ ἄρισται καὶ ὑπέρκομποι καὶ ἐπαιρόμεναι διὰ τὸ
 10 εἶναι ταχεῖαι σζ' ἦσαν ἢ σιδ', ἢν' ἢ τὸ δις ἀπὸ κοινοῦ
 λαμβανόμενον ἐν τῷ ζ'. OP(Dd.)VH.

7 νεῶν OVH, τῶν νεῶν Dd. ex P (vid. eius not., nam in
 textu errore typothetae τῶν νεῶν) — 8 ἔκκριτοι καὶ om. Dd.
 — καὶ αἱ ἔκκριτοι καὶ ἄριστοι V — 9 ἄριστοι H — καὶ ὑπέρ-
 κομποι om. O — ἐπαιρόμενοι H — 10 σ' ἦσαν ζ' ἢ διακόσιαι
 ιδ' Dd., σζ' ἦσαν ἢ ιδ' V, διακόσιαι ἦσαν ἑπτὰ ἢ δεκατέσσαρες
 H — ἀπὸ τοῦ κοινοῦ O — 11 ἐν τῷ ζ' om. O, ἐν τῇ ζ' V,
 ἐν τῷ ἑπτὰ PH

347 sq. μὴ σοι δοκοῦμεν: μὴ δόκει, φησὶν, ἡμᾶς
 ἡττηθῆναι ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἥτοι τῇ ναυμαχίᾳ. ἀλλ

1 δόξη V — φησιν om. vulgo Dd. — 2 ἡγουν H —

νηδὺν τῶν Ἑλλήνων δηλονότι V. — 342 ἤγουν τριακοσίους V. ἤγουν τριακοσίας ναῦς L. τριακοσίαις ναῦς B. τριακοντάδας ἤγουν τριακοσίαις ναῦς G. — 343 ναῶν] τῶν et ἡ super α V. — ἤγουν δέκα προηγούμεναι τῶν ἄλλων V. — ἰδία VBGL (καὶ ἰδία V, ἰδία GL, ἰδία B). — πρωτίστη V. καὶ κεχωρισμένη H. — 344 ἄεξε] τῷ V. — γινώσκω VL. — 345 ἔφερε V. — αἱ ἐπαιρούμεναι καὶ μεγαλυνούμεναι (μεγαλυνόμεναι cod.) V. — αἱ ταχύταται H. ἤγουν ταχεῖαι ἡγούμεναι, αἱ ἦσαν τῶν Αἰγυπτίων G. — τάχει] τῷ VH. — 346 ἤγουν σξ' ἢ σιδ' (ἤγουν σ' ξ'' super ἑκατὸν δις et σὺν super ἐπτά θ' cod.) V. — κατὰ κοινοῦ τὸ δις, ἢν' ἡ διακόσαι ἰδ' B. διακόσαι L. — οὕτως H. — δ H. — φήμη V. — 347 ὑπό σου V. — ταύτη V. — ἡττηθῆναι VG. κρατηθῆναι VH. — καὶ

342 τουτέστι τ'.

343 ἐκ τῶν τ' δέκα ἦσαν αἱ ἡγούμεναι ὥς βελτίονες.

346 σξ' αἱ ἄρισται· ἢ σιδ', ἵνα ἡ τὸ δις ἐκ κοινοῦ.

οὕτω τις δαίμων κατέφθειρε τὸν λαὸν ἥτοι τὸν στρα-
τὸν τῶν Περσῶν.

3 οὕτως H — τὸν λαὸν ἥτοι om. VH

349 *τάλαντα βρῖσας*: τὰ τῶν Περσῶν ζυγὰ βαρύ-
νας καὶ ποιήσας οὐκ ἰσόρροπα, ἀλλ' οἷον ἐπικλίνας
αὐτὰ κάτωθεν ἀδίκως. καὶ Ὅμηρος· 'ῥέπε δ' αἰσιμον
ἦμαρ Ἀχαιῶν' (© 72).

1 lemma in VH legitur — ἥτοι τὰ VH — βαρύνας καὶ
om. H — Περσῶν ποιήσας ζυγὰ οὐκ ἰσόρροπα V — 2 ἰσόρρο-
πον vulgo Dd. — 3 αἰσιον V, αἶσια H

353 ἡ ἀρχὴ δὲ τῆς συμβολῆς τῶν νηῶν ἥτοι τῆς
ναυμαχίας τίς ἦν, φράσον καὶ εἰπέ. τίνες τὴν ἀρχὴν
ἐποίησαν τῆς ναυμαχίας, ἄρα οἱ Ἕλληνες ἢ ὁ παῖς ὁ
ἐμὸς Ξέρξης κατανχήσας καὶ ἐπαρθεῖς καὶ θαρρήσας
5 τῷ πλήθει τῶν νηῶν;

1 ἡ om. vulgo H — καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς Dd. — τῆς συμβολῆς
. . ἥτοι om. H — pro τῶν νηῶν: ναυσίν V — ἥτοι τῆς ναυ-
μαχίας om. P, quem Dd. secutus est — 2 ναυσιμαχίας H —
τίς ἦν . . ναυμαχίας vulgo om. — φράσον καὶ om. VH — καὶ
εἰπέ om. Dd. — τίνες . . ναυμαχίας om. Dd. qui habet: ἄρα
οἱ Ἕλληνες ἤρξαν ἢ κτλ. — τὴν om. H — 3 ὁ ἐμὸς παῖς ὁ H —
4 Ξέρξης om. V, qui post θαρρήσας inserit ὁ Ξέρξης — ἐπ-
αρθεῖς (sine anteced. καὶ) καὶ θαρσύνας vulgo — καὶ θαρρή-
σας om. P(Dd.) — θαρρήσας H

ναυμαχία V. — 348 οὐ-
τως V. — θεὸς V. —
στρατὸν] τὸν H. —

349 τὰ ξυγὰ βαρύνας V. —
— βαρήνας (sic), ἐπικλίνας
εἰς τοὺς Ἑλληνας G. τὰ
ξυγὰ τῆς νίκης ἐπικλίνας
εἰς τοὺς Ἑλληνας BL. —
ξυγὰ H. — ἐπικλίνας H.
— ὁμοία, ἴση H. ἴση (ἴσω
cod.) G. — ἤγουν δυστυ-
χία V. — 350 τῆς Ἀθηνᾶς
V. — 351 εἰς τὸ ἐξῆς
VGL (εἰς τοῦ ἐξῆς V) μέχρ
τοῦ νῦν, εἰς τὸ ἐξῆς ἐστίν
H. — 352 γνωμικὸν prae-
scr. H. — οἱ ἄνδρες γὰρ
εἰσιν ὀχύρωμα, πόλεως φύ-
λαγμα V. — στερεὸν V. —
353 ναυσί] τῶν νηῶν V.
— συμβολῆς] πολέμου V.
τῆς μάχης H. — 354 λέ-
ξον V. — καὶ ἀρχὴν
ἐποίησαν VH. — ἄρα V.
— μάχης] τῆς V. — πλῆ-
θει] τῷ V. — ἐπαρθεῖς V.
θαρρήσας HBG. κατα-
θαρρήσας L. — νεῶν] τῶν
V. —

349 τὰ τῶν Περσῶν ξυγὰ
βαρήσας. — ‘ῥέπε δ’ αἰσι-
μον ἡμαρ Ἀχαιῶν’ (Hom.
© 72). —

352 Ἀλκαῖος ἄνδρες γὰρ
πόλεως πύργος ἀρενίος’
(ἀρήτιος Vict.). —

356 ἤρξεν μὲν: ἀρχὴ μὲν ἐγένετο τοῦ παντὸς κακοῦ ποθεν ἐπελθὼν τελχίν τις ἢ δαίμων. εἴτα διηγεῖται τὸ γεγονός καὶ φησιν ὅτι τις Ἑλλήν ἀπὸ τοῦ στρατεύματος τῶν Ἀθηναίων ἐλθὼν εἶπε τῷ Ξέρξῃ
 5 τὰδε ἃ κατὰ μικρὸν ἐξείποιμι. νῦν δὲ τὴν ἱστορίαν ἐροῦμεν· βουλευθέντων τῶν Ἑλλήνων ἦτοι τῶν Λακεδαιμονίων τῶν τοῖς Ἀθηναίοις συμμαχούντων ἀπελθεῖν πρὸς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα διὰ τὸ μὴ παραδοθῆναι ταύτην τῷ Ξέρξῃ τῶν αὐτῆς ἀνδρῶν οὔσαν ἄμοιρον,
 10 Θεμιστοκλῆς Σίκκινον τὸν παιδαγωγὸν ἐπεμψε πρὸς τὸν Ξέρξην λέγων ὅλως· τὰ περὶ αὐτοῦ φρονεῖν καὶ φροντίζειν εὐκαιρίας, πῶς αὐτῷ τὰς Ἀθήνας προδώσει. εἰδ' οὕτως εἰπεῖν τὸν Σίκκινον πρὸς αὐτόν, ὥς μέλλουσι φυγεῖν οἱ Ἕλληνες. τοῦτο δὲ ἐποίησεν, ἵνα ἐν ἀπο-
 15 γνῶσει μάχοντο οἱ Ἕλληνες. τοῦτο γοῦν ὁ Ξέρξης ἀκούσας πρὸς τὰς διεξόδους τῶν Λακεδαιμονίων πεπομφῶς νῆας τὴν ἐξοδὸν αὐτῶν ἀπέφραξεν. οὗτοι δὲ μὴ ἔχοντες ὅποι κατατράποιντο, στάντες γενναίως τὸν μὲν τοῦ Ξέρξου στόλον ἠφάνισαν ἅπαντα. εἰδ'

1 ἤρξε μὲν H — ἀρχὴ δὲ τις ἐγένετο V, ἀρχὴ τις ἐγ. vulgo H — 2 ἐλθὼν vulgo Dd. — 3 τὸ γάνος H — καὶ λέγει vulgo Dd. — 4 ἀθηνῶν V — 5 τὰδε ἃ καὶ μετὰ μικρὸν Dd. V H, τὰδε ἃ καὶ κατὰ μικρὸν vulgo — ἐξείπε vulgo Dd., ἐξείπη H — 6 βουλευθέντων τῶν Λακεδαιμονίων OP V (sed λακεδαιμόνων V), βουλευθέντων τῶν Ἀθηναίων τῶν τοῖς Ἀθηναίοις συμμαχούντων H — 7 ταῖς ἀθήναις V — ἐλθεῖν V — 8 ἑαυτοῦ H — 9 ταύτην om. H — τῶν αὐτῆς vulgo Dd., τῶν ἑαυτῆς V H — 11 τοὺς περὶ αὐτοῦ V, τὰ περὶ αὐτοῦ vulgo Dd. — 12 εὐκαιρίας V — 13 πρὸς τὸν Σίκκινον αὐτόν H — 14 τοῦτο δὲ . . Ἕλληνες om. V H — 15 τούτου οὖν V, τούτου γοῦν H — ἀκούσας ὁ Ξέρξης V — 16 λακεδαιμόνων V, λακ^χ δαιμό^ν (i. e. λακῶν δαιμόνων) H — 17 ἀπέφραξεν Dd. V, ἀπέφραξαν OP, ὑπέφραξαν vulgo, ἐπέφραξεν H — 18 ὅποι καὶ τράποιντο Dd. V, ὅποι καὶ ἐρέποιντο H, ὅποι τράποιντο vulgo — 19 Ξέρξου sine art. vulgo Dd. —

356 καὶ ἀρχὴν ἐποίησε V.

— 357 πλάνος VH. —

ἡγουν κακὴ τύχη V. κακὴ
τύχη L. —

358 ἀνὴρ γὰρ Ἑλλήν:
βουληθέντων γὰρ τῶν
Ἑλλήνων φυγεῖν διὰ τὸ
πλήθος τῶν Περσῶν, Θε-
μιστοκλῆς Σικιννον τὸν
παιδαγωγὸν ἐπεμψε πρὸς
τὸν Ξέρξην ὡς αὐτομολή-
σαντα, λέγοντα τῷ Ξέρξει
ὅτι μέλλουσι φυγεῖν Ἑλ-
ληνες. τοῦτο δὲ ἐποίησεν,
ἵνα ἐν ἀπογνώσει μαχή-
σονται οἱ Ἕλληνες. —

20 οὕτως καὶ πρὸς τοὺς τάττοντας ἐκείνους ἐλθόντες
ἐκείσε τούτους ἀπέκτειναν.

20 οὕτω V — ἐκείνους ἐκείνοι ἐλθόντες καὶ τούτους V —
21 pro ἐκείσε: ἐκείνοι καὶ H

358 sqq. ἀνὴρ γὰρ Ἑλλήν: ἀνὴρ γάρ, φησὶν,
Ἑλλήν ἐκ τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀθηναίων (ἦν δ' οὗτος
Σίμωνος ὁ τοῦ Θεμιστοκλέους παιδαγωγός) ἐλθὼν εἶπε
τῷ Ξέρξῃ ταῦτα, ὅτι εἰ τὸ σκότος τῆς μελαίνης καὶ
5 τῆς ἀφεργγοῦς καὶ σκοτεινῆς νυκτὸς παραγενήσεται καὶ
ἐλθῇ ἦτοι εἰ γένοιτο νύξ, οἱ Ἑλληνες οὐ καρτερήσαιεν
καὶ ἐπιμένοινεν, ἀλλὰ τοῖς καταστρώμασι τῶν νηῶν
(περιφραστικῶς ταῖς ναυσιν) ἐπιπηδῶντες ἄλλος ἄλλα-
χοῦ ἐν φυγῇ κρυφαίᾳ τὴν ζωὴν φυλάξουσιν ἦτοι φύ-
10 γωσιν. ὁ δὲ Ξέρξης οὐ ξυνεῖς καὶ νοήσας τὸν δόλον
τοῦ Ἑλληνος ἀνδρός, ὃν ἄνωθεν εἶπομεν, εὐθύς πᾶσι
τοῖς ἄρχουσι τῶν νεῶν προφανεῖ τοῦτον τὸν λόγον·
ὀπηνίκα ἂν δύνῃ ὁ ἥλιος ὁ τὴν γῆν καίαν ἐν ταῖς
οἰκείαις ἀκτίσι, τὸ κνέφας δὲ καὶ τὸ σκότος λάβῃ τὸ

1 lemma VH — γὰρ addidi ex H — 2 δὲ VH — 4 τάδε
H — εἰς τὸ H — εἰ τὸ σκότος . . ἦτοι om. O — καὶ post
μελαίνης om. VH — 5 παραγένετο καὶ ἐλθὼν vulgo — 6 ἦγον
ἐὰν (ἂν V) γένηται VH — ἡ νύξ H — τοῦ pro οὗ H — καρ-
τερήσεται καὶ ἐπιμένοινεν V — 7 ὑπομένοινεν vulgo, ἐπιμένοινεν
Dd., ἐπιμένοινεν H — ἀλλὰ καὶ τοῖς vulgo Dd. — pro κατα-
στρώμασι: σέλμασι καὶ καθίσμασι Dd. ex P — τοῖς καταστρ. . .
περιφραστικῶς om. O — 8 ἐπιδοῦντες H — ἄλλος om. VH —
9 κρυφαίᾳ H — φυλάξουσιν VH — ἦτοι φύγωσιν om. vulgo Dd.
— 11 τοῦ ἀνδρός Dd. — ἐνὸς ἄνω εἶπομεν τοῦτον V — ἄνω H
— 12 τῶν νηῶν καὶ τοῖς ναύταις V, τῶν νεῶν καὶ τοῖς κωπη-
ρεῖσι (κώραισι cod., si recte legi; nam ραῖσι fere evanuit) H —
13 ὀπηνίκα ὁ ἥλιος δύνει ὁ τὴν . . H, ὅπ. ὁ ἥλιος δύνῃ ὁ ἥλιος
V — ἂν om. VHDd. — ἥλιος sine art. vulgo — ὁ ante τὴν
om. vulgo Dd. — ἐν om. V — τοῖς οἰκείοις compend. falsis
adh. H — 14 ἰδίαις V — κέφας H —

358 ἡγουν ὁ Σίκινος ὁ
 παιδαγωγὸς V. — Σίκινος
 (σύκινος GL) ὁ Θεμιστο-
 κλέους παιδαγωγὸς BGL.
 — 360 ὥς] ὅτι V. — σκο-
 τεινῆς V. — ἔλθῃ V (ἔλθοι
 cod.). ἐπέλθῃ L. παραγε-
 νήσεται H. — σκότος VH
 BGL. — 361 καρτερήσαιεν
 VH (καρτερήσειεν V), ἐν
 τῇ νήσῳ V. — καθέδραις
 HBG. ταῖς καθέδραις V.
 — 362 ναῶν] τῶν et η su-
 per α V. — ἐπαναπηδῶντες
 VBG (sed ἀναπηδῶντες
 codd.). ἐπαναβάντες H. —
 ἀλλαχοῦ H. — 363 φυγῇ
 VH. — ζωὴν VHBG. —
 καὶ ἐκσώσουσιν V. φυλά-
 ξουσιν ἥτοι φύγ<ωσιν> H
 (ωσιν latet sub scidula
 chartae, qua fol. in cod.
 glutinatum est). — 364 ὁ
 Ξέρξης VB. — ἐπεὶ VB. —
 νοήσας V. γνωρίσας H. —
 ἀπάτην VH. — 365 <θε>ὸν

15 τέμενος τοῦ αἰθέρος (περιφραστικῶς αὐτὸν τὸν αἰθέρα),
 τότε τάξαι τὰς νῆας ἐν τρισὶ τάξεσι, φυλάσσειν τοὺς
 ἑκπλους ἡγρουν τὰς ἐξόδους καὶ τὰς ἐξελεύσεις τῶν
 Ἀθηναίων καὶ τοὺς τόπους τοὺς θαλασσίους, ἄλλας
 δὲ νῆας (ἀπὸ κοινοῦ τάξαι) κύκλωθεν περὶ τὴν τοῦ
 20 Ἀλάντος νῆσον, τουτέστι τὴν Σαλαμῖνα.

16 τρισὶν ὧ ἄτοσσα τάξεσι V — τὰς ἑκπλους H — 17 διεξόδους
 H — καὶ τὰς ἐξ. om. OH — ἐξελεύσεις vulgo, ἐλεύσεις V, ἐξ-
 ελεύσεις Dd. ex P — 18 ἀθηνῶν V — καὶ τόπους θαλασσίους
 vulgo — 19 τάξαι ἀπὸ κοινοῦ vulgo Dd. — κύκλωθεν OP. —
 18 sqq. post θαλασσίους in H novum schol. incipit, quo verba
 inde a τάξαι τὰς νῆας usque ad θαλασσίους iterantur, sed in
 hoc sch. recte τοὺς ἑκπλους scriptum est. Tum secuntur ἄλλας
 δὲ νῆας . . Σαλαμῖνα.

372 sqq. ὥς εἰ μόνον: ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ ἐπὶ

1 lemma in H — ἀπὸ τοῦ . . μιμητικὸν om. VH — ἀπὸ
 διηγηματικοῦ vulgo, ἀπὸ τῶν διηγημάτων OP (et Dd.) —

<φθόν>ου V. — ὀργήν V.

— 366 ἡγεμόσι τῶν νηῶν

V. — 367 ὀπηνίκα VB.

ἡνίκα L. — διὰ τῶν V.

— ὁ V. — γῆν V. — 368

δύνη, παύση (παύση corr.

e παυθῇ V). — σκότος VL.

— τέμενος] τό, super quod

οἶκον, V. — τὸν οἶκον, τὸν

τόπον, κατὰ περίφρασιν

τὸν αἰθέρα G. τὸν τόπον

BL. — αἰθέρος] τοῦ V. —

369 τάξει] τότε H. — τὸ

πλήθος G. — τάξεσι VBGL.

ἐν τάξεσιν H. — 370 τὰς

διεξόδους τῶν νηῶν (fort.

Ἀθηναίων) V. διεξόδους

H. ἐκπλεύσεις, διεξόδους

G. ἐξελεύσεις BL. — φυ-

λάσσειν] ὥστε VH. — τοὺς

τόπους θαλασσίους H. —

371 ἄλλας] ναῦς L. ναῦς

τάξει BG. νῆας (νῆς cod.)

τάξει H. — τὴν Σαλα-

μίνα V. — τὴν Σαλαμίνα

φυλάσσειν L. φυλάσσειν

BG. — γρ. πέρι V. —

κύκλωθεν H. —

372 ὅτι VG. — θάν<α-

τον> V. θάνατον L. — ἐκ-

φύγωσιν H. ἐκφύγοιεν V.

367 ὡς ἀπὸ Ξέρξου ὁ λό-
γος. —

368 κατὰ περίφρασιν τὸν
αἰθέρα. —

369 πλήθος (gl.). —

370 τὰς ἐξόδους. —

371 κοινὸν τὸ τάξει. —

372 ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ
ἐπὶ τὸ μιμητικόν, ὡς εἰ
ἐξειλήσαιεν, φησὶν, οἱ Ἕλ

τὸ μιμητικόν. ὥς, ἐὰν οἱ Ἕλληνες φευξοίατο καὶ φύ-
 γωσι τὸν θάνατον τὸν χαλεπὸν εὐρόντες τινὰ δρασμὸν
 καὶ φυγὴν κρυφίως διὰ τῶν νηῶν, πᾶσιν ἦν προκεί-
 5 μενον τῆς κεφαλῆς στερίσκεσθαι· τουτέστι πᾶσιν ἡπεί-
 λει τοῖς ταχθεῖσι παρ' αὐτοῦ φυλάξαι τοὺς Ἕλληνας
 στερίσκεσθαι τῆς κεφαλῆς, ἐὰν οἱ Ἕλληνες λαθόντες
 ἐκφυγῶσιν. ἄτοπον δὲ ἀπειλεῖν τοσοῦτῳ πλήθει θάνα-
 τον. βέλτιον οὖν εἰπεῖν τὸ κράτος ἀντὶ τοῦ κράτους
 10 κατὰ ἀντίπτωσιν, ἵν' ἡ στερίσκεσθαι τοῦ κράτους, ἦτοι
 τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀρχῆς.

2 πρὸς pro ὥς H — post ὥς: πᾶσιν ἦν προκείμενον ponit Dd.,
 πᾶσιν ἦν . . στερίσκεσθαι ponunt VH, qui tamen στερίσκεσθαι
 τῆς κεφαλῆς habent — φύγοιεν vulgo Dd. — 3 τὸν ante χαλε-
 πὸν om. H — 4 κρυφίαν VH — νηῶν Dd. — 6 ταχοῖσι H —
 αὐτοῦ scripsi pro αὐτοῦ — 7 λαθόντες om. vulgo Dd., λαβόντες
 H — 8 ἀπειλαῖς H, ἀπειλὴν V — τοσοῦτον H — 9 τοῦ corr.
 e τοῦς V

375 sqq. τοσαῦτ' ἔλεξε: τοσαῦτα, φησὶν, εἶπεν ὁ
 Ξέρξης ὑπὸ ἀλαζόνης καὶ τερπομένης διανοίας λίαν.
 οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἠπίστατο. οἱ δέ, ὑπ' αὐτὸν δηλου-
 ὅτι, οὐκ ἀτάκτως, ἀλλ' ἐν εὐείκτῳ καὶ πειθηνίῳ λο-
 5 γισμῷ ἐπορσύνοντο καὶ κατεσκεύαζον καὶ ἡτοίμαζον
 εὐωχίαν, ἵνα πρῶτον εὐωγηθῶσιν, εἰδ' οὕτως ἐξέλθωσι
 πρὸς τὴν ναυμαχίαν. πᾶς τε ἀνὴρ ναυτικὸς τὴν
 εὐήρετμον κώπην ἐδέσμευεν ἀμφὶ τὸν σκαλμὸν ἐν τῷ
 τροπωτήρι. ἔστι δὲ σκαλμὸς τὰ ἐν τῷ χεῖλει τῆς νεῶς
 10 ξύλα ἐν οἷς αἱ κῶπαι δέδενται, τροπωτήρ δὲ ὁ λῶρος

3 ἀπ' H, οἱ ὑπ' vulgo V — 4 εὐέκτω V — 7 μάχην V
 — πᾶς δὲ V — 8 ἐδέσμευεν om. V — σκαλμὸν καὶ τὸ ξύλον
 vulgo VH — 9 τροπωτήρι καὶ τῷ λῶρῳ vulgo VH (λόγῳ H, καὶ
 λόγῳ συνεδέσμευι V). Verba inde ab ἔστι δὲ σκαλμὸς usque
 ad finem om. vulgo VH, vulgo additum est sch. M, a voce
 ἄλλως incipiens et τροπωτήρ δὲ ὁ δεσμεύων exhibens.

φύγοιεν G. — 373 ναυσί] διὰ τῶν V. — φυγήν, μηχανήν V. — στερίσκεσθαι V, idem in textu HL, super quod γρ. στέρεσθαι. — κρατὸς] τῆς H. κράτος] ἐξουσίας V. —

ληνες δραπετεύσαντες, παῖσιν ἠπείλει τοῖς ταχθεῖσιν αὐτῷ (αὐτοῖς m, αὐτοὺς Paleius) φυλάξαι τῆς κεφαλῆς στερηθῆναι. ἄτοπον δὲ ἀπειλεῖν πλήθει τοσούτῳ θάνατον. βέλτιον οὖν κράτος· τῆς τιμῆς καὶ ἀρχῆς στερίσκεσθαι, ἢ ἢ κράτος ἀντὶ κράτους. —

375 λίαν VB. — ὑπερθύμου] διὰ H. — ὑπὸ εὐφραινομένης διανοίας V. ὑπερηφάνου H. — 376 τῶν H. — ἐγίνωσκε VL. — 377 ἤγουν οἱ Πέρσαι V. — ἀτάκτως H. ἤγουν ἀπαιδεύτως V. — πειθομένῳ V. εὐηκόῳ H. — 378 κατεσκεύαζον V. ἡντρέπιζον (εὐτρέπιζον L) ἑαυτοῖς BL. ἐπορεύοντο, ἡντρέπισαν H. ναυτικὸς G. — 379 ἐ<τροποῦτο> super quod συνεδέσμει V. ἐκόσμει, διὰ

379 κώπην εὐήρετμον ἀμφὶ σκαλμὸν ἐδέσμευε (τροποτῆρι (vid. p. XXXI sq.)).

δι' οὗ δεσμεύονται. ἢ οὕτως· ἀμφὶ τὸν σκαλμὸν τὸν εὐήρετον ἐτροποῦτο καὶ διὰ τοῦ τροπωτήρος τὴν κώπην ἐδέσμευεν.

380 sq. ἐπεὶ δὲ φέγγος· ἐπεὶ δὲ κατέφθιτο καὶ κατεφθάρη τὸ τοῦ ἡλίου φέγγος, ἦγουν παρῆλθεν ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ ἐπῆλθε, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ ἦγουν ὁ ἄρχων τῆς νεῶς (ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον) ἢ ὁ κωπηλα-
5 τῶν πᾶς τε ἐπιστήμων τῶν ὅπλων καὶ στρατιώτης εἰσήρχετο εἰς τὴν ναῦν. OP(Dd.)VH.

1 κατέφθιτο καὶ om. V — 2 ἦτοι VH — παρῆλθεν om. O — 3 καὶ νύξ Dd. — ἐπῆλθεν P, pro ἐπῆλθε· ἐχώρει ἦγουν ἦρχετο O — 4 ἄρχων sine art. Dd. — ἦγουν ὁ κωπηλ. Dd. — 6 εἰσήρχοντο H

385 καὶ πάννυχτοι δῆ· καὶ οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν νεῶν πάννυχτοι καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτός καθίστασαν καὶ ἐποιοῦν πάντα τὸν ναυτικὸν λαὸν διάπλοον καὶ διαπλέοντα τὴν θάλασσαν, ἦγουν ὅλην

1 καὶ οἱ ἡγεμόνες om. Dd. — οἱ ante ἄρχοντες om. H — 2 νηῶν V — πάννυχτοι V, πάννυχτοι om. P et Dd., πάννυχτοι καὶ om. O — 3 καθίστασαν καὶ om. O — τὸν ναυτικὸν πάντα VH — 4 διάπλοον V — ἦγουν . . θάλασσαν om. Dd. —

τοῦ τροπωτήρος ἐδέσμευε (ἐδέσμευι cod.) H. ἐδέσμευε G. — σκαλμὸς λέγεται τὸ ὄρθιον ξύλον, εἰς δ' εἰσέρχεται ὁ τροπωτήρ V. σκαλμὸς τὸ ξύλον, ἐν ᾧ ἡ κώπη δέδεται BGL (σκαλμὸς om. BG, δεῖται BG). — καλῶς ἐρέσσοντα HB G. — 380 παρῆλθε VBGL (παρῆλθεν G; ἔδν [ἔδει cod.] praescr. L, ἔδυνε G). — 381 ἐπῆλθε VHGL (ἐπῆλθεν H). — κωπηλάτης V. ἦτοι (ἦγουν G) κωπηλάτης BGL. — ἐξουσιαστής H. — 382 ὦρμα (ὄρμα H) VH. — ἐπιστήμων G. — 383 ἦγουν ὁ ταξιάρχης τὸν ταξιάρχην V. — τῆς πολλῆς V. πολλῆς BG. πολεμικῆς L. — 384 ἀντὶ τοῦ ἐπλευσαν V. ἐπλεον H. — καθὰ V. — 385 δι' ὅλης τῆς νυκτὸς VH. — καὶ διαπλέοντα τὴν θάλασσαν V. — ἐποίησαν VBGL. ἐποιοῦν H. — 386 οἱ ναύαρχοι V. — 387 παρήρχετο VBGL (ante hoc ἐπορεύετο L). —

τροπωτήρ δὲ ὁ λῶρος ὁ (τροπωτήροδω et spatium sex fere litterarum m, corr. Dd.) δεσμεύων τὴν κώπην πρὸς τῷ σκαλμῷ. —

381 καὶ νύξ ἐγένετο καὶ (pertinent haec ad 387) οὐδεις Ἑλλήνων ἠξίωσεν. — 382 ἐπιστήμων (gl.). — 383 τῆς πολεμικῆς (gl.). —

5 τὴν νύκτα διέπλεον τὴν θάλασσαν. καὶ ἡ νύξ ὑπε-
χώρει καὶ ὁ τῶν Ἑλλήνων στρατὸς οὐδαμῶς ἐποίει ἐκ-
πλουν καὶ ἔξοδον καὶ ἐκφυγὴν κρυφαίαν. OP(Dd.)VH.

5 ὑποχώρει (sic) O, ἐπεχώρει HDd. ex P — 6 ἐπόρει V —
ἐκπλουν καὶ om. H, qui post κρυφαίαν addit καὶ ἐκπλουν —
7 φυγὴν Dd. H

388 ὥς ἡμεῖς ὥόμεθα. vulgo Dd.

394 sqq. φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν: φόβος
δὲ παρῆν πᾶσι τοῖς βαρβάροις ἀκούσασι τῶν παιάνων
τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀποσφαλεῖσι τῆς ἐλπίδος. οὐ γὰρ

1 sq. φόβος δὲ παρῆν . . βαρβάροις om. H — φόβος φησι
παρῆν V — βαρβάρων Dd. — 3 καὶ om. H — οὐδὲ γὰρ Dd. —

παρέτρεχεν, ὑπεχώρει H. —
λίαν V. —

388 ἐξοδον, ἐκφυγὴν V. 388 ὡς φόμεθα. —
ἐξοδον καὶ φυγὴν H. ἐκ-
πλευσιν BGL. — οὐδαμῶς
in text. V irrepsit. —
ἐποίει VHBGL. — 389
ἀφ' οὗ V. — 390 ἐκράτη-
σεν V. — λαμπρὰ V. —
ἰδεῖν] ὥστε V. εἰς τὸ H.
— αὐτὴν V. — 391 σὺν
κραυγῇ V. — θόρυβος V.
ὁ H. — παρὰ τῶν H. —
392 μολπηδὸν] ἐξαίφνης V
(pertinet ad πρῶτον v. 391).
μετὰ βοῆς H. — ἤχησεν
VL, ἐβόησεν add. L. —
εἰς ὕψος V. ὑψηλὸν H.
— ἐν ταύτῃ V. — 393
ἀντήχει V. ἀντήχησεν H.
— τῷ τῶν Ἑλλήνων ἤχῳ
(ἤχῳ L) ἀντήχησε BGL
(pro ἀντήχησε: ὁμοῦ ἐβό-
ησεν, ἤχησεν L). — τῆς ἐν
τῇ νήσῳ V. — 395 καὶ
εὐανδρείας V. — ἀποσφ.]
τοῖς super quod ἐκπεσοῦσιν

τότε οἱ Ἕλληνες παιᾶνα καὶ ὕμνον ἐφύμνου σερμνόν
 5 ὥς ἐν φυγῇ, ἤγουν ὥς πρὸς φυγὴν ἀποκλίνει μέλλον-
 τες, ἀλλ' οἷον εἰς μάχην ὁρμῶντες. OP(Dd.)VH.

4 παιᾶνα καὶ om. Dd., καὶ ὕμνον om. V, παιᾶνα ὕμνον σερμνόν
 ἐφύμνου H — ὕμνον ὕμνου σερμνόν ὥς Dd. ex P, ὕμνον
 ἐφύμνου ὥς O — 5 ἤγουν πρὸς O — 6 ὥς εἰς H, ὥς ἐν μάχῃ
 Dd. ex O, εἰς μάχην P a correctore, V

398 ἡ σάλπιγξ δὲ ἐν αὐτῇ καὶ βοῇ καὶ ἡχῇ πάντα
 ἐκείνα ἐπέφλεγεν, ἥτοι τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐξέκαιεν καὶ
 ἀνήγειρεν ἡ σάλπιγξ ἡ πάντα τὰ ἐκείσε περὶχώρα.
 Pauw.Dd.V.

1 καὶ ἐν αὐτῇ βοῇ Pauw. — καὶ βοῇ om. V — ἡχοῖ
 Pauw.Dd. — 2 ὅπερ ἐφλεγεν Pauw.Dd. — post τῶν Ἑλλήνων:
 πάντα περὶχώρα τὰ ἐκεῖ (ut schol. a voce σάλπιγξ finiatur) Dd.
 — ἐξέκαιεν . . περὶχώρα om. Pauw. — ἐξέκαιε V

399 sq. εὐθύς δὲ κώπης: εὐθύς δὲ ἐν τῇ συγκι-
 νήσει τῆς κώπης τῆς ῥοθιάδος καὶ τῆς ἡχητικῆς ἐν
 τῷ κινεῖσθαι ἢ τῆς ἐν ὕρῳ ἐλαυνομένης ἐπαισαν καὶ
 ἔτυψαν καὶ ἐκρουσαν τὴν ἄλμην καὶ τὴν θάλασσαν
 5 τὴν βρύχιον καὶ βαθεῖαν. τὸ δὲ βρύχιον ἀντὶ τοῦ
 νεῖοθεν καὶ ἀπὸ τοῦ βυθοῦ. OP(Dd.)VH.

1 ἐν τῇ om. O, τῇ om. VH — 2 ἐν om. V — 3 τῆς om. H
 — ἐπαισαν δὲ καὶ H — καὶ ἔτυψαν καὶ ἐκρουσαν om. Dd. —
 4 καὶ τὴν θάλασσαν om. Dd. — 5 τὴν βρύχιον καὶ βαθεῖαν
 om. VH — τὸ δὲ . . τοῦ βυθοῦ om. P — 6 καὶ om. V — ἀπὸ
 βυθοῦ H

401 ἦσαν δὲ καὶ ὥρμησαν πάντες ταχυτάτως καὶ
 εὐκινήτως ὥς ἰδεῖν αὐτοὺς ἐμφανεῖς καὶ ἄγαν φανερούς,

1 ἦσαν O — ὥρμησαν V — πάντως O — καὶ εὐκινήτως
 om. Dd. — 2 ἐκφανεῖς Dd. —

V. ἀποτυχοῦσι (ἀποτυχεῖσι,
τ corr. ex δ, cod.) H. —
καθὰ V. ὥσπερ H. — ἐν
HGL. — 396 ὕμνον V.
— ἤγουν θρηνητικὸν V. —
397 ἤγουν ὀρμητικὸν παι-
ῶνα V. — ἐν V. —

398 ἀὐτῇ] σὺν super quod
τῇ φωνῇ V. φωνητικῇ (sic)
H. ἐν φωνῇ, ἐν βοῇ, ἐν
ἤχῳ G. ἐν ἤχῳ B. — ἐξ-
έκαιεν, ἀνήγειρεν V. ἐτά-
ρασσεν H. —

398 τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐξέ-
καιεν καὶ ἀνήγειρεν ἡ
σάλπιγξ. —

399 παραντίκα V. — ἡχη-
τικῆς V. τῆς ἡχητικῆς,
τῆς ἐν τῷ ῥεύματι κινου-
μένης H. — κρούσει V.
συνελεύσει H. — 400
ἔτυψαν V. ἔτυψαν οἱ Ἑλ-
ληνες L. — θάλασσαν V.
— βαθεῖαν V. — προσ-
ταγῆς τιнос V.

399 ῥοθιάδος: τῆς ἡχητι-
κῆς ἢ τῆς ἐν ὑγρῷ ἐλαυ-
νομένης. —

401 ταχέως VL. — ὥρμη-
σαν V. — φανεροί V. —

ἢ ἦσαν καὶ ὑπῆρχον εἰς τὸ θεαθῆναι τοῖς Πέρσαις
λίαν ἐμφανεῖς. OP(Dd.)V.

3 ὑπῆρχον ἐμφανεῖς εἰς τὸ ἰδέσθαι τοὺς Πέρσας^α αὐτοὺς V —
4 λίαν ἐμφανεῖς om. O, qui post ὑπῆρχον addit ἐμφανεῖς

402 sqq. τὸ δεξιὸν μὲν: τὸ δεξιὸν μὲν κέρας καὶ
μέρος τὸ τοῦ Θेमιστοκλέους πρῶτον μετ' εὐταξίας
προηγεμόνευε τῶν ἄλλων καὶ προήρχετο, δεύτερον δὲ
ἐπεξεχώρει καὶ ἐξήρχετο ὁ πᾶς στόλος καὶ παρῆν ἀκού-
5 ειν ὁμοῦ πολλὴν βοήν, ἥτις ἦν τοῦτο· ἔλθετε, ᾧ Ἑλ-
ληνες, ἐλευθεροῦτε ἀπὸ τῶν βαρβάρων τὴν πατρίδα
ὑμῶν καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς παῖδας καὶ πάντα
τὰ ὑμέτερα.

1 τὸ δεξιὸν κέρας vulgo H — 2 τὸ ante τοῦ om. Dd. H —
πρῶτον addidi ex V — εὐταξίας H — 4 ἐπεξεχώρει vulgo —
καὶ ὁ πᾶς vulgo Dd. H — 5 ὁμοῦ deest vulgo et in VH — βοήν
πολλήν vulgo Dd. — ταῦτα vulgo Dd. — ἔλθετε ἔλθετε V, ᾧ Ἑ.
ἔλθετε καὶ ἐλευθεροῦτε H — 6 ἐλευθερώσατε V — 7 ἡμῶν
Dd. H — 8 ἡμέτερα Dd. H

409 καὶ μὴν παρ' ἡμῶν: καὶ δὴ παρ' ἡμῶν ὑπ-
ηντίαζε καὶ ἐναντίως τούτοις ἐφέρετο ὁ ῥόθος καὶ ὁ

1 μὴν pro δὴ H — παρ' ἡμ. ὑπηντ. vulgo om. — 2 τούτοις
om. V —

εἰς τὸ θεάσασθαι ἐκεί-
νους H. —

402 δεξιὸν] μέρος τὸ τοῦ
Θεμιστοκλέους V. — κέρως]
καὶ τὸ μέρος τῆς τάξεως V.
— In H aut: καὶ μέρος.
— <μέρ>ος τοῦ Θεμιστο-
κλέους. — aut καὶ μέρος
<τάξε>ως τοῦ Θεμιστοκλέ-
ους. Nam deciso super.
marg. aliquid ablatum est.
Extat, quod aut: os aut
ως legas. — 403 προηγε-
μόνευε H. ἡγεμόνευε V. —
κόσμῳ] σὺν super quod
σὺν τάξει V. — 404 καὶ
ἐπορεύετο, ὥρμα V. ἐξήρ-
χετο H. — ἐν ταῦτῳ V. —
405 βοήν] λέγουσαν δηλον-
ότι V. — ἔλθετε VH. —
406 πατριδ'] τὴν V. —
407 ἐδάφη V. — 408 τά-
φους VGL. — συν<θή-
κας>. τοὺς τάφους, τοὺς
οἴκους H. — ἡ ἀγωνία V. —
409 ἥχος V. — 410 καὶ ἐν-
αντίως ἐφέρετο V. ἐναν-
τίως ἦρχετο H. —

402 τὸ Θεμιστοκλέους
(gl.). —

403 τὸ ἀριστερόν καὶ τὸ
μέσον. Iam sequitur in M
sch. v. 411. —

405 σημειῶσαι. —

408 τάφους. —

ἦχος καὶ ἡ κραυγὴ τῆς Περσικῆς γλώσσης, τουτέστιν ἀντεφωνοῦμεν ἐκείνοις καὶ οὐκ ἔτι ἦν ἀκμὴ καὶ καιρὸς
5 τοῦ μέλλειν καὶ βραδύνειν.

3 καὶ κραυγὴ vulgoDd. — τῆς περσίδος γῆς ἢ γλώσσης V —
4 ἀντιφωνοῦμενος H — οὐκέτι V — ἀρωγὴ H — 5 τοῦ om. VH

411 εὐθὺς δὲ ναῦς: τηνικαῦτα δὲ ναῦς Ἀθηναϊκὴ
ἔπαισε καὶ ἔτυψε τὸν χαλκήρη στόλον, ἦτοι τὸ ἔμβολον,
ἐν νηϊ Περσικῇ δηλονότι. στόλος δὲ λέγεται τὸ ἔμ-
βολον παρὰ τὸ εἰς ὃν συνεστάλθαι· <ἢ οὕτως>· στό-
5 λον δὲ λέγει παρ' ὅσον εἰς ὃν συνεσταλμένοι ἦσαν.
οὕτως γὰρ ἔλεγον στόλον τὰ ἀπωξυμμένα. λέγει δὲ
χαλκήρη τὸν χαλκῷ περιβεβλημένον.

1 ἦτοι τηνικαῦτα δὲ (μὲν H) VH — ἀθηνικὴ H, ἡ Ἀθη-
ναϊκὴ Dd.V — 3 τὸ ἐν vulgo — δηλαδὴ VH — στόλος δὲ
λέγεται . . ἢ οὕτως om. Dd.VH — 4 ἢ οὕτως . . ἦσαν om. vulgo
— 5 παρόσον V — συνεσταλμένοι VH — 6 οὕτω V, pro οὕτως
γὰρ: στόλον γὰρ vulgoDd. — ἀποξυσμένα V, ἀποξέσμένα H,
ἐπεξέσμένα P, ἀπωξυμμένα vulgoDd. — post ἀπωξ.: οἷον συνε-
σταλμένοι ἐν τῇ δξύτητι Dd. — λέγει . . περιβεβλημένον om.
OPVH. — Ante hoc sch. Dd. ex O praebet: τὸ ἔμβολον λέγει.
στόλος δὲ λέγεται παρόσον εἰς ὃν συνεσταλμένοι εἰσίν. οὕτως
γὰρ ἔλεγον στόλον τὰ ἀπωξυσμένα. ἄλλως· τὸ ἐμπροσθεν τοῦ
κατέρχον λέγει. ἔστι δὲ καὶ περιβεβλημένον χαλκῷ.

412 ἦρξε δ' ἐμβολῆς: ἀρχὴν δὲ ἐποίησε τοῦ πρώ-
του πολέμου ναῦς Ἀθηναϊκὴ (ἦγουν ὁ Λυκομήδης ὁ
Αἰσχυρεῖον παῖς) καὶ διακόπτει τηνικαῦτα πάντα τὰ
κόρυμβα καὶ τὰ ἀκροστόλια τῆς Φοινίσσης ἦγουν τῆς
5 Περσικῆς νηὸς. οἱ γὰρ Φοίνικες τῶν Περσῶν εἰσιν.
ἄλλος δ' ἐπ' ἄλλην νῆα Περσικὴν ἠϋθυνε καὶ ἡτοί-

1 δὲ om. vulgoH — πρώτου om. VH — 2 ἀθηνικὴ H —
ἦγουν . . παῖς om. VH — 4 κόρυβα H — φοινίκης H — 5 νεῶς
H — 6 δὲ vulgoDd. — ἠϋθυνε καὶ ἡτοίμαζε καὶ vulgo om. —
ἔθυνε V, ἥθυνε H — ἡτοίμαζεν ἐπιτηδεύας ἦγε V —

βραδύνειν VHL. — και-
ρὸς VHBG. —

411 Ἑλληνικῇ V. ἢ Ἑλλη-
νικῇ H. — Περσικῇ V.
τῇ Περσικῇ δηλονότι H.
— τὸν ἔμβολον τὸν εἰς
ὄξυν λήγοντα V. — 412
ἔκρουσεν V. ἔτυψεν, ἔκρου-
σεν L. —

411 τὸ ἔμβολον λέγει·
στόλον δὲ λέγει παρ' ὅσον
εἰς ὄξυν συνεσταλμέναι εἰ-
σὶν· οὕτως γὰρ ἔλεγον
στόλον τὰ ἀπωξυμμένα.
Haec post sch. v. 403, sed
h. l.: τὸν ἔμβολον παρὰ
τὸ εἰς ὄξυν συνεστάλθαι. —

412 ἀρχὴν ἐποίησε V. —
ἡγουν τῆς συγκρούσεως V.
— 413 διακόπτει VH. —
Περσικῆς V. — 414 ἀκρο-
στόλια VH. —
ἄλλην] ναῦν VL. — τὴν
νῆα λέγει V. περιφραστι-
κῶς τὴν νῆα H. —

413 ἀντὶ τοῦ Περσίδος
(gl.). —

414 τὴν ναῦν δόξυ εἰρη-
κεν. —

μαξε καὶ ἐπιτηδείως ἦγε τὸ δόρυ· τὴν ναῦν δὲ λέγει δόρυ.

7 ἐπιτηδείως H — εἶχε H — τὴν ναῦν . . δόρυ om. H, τὴν γὰρ ναῦν λέγει δόρυ vulgo Dd.

415 sqq. τὰ πρῶτα μὲν: κατὰ τὴν ἀρχὴν μὲν φησι τὸ συγκίνημα τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ ἀνθίστατο καὶ ἀντεμάχεται τοῖς Ἀθηναίοις. ἐπεὶ δὲ ἐν στενῷ συνηθροίσθη τὸ πλῆθος τῶν νεῶν (μεταξὺ δὲ Σαλαμῖνος καὶ Αἰγίνης ἦν τὸ στενόν) καὶ οὐδαμοῦ τις βοήθεια ἀλλήλοις παρῆν — οὐ γὰρ ἡδύνατο ἕτερος ἐτέρῳ συμμαχεῖσθαι διὰ τὴν στενότητα τοῦ τόπου — αὐτοὶ δέ, οἱ Πέρσαι, ὑπ' αὐτῶν ἐτύπτοντο ταῖς συγκρούσεσι καὶ προσαράξεσι τῶν νηῶν· συνέθλαττον πάντα κωπήρη
 10 στόλον. οἱ Ἕλληνες δὲ οὐκ ἀβούλως καὶ ἀδιδάκτως κύκλωθεν ἔτυπτον τοὺς Πέρσας. ἐπιπτον δὲ αἱ νῆες. θάλασσα δὲ οὐκ ἔτι ἦν ὥστε ἰδεῖν αὐτήν, ἥτοι οὐκ ἐφαίνετο ἡ θάλασσα γέμουσα τῶν νεκρῶν. οἱ αἰγιαλοὶ δὲ καὶ αἱ ὕφαλοι καὶ θαλάσσιαι πέτραι ἔγεμον τῶν
 15 πτωμάτων. πᾶσα δὲ ναῦς Περσικὴ ἠρέσσετο καὶ ἐκωπηλατεῖτο ἐν φυγῇ ἀκόσμως καὶ ἀτάκτως. οἱ γὰρ φεύγοντες οὐκ εὐτάκτως πορεύονται.

1 καὶ κατὰ H — μὲν ante φησι om. H — 3 δὲ ἐπεὶ ἐν H — 4 νηῶν Dd. — 5 οὐδαμῶς H — 7 βοηθῆσαι H — αὐτοὶ γὰρ V — 8 ὑπ' αὐτῶν vulgo H — τοῖς συγκρούμασι H — 9 προσαράξεσι VH — καὶ συνέθλαττον vulgo — 10 δὲ om. H — ἀδιστακτως H — 11 κυκλόθεν vulgo, κύκλωθεν Dd. — ἔτυπτον δὲ V — 12 οὐκέτι V — ἦν δυνατὴ ὥστε V — 14 ὕφαλοι καὶ om. vulgo VH — καὶ θαλάσσιαι om. Dd. — 16 ἐκ φυγῆς H

- 415 καὶ ἡ κίνησις, ὁρμή 415 ἀντὶ τοῦ δὴ (gl.). —
 V. — 416 ἀνθίστατο VHG 416 μεταξὺ Σαλαμῖνος καὶ
 (ἀντίστατο H). καθίστατο Αἰγίνης τὸ στενὸν ἦν. —
 B. ἀντίσχυεν L. — ἐπεὶ V.
 — ἤγουν ἐν τῷ πορθμῷ
 V. — τῷ (τῆς L) μεταξὺ
 Αἰγίνης καὶ Σαλαμῖνος
 (σαλαμίνης L) BGL. —
 νεῶν] τῶν (τινῶν cod.) V.
 — 417 συνήχθη V. —
 βοήθεια V. — ἀλλήλοις]
 τοῖς Πέρσais H. τοῖς ἐν
 ταῖς ναυσὶ Πέρσais BGL.
 — 418 οἱ Πέρσαι· περισ-
 σὸν τὸ δὲ V. — ταῖς κρού-
 σεσι V. συγκρούσεσι B. —
 419 ἐτύπτοντο VL (ἐτυ- 419 παράλογον τὸ δυ-
 πτον L). — ἐθλαττον V. κόν. —
 — 420 ἀμαθῶς, ἀσυνέτως, 420 οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ ἀδι-
 ἀβούλως V. ἀνεπιστημό- δάκτως. —
 νως HBGL. — 421 γύ-
 ρωθεν ἐτυπτον V. — ἐπι-
 πτον V. — ὑπτιοῦτο] ἐξ-
 ἐπιπτε H. — 422 ἦτοι αἱ 422 ἀντὶ τοῦ αἱ νῆες. —
 νῆες V. περιφραστικῶς
 αἱ νῆες H. — ὥστε V.

423 ναυαγία αὐτὸ τὸ πάθος, ναυάγιον δὲ αὐτὸ
τὸ ναυαγήσαν σκάφος. ναυαγίων δὲ ἐνταῦθα τῶν
πτωμάτων. vulgo Dd.

427 τοὶ δ' ὥστε θύννους: οὔτοι δὲ (οἱ Ἕλληνες)
ἐπαιον καὶ ἐκοπτον ὥσπερ θύννους ἢ τινα βόλον καὶ
ἄγρην τῶν ἰχθύων ἐν ἀγαῖσι καὶ ἐν κλάσμασι κωπῶν.

2 ἐπαιον καὶ ἐτυπτον καὶ ἐκοπτον H — θύνους V — ἢ
τινα . . ἰχθύων om. Dd. — post θύννους: ἀγαῖσι κωπῶν ἡγουν
κλάσμασι θραύσμασιν τ' ἐρειπίων vulgo — 3 ἐν ante κλάσμασι
om. VH — post κωπῶν: θραύσμασιν τ' ἐρειπίων Dd.

428 θραύσμασιν τ' ἐρειπίων: ἐρείπια κυρίως τὰ
πτώματα τῶν οἰκων λέγεται ἢ καὶ τὰ σώματα τὰ

1 in lemmate θραύμασί H, θραύσμασι V — ἐρείπια δὲ
VH — 2 πτώματα VH Dd. ex P, παραπτώματα vulgo — λέγον-
ται V — ἢ τὰ vulgo Dd. H —

εἰς τὸ H. — ἐκείνην H. —

423 γέμουσα V. — ἤγουν

τῶν Περσῶν V. τῶν Περ-
σικῶν BGL. — <φόν>φ

V. — 424 αἰγιαλοὶ L. —

Super νεκρῶν, sed pertinens
ad ναυαγίων (v. 423): καὶ

τῶν πτωμάτων V. — πέτραι

ἐξανέχουσιν τῆς θαλάσσης

H. θαλάσσιαι πέτραι G. θα-

λάσσιοι B. — 425 καὶ ἀτά-

κτως V. — ἐκωπηλατεῖτο

V. —

426 στρατεύματος] ἀπὸ V. —

427 οὗτοι. οἱ Ἕλληνες V.

οἱ Ἕλληνες HBG. οἱ

Ἀθηναῖοι L. — ὥσπερ H.

— ἰχθύας V. — ἄγραν

VHBGL. —

428 κλάσμασι VGL (χα-
λάσμασι L). συντρίψεσι H.

— τῶν ἀφανισθεισῶν νεῶν

V. τῶν νεῶν H. — συν-

τετριμμένων (συντετριμέ-

423 τῶν Περσῶν δηλονότι
(sed hoc post sq. schol.
scriptum). —

423 ναυαγία (αὐτὸ add. m,

del. Weckl.) τὸ πάθος, ναυ-

άγιον δὲ αὐτὸ τὸ ναυαγῆ-

σαν σκεῦος. διὰ τοῦτο

οὖν ναυαγίων βαρυτόνως·

τῶν πτωμάτων (σωμάτων

m, corr. Weckl.). —

427 ἄγραν (gl.). —

428 ἐρείπια (ἐρίπια m)

κυρίως τὰ πτώματα τῶν

οἰκῶν· νῦν δὲ τὰ θραύ-

σματα τῶν νεῶν. —

θνησιμαῖα τὰ πτώσει ὑποπεσόντα. καταχρηστικῶς δὲ ἐνταῦθα ἐρείπιά φησι θραύσματα τῶν νεῶν τῶν ἀφανισθεισῶν.

4 ἐνταῦθα ἐρειπίων τῶν νεῶν τῶν ἀφαν. OP(Dd.), ἐνταῦθα ἐρειπίων τῶν νεῶν (νηῶν V) φησι (φρασι H) τῶν ἀφαν. VH

431 ἕως κελαινῆς νυκτός: λείπει τὴν μάχην, ἢ οὐτως· ἕως τὸ ὕμνα τῆς κελαινῆς καὶ σκοτεινῆς νυκτός ἦτοι αὐτῇ ἢ νύξ ἐπιγινομένη ἀφείλετο τὴν μάχην, τουτέστιν ἔπαυσεν αὐτοὺς τῆς μάχης.

1 τὸ τὴν μάχην vulgoDd. — 2 ὥς H — κελαινῆς καὶ om.V, καὶ om. H — μελαίνης vulgoDd. — 3 νυκτός om. V — αὐτῇ V, τοιαύτῃ H — ἐπιγινομένη vulgoDd.V — ἀφείλετο τὴν μ., τουτέστιν om. vulgoDd. — 4 ἔλυσεν HDd. ex P — αὐτῶν H

432 κακῶν δὲ πλήθος: τὸ πλήθος δὲ τῶν κακῶν οὐκ ἂν ἐκπλήσαιοι σοὶ καὶ ἐκπληρώσομαι, οὐδ' ἂν εἰ δέκα ἡμέρας στοιχηγοροίην, ἦτοι μετὰ σπονδῆς καὶ ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν λέγοιμι, στοιχομυθοίην.

2 καὶ ἐκπληρώσομαι om. V — πληρώσομαι Dd. — 3 ἡμέρας δέκα V — ἦτοι κατὰ τάξιν καὶ μετὰ σπονδῆς λέγοιμι V — καὶ ἐφεξῆς om. H — 4 ἦτοι κατὰ τάξιν λέγοιμι P — στοιχομυθοίην om. PVH

434sq. εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι: καλῶς γὰρ γίνωσκε, ὅτι οὕς εἶπον θανεῖν οὐδὲ μῖα ἡμέρας εἰσί. γράφεται δὲ καὶ τοσοῦτάριθμον· ἀντὶ τοῦ πλήθους ἀνθρώπων τοσοῦτον κατὰ τὸν ἀριθμόν. Pauw. Dd. VH.

2 οὐ μῖα H — γράφειν V — 3 τοσοῦτ' ἀριθμόν Dd. — ἀντὶ τοῦ om. Pauw. — τοσοῦτο Pauw. Dd., ἦτοι πλήθος τοσοῦτον V, ἦτοι πλήθος ἀνθρώπων τοσοῦτον H. — In P haec sunt: ἴσθι τόδ', οὐδ' ἂν ἐν μίᾳ ἡμέρᾳ τοσοῦτον πλήθος ἀνθρώπων θανεῖν ἐν ἅπαντι τῷ κόσμῳ, ὅπως ἐκείσε ἀπέθανεν, ἦτοι πλείον γίνωσκε θανεῖν ἐκεῖ παρὸ ἐν μίᾳ ἡμέρᾳ ἐπ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

νων L) νεων (νηων G).
κυρίως δὲ ἐρείπιον ἐπὶ
οἴκου BGL. — 429 ἐκρουον
V. — ἔσχιζον V. — θρη-
νος VL. — 430 ἐκράτει
(ἐκρατεῖτο cod.) V. —

431 σκοτεινῆς V. — ὅμμ']
ἐφοδος V. — ἀφείλετο]
τὴν μάχην H. τὸν πό-
λεμον BGL. — ἔκοψε τὸ
οὐτως πάσχειν τοὺς Πέρ-
σας V. —

431 λείπει τὴν μάχην. ἕως
ἢ νῦξ ἐπιγινομένη ἔπαυ-
σεν αὐτοὺς τῆς μάχης. —

432 ἡμέρας VGL (in G
quidem ἡμ^{τα} i. e. ἡματα). —

433 κατὰ τάξιν λέγοιμι
VH. κατὰ τάξιν διη-
γοίμην BGL (καὶ κατὰ
L, διηγοίην G). — ἐκπλη-
ρώσαιμι V. —

435 τοσοῦτ' ἀριθμὸν] γρ'
τοσουτάριθμον H. —

432 (in fine paginae, post
v. 432 qui est extremus,
scriptum) "Ἴων ἐν ταῖς Ἐπι-
δημίαις παρεῖναι Αἰσχύλων
ἐν τοῖς Σαλαμινιακοῖς φησι.
— 433 ἐφεξῆς λέγοιμι, στοι-
χομυθοίην. —

435 πλήθος ἀνθρώπων το-
σοῦτον τῷ ἀριθμῷ. μήποτε
δὲ τοσουτάριθμον θέλει. —

436sq. αὐ αὐ: φεῦ φεῦ, μέγα πέλαιος τῶν κακῶν
ἐρράγη τοῖς Πέρσαις καὶ πᾶσι τοῖς βαρβάροις. εὐκαιρος
δὲ ἡ τροπὴ ἀπὸ τῶν ἐν πελάγει δυστυχησάντων.

1 αὐ αὐ] vulgo Dd. — φεῦ φεῦ om. VH — pro πέλαιος: πένθος vulgo — 2 ἐράγη H — Πέρσαις sine art. vulgo Dd. H — 3 pro τῶν . . δυστυχησάντων: τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ κυμάτων vulgo VH, nisi quod τῇ vulgo et in H deest

438 εὐ νῦν τόδ' ἴσθι: καλῶς γίνωσκε μηδέπω ἐμὲ
τὸ κακὸν τοῦτο μεσάσαι. ὥστε τρία ἃ εἰπὼν εἰσιν.
οὕτω γὰρ ταῦτα ἐμέσσασα. OP(Dd.) VH.

2 τρία VH — 3 οὕτω H — ταῦτα om. P(Dd.) — ἐμέσσασε Dd. — Ex P add. Dd.: ἐναπολέλειπται δὲ τὸ δίμοιρον τοῦ κακοῦ.

440 γίνωσκε γάρ, ὅτι ὅσα εἶπον δίμοιρά εἰσιν, ἃ
ὑπέμειναν κατὰ ἀντιστήκασιν καὶ ἀντιστάθμῃσιν δις
τόσα ὦν εἶπον vulgo Dd.

1 ὅσα εἶπον δις τόσα εἰσιν vulgo Dd. — 2 κατὰ scripsi pro κακὰ — δις τόσα ἔχουσιν ἢ ὅσα εἶπον vulgo. — Ex P haec affert Dd.: ὥστε τοῖσδε τοῖς παρ' ἐμοῦ λεχθεῖσι καὶ δις ἀντιστήκασιν καὶ ἀντισταθμῆσαι τὰ ἐναπολειφθέντα ἐν τῇ ῥοπῇ καὶ τῷ σταθμῷ. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ὥστε τοῖσδε καὶ δις ἀντιστήκασιν ῥοπῇ. τὸ δὲ τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους διὰ μέσον ληπτέον atque haec v. ille d. adnotat: ὥστε τοῖσδε — ληπτέον] ὡς τοῖσδε καὶ δις ἀντιστήκασιν ἐν ἑκάστον αὐτῶν τῇ (ἐν τῇ P) ῥοπῇ καὶ τῷ βάρει (σταθμῷ P) τῷ νῦν παρ' ἐμοῦ λεχθέντι παθήματι ἴσον κατὰ πάντα γενέσθαι O et inde ab ἐν ἑκάστον P. — In V hoc extat schol.: ἀντιστήκασιν κυρίως τὸ ἀνατρέψαι λαὸν καὶ πάλιν ἀνεγείραι αὐτόν. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ τὰ κοινῶς λεγόμενα ἀντίσηκα.

441 καὶ τίς ἂν τύχη γένοιτο ἐχθίων καὶ χείρων
καὶ περισσοτέρως μεμισημένη ταύτης; λέξον. τίν' αὖ
λέγεις ταύτην τὴν συμφορὰν ἐλθεῖν ὀρμῶσαν <εἰς τὰ>
μείζονα τῶν κακῶν. vulgo Dd.

1 καὶ χείρων om. Dd., ἐχθίων χείρων ταύτης vulgo

436 ἐρράγη, ἐκινήθη V.
ἐρράγη H. —

436 εὐκαιρος ἡ τροπή ἀπὸ
τῶν ἐν πελάγει ἀτυχησάν-
των. —

438 λέξας post κακὸν in
textu fabulae V. —

439 ἤγουν τῆς τύχης V. —

440 τοῖσδε] οἷς εἶπον
VBGL. — ἐναντιῶσαι,
ἀνταῖραι (ἀνεγείραι cod.)
V. σταθμῆσαι (σταθμῆ-
σαι cod.) H. — βαρύντη-
τι κακῶν V. τῷ βάρει H.
ἐν βάρει, ἐν καθελκύσει
BGL. —

440 τῇ κακῶν (κακῇ m,
corr. Vict.) δηλονότι. —

441 μισητὴ H. καὶ βαρυ-
τέρα καὶ χείρων V. —

443 ὀρμῶσαν VH. — μεί-
ζονα VG. μεγαλύτερα H.
εἰς τὰ μείζονα L. —

443 μείζονα. —

446 καὶ αὐτῷ τῷ ἄνακτι ἦτοι βασιλεῖ, τῷ Ξέρξῃ, εἰς πίστιν ἐν πρώτοις ἦτοι πιστότατοι αὐτῷ ἦσαν. ληπτέον γὰρ τὸ ἦσαν πάλιν ἀπὸ κοινοῦ. vulgo Dd.

Schol. vulgo et ap. Dd. bipartitum est, cum ante καὶ αὐτῷ lemma αὐτῷ τ' ἄνακτι et ante εἰς πίστιν (κατὰ τὴν πίστιν Dd.) lemma πίστιν ἐν πρώτοις positum sit. — 3 ληπτέον . . κοινοῦ vulgo om.

450 νῆσός τις ἐστι: τὴν Ψυττάλειάν φησιν, ἥτις ἀπέχει τῆς Σαλαμῖνος πρὸς σταδίους ρε', ὅπου φυγόντες οἱ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀπώλονται.

1 τὴν ψυταλίαν VH — 2 πρὸς addidi ex H — σταδίους πέντε H, στάδια ε' V, ρε' σταδίους vulgo Dd. — ἐδρεθέντες cum γρ. φυγόντες P (ἐδρεθ. Dd.) — 3 θηβαίων VH — ἀπώλονται V, ἀπώλλονται H

451 sq. φιλόχορος: τὸν Πᾶνα τὸν θεὸν λέγει τὸν αὐλητήν. ἐμβατεύειν δὲ ταύτην τὴν νῆσον τοῦτον φησιν ἢ ὡς ἱερᾶς Πανὸς οὔσης τῆς νήσου ἢ ὡς ἐρή-

1 φιλόχορος δὲ τὸν HV, sed ὁ φιλόχορος V, φιλόχορον τὸν vulgo Dd. — τὸν θεὸν τὸν αὐλητήν φησιν VH — 2 ἐμβατεύει δὲ ταύταις φησι τοῦτο ἢ V, ἐμβατεύει δὲ ταύτης τοσοῦτον φησιν ἢ ἱερᾶς H — ταύτης τῆς νήσου O — 3 λέγει pro φησιν Dd. — ἐρᾶς V —

444 νεάζοντες V. ισχυροί
H. — φύσιω] κατὰ V. κατὰ
τὴν ἡλικίαν H. — 445 ψυχ.]
κατὰ V. — εὐγύν.] κατὰ
V. — 446 τῷ Ξέρξῃ V.
— πίστιν] κατὰ VHGL.
— ἦσαν κατὰ κοινοῦ GL.
— ἦτοι πιστοὶ H. — πρῶ-
τοις] τῶν ἄλλων V. —
447 ἀδόξῳ, ἀτίμῳ V. —
448 ἔνεκα VB. — 449
θανάτῳ VL. — λέγεις HL.
— φθαρῆναι H. διαφθα-
ρῆναι L. —

450 ἡ Ψυττάλεια VH
(ψιτᾶ' omissio ἡ H, ψυτα-
λία V). ἡ Ψυττάλεια
(ψυτταλία GL) ἀπέχουσα
(διέχουσα GL) Σαλαμῖνος
σταδίου (σταδίοις GL)
πέντε (ἐκατὸν πέντε B)
BGL. — ἔμπροσθεν V. —

451 μικρὰ HBGL. — κα-
κὸν λιμένα ἔχουσα V. κα-
κῶς λιμένιστος H — 452
πὰν] ὁ θεὸς L. — βαδί-
ξει V. περιπατεῖ B. περι-
πατητικῶς H.

446 εἰς πίστιν ἐν πρώτοις
ὁ ἐστὶ πιστικώτατοι. —

450 τὴν Ψυττάλειαν (Ψυτ-
ταλίαν m, corr. Vict.) φη-
σιν, ἡ ἀπέχει πρὸς ἡπείρου
(προσ ρον et inter προσ
et ρον trium fere littera-
rum spatium posito ζτ in
marg. m, corr. Dd.) στα-
δίου ε', ὅπου φνυγόντες οἱ
ἡγεμόνες τῶν Περσῶν ὑπὸ
Ἀθηναίων ἀπώλοντο. —

452 ὁ θεὸς ὁ Πάν (gl.).
— ἡ ὥς ἱερᾶς οὔσης Πα-
νός· ἡ ὥς ἐρήμου (ἐρημος
m). —

μον. ἐρήμοις γὰρ [τόποις] οὗτος ὁ θεὸς ἐνδιατρίβειν
5 εἰώθει.

4 τόποις om. Dd.VH — 5 εἰώθεν V

453 sqq. ἐνταῦθα πέμπει τούσδε: ἐνταῦθα, φησί,
πρὸς τὴν εἰρημένην νῆσον τὴν Ψυττάλειαν, πέμπει
τούτους ὁ Ξέρξης, ὅπως, ὅταν οἱ ἐχθροὶ τῶν Περσικῶν
νεῶν φθαρέντες νῆσον ἐκσωζοίαιτο ἀντὶ τοῦ μετὰ
5 φθορᾶς καὶ βλάβης ἐκσωθῶσι καὶ ἐξέλθωσι πρὸς τὴν
νῆσον, κτείνουεν καὶ φονεύσειαν ῥαδίως κρατηθέντα
τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων, τοὺς φίλους δὲ Πέρσας
ὑπεκσώζουεν ὑπὸ τῶν θαλασσίων πόρων· κακῶς ἱστο-
ρῶν <καὶ> προβλέπων καὶ νοῶν καὶ σκοπῶν τὸ μέλλον.
10 ἄλλως· ἐκεῖ γὰρ ἐπεμψε τοὺς ἡγεμόνας ὁ Ξέρξης, ἵνα,
ἐὰν φεύγοντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐλθῶσιν ἐκεῖσε, ἀποκταν-
θῶσι παρ' αὐτῶν. συνέβη δὲ τούναντίον. τὸ δὲ
ἱστορῶν σημειῶσαι ἀντὶ τοῦ προβλέπων.

2 πρὸς τὴν εἰμαρμένην τὴν εἰρημένην V — ψυταλίαν vulgo
VH (τὴν om. H) — 4 ναῶν H — πρὸς τὴν νῆσον vulgo Dd. —
ἐκσωζοίαιτο, ζ corr. e σ, V — 5 φθορᾶς V, μεταφορᾶς H —
6 φθείρουεν καὶ κτείνουεν καὶ φονεύσαιε (sic) H, κτείνουε καὶ
φθείρουε καὶ φονεύσαιε V — 7 τὸν om. VH — 8 ἀπεκσώζουεν
ἀπὸ V, ἐκσώζουεν τῶν H — 10 sqq. verba inde ab ἄλλως om.
VH — 12 ἐγένετο pro συνέβη vulgo

457 sqq. ὥς γὰρ θεός: ἐπεὶ γάρ, φησὶν, ὁ θεὸς
ἔδωκε τοῖς Ἑλλησι κῦδος καὶ δόξαν τῆς μάχης τῶν
νεῶν ἥτοι ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ἐτίμησεν, αὐθιμερὸν καὶ
ἐν αὐτῇ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξέθρωσκον καὶ ἐπῆδον ἀπὸ
5 τῶν νεῶν φράξαντες τὸ σῶμα ἑαυτῶν ὅπλοις καλῶς

1 ὁ θεός φησιν V — 2 τοὺς Ἕλληνας V — τῆς μάχης τῶν
om. VH vulgo — 4 pro ἀπὸ: ἐκ V — 5 θεῶν H — φράξαν H
— αὐτῶν V —

- 453 ἐνταῦθα] ἡγουν εἰς
ταύτην τὴν νῆσον L. —
ὁ Ξέρξης VL. — τοὺς 453 ὁ Ξέρξης (gl.). —
Πέρσας VL. — ἀπὸ V. —
454 μετὰ φθορᾶς ἐξελθόν- 454 ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς
τες L. ἡττηθέντες BG. — ἐξέλθοιεν. —
οἱ Ἕλληνες BG. — εἰς H.
εἰς τὴν BG. εἰς τὴν νῆσον
L. — ἐκσώζονται H. ἐκ-
σώζονται L. — ἦτοι μετὰ
φθορᾶς ἐξέλθωσιν οἱ Ἕλ-
ληνες V. — 455 φονεύοιεν
οἱ Πέρσαι V. — ῥαδίως
κρατηθέντα V. ῥαδίως κρα-
τούμενον H. — 456 τοὺς
οἰκείους (ὁμοίους cod.)
Πέρσας V. — θαλασσίων
VL. ἀπὸ τῶν θαλασσίων
H. —
457 σκοπῶν VHBG. — 457 σκοπῶν (gl.). —
ἐπεὶ VHBG. — ὁ Ποσει-
δῶν V. — 458 μάχης] διὰ 458 τῆς ναυμαχίας. —
H. τῆς ναυμαχίας V. —
δόξαν VBGL (κράτος,
ὑπεροχὴν add. BGL). —
459 αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ V. —

〈χαλκῷ〉 κατεσκευασμένοις. περιεκυκλοῦντο δὲ καὶ
 συνεῖχον γύρωθεν πᾶσαν τὴν νῆσον, ὥστε ἀμυχανεῖν
 τοὺς Πέρσας ὅποι φύγοιεν.

7 γύρωθεν vulgo om., Dd. add. ex P; idem in VH —
 9 ποῦ vulgo Dd.

462 sqq. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χειρῶν: πολλὰ μὲν γὰρ
 ἐκ χειρῶν ἠράσσαντο πέτροισιν ἤγουν λίθοις ἐβάλλοντο
 καὶ συνετρίβοντο λιθολευστούμενοι, ἀπὸ τῆς τοξικῆς
 τε θώμιγγος ἰοὶ καὶ βέλη προσπίπτοντες ὥλλυσαν καὶ
 5 ἐφθειραν τοὺς Πέρσας. θώμιγξ δὲ ἐστὶν ὁ λεπτότατος
 σχοῖνος. καταχρηστικῶς δὲ ἐνταῦθα λέγει τὴν νευρὰν
 τοῦ τόξου.

1 initium usque ad πέτροισιν in H invenitur — 2 ἐβά-
 λοντο V, ἐμβάλλοντο H — 3 καὶ ἀπὸ V, qui τε om. — 4 βέλος
 H — ὥλλυσαν H, ὥλεσαν V, ἔλυσαν vulgo — 5 θώμιξ H, θά-
 μιγξ vulgo V — 6 μεταφορητικῶς H, μεταφορικῶς cett. — δὲ
 om. V — 7 τοῦ τόξου om. VH

465 sqq. τέλος δ' ἐφορμηθέντες: ὕστερον δὲ κινη-
 θέντες ὁμοῦ πάντες οἱ Ἕλληνες ἐξ ἐνὸς ῥόθου καὶ ἐκ
 μιᾶς ῥοπῆς κρεοκοποῦσι τὰς σάρκας τῶν ἀθλίων Περ-
 σῶν, ἕως ἐθανάτωσαν ἅπαντας, ὁ Ξέρξης δὲ ἐθρήνησεν
 5 ὁρῶν βάθος κακῶν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑδάτων.

2 ἐκ om. V — 3 κρεοκοποῦσι, ut in textu fabulae, VH
 — 4 ἤγουν pro ἕως Dd. ex P

469 sqq. ἔδραν γὰρ εἶχεν: ἐκάθητο ἐν ὑψηλῷ,

1 ἔδραν γὰρ εἶχεν καὶ ἐκάθητο vulgo Dd., ἔδραν γὰρ εἶχεν:

ἐκείνοι καθοπλίσαντες V.

— σῶμα VB. — 460 ἐπὶ-

δων V. ἐξήρχοντο H. —

περὶ VBGL. — 461 τοὺς

βαρβάρους δηλονότι V.

τοὺς ἐκέλευε δηλονότι H. —

462 φύγοιεν V. — τῶν H. —

463 διὰ <πέτρ>ων V. —

συννετρίβοντο VH (ante

hoc ἐλιθοβολοῦντο H). —

464 νευρᾶς VHBGL, ἢ

σχοίνου add. V. — βέλη

HL. τόξα V. — ἠφάνισαν

V. ἔφθειραν HBG (ἔφθει-

ρον BG).

461 τοὺς Πέρσας. —

464 θῶμιγξ λέγεται τὸ
λεπτὸν σχοινίον. —

465 ὕστερον V. — κινη-

θέντες V. συγκινηθέντες

H. — οἱ Ἕλληνες V. —

κινήματος, ὀρμῆς V. φεύ-

ματος H. — 466 ἀθλίων

Περσῶν V. τῶν Περσῶν

τῶν ἀθλίων L. τῶν Περ-

σῶν B. Περσῶν G. — 467.

καὶ ἠφάνισαν V. — ζώην

VHL. — 468 ἐθρήνησεν

VH. —

469 παραφυλακὴν στρατοῦ

V. — εὐαγῇ] καὶ ἀγαθὸν

468 ἀπὸ τῶν ὑδάτων ἡ
μεταφορά. —

469 καθαρὰν, κεχωρισμέ-
νην· ἢ ἀντάξοντα καὶ

φησί, τόπω καὶ διὰ τοῦτο ἑώρα τὸν στρατὸν ὁ Ψέρξης
καὶ τὰ αὐτῷ συμβάντα. <ἄλλως> ἔδραν γὰρ εἶχε πη-
σίον τῆς πελαγισούσης θαλάσσης, ὅθεν ἐδύνατο καλῶς
5 ἔγχειν τὸν ὀφθαλμὸν πανταχοῦ καὶ βλέπειν· ὕψηλός
γὰρ ἦν. τὸ δὲ εὐαγγῇ παντὸς στρατοῦ ἀντὶ τοῦ καθαράν
κεχωρισμένην εὖ ἔχουσιν οἶον τὴν ἄποψιν καὶ ἐπιτη-
ροῦσαν τὸν λεὼν ἅπαντα ἢ ἀγιάζοντα καὶ ὁρῶντα.
λέγει δὲ τὸ ἀντικρὺ Σαλαμῖνος ὄρος τῶν Αἰγάλεων,
10 ὡς φησιν Ἡρόδοτος.

ἐν ὕψηλῳ φησιν ἐκάθητο H, ἐν ὕψ. φησιν ἐκάθητο (lemm.
om.) V — 4 πελαγισούσης H, πελαγισούσης πέτρας ἢ θαλάσσης V
— post θαλάσσης: ὕψηλὸν ὄχθον. λέγει δὲ τὸ ἀντικρὺ e. q. s.
usque ad Ἡρόδοτος, tum τὸ δὲ εὐαγγῇ . . ὁρῶντα VH — 6 ἀντὶ
τοῦ om. V — 7 ἔχουσιν εὖ Dd., εὖ om. V — 8 λεὼν VH
— ἢ ἀγιάζονται ὁρῶνται (ex ὁρῶντες ut vid. corr.) V — 9 ὕψη-
λὸν δὲ ὄχθον λέγει τὸ vulgo — τῆς σαλαμῖνος H — τὸν Αἰγά-
λεων vulgo Dd.

471 sq. ῥήξας δὲ πέπλους: σχίσας δὲ τὰ ἱμάτια
ἐαυτοῦ καὶ ἀνοιμώξας ὀξὺ καὶ μέγα ὥρμα σὺν φρυγῇ
ἦτοι ἔφρευγε ταχέως, ἄφαρ καὶ εὐθέως παραγγείλας
καὶ συμβουλευσάμενος τῷ πεζῷ στρατεύματι, φρυγεῖν
5 δηλονότι.

1 lemma VH — διαρρήξας δὲ καὶ σχίσας H — διασχίσας
δέ vulgo — 2 αὐτοῦ VH — 3 pro εὐθέως: μεγάλως H —
4 pro τῷ πεζῷ . . δηλονότι: δηλαδή τὸ φεύγειν vulgo — pro
φρυγεῖν δηλονότι: ἢ παραγγείλας φρυγεῖν VH

475 ὃ στυννὲ δαῖμον ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν: ὃ.
τύχη ἢ στυννάζειν καὶ ἀνιάσθαι ποιοῦσα, ἡμᾶς ψευ-
σθῆναι ἐπολήσας τῶν φρενῶν τοὺς Πέρσας καὶ ἀπο-
τυχεῖν, ὧν ἠλπίζον.

2 ἢ τύχη V — τύχη στενάζειν H — ἀνιάζειν vulgo

V. ὑψηλὴν H. — 470 τὸν ὀρῶντα. λέγει δὲ τὸ ἀντι-
 Αἰγάλεων (αἰγναλὸν L, κρὺ Σαλαμῖνος ὅρος τὸν
 αἰγιαλιαῖον G) ὡς Ἑρὸ- (τῶν m, corr. Vict.) Αἰγά-
 δοτός φησιν (φησιν ὡς λεων, ὡς φησιν Ἑρὸδοτος
 ἡρώδοτος λέγει L) BGL. (VIII 90).
 — πλησίον VL. — πελα-
 γιζούσης V. — θαλάσσης
 V. θαλάττης L.

471 σχίσας VHL. — ἱμά-
 τια HL. — θρηνήσας VH.
 — ὀξὺ VH. — 472 συμ-
 βουλευσάμενος V. — εὐ-
 θέως VHBGL. — 473
 ὥρμησε VBGL (ὥρμησεν
 B) ἔφρευγεν H. — ἀτάκτω
 VH. — 474 σὺν τῇ παρα-
 γενομένῃ V. — πάρεστι V. —
 475 ὃ τύχη ἢ στυνάξειν
 καὶ ἀνιᾶσθαι ποιοῦσα, ἡμᾶς
 ψευσθῆναι <ἐποίησας> τῶν
 σκοπῶν V. τύχη H. —
 — λίαν V. — ἡπάτησας H.
 — 476 ἀνταπόδοσιν H

472 φυγεῖν δῆλον ὅτι. —

475 ψευσθῆναι ἐποίησας
 τῶν φρενῶν καὶ ἀποτυχεῖν
 ὧν ἡλπίζον. —

478 οὓς πρόσθε Μαραθῶν: Μαραθῶν ὄρος, ὅπου πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἀπώλοντο, οὓς ὁ Δαρεῖος πολεμῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις ἀπέστειλε, τῷ ἀριθμῷ ὥσει μυριάδας λ'. ἐφ' ᾧ Ξέρξης μανεῖς καὶ τοὺς Πέρσας πάντας καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν πέριξ πόλεων συναγαγὼν καὶ χρόνους ὥσει δέκα παρασκευασάμενος ταῖς Ἀθηναῖς ἐπεχωρίαζεν.

1 Μαραθῶν ante ὄρος om. Pauw. — 2 ἀπώλοντο VH — ὁ om. VH — πολεμήσας (πολεμήσαντας V) τοὺς Ἀθηναίους VH — 4 τοὺς Πέρσας πάντας καὶ τοὺς om. H — 5 συναγαγὼν ταῖς Ἀθηναῖς ἐπεχωρίαζε χρόνους ὥσει δέκα παρασκευαζόμενος vulgo Dd., nisi quod vulgo verba χρόνους . . παρασκ. desunt — 6 παρασκευαζόμενος V — ἀθήνας ὑπεχωρίαζεν H — 7 ἐπεχωρίασεν V

483 sq. ναῶν δὲ ταγοί: οἱ ταγοί δὲ καὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν λελειμμένων νεῶν σύδην καὶ ὀρητικῶς αἰρουῦνται φυγὴν κατ' οὖρον οὐκ εὐκοσμον, ἥτοι οὐκ ἐν ἐπιτηδεῖω καιροῦ φυγῆς ἐδράξαντο· τροπικῶς ἀπὸ

1 ἡγεμόνες sine art. H — 2 νηῶν V, τῶν νηῶν τῶν λεγομένων H — 3 φυγεῖν V — 4 pro φυγῆς ἐδράξαντο: ἐφυγον vulgo —

(ἀνταπόδωσιν cod.). — 477

κλεινῶν] παρὰ V H (^επ cum
comp. quod ὦν legendum
videtur H). — ἀπήρκεσεν]
καὶ ἐβοήθησεν ἐκείνοις δη-
λονότι V. ἐπήρκεσαν (ἐ
in ras.)] ἱκανοὶ ἐφάνησαν
H. —

478 τοὺς βαρβάρους H. —
πρώην. ἐπὶ τοῦ Δαρείου V.
— ὄνομα ὄρους V. — ἀπὸ
V. — 479 τῶν βαρβάρων
H. τῶν ὀλλυμένων ἐκεῖσε
V. — ἀντέκτισιν V. δίκας
H. — ἀπαιτήσιν H B G. —
ἐλπίζων, νομίζων V. —
480 βλαβῶν V. — ἔλαβε H.
ἀφείλκυσεν εἰς ἑαυτὸν V.
— 481 ὃ ἄγγελε H. λέξον
V. — ναῶν] ἀπὸ V. —
αὔ] νῆες Περσικαὶ V. —
482 super ἔλειπε: κατ V.
— γινώσκεις V. — ἀπαγ-
γεῖλαι V. εἰπεῖν H. —
483 ναῶν] πλοίων et η
super α V. — ἡγεμόνες
V L. ἀρχηγοὶ H. — super
λελεγμένων: γρ' <λελ>ειμ-
<μένων> V. super λελειμ-
μένων: γρ' λελεγμένων
(ἐλελεγμένων cod.) H. —

478 ἐπὶ Δαρείου (ab ea-
dem manu quae textum
scripsit). —

483 sq. ἐκεῖ, φησὶν, ἀπία-
σιν ὅπου ὁ ἄνεμος αὐτοὺς
φέρει. —

5 τῶν ἐν χειμῶνι πλεόντων, ὅτε φυσῶσιν ὀλέθριοι ἄνεμοι. τινὲς δὲ τοῦτό φασιν οὕτως, ὅτι ἐκεῖ, φησὶν, ἀπείασιν ὅπου αὐτοὺς ὁ ἄνεμος φέρει.

5 φυσῶσιν VH, πνέουσιν vulgo — 6 φησιν οὕτως H — ἐκεῖσε vulgo Dd. — 7 ἀπείασιν V

486 οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος: τόπος Βοιωτίας ἢ Κρήνη. οἱ μὲν οὖν, φησὶν, εἰς τὴν Βοιωτῶν χθόνα τῷ δῖφει φθειρόμενοι καὶ ἀποθνήσκοντες, οἱ δὲ ἀπολειφθέντες, παρειμένοι καὶ οἶον μικρὸν ἀσθμαίνοντες, 5 ἐκπερῶμεν πρὸς τὴν Φωκίδα καὶ τὴν Δωρίδα γῆν καὶ τὸν Μηλιά κόλπον, ὅπου ῥέει ὁ Σπερχεῖδς ποταμός. οὗτος γὰρ ἐξ Ἀνιάνων ῥέων εἰς τὸν Μηλιακὸν ἐμβάλλει κόλπον.

1 βοιωτίας τόπος H — 2 ἐστὶν ἢ VH — εἰς τὴν V, εἰς τῶν H — 3 τῷ om. H, τῇ (ἡ corr. ex ω) V — καὶ ἀποθν. . . παρειμένοι om. H — 4 ἀσθμαίνοντες V — 5 ἐκπερῶμεν V — εἰς τὴν V — καὶ τὴν Δωρίδα om. H — 6 μελλιᾶ τόπον H — ῥέει om. VH — 7 Ἀνιάνων Dd. ex OP, ἀνιάνων vulgo VH — μηλικὸν V

ὁρμητικῶς V B G L. — 484
 ἐπιτήδειον ἄνεμον H. —
 κατ' ἀνέμου φύσιν (φυγὴν
 cod.) V. — προέκριναν (in
 ras.) V. — φυγὴν] τινα
 (τίνα cod.) V. — 485 ἐπὶ-
 <λοιπος> nonnullis verbis
 erasis V. ὁ περικλῶς H. —
 486 ἠφανίσθη V. — περὶ
 V L. — τόπος Βοιωτίας
 Κρήνη H. κρηναῖον] ὕδωρ
 V. — γάνος] τοῦ ὕδατος
 H. χαρὰν V. Super γά-
 νος signum et in infer.
 marg. sub eod. signo haec
 praebet H: γάνος ἀπὸ τοῦ
 τὰ γυνῖα λαίνειν λέγεται· τὸ
 μέλι, τὸ ὕδωρ, τὸ γάλα. —
 487 * δίδωμι] τῷ V. — βλα-
 πτόμενοι V. — ἄλλοι πε-
 ρισσοὶ V. — οἱ ἔτεροι τοῦ
 ποτοῦ μηδὲν ἐπαγόμενοι,
 infra quod ἔπεται καὶ τὸ
 ἀσθμαίνειν τοῖς ἐπαγομέ-
 νοις τι H. — ἀναπνοῆς V.
 — 488 Φωκέων] τῶν V.
 — 489 ὄπου V H. — 490
 ποταμὸς V H. — λιπαίνει V.
 ἀρδεύει H. πιαίνει ἀρδεύει
 L. πιαίνει B G. — ἡσύχῳ
 V H. — ὕδατι V G. —

486 τόπος Βοιωτίας ἡ
 Κρήνη. —

487 οἶον μετὰ ἄσθματος. —

490 ὁ Σπερχειὸς ἐξ Αἰνι-
 ἄνων (Αἰνιάνων m, corr.
 Dd.) ῥέων εἰς τὸν Μηλια-
 κὸν ἐμβάλλει κόλπον. —

491 *κάντεῦθεν ἡμᾶς: ἀπὸ δὲ τῆς γῆς τῶν Φωκίων
ἐδέξατο ἡμᾶς ἡ γῆ τῶν Ἀχαιῶν καὶ ἡ πόλις τῶν
Θετταλῶν ἐνδεεῖς ὄντας καὶ χρήζοντας τροφῆς. ὅπου
<λίαν> πολλοὶ ἀπέθανον ἀπὸ τε δίψης καὶ πείνης.
5 ταῦτα γὰρ ἦν τότε.*

1 δὲ om. V — φωκίδων V — 3 ἐνδεεῖν V — 4 ἀπὸ πείνης
καὶ δίψης V

497 *Βόλβης θ' ἔλειον δόνακα: Βόλβη ὄνομα λί-
μνης Θρακικῆς ἥτις ὑλώδης καὶ τελματώδης οὔσα καὶ
κάθυρκος δόνακας πολλοὺς ἀναδίδωσιν.*

2 ἐλώδης vulgo — τελματώδης V — 3 ἀναδίδωσι vulgo. —
Ex P add. Dd.: ἥτοι βούτομα καὶ πάπυρα ἀλλὰ δὴ καὶ βολβούς
ἥτοι ὕδνα. — ἥτοι . . πάπυρα etiam in O.

500 sqq. *ἀγνοῦ Στρυμόνος: ἀγνοῦ διὰ τὸ καθαρόν*

Initium sic legitur ap. Dd.: *ἀγνοῦς φασὶ τοὺς ποταμοὺς ὡς
ὄντας τῆς ἀθανάτου φύσεως μέλημα. λέγει δὲ καὶ τὸν παρὸντα*

491 ἐκεῖθεν H. — ἀπὸ δὲ
τῆς γῆς τῶν Φωκέων ἐδέ-
ξατο ἡμᾶς ἢ γῆ ἢ Ἀχαῖς V.

— 492 ἐστερημένους H G.

καὶ χορήζοντας τροφῆς V.

— 493 ὅπου V. — λίαν

πολλοὶ V. — ἐ<θανον> V.

— 494 * δίψει] τῷ V. —

δίψῃ καὶ πείνῃ V. — 495

(immo 492) τινὲς φασι τὴν

Λάρισσαν ἢ τὴν Ἀρνην

(αἰνῆν cod.) H. — 496 πο-

ταμοῦ H. ὄνομα ποταμοῦ

V. —

497 λίμνη Θρακικὴ V H. —

δάσος κάθυγρον V. — κά-

λαμον V. — περιφραστι-

κῶς εἰς τὴν λίμνην H. —

Θρακικὸν ὄρος V. ὄρος

Θράκης H. — 498 καὶ εἰς

τὴν V. — Φωκίδα H. —

499 παρὰ καιρόν HGL.

παρὰ καιρὸν B (οὐ γὰρ

χειμωνικός [χειμονικός GL]

ἦν ὁ [ὁ om. B] καιρὸς

add. BGL). — διήγειρε

V H. — * ἀντὶ τοῦ ἐξή-

ρανε V. —

500 ὄνομα ποταμοῦ V.

ποταμοῦ Θράκης H. —

497 Θράκης. — λίμνη Θρα-
κική. —

499 παρὰ καιρόν. —

500 Στρυμὼν ποταμὸς
Θράκης. —

καὶ διειδὲς φυλάττειν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ. ἔστι δὲ οὗτος ποταμὸς *Θράκης*. τὸ θεοὺς δὲ *τις*: ὅστις δὲ τῶν Περσῶν πρὶν οὐκ ἐγίνωσκε τοὺς θεοὺς, τότε προσεκύνει
 5 τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν μετὰ λιτῶν καὶ παρακλήσεων. ἐπεὶ δὲ πολλὰ παρακαλῶν καὶ γονυπετῶν ὁ στρατὸς ἐπαύσατο, διαπερᾶ τὸν πόρον καὶ τὸν ποταμὸν τὸν κρυστάλλου πεπηγότα. λέγει δὲ τὸν *Στρυμόνα*. ἄλλως· καὶ ὁ πάνυ ἀσεβὴς τότε προσεκύνει τὸν οὐρανὸν καὶ
 10 τὴν γῆν.

Στρυμόνα ἀγνὸν διὰ κτλ. — 2 ἔστιν, om. δὲ, vulgo Dd. — οὗτος ὁ H — 3 post *Θράκης* in V: ὅστις δὲ πρὶν οὐκ ἐγίνωσκε τοὺς θεοὺς τῶν Περσῶν, τότε κτλ., sed vulgo et ap. Dd.: θεοὺς δὲ *τις* τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ] αἰνίσσεται τὸν *Ξέρξην*. ὅστις δὲ τῶν Περσῶν πρὶν οὐκ κτλ., nisi quod vulgo desunt verba αἰνίσσεται τὸν *Ξέρξην*. Scripsi cum H, qui quidem exhib.: τοὺς θεοὺς τῶν Περσῶν (ut V) et ἦτοι ante ὅστις — 6 πολλὰ om. H — ὁ στρατὸς καὶ γονυπετῶν H — 7 pro διαπερᾶ: διὰ H — 8 κρυστάλλους H, κρυστάλλου (om. art. τὸν) V — verba inde ab ἄλλως om. VH

505 sq. *χῶστις* μὲν ἡμῶν: καὶ ὅστις μὲν ἡμῶν ὠρμήθη καὶ ὠρμησε περᾶσαι τὸν πεπηγότα ποταμόν, πρὶν σκεδασθῆναι καὶ σκορπισθῆναι πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, ἡγουν πρὸ τοῦ τὸν ἡλίον ἀνατεῖλαι
 5 καὶ τὸ πεπηγὸς θερμᾶναι, κυρεῖ καὶ ὑπάρχει σεσωσμένος, ἀντὶ τοῦ ἐσώθη. κυρίως δὲ σκεδασθῆναι τὸ ἀφανισθῆναι καὶ πανθῆναι ἔστι.

1 *χῶστις* et tum καὶ ὥστις H, καὶ om. vulgo — poster. ἡμῶν om. vulgo Dd. H — 2 ὠρμήθη καὶ om. VH — περᾶσαι vulgo V, idem post ποταμόν colloc. H — 3 καὶ σκορπισθῆναι om. vulgo Dd. — 4 ἀνατεῖλαι τὸν ἡλίον V — 5 θερμῆναι H — 6 τὸ σκεδασθῆναι VH — 7 πανθῆναι V, καὶ πανθῆναι om. H — pro ἔστι: δηλοῖ V

502 διὰ <λιτ>ῶν V. —

503 ἐπεὶ] ἀφ' οὗ V. — καὶ

εὐχόμενος H. παρακαλῶν

τοὺς θεοὺς BGL. —

καὶ ὁ πάνυ ἀσεβής. —

504 κρυστάλλῳ πεπηγότα.

— τὸ ἐξῆς διαπερᾶ. —

505 χῶσις] Ἀττικὴ συν-
αλοιφή H. — ἡμῶν] ἐξ V.

ἀφ' H. — καὶ μερισθῆναι

H. — θεοῦ] Ἥλιου H. τοῦ

Ἥλιου BG. ἤγουν τοῦ

Ἥλιου. καὶ γὰρ οἱ Πέρσαι

τὸν Ἥλιον θεὸν ἐκάλουν

V. — ἀκτῖνας] τὰς V. —

506 καὶ ἐκινήθη ἤγουν

ἐπέφασκε V. ἐπέφασεν H. —

ἀντὶ τοῦ ἐσώθη V. — ὑπ-

άρχει V. —

507 sqq. φλέγων γὰρ ἀνγαῖς: ὁ γὰρ λαμπρὸς κύκλος τοῦ ἡλίου (περιφραστικῶς ὁ ἥλιος) φλέγων καὶ λάμπων ἐν ταῖς ἀνγαῖς καὶ ταῖς οἰκείαις ἀκτίσι διῆκε καὶ διῆλθε τὸν ποταμὸν μέσον, ἡγουν διελθεῖν καὶ ρεῦσαι
 5 καὶ λυθῆναι τὸ πεπηγὸς ἐποίησε θερμαίνων ἐκείνουν. ἐπιπτον δὲ καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῷ ποταμῷ συνεχεῖς· εὐτυχὴς δὲ ἦν ὅστις ταχυνώτερον τῶν ἄλλων ἀπέθανεν.

1 φλέγων ἀνγαῖς lemma H — 3 ἐν om. V, ἐν ἀνγαῖς vulgo Dd. H — ἀκτίσιν V, ἀκτίσιν H — καὶ διῆλθε om. vulgo Dd., καὶ ἡλθε H — 4 διελθεῖν καὶ ρεῦσαι καὶ om. V H — 5 ἐποίησε τὸ πεπηγὸς V — θερμαίνων H — 6 ἀπεπνίγοντο vulgo Dd. H — 7 ταχύτερον O, ταχυνότερον H, ταχεινότερον (ei corr. ex ι) V — ἀπέθανε Dd. H

511 sqq. ὅσοι δὲ ἐπίλοιποι καὶ ἔτυχον σωτηρίας, ἦτοι οὐκ ἐπνίγησαν, τὴν Θράκην διελθόντες μόλις ἤκουσιν ἐπὶ τὴν Περσίδα γῆν τὴν ἐστιοῦχον καὶ τὴν ἔχουσαν αὐτῶν τὴν ἐστίαν· ὥστε στένειν μετὰ τοσαῦτα
 5 κακὰ καὶ τὴν πόλιν τῶν Περσῶν τὴν φιλοῦσαν τοὺς αὐτῆς πολίτας οὕς ἀνεθρέψατο. τινὲς δὲ τὸ ὥστε στένειν ἐπὶ τῆς πόλεως ἀποδιδόσιν καὶ φασιν· ἤκουσιν οὗτοι πρὸς τὴν αὐτῶν πατρίδα, ὥστε τὴν πόλιν τούτους στενάζειν. vulgo Dd. V.

1 ὅσοι ante ἔτυχον vulgo — 2 ἡγουν V — 3 καὶ ἔχουσαν vulgo Dd. — 5 καὶ τὸν πόλεμον τὴν πόλιν V — καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν τὴν τοὺς αὐτῆς φιλοῦσαν πολίτας vulgo Dd. — τὴν φιλ. τοὺς πολίτας V — 8 τούτους τὴν πόλιν V — 9 στενάζειν vulgo Dd., στένειν OPV

516 ταῦτα ὅσα εἶπον ἀληθῆ ἐστι. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα παρήμι τῶν κακῶν, ἃ ὁ θεὸς ἐπελθεῖν ἐποίησε τοῖς Πέρσiais. vulgo Dd. V.

1 ἐστι addidi ex V — δὲ om. V

507 λάμπων, ἀστράπτων

V. — διὰ <αὐγ>ων V. —

ἤρουν ὁ ἥλιος V. — 508

διήλθε VBGL. — καίων

V. — φλογί] διὰ V. —

509 ἔ<πιπτον> VH, super

quod καὶ ἐπνίγοντο V. —

συχνοὶ V. — ἀντὶ τοῦ

ἠτύχησεν V. — 510 ἤρουν

ἀπέθανε πρότερον V. —

βίου] ἀπὸ V. —

508 διελθεῖν καὶ ρεῦσαι

ἐποίησεν. —

511 ἐπί<λοιποι> V. —

κᾶτυχον] ἔ super ἄ H. —

σωτηρίας] ἐαυτῶν δηλον-

ότι V. — 512 τὴν H. —

μόγισ] ὁψὲ H. — πολλῶ]

λέγω V. — 513 ἤλθον V.

ἀλλ' ὀλίγοι VH. — 514 ἐπὶ

τὴν H. — καὶ τὴν ἔχου-

σαν τοὺς αὐτῶν οἴκους V.

τὴν ἔχουσαν ἐστίαν H. —

ὥστε super quod στενάζ-

ειν V. — 515 ζητοῦσαν V.

τὴν ἐπιζητοῦσαν H. —

514 τὴν Περσίδα τὴν ἔχου-

σαν αὐτῶν τὴν ἐστίαν. —

516 παρήμι V. ἐῶ H. —

517 τῶν V. ἀπὸ τῶν H. —

καὶ ἐπελθεῖν ἐποίησε V.

ἐνέβαλε H. ἐνέβαλεν BGL

518 sq. ὃ δυσπώνητε δαῖμον· ὃ δαῖμον δυσπώνητε
καὶ χαλεπὸς πόνους ἡμῖν ἐμποιήσας, ὥς λίαν βαρὺς
ἐνήλλου καὶ ἐπεπλήθης πασι τοῖς Πέρσαις, ἡγουν ὃ
χαλεπὴ τύχη, ὥς ἄγαν βαρεῖα ἐπῆλθες τοῖς Πέρσαις.

3 ἐνήλον vulgo — ἐπλήθης vulgo V H, ἐπεπλήθης OP (Dd.)
— ἡγουν .. Πέρσαις om. H

520 οἷ ἐγὼ τάλαινα· φεῦ ἐγὼ ἡ τάλαινα καὶ ἀθλία
ἔνεκα τοῦ ἀπολομένου καὶ ἀφανισθέντος στρατοῦ.

1 τάλαινα καὶ om. vulg. Dd. H, καὶ ἀθλία om. V — 2 ἔνε-
κεν vulgo Dd. — ἀπολλυμένου V H

523 ὑμεῖς δὲ φεύλως· πρὸς τὸν χορὸν ἡ Ἄτοσσά
φησιν· ὑμεῖς δὲ οὐκ ἀληθῶς αὐτά, τὰ ὀνειράτα, ἐκρί-
νατε. ὀνειράτα δὲ φησιν, ἃ εἴρηκεν ἐν τῇ ἀρχῇ λέγουσα·
‘πολλοὺς μὲν αἰεὶ νυκτέροισι ὀνειράσι’
5 καὶ τὸ ‘ὄρω δὲ φεύγοντ’ αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν
Φοῖβον’.

1 φεύλα H — πρὸς .. φησιν om. V H qui post ἐκρίνατε
habent τοῦτο δὲ λέγει πρὸς τὸν χορὸν — 2 ταῦτα H — 3 ὀνει-
ράτα γὰρ εἰσιν ἃ εἴρηκε καὶ ἐν V — 4 αἰεὶ V H — νυκτερινοῖς
V H — 5 καὶ τὸ e. q. s. om. V — τὸ om. vulgo H

524 sq. ὅμως δ’ ἐπειδὴ ἡ ὑμετέρα, τοῦ χοροῦ, φάτις

1 δ’ om. vulgo V — ἡ ὑμετέρα φάτις οὕτως ἐκέρωσε καὶ
κρίσις, τοῦ χοροῦ δηλαδὴ, λέγουσά μοι εὐξασθαι Dd. V H, nisi

(ἐπέβαλεν L, ἐνέβαλλεν B), ante hoc: ἐπέθηκεν (ἐτέθηκεν L, ἐπέθηκε G).
 — 518 δυσκατέργαστε VH.
 — τύχη H. — λίαν VL.
 — 519 διὰ τῶν V. ἐν τοῖς ποσὶν H. — ἐπήδησας VH (scr. ἐπεπήδησας).

520 φεῦ V. — ἔνεκα super quod πεφονευμένου V. μετὰ μόχθων πεφονευμένου H. — τοῦ V. — φανερά VH. — τῶν V. — 522 λίαν VL. — φανερώς L. φανερά V. *ἐφανέρωσας VL. — 523 ὑμεῖς] ὦ χορὲ H. — κακῶς, ψευδῶς H. ἀμαθῶς V. — αὐτὰ V. — λίαν VL. —

520 πεφονευμένου (gl.). —

523 οὐκ ἀληθῶς. — αὐτὰ· ἀντὶ τοῦ τὰ ὀνειράτα. —

524 οὕτως VHBGL. — ἐβεβαίωσεν ἡ H. — *ἡγουν ἡ κρίσις V. — 525 πρὸς

524 ἡ ὑμῶν κρίσις ἡ λέγουσά μοι εὐξασθαι θεοῖς καὶ Δαρείῳ. —

καὶ κρίσις οὕτως ἐκύρωσε, δηλαδὴ λέγουσά μοι εὐξασθαι θεοῖς καὶ Δαρείῳ, θέλω τοῦτο ποιῆσαι πρῶτον, ἔπειτα ἤξω καὶ ἔλθω λαβοῦσα ἀπὸ τῶν ἐμῶν οἴκων
 5 δωρημάτα τῇ γῇ τε καὶ τοῖς νεκροῖς πέλανον. πέλανος δὲ ἐστὶν ὁ ἐξυμωμένος καὶ πεπηγὼς πλακοῦς. λέγεται δὲ καὶ ὁ ῥύπος.

quod οὕτως in V ante ἡ ὑμετέρα, in H (qui ἡ om.) ante ὑμετέρα legitur; ἡ ὑμετέρα φάτις καὶ κρίσις οὕτως ἐκύρωσε δηλαδὴ λέγουσά μοι εὐξασθαι vulgo — 3 καὶ Δαρείῳ vulgo om., δαρεῖον H — ποιῆσαι τοῦτο V — 4 ἤξω καὶ om. VH, καὶ ἔλθω om. vulgo Dd. — 5 νεκροῖς sine art. vulgo, τοῖς θνητοῖς Dd. ex P — 6 λέγεται . . ῥύπος om. Vict. VH

[527 ἐπάξω· ἡ στικτέον εἰς τὸ ἤξω· ἡ δὲ σύνταξις τοιαύτη· ἔπειτα ἤξω καὶ ἐπάξω δωρημάτα γῇ τε καὶ ἔνεκα τῶν φθιτῶν ἡγουν τῶν νεκρῶν, λαβοῦσα ἀπὸ τῶν ἐμῶν οἴκων πέλανον καὶ θῦμα. P].

528 ἐπίσταμαι μὲν: οἶδα μὲν, φησὶν, ἐγὼ ὅτι ἐπὶ ἐξειργασμένοις καὶ ἤδη φθάσασι γενέσθαι πράγμασι καὶ φόνοις τῶν Περσῶν μέλλω θύειν αὐτή. τὸ κακὸν γὰρ ἤδη ἐγένετο. ἀλλ' ὅμως κἂν ἐπὶ τοῖς ζῶσιν ἀν-
 5 δράσιν εὐξομαι, εἴ πως τὸ μέλλον καλῶς ἀποβήσεται.

2 ἐξειργασμένος H — 3 αὐτῇ V — τὸ γὰρ κακὸν V — 4 καὶ ἐπὶ H — ἀνδράσι H — 5 εὐξομαι O — εἴπερ OV — τὸ κακὸν μέλλει ἀποβήσεται V — καλὸν P, κακὸν OH — ἀποβῆ P altero superscripto

529 ἀλλὰ διὰ τοὺς ζῶντας χρὴ θυσίας ποιεῖν, εἴ ποὺ τινες εἶεν ζῶοι ἥτοι ζῶντες. vulgo Dd.

2 ζῶοι ἥτοι om. Dd.

τὸν χορὸν V. — 527 ἔλθω 527 πέλανον: πεπεμμένον
 V. — πλακοῦντα, infra πλακοῦντα. —
 quod δῶρον V. θυσίαν H. —

528 *ὅτι V. — τοῖς τετε-
 λειωμένοις, τοῖς πεφονευ-
 μένοις V. πεφονευμένοις.
 ἐπὶ τοῖς H. ποιήσω τοῦτο
 δηλονότι V. τετελεσμένοις
 πράγμασι ποιήσω ταῦτα
 L. ποιήσω ταῦτα τετελε-
 σμένοις πράγμασι BG. —

528 οἶδα μὲν ὅτι τὸ κακὸν
 ἤδη ἐγένετο· ἀλλὰ ἂν ἐπὶ
 τοῖς ζῶσιν ἀνδράσιν εὔξο-
 μαι (εὔξωμαι m, εὔξομαι
 Robort.). —

529 εἰς τὸ ἐξῆς V (εἰστοε-
 ξῆς cod.). εἰς τὸ ἐπίλοιπον
 H. — ἦτοι <διὰ> τοὺς
 ζῶντας ἀνθρώπους εὔχο-
 μαι, εἴ τινες ζῶσι (εἴ τι
 λῶρον cod.) V. — καὶ τετε-

[531. συνεισφέρειν πιστὰς βουλὰς ἡμῖν πιστοῖς οὖσιν εἰς ὑμᾶς. εἰ δὲ γράφεται πιστούς, λέγει· ὑμᾶς δὲ χρὴ πιστούς ὄντας πιστὰ βουλευέσθαι. vulgo (Dd. e textu vulg.)].

[537 γρ. καὶ ὤλεσας, ἴν' ἡ στικτέον ἐν τούτῳ· ἡ δὲ σύνταξις τοιαύτη· ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν ὤλεσας τὴν στρατιὰν τῶν Περσῶν τῶν μεγαλύχων καὶ πολυάνδρων. ἐλλειπτικῶς δὲ τὸ καί· καὶ τὸ ἔστυ τῶν Σούσων καὶ τῶν Ἐκβατάνων κατέκρουσας ἐν δνοφερῷ πένθει. P.]

540 πολλὰ δ' ἀπαλαῖς χερσί· πολλὰ δὲ γυναῖκες κατερεικόμεναι καὶ σχίζουσαι τὰς καλύπτρας καὶ τοὺς ἰδίους χιτῶνας τέγγουσι καὶ βρέχουσι τοὺς κόλπους ἐν δάκρυσι μυδαλέοις καὶ διύγροις θλιβόμεναι. οὕτως δὲ ἐμελλεν εἰπεῖν, ὅτι πολλὰ νέαι γυναῖκες καὶ ἀπαλόχροοι νύμφαι καὶ νῦν ἔτι ἀνδράσι συζευχθεῖσαι ποι-

1 δὲ om. V — 3 τέγγουσι H — 4 θλιβονται V — οὕτω V — 5 ἐμελλον H — ὅτι om. V, τὸ H — καὶ ἀπαλόχροοι νύμφαι om.

λειωμένοις V. — 531 πιστοῖς] βεβαιουμένοις H. —
 πυστοῖς] καὶ διδασκτικοῖς
 V. — τὰ πιστὰ] τὰ κρείτ-
 τωνα V. — τῷ βασιλεῖ
 Ξέρξῃ V. — 532 τὸν ἐμὸν
 V. — καὶ ἐνταῦθα V. —
 πρότερον V. — ἐλθῃ H.
 — 533 παραμυθεῖτε V.
 παραμυθεῖσθε BL. — ἵνα
 V. — καὶ ἀποβήσεται V.
 — 535 τῶν V. — 536
 *καὶ τῶν μεγάλως καυχω-
 μένων (καυχομένων cod.)
 καὶ ἐπαιρομένων V. —
 πολυαριθμῶν V. —
 537 super ὧλεσας: Ἰωνι-
 κῶς μικρὸν H. — *ἀφα-
 νίσας V. — 538 τὴν πόλιν
 V. πόλιν G. — τῶν V.
 — καὶ VH. — 539 σκο-
 τεῖν ᾧ V B G L, super quod
 στυγερῷ G. —
 540 γυναῖκες H. γυναῖκες
 δηλονότι V. γυναῖκες τῶν
 Περσῶν B. — <ἀπαλ>ῶν
 διὰ <χερ>ῶν V. — σκέ-
 πας V. — 541 κατασχί-
 ζουσαι (καταυχίζουσαι cod.)
 V. κατασχίζουσαι, κατακό-
 πτουςαι· ἔστι δὲ φυτόν

541 κατασχίζουσαι, ἐνεργη-
 τικῶς. —

οὔσι τάδε καὶ τάδε. εἰπὼν δὲ ἀπαλαῖς χερσὶν τὸ ὄλον
ἀπὸ μέρους ἐδήλωσεν.

VH — 7 καὶ τάδε om. V — δὲ om. H — ἀπὸ μέρους τὸ ὄλον H
— 8 ἀπὸ μέρους om. V — ἐδήλωσε συνεκδοχικῶς vulgo Dd. (συνέκδ.
om. OPVH). — In V sequitur: μήπως καὶ τις ἐτέρᾳ τῶν κακῶν
γενήσεται.

[541 κατασχίζουσai, ἐνεργητικῶς· ἐρείκη δὲ ἐστὶν
εἶδος φυτοῦ εὐσχίστου. P.]

1 κατασχίζουσai P — γὰρ pro δὲ P

544 sqq. αἱ δ' ἄβρόγοι Περσίδες: αἱ δὲ Περσίδες
αἱ ἄβρόγοι καὶ αἱ τοῖς γόοις ἐναβρυνόμεναι ποθοῦσαι
ιδεῖν τὴν ἀρτιζυγίαν ἥτοι τὴν πρὸ μικροῦ γενομένην
αὐτοῖς σύζευξιν καὶ συνάφειαν μετὰ τῶν ἀνδρῶν, ἢ
ἀρτιζυγίαν τὴν ὀγιοζυγίαν τῶν ἀνδρῶν, ἀφείσαι καὶ
καταλείψασαι τὰς ἐν τοῖς λέκτροις εὐνὰς τὰς ἀβροχι-
τυνας, τὴν τέφριν καὶ τὴν ἡδονὴν τῆς αὐτῶν τρυφερᾶς
καὶ διακεχυμένης ἡλικίας, πενθοῦσιν ἐν θρήνοις ἀπλη-
ρώτοις καὶ ἀκαταπαύστοις.

1 post lemma sic pergit H: καὶ αἱ τοῖς γόοις ἐναβρυνό-
μεναι κτλ. Vulgo hoc extat initium: καὶ αἱ τοῖς γόοις δακνό-
μεναι ποθοῦσαι κτλ. Dd. consentit cum eo quem ex V scripsi
textu, sed om. αἱ ἄβρόγοι καὶ — 2 ἐν τοῖς V — 3 ἀρτιζυ-
γίαν vulgo Dd., ἀρτιοζυγίαν H — 5 ὀγιοζυγίαν V — καὶ ἀφεί-
σαι Vict. Dd. V, καὶ φείσαι H, ἀφείσαι om. Pauw. — 6 τὰς λέκ-
τρας H — 7 καὶ ἡδονὴν vulgo Dd. H — αὐτῶν vulgo Dd., αὐτῆς
V — τρυφῆς V — 8 ἐν om. Pauw. — 9 καὶ ἀκαταπαύστοις
om. OPVH

549 κἀγὼ δὲ διὰ τὸν μόρον τῶν οἰχομένων

1 δὲ om. H — διὰ μόρον vulgo — ἀποιχομένων V —

ἐρείκη εὐσχιστον H. σχίζουσαι, διακόπτουσαι GL. σχίζουσαι καὶ ἀποκόπτουσαι B. ἐρείκη εἶδος φυτοῦ, ὅπερ ἐστὶν εὐσχιστον (ἄσχιστον L). ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὸ κατερεικόμεναι (κατερεικόμενος L) γίνεται B, marg. GL. — διύγροις V. — 543 βρέχουσι VBGL (βρέχουσαι V, *_i add. alt. m.). — ἡγουν λυπηραὶ V. —

544 αἱ δ' ἔτεροι V. — αἱ ἐντροφῶσαι τοῖς δάκρυσι H. αἱ ἐντροφῶσαι τοῖς γόοις V. — ἀνδρῶν] ἐαυτῶν V. — 545 ἐπιθυμοῦσαι V. — θεάσασθαι V. — 546 λέκτρων] τῶν V. — καὶ τὰς πλουσίους πέπλους ἐχούσας V. — 547 τρυφεράς V. — Inter ἡβης et τέρψιν superscr.: λέγω V. — καταλείψασαι V. — 548 ἡγουν ἀπλήστως V. —

544 ἀβρόγοι: αἱ ἐντροφῶσαι τοῖς δάκρυσιν. —

549 μόρον] διὰ V. — ἀφανιζομένων V. — 550 κινῶ

550 βαστάζω. —

αἴρω καὶ κινῶ πολυπενθῇ δηλονότι γρόν. λείπει δὲ τοῦτο.

2 δὲ om. H

[550 δοκίμως] ὀξέως καὶ μεγάλως. P.]

553 Ξέρξης μὲν ἤγαγεν, ποποῖ: πόποι καὶ τότε ἐπιρρήματα σχελιαστικά ἀντὶ τοῦ φεῦ λεγόμενα, ποποῖ δὲ καὶ τοτοῖ ἐπιρρήματα δηλοῦντα τὸ ποῖ καὶ τὸ ἐκεῖσε. εἰ μὲν οὖν ἀναγνώσεις πόποι, εἰπῆς ἀντὶ τοῦ φεῦ, εἰ δὲ ποποῖ, ἀντὶ τοῦ ποῖ, ἀορίστως καὶ ἐκεῖσε, ἐν ταῖς Ἀθήναις δηλαδὴ. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ τοτοῖ· εἰ μὲν τότε, ἀντὶ τοῦ φεῦ, εἰ δὲ τοτοῖ, ὥς εἴπομεν.

1 ἤγαγε H — τότε V, ποποῖ et τοτοῖ vulgo — 2 ἀντὶ .. λεγόμενα om. VHO; ἀντὶ .. ἐπιρρήματα om. vulgo, ubi ἡ ante δηλοῦντα — 3 τοτοῖ V — ποῦ vulgo Dd. — 4 οὐν om. H — ἀναγνώση vulgo Dd., ἀναγνώσεις P V, ἀναγνώσεις H — 4 ἀντὶ τοῦ φεῦ εἰπῆς H — εἰποῖς V, εἰποι O — 5 ποποῖ ἀντὶ τοῦ om. H — ποῖ om. vulgo Dd. — καὶ om. H — ἐκεῖσε ἀντὶ τοῦ Ἀθήναις δηλονότι V — 6 δὲ om. H — τὸ om. H, τὸ τοτοῖ om. vulgo Dd. — τοτοῖ V — εἰ μὲν κτλ. om. H — τότε V — 7 τοτοῖ V

554 sqq. Ξέρξης δὲ: ὁ Ξέρξης δὲ πάντα, τὰ κακὰ δηλονότι, ἐπέσπε καὶ ἐπεσπάσατο ταῖς βαρίδεσσι ναυσί (ταῖς ἀπὸ τῆς Βάρεως οὔσαις, ἧτις ἐστὶ πόλις Περσίδος, ἐξ ἧς καὶ αἱ νῆες βαρίδες). πάσας γὰρ κατέθραυσεν ἐκεῖσε. ὁ γοῦν πατήρ αὐτοῦ Δαρεῖος ἀβλαβῆς

1 ὁ om. Dd. — 2 δηλονότι om. VH — pro ἐπ. καὶ ἐπ.: ἐπέσπασε καὶ ἐπέσυρε V — βαρίδεσι VH — 3 ταῖς ἀπὸ τῆς om. O, ταῖς ἀπὸ τοῦ βάρους V — πόλεως ante οὔσαις O — ἥπερ πόλις V — 4 ἐξ οὗ V — βαρίδες corr. Dd. — κατέκτανσεν H — 5 pro ὁ γοῦν: τίπτε P(Dd.) —

V. — *ἐπαινετῶς* V. —
γόνον *δηλονότι* V. — 551
στενάζει VL. — 552 *ἐκ* 552 *τῶν ἀνδρῶν*. —
κεν.] *τῶν ἀνδρῶν* **ἐαντῆς*
δηλονότι V. — *τὸν στρα-*
τὸν *δηλονότι* V. — *καὶ*
ἐκεῖ V. —
553 *καὶ ἐκεῖσε* V. — 553 *εἰς τὸν πόλεμον*. —

.

555 *ἐπέσπασε* in text.
illapsum, super quod *ἐπέ-*
συρε V. — *τὰ κακὰ* *δηλον-*
ότι BGL, *ἐπεσπάσατο*
add. L. — *ἀνοήτως* super
quod *κακοβούλως* V. —
556 *ναυσὶ ταῖς Περσικαῖς* 556 *βαρίδες αἱ νῆες*. —
(*τοῖς Πέρσαις* cod.) V.
ναυσὶν ἀπὸ Βάρεως πόλεως

ἦν τόξαρχος καὶ ἡγεμὼν μὴ βλάβην ἐπενεγκὼν τῷ αὐτοῦ στρατεύματι τότε, ἤγουν ὅτε ἔξη καὶ ἐβασίλευεν, ὁ φίλος ἄκτωρ καὶ βασιλεὺς τοῖς Σουσίδαις.

7 τότε . . ἐβασίλευεν om. vulgo VH — 9 τῆς σουσίδος VH

[556 γρ. καὶ βάριδές θ' αἱ πόντιαι. βαρίδεσσι τοῖς ἀπὸ Βάρεως πόλεως οὔσι πλοίοις· ἡ βάριδες λέγονται αἱ νῆες παρὰ τὸ βάρη καὶ φορτία φέρειν· ἀφ' οὗ καὶ φορταγωγοὶ καὶ φορτῖς ἡ αὐτή. OP(Dd.).]

4 καὶ φορτῖς ἡ αὐτή om. O

561 sqq. πεζοὺς τε καὶ θαλασσίους: πεζοὺς τε γὰρ καὶ θαλασσίους καὶ θαλασσεμπόρους αἱ κυανώπιδες καὶ αἱ μέλαιναί νῆες αἱ δμοόπτεροι καὶ αἱ τοῖς αὐτοῖς πτεροῖς κουφίζόμεναι ἢ αἱ ὁμοίως πτεροῖς θέουσai ἡγαγον ποιοῖ, ἤγουν ἐκεῖ ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ αὐτοὺς ἀπώλεσαν ἐκεῖ ἤγουν διὰ τῶν Ἀθηναίων.

1 πεζοὺς γὰρ (om. τε) V — 2 καὶ θαλασσίους om. VH, καὶ θαλασσεμπόρους om. vulgo Dd. — θαλαττεμπόρους V, θαλάττης ἐμπόρους H — αἱ κυαν. μὲν καὶ H, αἱ κυαν. νῆες καὶ αἱ μέλαιναί, αἱ δμοόπτ. vulgo, αἱ κυαν. μὲν νῆες καὶ ἄλλαι μέλαιναί, αἱ δμοόπτ. Dd., qui adn.: ἄλλαι om. P αἱ O — 3 αἱ ante δμοόπτεροι om. H — αἱ ante τοῖς om. vulgo Dd. — 5 ἐκεῖ om. vulgo Dd. — εἰς τὴν Ἑλλάδα vulgo — καὶ ἀπώλεσαν (sic) αὐτοὺς ἐκεῖ V — 6 ἤγουν — Ἀθηναίων om. vulgo VH — αἱ τῶν Dd.

566 sqq. διὰ δ' Ἰαόνων χέρας: περισσοὶ οἱ δύο δὲ σύνδεσμοι καὶ τὸ ὥς. τὸ δὲ ἔξης οὕτως· μόγῃς καὶ μικρόν τι (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ τυτθά) ἀκούομεν αὐτὸν τὸν ἄνακτα καὶ τὸν βασιλέα διεκφυγεῖν τὰς χεῖρας τῶν

1 περισσῶς H — δέ δέ vulgo Dd. H — 2 τὸ ἔξης VH — ante οὕτως: δηλοῖ vulgo Dd. — οὕτω V — μόγῃς H, μόγῃς cett. — 3 μικρόν H — τι vulgo om. — 4 χέρας vulgo Dd. —

Περσῶν καλουμέναις BGL
 (cet. quae scholiastae B
 tribuenda sunt, vide ap.
 Dd.). — 557 *τίνος ἔνεκεν*
 V. — *τοιουτοτρόπως* V.
 — 559 *τοξότης* V. — *ἐπὶ*
 V. — 560 *Σουσίδος*] 560 *βασιλεύς*. —
πόλεως V. — *ἡγεμῶν*
 VBGL. —

562 *αὐται* VH. — **αἱ*
σύντομοι V. — *κυανῶπ.*] *αἱ*
νῆες V. — 563 **ἔφε-*
ρον V. — *ἐκεῖ* VG. —
 565 *ἐμβολαῖς*] *διὰ* super
quod κρούσεσι V. *συγκρού-*
σεσιν L. —

566 *τῶν* V. *τῶν Ἀθηναίων*
 VBGL (*τῶν* om. BL). —
 567 *μόλις* VBGL. — 569
 **τῆς* V. — *δμαλοῦς* V. —
ἀνὰ πεδιήρεις V (in textum
 insertum). — 570 *ὁδοῦς*
 BGL. —

566 *περισσοὶ οἱ δύο δέ καὶ*
τὸ ὅς. τὸ δ' ἐξῆς· μόλις δὲ
διαφυγεῖν ἀκούομεν τὰς χεῖ-
ρας Ἰαόνων τὸν ἄνακτα. —
 568 (immo 567) *ὁ ἡμεῖς λέ-*
γομεν παρ' ὀλίγον. —

ἑ Ἰαόνων καὶ τῶν Ἀθηναίων ἀνὰ τὰς πεδιήρεις κελεύ-
θους καὶ ὁδοὺς τῆς Θωράκης τὰς δυσχειμέρους.

6 τὰς δυσχειμέρους om. V

571 οὔτοι δὲ (οἱ Πέρσαι) ἔρα πρωτόμοροι, πρῶ-
τοι ληφθέντες πρὸς ἀνάγκην, τοῦ μόρου καὶ τοῦ θά-
νάτου δηλαδή, περὶ τὰς Κυχρείας ἀκτὰς, ἡγουν τὰς
Ἀττικὰς ἢ τὰς τῆς Σαλαμῖνος· ἢ τὸ λειφθέντες διὰ
6 διφθόγγου ἀντὶ τοῦ ἐναπομείναντες καὶ κείμενοι τε-
θνεῶτες περὶ τὰς ἀκτὰς τῆς Κυχρείας καὶ τῆς Σαλα-
μῖνος διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ θανάτου. τὸ δὲ ἡὲ καὶ
τὸ δᾶ ἀντὶ τοῦ φεῦ. ἄλλως· τοὶ δ' ἔρα πρωτόμοροι
περὶ τῶν τεθνηκότων ἐν Σαλαμῖνι, ἦτοι οἱ πρῶτοι
10 ἀποθανόντες. τὸ δὲ ἐξῆς τούτου ἐστὶ· σκύλλονται
παρ' ἀνανύδων.

1 δὲ om. V — ἡγουν οἱ Πέρσαι vulgo Dd. H — ἔρα om.
H — 2 ληφθέντες corr. ex λειφθέντες V, λειφθέντες P —
3 παρὰ V — κερρείας H, κερρείας V — ἀκτὰς τῆς Σαλαμῖνος
ἡγουν τὰς Ἀττικὰς V — post ἀκτὰς: οὕτως καλουμένας ἀπὸ
Κύχρου τινὸς inser. Dd. ex P — ἡγουν om. H — 4 τὰς ante
τῆς om. H — διὰ φόβον V — 5 ἀπομείναντες vulgo VH —
6 παρὰ V — κερρείας V, κερρείας H — 8 δᾶ Dd. V — ἄλλως
κτλ. om. OPVH — 9 πρῶτα Dd.

574 sqq. στένε: πρὸς ἑαυτὸν τοῦτο λέγει ὁ χορός·
στένε καὶ στέναξε καὶ δακνάζον (παραγώγως ἀντὶ τοῦ
δάκνου), βαρὺ δ' ἀναβόησον οὐράνια ἄχῃ· ἀντὶ τοῦ
ὀξέως κώκυσσον οὐράνια ἄχῃ, ἡγουν μέχρι τοῦ οὐρανοῦ

1 ταῦτα V — 2 στένε καὶ addidi ex H — verba inde a
στέναξε usque ad prius οὐράνια ἄχῃ (v. 3) om. P — στέναξε
καὶ δάκνου, παραγώγως, βαρὺ δ' VH — 3 βαρὺ δ' ἀμβόησον
οὐράνι· ἄχῃ] vulgo Dd. — καὶ οὐράνι· H — 4 κίκισον H —
ἄχῃ Dd. add. ex P — ἄχῃ ἡγουν om. H —

571 τοὶ δ'] ἄλλοι V. —

572 ἐναπομείναντες super quod φρονευσθέντες V. ἐναπομείναντες ἢ κρατηθέντες (ἢ om. G) BGL. — φεῦ V. — 573 περὶ V. — τὰς Ἀττικὰς V. τὰς τῆς Σαλαμίνος· ἐκαλεῖτο γὰρ (δὲ L) καὶ (καὶ om. B) οὕτω BGL. — φεῦ V. —

571 (574) περὶ τῶν τεθνηκότων ἐν Σαλαμῖνι. — πρωτόμοροι: οἱ πρῶτοι ἀποθανόντες. τὸ ἐξῆς τοῦτου ἐστὶ· σκύλλονται (σκύλλονται m) πρὸς ἀναύδων. — 572 πρὸς ἀνάγκαν: τὴν τοῦ θανάτου. Ὅμηρος· 'ἐπεὶ κατὰ μοῖρ' ἐπέδρασε' (λ 291). — 573 τῆς Σαλαμίνος. —

574 στένε] ὃ πόλις δηλονότι (*ὃ scr. alt. m.) V. — ἥτοι δάκνου κατὰ παραγωγὴν BGL. δάκνον in textu V, super quod *λυποῦ V. — 575 ὁξέως V. — ἀναβόασον] η super tert. α et super illud κῶκυσον V. — 575 sq.

574 παραγωγῶς ἀντὶ τοῦ δάκνου. —

575 ἕως τοῦ οὐρανοῦ βόησον τὰ ἄλλα. —

5 διηκέτω τὸ βόημα ἐπὶ τὰ νῦν καταλαβόντα ἡμᾶς ἄχη.
τεῖνε δὲ καὶ ἐξάπλου αὐδὸν καὶ φωνὴν δυσβάϋκτον
καὶ θρηνητικὴν, τάλαιναν καὶ τληπαθῆ, βοᾷτιν καὶ
βοητικὴν.

5 καταβλαβέντα H — 6 verba τεῖνε δὲ usque ad finem om. H
— δὲ om. Dd. — καὶ ἐξάπλου vulgo om. — 7 τάλαιναν καὶ τλη-
παθῆ ante δυσβάϋκτον vulgo Dd. — βοάτιν corr. e βοᾷτιν V

579 sqq. γναμπτόμενοι δὲ καὶ συντριβόμενοι οἱ
Πέρσαι τῇ δεινῇ θαλάσσῃ σκύλλονται καὶ σύρονται
καὶ ἐσθίονται πρὸς τῶν ἀναύδων καὶ ἀφώνων παίδων
τῆς ἀμιάντου, δηλαδὴ θαλάσσης. οὐ γὰρ μιαίνεται
5 πάποτε καὶ πολλῶν μολυσμάτων ἐπιχυθέντων αὐτῇ.
ἀναύδων δὲ παίδων τῆς θαλάσσης τῶν ἰχθύων λέγει.

1 γναπτόμενοι H — 3 καὶ ἀφώνων om. V — 4 τῆς θα-
λάσσης H — 5 εἰ καὶ (εἰ supra vers.) V — 6 ἀναύδων ..
λέγει om. O qui post ἀφώνων παίδων habet ἦτοι τῶν ἰχθύων —
δὲ om. H — τῶν ἰχθύων λέγει τῆς θαλάσσης V

[εὐχομαί σε, ἐπεύχομαί σοι, κατεύχομαί σου. H.]

583 sqq. τοκῆς δ' ἄπαιδες: οἱ τοκῆς δὲ καὶ οἱ
γυνεῖς οἱ γέροντες ἔρρανται καὶ βρέχονται καὶ βέβλην-
ται τοῖς δάκρυσιν ὀδυρόμενοι τὰ ἐκ τοῦ δαίμονος καὶ
τῆς τύχης αὐτοῖς ἐπελθόντα ἄχη. τὸ πᾶν δὴ κλύουσι
5 καὶ μανθάνουσιν ἄλγος. οἱ δὲ οὐκέτι περσονομοῦνται

1 ἄπεδ^{αιασ} H — 2 οἱ γέροντες om. VH — ἔρρανται καὶ
βέβρεκται τοῖς δάκρυσιν H, ἔρρανται καὶ βέβληνται τοῖς δ. V,
ἔρρανται καὶ βρέχονται τοῖς δ. vulgo Dd. — 3 καὶ τῆς τύχης
om. VH — 4 ἄχθη vulgo Dd. — δὲ pro δὴ V — 5 καὶ γὰρ
θάνατος ἄλγος pro καὶ μανθάνουσιν ἄλγος V — ἄχος vulgo
Dd. H —

ἡγουν τὰ ὑψηλὰ V. — 577
 ἐξάπλου V. — δυσβόητον 577 θρηνητικὴν (gl.). —
 V. — 578 βοητικὴν BL. 578 βοητικὴν. —
 — φωνήν VBL.

579 τζουκνιζόμενοι V. —
 ἄλλ] ἐν V. — 580 τύπτον-
 ται, ὀχλοῦνται V. — πρὸς]
 παρὰ (v. sch. Byz. v. 571) V.
 — ἡγουν τῶν ἰχθύων V. — 580 τῶν ἰχθύων. —
 φεῦ V. — 581 καλῶς καλεῖ
 ἀμείαντα τὰ ὕδατα V. —
 θαλάσσης καθαράς ἀθολώ- 581 τῆς θαλάσσης· αὐτήν
 του (ἀβολώτου cod.) L. γὰρ λέγει ἀμείαντον. —
 ἀθολώτου (ἀθωλότου cod.)
 θαλάσσης G. — φεῦ V. —
 582 κλαίει V. — ἕκαστος 582 λείπει πᾶς. —
 δηλονότι V. εἰς ἕκαστος BG
 L. — τοῦ ἀνδρὸς V. — 583
 γονεῖς V. — γερονότες δη-
 λονότι V. — βέβληνται τοῖς
 δάκρυσι V. βέβρεκται τοῖς
 δάκρυσι G. — 584 μεγάλη
 καὶ ἐκ δαίμονός τινος ἐπ-
 ελθόντα δυσκόλου BG. ἐκ
 δαίμονός τινος ἐπελθόντα
 infra quae μεγάλη δύσπολα
 L. — κακοτυχεῖς λύπας V.
 — φεῦ V. — 585 *θρη-

καὶ κατὰ τοὺς τῶν Περσῶν νόμους πολιτεύονται κα-
 ὑπὸ τῶν Περσῶν ἄρχονται καὶ διυθύνονται οὐδὲ δασμοὶ
 φοροῦσι καὶ τοῖς τέλεσιν ὑπόκεινται, ἃ ἔθος ἦν αὐτοῖς
 διδόναι τοῖς ἄρχουσιν. ἐφθάρησαν γὰρ.

6 τοῖς om. V — τῶν om. vulgo — 8 τέλεσι πρόσκεινται vulgo
 (non ut Dd. adn. προκείνται) V, τέλεσι πρόκεινται H, ὑπόκειν-
 ται Dd. ex P — 9 ἐφθάρησαν γὰρ om. P

591 οὗτ' ἐς γὰρ: οὔτε εἰς τὴν γῆν προσπίπτοντες
 ἤγουν προσκυνοῦντες τὸν βασιλέα ἄρξονται καὶ ὑπο-
 κλιθήσονται. ἡ γὰρ βασιλικὴ ἰσχὺς ὤλετο. ἰστέον
 δέ, ὅτι τὸ βασιλεία καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα κτητικά
 5 μακρὸν ἔχει τὸ α̅.

2 καὶ pro ἤγουν H — προσκυνοῦσι (om. ἤγουν) V — καὶ
 om. V — 3 verba ἰστέον δὲ e. q. s. addidi ex V

594 sqq. οὐδ' ἔτι γλῶσσα: οὐδ' ἔτι ἡ τῶν Περσῶν
 γλῶσσα ἐν φυλακαῖς. ἡλευθέρωται γὰρ αὐτῶν ἡ
 γλῶσσα πρὸς τὸ κακηγορεῖν βασιλέα. οὐδένα γὰρ νῦν
 δεδίασιν οἱ ὑπήκοοι, ὅτι ὁ λαὸς ἐλύθη καὶ ἔλυσεν ὑπὸ
 5 τῆς αὐτοῦ δυνάμεως τὸν ζυγόν, ὅφ' οὗ συνείχετο τὰ
 πλεῖστα καὶ ὑπεκλίνετο· ἡ ἔλυσε τὸν ζυγὸν τῆς ἀλλῆς
 ἥτοι τῆς βασιλικῆς δυνάμεως· ἡ γὰρ βασιλικὴ διόλω-

1 τὸ δὲ οὐδέτι γλῶσσα ἤγουν οὐδέτι V — 2 γὰρ αὐτὴ καὶ
 ἡ γλῶσσα V, γὰρ αὐτοῖς ἡ γλῶσσα vulgo Dd. — 3 κατηγορεῖν
 OPV — 4 δεδοίκασιν O — ὅτι λαὸς vulgo Dd. — καὶ ἔλυσεν
 vulgo om. — 6 καὶ ὑπεκλίνετο ἡ ἔλυσε καὶ ὑπεκλίνετο τὸν
 ζυγόν V

νοῦντες V. — 586 δηλον-
 ότι τὸ περιγρειον δλον V. —
 ἀντὶ τοῦ ἤκουσαν V. —
 587 ἄλλοι δὲ Πέρσαι V. —
 γᾶν] η infra acc. V. —
 δὴν] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ V.
 — 588 κατὰ τοὺς Περσῶν
 νόμους διάγουσιν· ἀπώ-
 λοντο γάρ. BGL. — βασι-
 λεύονται V. — 589 μερί-
 ξουσι, τέλη διδώσι V. —
 590 ἀνάγκαις] ταῖς V. —
 591 εἰς τὴν V. — προσ-
 κυνοῦντες V. ἤτοι προσ-
 κυνοῦντες (προσκυνοῦν G)
 τὸν αὐτῶν (αὐτῶν B) βα-
 σιλέα BGL. — 592 καὶ
 ὑποκλίνονται (ὑποκλίνον-
 ται in ras.) V. — 593 ἤγουν
 ὁ βασιλικὸς στρατὸς V. —
 594 ἐστὶ δηλονότι, super
 quod ἤγουν ἐν παραπτώ-
 ματι εὐρίσκομεν τὸν (εὐ-
 ρισκόμενον cod.) βασιλέα
 V. — *τῶν <βροτ>ῶν V.
 — 595 ἡλευθέρωται V. —
 596 βάζειν] ὥστε GV, super
 quod λέγειν εἴ τι θέλει V.
 — 597 ἐπεὶ VBG. — καὶ
 ἔλυσε V. — ξυγὸν] τὸν V.
 ἀλκᾶς] η super α et super

588 ὑπὸ Περσῶν ἄρχον-
 ται. —

592 τὰ τοιαῦτα πάντα κτη-
 τικὰ μακρὸν ἔχει τὸ ᾧ. —
 (591) αἱ γὰρ βασιλεῖαι
 ἔχουσι τοῦτο. —

594 οὐδένα γὰρ δεδίασιν
 οἱ ὑπήκοοι ἔτι. ἡλευθέρω-
 ται οὖν αὐτῶν ἡ γλῶσσα
 πρὸς τὸ κακηγορεῖν βασι-
 λέα. —

597 ἡ ἀλκή. —

λεν ἰσχύς, τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν ἀρχόντων δηλαδὴ.
vulgo Dd.V.

598 sqq. αἰμαχθεῖσα δ' ἄρουρα: ἡ ἄρουρα δὲ καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ χώρα τοῦ Αἰάντος ἡ περικλύστα καὶ περικλυζομένη, τῇ θαλάσσῃ δηλαδὴ, νῆσος, ἡγουν ἡ Σαλαμίν, ἔχει τὰ σώματα τῶν Περσῶν.

1 δὲ om. vulgo Dd. — 2 περικλύστα H — καὶ ἡ περικλ. H, καὶ ἡ κλυζομένη V — 3 ἡγουν ἡ Σ. om. VH — Σαλαμῖς P (Dd.)

601 sqq. φίλοι: ὧ φίλοι, ὅστις κυρεῖ καὶ ὑπάρχει ἔμπορος τῶν κακῶν, ἡγουν ἐμπλέων τοῖς κακοῖς, γινώσκει, ὅτι, ὅταν ἐπέλθῃ κλύδων καὶ ζάλη τῶν κακῶν τοῖς ἀνθρώποις, φιλεῖ καὶ ἔθος ἔχει φοβεῖσθαι εἰς πάντα, ἡγουν καὶ εἰς τὰ μετὰ ταῦτα· ὅταν δὲ ὁ δαίμων καὶ ἡ τύχη εὐροῇ καὶ καλῶς καὶ εὐτυχῶς ῥέῃ καὶ ἐπέρχεται, ἔθος ἔχει (ἀπὸ κοινοῦ πάλιν) θαρρεῖν τὴν αὐτὴν εὐτυχίαν οὐριοδρομεῖν καὶ εἰς τὸ μετέπειτα. ἔθος γὰρ ἔχουσιν οἱ δυστυχοῦντες δυστυχίαν φαντά-
10 ζεσθαι, οἱ δὲ εὐτυχοῦντες εὐτυχίαν.

2 ἔμπειρος V — ἐμπλεως H — γινώσκει H — 3 ὅτι om. H — 6 ἡ ante τύχη om. vulgo — καλῶς εὐτυχῶς ἔχῃ καὶ ῥέῃ ἐπέρχεται H — ῥέῃ καὶ om. V — 8 τὴν αὐτοῦ V — οὐριοδρομαῖς H, οὐριοδρομεῖν vulgo — ἐς τὸ Dd., εἰς τὰ τὸ H — post μετέπειτα vulgo: ἄλλως· κακῶν μὲν ὅστις καὶ τὰ ἐξῆς. ὁ νοῦς ὅτι ἔθος ἔχουσιν κτλ., certe schol. M, quod ab editore sic cum sch. Byz. coniunctum est (vid. p. LVII.) — 9 pro δυστυχοῦντες: δυστυχεῖς V — post δυστυχίαν: καὶ εἰς τὸ ἐξῆς Dd.

606 sqq. ἐμοὶ γὰρ ἤδη: ἐμοὶ γάρ, φησί, φόβου γέμοντα τὰ πάντα φαίνεται ἐν τοῖς ἐμοῖς ὅμμασιν ἀντατα καὶ ἐμφανῇ καὶ ἄντην (οἶον καὶ κατὰ πρόσωπον)

1 γάρ om. vulgo Dd. — μὲν pro γὰρ V — 3 οἶον κατὰ Dd. —

illud καὶ τῆς βίης δεσπο-
τικῆς (*καὶ τῆς scr. alt.
m.). —

598 τῷ αἵματι δηλονότι V.

— 599 περικλύστα] η super
α V. — ἤγουν ἡ Σαλαμὶς

(*ἤγουν add. alt. m.) V. —

600 σώματα δηλονότι V. — 600 σώματα. —

601 γνωμικὸν praescr. V.

— ὦ V. — ἐπιστήμων V. —

ὑπάρχει V. — 602 γινώσκει

V. — ἀπὸ τῶν <βορ>ῶν V.

— ὅτι V B. — τρικυμία V.

— 603 φοβεῖσθαι V L. —

ἔθος ἔχει V. — 604 καλῶς

ἐπέρχεται V. — πεποιθέ-

ναι] φιλεῖ δηλονότι, super
quod θαρρεῖν τὸν ἄνθρω-

πον V. — 605 τὴν αὐτὴν

τύχην V. — οὐριεῖν] οὐριο-

δρομεῖν, ἐλπίζειν, infra

quae ὥστε V. —

606 φαίνεται δηλονότι V.

— πεπληρωμένα V. —

607 ἐξ ἐναντίας ἡ τύχη V.

601 ἔθος ἔχουσιν οἱ δυστυ-
χοῦντες δυστυχίαν φαντά-
ζεσθαι, οἱ δὲ εὐτυχοῦντες
εὐτυχίαν. — 605 οὐριεῖν:
οὐριοδρομεῖν. παρὰ τὸ
Ὀμηρικὸν (σ 136) 'τοῖος
γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων
ἀνθρώπων, οἷον ἐπ' ἡμᾶρ
ἄγησιν'. —

607 ἀνταῖα: ἐναντία μοι
φαίνεται τὰ θεῶν· οἷον
ἀντικειμένους ἡμῖν ὁρᾷ

ἀπὸ τῶν θεῶν. τινὲς δὲ εἰς τὸ πλέα στίζοντες ὥς ἐξ
 5 ἄλλης ἀρχῆς τοῦτο συντάσσουσιν· ἐν ὕμμασί τ' ἀνταῖα
 λέγοντες οἶονεῖ ἐν τοῖς ὕμμασι τὰ τῶν θεῶν ἐναντία
 φαίνεται, τουτέστιν ἀντικειμένους ἡμῖν ὁρᾷ τοὺς θεοὺς.

4 ἀπὸ θεῶν vulgo — δὲ εἰς om. H, εἰς om. V — 5 τε Dd., ἐν
 ὕμμασι τάνταῖα H, τάνταῖα, om. ἐν ὕμμασι, vulgo — 6 οἶον
 vulgo — τὰ om. Dd.

614 ἀγνὴν τὴν βοῦν καλεῖ ἢ διὰ τὸ τοῖς θεοῖς
 ἀεὶ τὰς βοῦς θύεσθαι, ἢ διὰ τὸ ταύτην εἶναι λευκὴν
 (τὰ γὰρ λευκὰ καὶ καθαρὰ καὶ φωτεινὰ καὶ ἀρρόπαντα),
 ἢ διὰ τὸ ἀγελαιὰν εἶναι (τὰ γὰρ ἐν τοῖς ὄρεσι δια-
 5 τρίβοντα καθαρώτερα καὶ ὑγιεινότερα τῶν ἄλλων,
 μάλιστα οἷα τροφῆς καθαρᾶς καὶ ποτίμων ὑδάτων καὶ
 ἀέρος εὐκραοῦς καὶ ἐλευθερίας ἐπαπολαύοντα), ἢ ἀγνῆς·
 τῆς ἀσινουῦς καὶ μηδέ τινα βλάβην ἐχούσης ἢ ποδὸς
 στερηθείσης ἢ ὀφθαλμοῦ.

1 ἀγνὴν δὲ H — 2 ἄν pro ἀεὶ V — 3 λευκὰ καὶ φω-
 τεινὰ καὶ (καὶ om. V) καθαρὰ καὶ ἀρρόπαντα (ἄρρυπα V) VH —
 ἀρρόπαντα vulgo — 4 ἐν om. V — 6 μάλιστα . . ἐπαπολαύ-
 οντα om. vulgo Dd., exh. OVH — 7 εὐκρατον H — ἐπαπολαύει
 H, qui post id: ἢ τῆς μὴ γαμηθείσης δηλονότι παρθένου addit
 — 8 καὶ ποδὸς οὐ vulgo — ποδῶν V — 9 ὀφθαλμῶν V

- θεῶν] τὰ τῶν V. — τοὺς θεούς. — 608 οὐ
 608 ὥτοις V. — *ἦχος V. παιώνιος, ἀλλὰ φθαρτι-
 — ἀλλὰ φθαρτικὸς V. — κός. —
 609 τοιαύτη V. — ἡμετέ-
 ρας V. — 610 ἀντὶ τοῦ
 διὰ τοῦτο (διατοῦτο cod.)
 V. — τὴν ὁδὸν δηλονότι
 V. ὁδὸν L. — ἐπ<οχημά-
 των> super quod ἀρμάτων
 V. — 611 χλιδῆς] δόξης
 V. — πρότερον V. — δό-
 μων] τῶν V. — 612 ἡγουν 612 πατρὶ παιδός. — (Le-
 πορεύσομαι V. — ἡγουν gitur post v. 618 in fine
 τοῦ Ξέρξου V. — τῷ Δα paginae) σημείωσαι τὸ εἰ-
 ρεῖν V. — καὶ ἵλεως (*s δος τῶν χοῶν. —
 add. alt. m.) V. — 613
 πραῦντικὰ V. —
 614 λευκῆς V. — 615 με- 614 λευκῆς ἢ ἀγελαίας ἢ
 λίσσης V. τῆς (ἡγουν τῆς ἀσινουῖς. — 615 φαιδρόν
 L) ἐξ ἀνθέων ἐργαζομένης (gl.). —
 μελίσσης BGL. — καθα-
 ρὸν V. λαμπρόν, καθαρόν
 BL. λαμπρόν G. — 616 ἀπὸ 616 σὺν ὕδατι πηγαίῳ. —
 <λιβά>δων <ὑδρηλ>ῶν
 (*δων et ὦν scr. alt. m.),
 super quod σταλαγμοῖς,
 τῆς συναγούσης τοῦτο δη-
 λονότι V. σταλαγμοῖς BGL.
 — παρθένου] ἀπὸ V. —
 ἀμολύντου καὶ καθαροῦς καθαροῦς (gl.). —
 BGL. —

617 ἀκήρατόν τε ποτόν: γάνος τόδε ἀπὸ τῆς μη-
τρὸς τῆς παλαιᾶς ἀμπέλου, ἀκήρατον ποτόν, τὸν οἶνον
λέγει τὸν ἔχοντα μητέρα τὴν ἄμπελον. ἀγρίας δὲ τῆς
ἀγριοποιοῦ διὰ τὴν μέθην ἤγουν τῆς ἀγρίους ποιούσης
5 τοὺς μεθύοντας ἢ τῆς ἐν τῷ ἀγρῷ οὕσης. καὶ γὰρ ἐν
τοῖς ἀγροῖς αἱ ἄμπελοι.

1 γάνος τόδε om. V — τῆς om. H — 2 pro τὸν οἶνον:
εἶναι H — 3 τὸν ante ἔχοντα om. V — δὲ om. V — 4 ἀγρι-
ωποῦ Dd. ex P — διὰ τὴν μέθην om. VH — ἢ pro ἤγουν Dd.
— 5 ἐν ante τῷ om. V

619 sq. πάρεστι γοῦν ταῖς ἑμαῖς χερσὶ καὶ καρπὸς
ἐλαίας ξανθῆς τῆς αἰὲν θαλλούσης τοῖς φύλλοις. αἰ
γὰρ ἔχει τὰ φύλλα. διὸ προσέθηκεν 'ἐν φύλλοισι
θαλλούσης' πρὸς τὸν καρπόν. οὐ γὰρ διηνεκῆς ὁ
5 καρπός. ξανθῆς δὲ διὰ τὸ τὸ ὕπισθεν μέρος τοῦ
φύλλου ὥς πρασινίζον ἐμφαίνεσθαι.

1 καὶ om. H — 2 θαλλούσης V — αἰθαλῆς γὰρ καὶ αἰ
τὰ φύλλα ἔχει vulgo Dd., αἰθαλῆς γὰρ (cett. om.) O P —
3 φύλλα V — 4 πρὸς om. H — 5 διὰ τὸ τὸ Vict., διὰ τὸ cett.
— Verba διηνεκῆς . . ἐμφαίνεσθαι om. H, qui ad οὐ γὰρ ad-
iungit init. schol. sq.: ὁ χορὸς φησι . .

627 sq. ὁ χορὸς φησι πρὸς τὴν Ἀτοσσαν, ὅτι σὺ
τε θυσιάξαι τοῖς καταχθονίοις θεοῖς, ἡμεῖς τε αἰτησόμεθα
ἐν ὕμνοις τοὺς πομποὺς τῶν φθιμένων, ἤγουν τοὺς
θεοὺς τοὺς κάτω τοὺς πέμποντας ἄνω τοὺς νεκροὺς,
5 εἶναι κάτω τῆς γῆς πρᾶεῖς πρὸς τὸν Δαρειόν, ὥστε
συγχωρῆσαι αὐτόν πρὸς ἡμᾶς ἐλθεῖν.

1 ὅτι om. V — τε om. vulgo Dd. — 2 δὲ pro τε vulgo
Dd. VH — 3 φθίνων V — τοὺς κάτω πέμποντας τοὺς νεκροὺς
Dd. ex P — 5 πρᾶεῖς om. H — 6 αὐτῷ V — ἡμᾶς προσελεῖν V

617 ἀθάνατον V. — ἀγρίας]
 ἀμπέλου V. — 618 *καὶ
 οἶνον V. — χαρὰν (*ν scr.
 alt. m.) V. — τόδε] λέγω
 V. — 619 αἰὲς V. — βίον]
 *κατὰ V.

617 ἀγριοποιοῦ διὰ τὴν
 μέθην. —

619 ἦτοι αἰὲς θαλλούσης B.
 — 620 ταῖς ἐμαῖς χερσὶ
 δηλονότι V. — 621 ἤγουν
 στέφανοι (*ἤγουν scr. alt.
 m.) V. — πεπλεγμένα V. —
 τέκνα] λέγω V. — 622 θυ-
 σίαις V. — ταῖς] ἐπὶ V. —
 *νεκρῶν V. — 623 λέγετε,
 *ᾗσατε V. — 624 ἀνακα-
 λέσατε V. — 625 ἐξαιρέτως
 πάντων δηλονότι V. —
 626 γύναι] ὦ V. — τιμὴ
 V. — 627 θαλάμους] *ὑπὸ
 V. — διὰ <ῥμν>ων V. —
 629 ὁδηγὸς V. — 630
 ἴλεως, πραιεῖς (*ἴλεως in
 ras. scr. alt. m.) V. — ὥστε
 V. — πρὸς τὸν Δαρεῖον
 δηλονότι V. —

619 αἰὲς γὰρ ἔχει τὰ φύλλα·
 διὸ προσέθηκεν 'ἐν φύλ-
 λοισι θαλλούσης' (θαλού-
 σης m) πρὸς τὸν καρπὸν.
 οὐ γὰρ διηνεκής. — 621
 στέμματα. — 623 ὡς θεὸς
 γὰρ παρὰ Πέρσαις τιμᾶ-
 ται. —

626 τιμία παρὰ Πέρσαις
 (gl.). —

631 sqq. ἀλλ', ὃ χθόνιοι θεοί, γῇ τε καὶ Ἑρμῇ καὶ ὃ Πλούτων, βασιλεῦ τῶν νεκρῶν, πέμψατε ἐς φῶς ἡγρουν ἐνταῦθα, πρὸς ἡμᾶς, ἀπὸ τῶν κάτω τὴν ψυχὴν τοῦ Δαρείου. εἰ γάρ τι ἄκος τῶν ἡμετέρων κακῶν
 5 πλέον καὶ ἐπέκεινα οἶδεν, ἡγρουν νικῆσον τὰ ἡμῶν κακά, μόνος ἂν οὗτος ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων εἴποι τὸ πέρας καὶ πῶς αὐτὰ καὶ πότε καὶ τίνι τρόπῳ ἐκφύγωμεν.

1 ἀλλὰ χθόνιοι H — 2 ὃ Πλούτων om. H — βασιλεῖ τῶν βασιλικῶν H — πέμψετε H — εἰς H — 3 ἤτοι hic et infra (v. 5) VH — 5 καὶ ἐπέκεινα om. H — νικῆσαν VHDd. ex P, νικήσαντα O — 6 μόνος ἂν οὗτος εἴποι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων V, μόνος ἂν εἴποι οὗτος τὸ πέρας H — 7 καὶ πότε om. VH — καὶ πότε καὶ τίνι H

636 sqq. ἡ ῥ' αἶτι μου μακαρίτας: ἄρα ἀκούει μου ὁ μακαρίτης Δαρεῖος, ὁ ἰσόθεος βασιλεύς, ἰέντος καὶ πέμποντος τὰ βάρβαρα λόγια σαφηνῇ καὶ σαφῇ; οὐ γὰρ δυσνόητα ταῦτά φημι τὰ ποικίλα βάρματα καὶ
 5 φωνήματα, τὰ αἰανῇ καὶ σκοτεινὰ καὶ θλίψιν καὶ ἀχλὺν ἐμποιοῦντα τοῖς κλαίουσιν. ἰστέον δέ, ὅτι μακαρίτης ὁ τεθνεώς, μακάριος ὁ ζῶν.

1 ἄρα H — 2 καὶ ὁ μακαρίτης H — μακ. θεὸς Δαρεῖος vulgo — 4 βοάγματα V — 5 φωνήματα τοὺς ἐν γῇ καὶ σκοτεινοὺς V — αἰανῇ καὶ om. H — 6 ἀχλὺν ἔχοντα καὶ ἐμποιοῦντα H — ἰστέον δέ κτλ. om. OPVH

631 ὦ post ἀλλ' in textu

V. — Γῆ] λέγω V. —

632 καὶ ὦ Πλούτων V. —

τῶν νεκρῶν V. νεκρῶν B.

τῶν κάτω νεκρῶν L. —

633 ἀπὸ (ὑπὸ B) τῶν κάτω

BGL. — τὴν Δαρείου

ante ψυχὴν in textu V.

τὴν τοῦ Δαρείου BL. τοῦ

Δαρείου G. — 634 θερά-

πνευμα V. — ὁ Δαρεῖος

δηλονότι V. — καὶ ἐπέ-

κεινα πάντων V. — 635

θνητῶν] ἀπὸ V. — τέλος

V. —

636 ἄρα VGL (ἄρα L). —

ἀκούει VGL. — μακαρί-

τας] η super compend., quo

as syll. scripta est V. —

637 *ἰσόθεος VBGL. —

638 σαφῆ V. — 639 ἐμοῦ

δηλονότι V. πέμποντος

BGL. — σκοτεινὰ V. τὰ

ποικίλα τῷ θρήνῳ BGL.

— 640 κακόφημα V. δύσ-

φημα GL. — φωνὰς V.

φωνήματα BGL. — 641

διαβοάσω] η super alt. α V.

— ἀπὸ τῶν κάτω (ut gl. 633)

V. τῶν ὑπὸ (scr. ἀπὸ τῶν)

κάτω νεκρῶν L. —

633 τὴν Δαρείου. —

636 μακαρίτης ὁ τεθνεώς,

μακάριος ὁ ζῶν. —

640 θρηνητικά.

643 sqq. ἀλλὰ σύ μοι, Γᾶ τε: ἀλλὰ σύ μοι, ὦ γῆ
καὶ ἄλλοι ἡγεμόνες τῶν χθονίων καὶ τῶν νεκρῶν, τὸν
μεγαλαυχῇ δαίμονα Δαρεῖον ἐρχόμενον ἐκ τῶν τοῦ
Ἄιδου δόμων αἰνέσατε ἥγουν συναινέσατε καὶ συναρῇ-
5 ξατε αὐτῷ ποιῆσαι τοῦτο. τὸν καταχθόνιον οὖν Δα-
ρεῖον αἰνέσατε ἐξ Ἄιδου δόμων μολεῖν, τὸν Σουσιγενῆ
θεὸν τῶν Περσῶν, ἥγουν τὸν Δαρεῖον.

2 νεκρῶν μελαυχῇ H — 3 τοῦ om. H — 4 συναρῇξατε
VH — 5 αὐτῷ τῷ vulgo — τουτέ vulgo VH — οὖν om. H, δὲ
pro οὖν V — 6 ἐξα cum lacuna trium litt. H

650 ἡ φίλος: ὅντως φίλος ἀνὴρ ἦν ἐμοὶ ὁ Δα-
ρεῖος, ὅντως φίλος καὶ ὁ τάφος, ὃς κρύπτει τὰ φίλα
ἡθῆ, τουτέστι τοὺς προσφιλεῖς ἐμοὶ τρόπους τοῦ Δα-
ρεῖου. ὄχθον δὲ τὸν τάφον καλεῖ διὰ τὸν ἀναχωμα-
5 τισμόν.

1 ἦν ἀνὴρ vulgo Dd. — 3 τοὺς προσφ. τρόπους ἐμοὶ vulgo,
τοὺς τρόπους τοῦ Δ. τοὺς προσφιλεῖς ἐμοὶ Dd. — 4 γὰρ pro
δὲ vulgo Dd. H — φησὶν V, καλεῖ τὸν τάφον H — χωματισ-
μόν VH

652 sqq. Ἄιδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς: ὁ Ἄιδωνεὺς δὲ
ὁ ἀναπομπὸς τῶν νεκρῶν ἀνίει καὶ ἀναπέμψει καὶ ἀνα-
δώσει τῆς γῆς τὸν Δαρεῖον βασιλέα οἶον, τὸν καὶ Δα-
ρειᾶν κεκλημένον. ἡ τὴν Δαρειᾶν ψυχὴν ἀναπέμψει
5 ὁ Ἄιδης τοῦ τάφου ἔξωθεν.

2 ἀνίη H — 5 τοῦ τάφον V, τούτου OP(Dd.), τοῦτο vulgo H

657 sqq. θεομήστωρ δὲ κικλήσκετο: θεομήστωρ δὲ
καὶ τὰ θεῖα βουλευόμενος ἐκαλεῖτο τοῖς Πέρσαις, οὐ

1 sq. τε καὶ τὰ θεῖα vulgo Dd., δὲ καὶ θεῖα VH — 2 βου-
λύμενος V —

643 γᾶ] ᾧ V. — 644 καὶ
 τῶν νεκρῶν V. — 645 τὸν 645 τὸν καταχθόνιον. —
 Δαρεῖον V. — 646 καὶ 646 αἰνέσατε ἐλθεῖν ἐξ
 συναρῆξατε ποιῆσαι τοῦτο Ἄιδου. —
 V. — τῶν Ἄιδου δηλον-
 ότι V. — 647 Σουσιγ.]
 ὄντα V. — 648 sq. ᾧδε
 οἶος ἦν πρὸ τοῦ ἀποθα-
 νεῖν V. —

650 ὄντως VBGL. — δ
 Δαρεῖος V. — τάφος 650 τάφος (scripsit M). —
 VBGL. — 651 κρύπτει
 G. ἐκρυψεν BL. — ὁ τά-
 φος δηλονότι V. —

652 ἀνακομίζων τοὺς νε-
 κροὺς V. — 653 *εἶθε 654 τὸν μόνον γενόμενον
 ἀναπέμψοι V. — 654 μέ- βασιλέα διὰ τὸ κηδεμονι-
 γαν V. — ἄνακτα] λέγω κόν. ἔοικε δὲ ὁ Δαρεῖος
 V. — Δαρειᾶν] ψυχὴν V. καὶ Δαρειᾶν λέγεσθαι. ἢ
 — γρ. ὄντως V. — 655 τὴν Δαρειᾶν ψυχὴν ἀνά-
 ἀπώλεσεν V. — 656 βλά- πεμψον. —
 βαις V. —
 657 ἐκαλεῖτο V. — 658
 παρὰ τῶν V. —

μόνον δὲ ἐκαλεῖτο τοῦτο, ἀλλὰ καὶ θεωρήστωρ ὑπῆρχεν,
ἐπεὶ εὖ καὶ καλῶς ἐποδῶκει καὶ ἴθυνε καὶ ὑπὸ τὸν
5 ἑαυτοῦ πόδα ἡνιόχει τὸν στρατόν.

3 τε vulgo — 4 ἐπειδὴ καὶ vulgo — καὶ καλῶς om. V —
ἐπεδῶκει V, ἐπεδόκει H — καὶ ἴθυνε om. OP(Dd.) — 5 αὐτοῦ
V, αὐτὸν H — post ἡνιόχει Dd. ex P add.: ἡ ἀνεπτέρου καὶ
ταχύτατον ἐποίει

660 sqq. βαλλὴν βαρβαρικῶς ὁ βασιλεὺς λέγεται.
Εὐφορίων δὲ φησι Θουρίων εἶναι τὴν διάλεκτον.
φησὶν οὖν ὃ ἀρχαῖε βασιλεῦ, ἰκοῦ καὶ παραγενοῦ καὶ
ἐλθὲ ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὕχθου, ἤγουν ἐπὶ τὴν ἄκραν
5 ἑξοχὴν καὶ περιωπὴν τοῦ τάφου, αἰείρων καὶ ἐπαίρων
καὶ κινῶν τὴν εὐμαριν καὶ τὸ ὑπόδημα τοῦ ποδὸς
κροκόβαπτον καὶ ἐρυθρὸν καὶ βασιλικόν — ἔστι δὲ
τοῦτο περιφρασῖς —, πιφάσκων καὶ δεικνύων καὶ ἀνα-
φαίνων τὸ φάλαρον καὶ τὸν λόφον τῆς βασιλικῆς τιάρας
10 καὶ περικεφαλαίας. περιφραστικῶς δὲ τὸ βασιλικόν
στέμμα φησίν.

1 βαλλὴν vulgo Dd. H — βαρβαρικῶς addidi ex V — 2 θού-
ριον V, ^{ος}θουρίον H — post διάλεκτον: ὅθεν καὶ βαλῆναϊον ὄρος,
ὃ ἔστι βασιλικόν vulgo — 3 φησὶν εὖ ἀρχαῖος καὶ βασιλεῦ V
— ἤκου H, ἴκου V vulgo — 4 ὕχθου om. Dd., ὕχθον V — ἤγουν
om. vulgo H — 7 ἐρυθροῦν vulgo V — καὶ βασιλικόν om. vulgo
— ἔστι γοῦν τοῦτο V — 8 παράφρασις H — πιφάσκων VH —
9 τὸν φάλαρον vulgo Dd. H — φόβον H — τιήρας V — 10 βα-
σιλικόν om. vulgo — 11 φησί Dd.

667 sqq. βάσκε πάτερ: βάσκε καὶ πορεύθητι, ὃ
Δαρκεῖ δέσποτα, ὅπως κλήης καὶ ἀκούσης καὶ μάθης
καινὰ καὶ ἀλλόκοτα καὶ νέα ἄχρη τοῦ Ξέρξου. ὥς ἐπρωδῇ
δὲ κέχρηται τῷ 'βάσκε πάτερ Δαρειάν'.

1 πορεύουν V — 3 ἀλόκοτα VH — ἐπὶ φῶδῃ VH — 4 τε
H — τῇ vulgo, τῷ VHDd.

659 ὑπῆρχεν VBGL. — 659 ὑπὸ τὸν ἑαυτοῦ πόδα
ἐξῆλθε, ἡνιόχει V. — φεῦ ἡνιόχει. —
V. —

660 ἤγουν ὁ βασιλεῦ πα-
λαιῆ (*ἤγουν et παλαιῆ
scr. alt. m.) V. βασι-
λεὺς κατὰ Θουρίων γλῶσ-
σαν, ὧς φησιν Εὐφορίων
(ἐφορίων GL) BGL. —
661 *ἀφ(ίκου) V. — 662
καὶ ἐξοχήν καὶ περιωπήν
V. ἐξοχήν BGL. — τοῦ
τάφου B. — 664 εὐμαριν]
*τὴν V. — *καὶ κινῶν V.
κινῶν BGL. — 665 βασι-
λείου] *τῆς V. — *ἤγουν
τὸ στέμμα V. — περικε-
φαλαίας V. — 666 δει-
κνύων V. φαίνων BGL. —

660 βαλλήνα τὸν βασιλέα.
Εὐφορίων δὲ Θουρίων φησὶ
τὴν διάλεκτον. — βαλλήν:
βασιλεὺς κατὰ Θουρίους.
664 εἶδος ὑποδήματος. —
665 τιάρας: τῆς κυρβα-
σίας. — 666 φαίνων, δει-
κνύων τῆς περικεφαλαίας
τὸν λόφον. —

667 πορεύθητι V. — Δα-
ρεῖ V. — οἷ] *ὅπου ἤγουν
ἐνταῦθα V. — 668 *ἵνα
VBGL. — *ἀκούσης V.
— 670 ὁ πάτερ τοῦ υἱοῦ
σοῦ (*acc. add. alt. m.)

675 ὡς ἐπωδῇ κέχρηται
τῷ (τῇ m) 'βάσκε πάτερ'. —

671 sqq. ἐπιτετάνυσται γὰρ καὶ ἐξήπλωται στυγερά
καὶ μισητή τις ἀχλὺς καὶ θλίψις. πᾶσα γὰρ νεολαία
καὶ ἡ τῶν Περσῶν ἡλικία καὶ νεότης ἐξαπόλωλε καὶ
παρώχετο. vulgo Dd.V.

2 τις om. V — 3 καὶ νεότης om. V

678 sqq. τί τάδε, δυνάστα: τί, ὦ δυνάστα, τάδε τὰ
δίδυμα καὶ διπλᾶ ἁμάρτια καὶ ἁμαρτήματα διάγοιεν καὶ
διάγουσι περὶ τῇ σῇ γῇ τῇδε; δίδυμα δὲ ἢ διὰ τὸ
ἐπὶ τοῦ Δαρείου μὲν λ' φονευθῆναι χιλιάδας, νῦν δὲ
ἐπὶ τοῦ Ξέρξου λ' μυριάδας· ἢ ὅτι Πέρσου καὶ Ξέρξου
τινὲς εἰσιν ἁμαρτίαι καὶ ἀτυχίαι ἡρμοσμέναι ὁμοῦ. ἢ
τὰ δίδυμα τὰ ἐν Πλαταιαῖς γεγεννημένα καὶ ἐν Σαλα-
μῖνι κακά. τὸ δὲ δυνάτα ἀντὶ τοῦ δυνάστα.

1 τί ante ὦ om. V, ὦ δυνάστα, τί τάδε H — τάδε δίδυμα
vulgo — 2 τὰ διπλᾶ H — διάγοιεν VH — 3 σῇ om. V — post
τῇδε: συντάσσεται δὲ καὶ τῇδε, τὸ τάδε πρὸς τὸ τῇ γῇ ἀποδιδο-
μενον Dd. — διὰ τὸ om. V, διὰ τὸ τριακοσίας χιλιάδας ἐπὶ Δα-
ρείου φονευθῆναι, νυνὶ δὲ H (νυνὶ δὲ etiam V) — 4 μὲν om.
V — pro λ' (sic V): τ P, τριάκοντα vulgo Dd. — 5 ἀπὸ τοῦ Ξ.
H — τριάκοντα μυριάδας Dd. ex P, qui hic quoque τ habet.
Numerus deest vulgo, in VH — μυριάδα Pauw. — Ξέρξου καὶ
Πέρσου vulgo Dd. H — 6 τινὲς scripsi pro τινός — αἱ ἁμαρτίαι
Dd. — καὶ ἀτυχίαι om. PV — αἰ cum γο. ὁμοῦ P — verba
ἢ — δυνάστα om. VH — 7 γεγεννημένα κακά καὶ τὰ ἐν Σ. τὸ
δὲ vulgo — 8 τὸ δὲ — δυνάστα om. OP

683 sqq. ὦ πιστὰ πιστῶν: τὸ τοῦ Δαρείου εἰδῶλον

1 τοῦ om. H —

καὶ δεσπότου V. τοῦ Ξέρ-
ξου BG. —

671 *στυγερά*, **μεμισσημένα*
V. *μισσητή* BGL. — 672

θλίψις V. — *ἐξήπλωται*
V. — 673 *ἡ νεότης* (*νεό-*

τις G) BG. — 675 *πορεύ-*
θητι V. — *φεῦ* V. — 676

ἡμιχόριον praescr. V. —
φεῦ VL. — 677 **καὶ*

πολλῶν θρήνων ἄξιε V.
— **παρὰ τῶν <φίλ>ων* V. —

678 *δυνάστα* in text. codd.
recc., super id: **ῥ βασι-*

λεῦ V. — 679 *τᾶ σᾶ*] bis
η superscr. V. — *διπλᾶ*

BGL. — *διάγουσι* V. —
ἀμαρτήματα VG. — 680

γᾶ] ἢ super *ᾶ* V. — *τᾶδ'*]
η infra acc. V. — 681

**ἡφανίσθησαν* V. — 682
**ἤγουν αἱ κακῶς φθαρεῖ-*

σαι V. — *ἦτοι τριήρεις*
in textum V insertum voce

ἦτοι in *ποι* corrupta. —
τριήρεις gl. BGL. —

678 ἀντὶ τοῦ δυνάστα. —

679 δύο, Πέρσου καὶ Ξέρ-
ξου. — ἀμάρτια: ὁμοῦ ἡρ-

μοσμένα. *τινὲς* per comp.,
quod γρ., sed facile com-

mutatur eo, quod *τινὲς*
significat) δὲ τὰ ἀμαρτή-

ματα. — 682 αἱ μηκέτι
νῆες. ἀπώλοντο γάρ. —

683 *γεννήματα* V — *πα-*
τέρων V. —

683 ὑποκρίνεται ὁ Δαρεῖος.

ἐξ Ἀιδου ἀνελθόν φησι πρὸς τοὺς Πέρσας· ὦ πιστὰ
γεννήματα καὶ ἀνατροφαὶ πατέρων πιστῶν ἐμοί, ὦ ἐκ
πιστῶν πατέρων πιστὰ ἐμοὶ τέκνα, πιστοὶ υἱοί, ἡλικίης
5 τε καὶ ἰσηλικίης τῆς ἐμῆς ἡλικίας, τίνα πόνον καὶ κακο-
πάθειαν πάσχει ἡ πόλις; καὶ στενάξει καὶ οἶον ἐκ τῶν
ὁδυρμῶν κέκοπται καὶ χαράσσεται ἡ γῆ κάτωθεν.
τοῦτο δὲ εἰρηκεν, ὅτι ἐκ τῶν πολλῶν ὕμνων στεναγμῶν
ἡ γῆ ῥαγεῖσα ἀνέδωκέ με.

3 πιστῶν πατέρων V — ὦ . . υἱοὶ om. VH — pro ὦ ἐκ:
ὦ Dd. ex P — 4 πιστὰ ἐμοὶ τέκνα vulgo om. — 7 καὶ κάτω-
θεν χαράσσεται ἡ γῆ H, καὶ χαράσσεται κάτωθεν ἡ γῆ V —
8 ἡμῶν VH — πόνων καὶ στεναγμῶν H — 9 ἡ γῆ ante ἐκ τῶν
pon. H — ἐνέδωκε vulgo — μοι V

686 sq. λεύσσω δ' ἄκοιτιν: ἐγὼ δὲ βλέπων ἐγγὺς
τοῦ ἐμοῦ τάφου παρακαθημένην τὴν ἐμὴν ὁμόκοιτον
γυναῖκα καὶ σύζυγον φοβοῦμαι μὴ τι κακὸν αὐτῇ ἐπι-
γέγρονε: τὰς χοὰς δέ, ἥτοι τὰς θυσίας ἃς ἐμοὶ ἔθυσεν
5 ἱλαστηρίους, ἀπεδεξάμην.

1 λεύσσω VH — 2 τοῦ τάφου ἐμοῦ V — παραισθημένην
H — ἐμοῦ H — ὁμόκοιτιν H — 3 σύζυγον om. V, καὶ σύζυγον
om. vulgo H — τι vulgo om. — ἐπιγέγονεν V — 4 δὲ καὶ
τὰς VH — ante ἔθυσεν syllaba. ἱλ lineola del. V — 5 ἱλαρό-
τερα V — ἐδεξάμην Dd.

688 sqq. ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἐστῶτες τάφου:
ὑμεῖς δὲ ἐγγὺς ἐστῶτες τοῦ ἐμοῦ τάφου θρηνεῖτε καὶ
καλεῖσθε καὶ ἀνακράζετέ με ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ Ἀιδου
ῥοθιάζοντες καὶ μεγάλως ἡχοῦντες καὶ θρήνουντες ἐν
5 γόοις ψυχαγωγοῖς, ἥγουν τοῖς τὰς ψυχὰς ἐκ τοῦ Ἀιδου
ἀνακομίζουσιν. οὐκ ἔστι δὲ ῥάδιον τὸ ἐξελθεῖν με

1 θρηνεῖτε et τοῦ τάφου H — 2 ὑμεῖς δὲ vulgo om. —
ἐστῶτες post τάφου pon. H — 3 καλεῖτε V — 4 ῥοθιάζοντες Dd.
— 5 τοῖς om. V — 6 οὐκ ἔτι vulgo, οὐκ ἔστι . . βραδύτας

— ἐκ πιστῶν πατέρων πιστοὶ υἱοί. —

684 *κακοπάθειαν V. —

685 *στενάζει V. — ἐν

ᾧ ἀνῆλθον ἐγὼ V. —

686 *βλέπων VHL (corr. ex πλέπων L). — ἡγουν τὴν ἐμὴν δάμαρτα V. ὁμόξυγον B. — 687 *φοβοῦμαι V. —

689 *ἡχοῦντες VHBL, μεγάλως βοῶντες add. L., quod solum exhibet G. —

690 *ἐλεεινῶς V. — *ἀνα-
〈καλεῖτε〉 V. — ἔστι δ']
τὸ ἐλθεῖν V. τὸ πρὸς ὑμᾶς
ἐλθεῖν με (ἡμᾶς B, τὸ et
ὑμ. om. L) BGL. — εὐ-
κολον V. —

689 μεγάλως θορυνοῦ-
τες. —

690 οὐκ εὐέξοδον: οὐ δύ-
νατον ταχέως ἐξιέναι. ἀπο-
λογεῖται δὲ ὡς βραδύνουσα. —

ἀπὸ τοῦ Ἄιδου οὐδὲ δυνατὸν <ταχέως ἐξιέναι>. ἀπο-
λογεῖται δὲ ὡς βραδύνας.

om. P. — 7 ἀπὸ om. H, ἀπὸ τοῦ τάφου vulgo Dd. — A verbis
οὐδὲ δυνατὸν finitur schol. vulgo et ap. Dd. Utrobique hoc
extat sch. separat.: οὐκ ἐδέξοθον] ἀλλὰ δυσέξοδον ἡγουν ὅθεν
οὐ δυνατὸν ταχέως ἐξιέναι. ἀπολογεῖται δὲ ὡς βραδύνας, nisi
quod verba ἀλλὰ δυσέξ. ἡγουν vulgo desunt.

691 sq. ἄλλως τε πάντως: καὶ ἄλλως δέ, φησίν,
οἱ κάτωθεν τῆς γῆς θεοί, οἷον ὁ Πλούτων καὶ ἡ Περσε-
φόνη, οἱ τῶν νεκρῶν ἀπλῶς κυριεύοντες, ἀμείνους καὶ
βελτίονες καὶ ἐτοιμότεροί εἰσιν εἰς τὸ λαβεῖν παρ'
5 ἑαυτοῖς τοὺς ἀνθρώπους καὶ κατέχειν ἐν τῷ Ἄιδῃ παρὸ
μεθιέναι καὶ καταλεῖψαι καὶ ἔἶσαι αὐτοὺς ἀνελθεῖν
εἰς τὴν γῆν ἄνωθεν.

1 τε om. H — καὶ et δὲ om. V — φησιν om. H — 2 κάτω
H — ἡγουν pro οἷον H — 3 οἱ scripsi pro καὶ οἱ — 4 ἐντι-
μότεροι H — 5 αὐτοῖς Dd. — καὶ κατέχειν ἐν τ. Ἄ. om. H,
παρέχειν τῷ V — 6 μεθιέναι καὶ om. H — pro ἔἶσαι: ἀφείναι
H — 7 ἄνωθεν om. V

693 ὁμως δ' ἐκείνοις: ἤτοι μέγα ἀγῶνι δυνηθεὶς
ἐν τοῖς κάτω θεοῖς, οἷα βασιλεύς, καὶ παρ' ἐκείνων
τιμώμενος καὶ μὴ λογιζόμενος ὡς οἱ λοιποὶ τῶν τεθνεώ-
των ἦκω.

1 lemma extat in VH — ἐγὼ Dd. — 2 ἐν om. VH, pro
ἐν: παρὰ vulgo — ἐκείνοις V — 3 καὶ μὴ λογιζόμενος om.
V — ὡς οἱ κοινῶς ἀποθνήσκοντες vulgo H

694 ἐτάχυνα δέ, ὡς μὴ μεμφθῶ τοῦ χρόνου καὶ
τῆς βραδυτήτος ἔνεκα. vulgo Dd. V.

1 ὡς om. V — μεμφθῶ V — 2 τῆς ταχυτήτος ἔνεκεν V. —
Haec in P: ἡγουν ταχέως λέγε ὡς μὴ μεμφθῶ ἔνεκα τοῦ χρόνου.

691 *γνωμικὸν praescriptum* V, *ώρατον* G. — **καὶ κατὰ ἄλλον τρόπον* V. — **ῥντες* *δηλονότι* V. — 692 **κρείττονες* V. *κρείττους* L. *προθυμότεροι* H. — *πέμψαι* V. —

693 **ἤγουν τῷ Πλούτωνι* 693 *μεγάλα δυνηθεὶς παρ'*
καὶ τῇ Περσεφόνῃ V. — *αὐτοῖς.* —

694 *ἦλθον. Ἀττικὸν* H. — **ἐ<τάχυνα>* V. — **ἀκατηγόρητος* (*verbis φανερός ὑπάρχω quae pr. m. scripsit lineola extinctis*). —

702 sqq. *δείομαι μὲν χαρίσασθαι: τοῦτό φησι· δέ-
δια μὲν τὰ κατὰ χάριν εἰπεῖν σοι, ἐφ' ᾧ θέλξει τὴν
σὴν ψυχὴν, δέδοικα δὲ καὶ ἀληθεύσαι· λυπηθήσῃ γάρ.*

1 τοῦτο δέ φησι V — 3 δέδια δὲ vulgo — γὰρ pro δὲ V

705 sqq. *ἀλλ' ἐπεὶ δέος: εἰπόντος τοῦ χοροῦ πρὸς
τὸν Δαρεῖον ὅτι φοβοῦμαι μὲν τὰ κατὰ χάριν εἰπεῖν
σοι, ἵνα μὴ ψευδόμενος ἐλεγχθῶ, φοβοῦμαι δὲ καὶ τὸ
ἀληθές σοι εἰπεῖν, ἵνα μὴ λυπηθῇς, φησὶ πρὸς αὐτὸν*

1 εἰπόντος τοῦ χοροῦ τὰ προειρημένα φησὶ πρὸς αὐτὸν κτλ.
Dd. — 2 pro τὰ κατὰ χάριν . . λυπηθῆς: καὶ τὰ ἄλλα V —
3 ψευδόμενος . . εἰπεῖν ἵνα μὴ om. vulgo — ἐλεγχθῶ H —

ὕπαρχω VL. — ἔνεκα V.

ἔνεκεν H. — 695 *γρ.

ἔστι V. — νεωστὶ (νεοστὶ
cod.) ἔλθον H. *νέον

VBGL. *βαρὺ V. — 696

*εὐλαβοῦμαι V. — *ἡγουν

κατὰ πρόσωπον V. — 698

*σοῦ V. — 699 ἀπὸ τῆς

γῆς H. — *καταπεισθεῖς

V. — 700 *μηδαμῶς V.

— ἐκτεταμένον V. μακρὸν

HBGL. — Inter μακιστ.

et μῦθον superscr. *τινὰ

V. — 701 *τελείου V. —

*καταλείψας V. — 702

*φοβοῦμαι VG. — πρὸς

χάριν εἶπεῖν HG (σοι διὰ

λόγων add. G.). — χαριτο-

γλωττῆσαι (*ῆσαι corr. alt.

m. ex εἶν) V. — 703 ἀν-

τία] *ῆλθε lineola extinc-

tum V. — 704 *κακό-

φημα V. — φίλοισιν]

ἡγουν σοι V. —

705 *πρὸς τὸν χορὸν V.

— *φόβος V. — παλαιῶν

(sic)] ἀπὸ τῶν H. — ἔασον

*αὐτὸ δηλονότι V. — 706

πρὸς τὴν Ἀττοσσαν V. —

ῶ V. — 707 κλανμά-

των] *τῶν V. — *παύ-

695 νεωστὶ γενόμενον,

παρὰ τὴν αἰχμὴν (νεωστὶ

παρὰ τὴν αἰχμὴν γενόμε-

νον m, corr. Weckl.). —

700 μήκους ἐχόμενον. —

702 τὰ πρὸς χάριν εἶπεῖν

δέδια μὲν (δεδιάμεν m)

σοι. — 703 δέδια. — ἀλη-

θεῦσαι· λυπηθήσῃ γάρ. —

5 ὁ Δαρειὸς· ἀλλ' ἐπεὶ φοβῆ, ἔασον τοῦτο. εἴτα στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὴν Ἀτοσσάν καὶ φησιν· ὦ εὐγενὲς γύναι ξύννομε καὶ ξυμμερίστρια τῶν ἐμῶν λέκτρων, παυσσαμένη τῶνδε τῶν θρήνων φανερόν τι μοι εἰπέ, ἵνα μάθω ὃ πάσχετε.

5 ἐπεὶ φόβος ἔστι, ἔασον τοῦτο V — εἴτα στερεώσας τὸν λόγον πρὸς τὴν Ἀ. φησιν V — 7 γύναι om. V — ξύννομε VH — 8 φανερώς V — 9 τί πάσχετε Dd.

708 ἀνθρώπεια: ὁ Δαρειὸς παραμυθούμενος τῇ αὐτοῦ γυναικί φησιν ὅτι ἀνθρώπεια <ἀν> πῆματα τύχοι καὶ ἐπέλθοι πολλάκις ἐν τοῖς βροτοῖς· ἢ οὕτως· ἀνθρώπεια δὲ καὶ ἀνθρώπινα καὶ οὐ καινὰ ἀν τοῖς 5 βροτοῖς τύχοι καὶ ἐπέλθοι ἐν πῆματι καὶ ἐν βλάβῃ. ὥς γὰρ ἄνθρωποι πάσχουσι καὶ τὰ αὐτῶν πῆματα, οὐ θεῖά τινα, ἀλλ' ἀνθρώπινα κέκληνται.

2 ἀνθρώπεια vulgo om. — 3 καὶ ἐπέλθοι post βροτοῖς colloc. H — οἷα πολλάκις vulgo — ἢ οὕτως .. καὶ ἐπέλθοι om. V — 4 ἀνθρώπεια δὲ καὶ addidi ex H — pro ἀν: τινα ἐν H — 6 αὐτῶν V — οὐκ ἀθάνατά τινα (ἀθάνατα in ras.) V — 7 κέκληνται H

709 πολλὰ μὲν γὰρ κακὰ ἐκ τῆς θαλάσσης, πολλὰ δὲ ἐκ τῆς γῆς τοῖς ἀνθρώποις ἐπέρχονται, ἣν ὁ μᾶσσων καὶ ὁ μεῖζων βίотος ἐκταθῇ πρόσω, ἡγουν ἐν τῷ μακρῷ τοῦ βίου χρόνῳ. vulgo Dd. V.

1 κακὰ om. V — ἐκ θαλάσσης V — pro πολλὰ δὲ ἐκ: καὶ vulgo, πολλὰ δὲ καὶ ἐκ γῆς V — 3 ἐκταθῇ V — ἐν μακρῷ vulgo Dd. — 4 post χρόνῳ add. Dd.: πολλὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις γίνηται

σασα V. — *θρήνων
VL. —

708 ἐπέλθοι H. κατὰ τύχης 708 γνώμη. —
ἐπέλθοι V.

710 ὁ μείζων VL. μείζων BG. — ἐάν H. — *ἐξα-
πλωθῇ V. — 711 νικήσας
H. — *κλοῦτον V. —
*ῆγουν εὐτυχίαν V. διὰ
τὴν εὐτυχίαν H. — 712
δς] σὺ H. γρ. ὡς V. —
*ἐβλεπες V. — *μακαρι-
στὸς V. — 713 εὐτυχῇ V.
— ὡς] *καθὰ V. — 714
μακαρίζω VH. — *θεά-
710 ἐν τῷ μακροῦ τοῦ
βίου χρόνῳ. — ὁ μείζων
(gl.). —
714 praescriptum γ (i. e.
γνώμη). —

716 ὥς ἐν συντόμῳ λόγῳ περιλαβεῖν καὶ εἰπεῖν συλλήβδην πάντα. ὥς καὶ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ (Orest. v. 1): 'οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ᾧδ' εἰπεῖν ἔπος'.

1 ante ὥς ἐν in V: διαπεπόρθηται πάντα τὰ τῶν Περσῶν πράγματα — 2 πάντα συλλήβδην V — 3 οὐκ ἔστι δεινὸν ᾧδ' V

717 <στάσις> ταραχή, ἐμφύλιος πόλεμος. ἀντὶ <δὲ> τοῦ φθορὰ εἶπε σκηπτὸν· ὥς γὰρ ἐκεῖνος, εἴ τις ἐπιδράττεται, καίει καὶ φθείρει καὶ ἀφανίζει, οὔτω καὶ ὁ λοιμός. vulgo Dd.

719 'Ἡρόδοτος ζ' φησι Δαρεῖω εἶναι παῖδας, 'Ελάνικος δὲ ια'. V.

1 ἐπὶ V

[ibid. λέγουσι τὸν Δαρεῖον ἐσχηκέναι παῖδας ζ', Σμέρδιν καὶ ἄλλους διαφόρους ἀπὸ διαφόρων παλλακῶν, τὸν Ξέρξην δὲ μὴ σχεῖν παῖδα ἐν τῇ βασιλικῇ ἀρχῇ, ὃς καὶ βασιλεὺς ἀνηγορεύθη νόμος μὲν γὰρ 5 τοῖς Πέρσαις τὸν πρῶτον υἱὸν τοῦ βασιλέως ἀναγορεύεσθαι βασιλέα. προετιμήθη δὲ ὁ Ξέρξης, εἰ καὶ ὕστερος ἦν, διὰ τὸ ἐν τῇ βασιλείᾳ γεννηθῆναι. ἐπὶ οὖν ὄντων τῶν υἱῶν Δαρείου καὶ οὐ <μόνου> τοῦ

2 Σμέρδιν e Σμέρδην corr. Dd. — 3 μὴ ἔχει O, μόνον σχεῖν Dd. ex P —

σασθαι V. — 715 ὦ H.

— *ἡγουν ἐν μικρᾷ ὥρα

V. —

716 *ἡφάνισται V. — ἀντὶ τοῦ ὥς ἐν συντόμῳ εἰπεῖν

V. ἐν συντόμῳ H. —

716 σημειῶσαι τὸ ὥς ἔπος εἰπεῖν. —

717 *διὰ <τίν>ος <τρόπ>ου

V. — τις] *ἄρα V. — καὶ

καταφορὰ (καταφορὰ cod.)

V. — κεραυνὸς H. — *φι-

λονεικία V. — *τῇ V. —

718 *περὶ V. —

719 Ἡρόδοτος ἐπὶ φησιν εἶναι Δαρείου παῖδας, Ἑλλάνικος δὲ ἔνδεκα marg.

L. —

719 Ἡρόδοτος (VII, 2) ξ'

φησι Δαρείου παῖδας εἶναι,

Ἑλλάνικος δὲ ια'. —

ἐμῶν] *ἐκ τῶν V. — *ἡγουν

εἰς τὰς Ἀθήνας V. — *εἰπέ

VL. —

Ἔφεξον, ἀλλὰ τινος προτέρου ὑπάρχοντος τῶν ὄλων,
 10 διὰ τοῦτο καὶ ὁ Δαρεῖος ἠρώτησε· τίς τῶν ἐμῶν νύϊων
 ἐστρατηλάται; OP(Dd.).]

9 ἀλλὰ scripsi pro ἄλλον

[720 Ἐφέξης ἐρμηνεύεται στρατηγικώτατος· διὸ
 καὶ θούριον αὐτὸν εἶπεν. P.]

ibid. τῆς γῆς τὸ ἄπλωμα, περιφραστικῶς δὲ τὴν
 γῆν τῶν Περσῶν φησι πᾶσαν. vulgo OP(Dd.).

1 τῆς γῆς om. Vict. — ἐξάπλωμα OP(Dd.). — In P addita
 sunt: πλάκα γὰρ φασὶ πάντα τὸν ἐπίπεδον καὶ πλατὺν τόπον.

721 ἦτοι διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης τήνδε τὴν
 πείραν ἐμώρανεν, ἀντὶ τοῦ μωρίας τινὶ καὶ ἀβούλῳ
 καὶ ἀπερισκέπτῳ ταύτην τὴν πείραν παρήγαγε; τὴν
 πρὸς τοὺς Ἀθηναίους δὲ φησὶν ἐκστρατεῖαν. vulgo Dd.V.

1 θαλάττης V — 2 ἀντὶ τοῦ (ἦτοι V) μωράν τινα vulgo
 Dd.V — 4 δὲ om. V. — Dd. ex P add.: ἡ πείραν τὴν βλάβην.

722 διπλοῦν μέτωπον: καὶ τάγμα δὲ ἦν διπλοῦν,
 ἦτοι καὶ πεζὸν καὶ ναυτικὸν καὶ διπλοὶ στρατηγοὶ καὶ
 ἡγεμόνες καὶ βασιλεῖς ἦσαν, καὶ τὰ ἀμφοτέρω κατὰ τε
 γῆν καὶ θάλασσαν. vulgo Dd.V.

1 καὶ τάγμα ἦν ἦτοι πεζὸν V — 2 καὶ ante πεζὸν vulgo
 om. — Ap. Dd. haec ex OP addita: συνεστρατήγει γὰρ τῷ Ἐφέξει
 ὁ Μαρδόκιος.

724 ὥστε συνέχειν τὸν πόρον καὶ ἐπέχειν τὸ ὕδωρ.
 vulgo Dd.

720 *ὁ ὁρμητικὸς V. ὁρ-
μητικὸς πρὸς πόλεμον B.
πρὸς πόλεμον ὁρμητικὸς L.
θρασὺς G. —

Ἀσίας V. — τὴν ἡπειρον
περιφραστικῶς G. — τῆς
H. —

720 τὸ ἄπλωμα, περι-
φραστικῶς τὴν ἡπειρον. —

721 πεῖραν] τοῦ στρατοῦ V.
— ἐμώρανε] ἐνέκυρσε a
pr. m. scriptum, ab alt.
lineola transfixum. ὥς
μωρὸς διήλθε H. μετὰ μω-
ρίας ἐποίησε BGL (ἐποί-
ησεν L). —

722 πεξὸν <καὶ ναυτικὸν>
V. — στρατευμάτοιιν] (ἡ-
γουν) τῷ πεξῷ καὶ τῷ
ναυτικῷ BL (ἡγουν om. B).
— στρατηλάτοιιν] νηῶν V.
723 (immo 725) τὸν Ἑλ-
λήσποντον V. —

722 καὶ ναυτικὸν καὶ πεξόν
(gl.). —

724 *διὰ <μηχαν>ῶν V. —
725 *ἀσφαλίσαι V. —

724 ὥστ' ἐπέχειν τὸ ὕδωρ
καὶ συνέχειν τὸν πόρον. — 1

726 ἀντὶ τοῦ ἰσως καὶ συνήργησεν αὐτῷ τις δαίμων καὶ συνεβοήθησε. Βόσπορον δὲ λέγει τὸν Ἑλλησποντον. vulgo Dd.

2 ἐβοήθησε vulgo

728 ὥς ἰδεῖν τέλος: ὥς ἰδεῖν πάρεστι τὸ ἐξ αὐτοῦ τέλος, ὅποιον <ἐποίει> καὶ εἰς τέλος παρήγαγε, δεινὸν τι τῷ ὄντι καὶ ὀλέθριον.

A voce ὅποιον (v. 2) incip. schol. vulgo Dd. — 1 πάρεστιν H — 2 δεινὸν τινα τῷ ὄντι ὀλέθρον vulgo Dd., δεινὸν τι καὶ τῷ ὄντι ὀλέθριον H — 3 τῷ ὄντι V

730 ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς: τοῦτό φησιν, ὅτι ὁ τῶν Περσῶν ναυτικὸς στρατὸς ἀφανισθεὶς ἐν τῇ θαλάσῃ παρὰ τῶν Ἑλλήνων γέγονεν ἀπωλείας καὶ φθορᾶς αἰτίος καὶ τῷ πεζῷ στρατεύματι. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι πρῶτον μὲν τοὺς ἐν τῇ θαλάσῃ ἀνείλον Πέρσας, εἰδ' οὕτως πρὸς τοὺς πεζοὺς ἐφορμήσαντες τούτους ἀπέκτειναν. τῶν ναυτικῶν γὰρ φθαρέντων οἱ ἐν τῇ Ψυτταλείᾳ Πέρσαι (ἥτις ἐστὶ νῆσος τῇ Σαλαμῖνι παρακειμένη) εὐάλωτοι γεγόνασιν.

1 στρατὸς ναυτικὸς vulgo — 3 περὶ H — 5 pro ἀνείλον: ἐνίκων vulgo — 6 οὕτω V — 7 τῶν γὰρ ναυτικῶν VH — 8 ψυτταλῆ vulgo V, ψυτταλῆ H — Πέρσαι om. H — ἥτις νησὸς ἐστὶ VH et παρὰκειται δὲ τῇ Σαλαμῖνι pergit V — τῆς Σαλαμῖνος παρακ. Dd. ex OP — 9 vulgo non περικειμένη ut D.l. adnot., sed παρακειμένη — γεγόνασι H

734 τῶν Βακτριῶν δὲ ἔρρει καὶ ἐφθάρη πᾶς δῆμος πανώλης καὶ ἀνδρεῖος καὶ πολεμικός, οὐδέ τις

1 ἔρρει, om. καὶ ἐφθάρη, H; ἔρρει δὲ καὶ ἐφθάρη πᾶς δῆμος τῶν Βακτριῶν πανώλης V — 2 ὁ πανώλης ἦτοι ὁ ἀνδρεῖος Dd. —

726 οὕτως ἔχει ὁ λόγος V.
— φρονήσεως V. — *καὶ
συνέμιξε V. συνήργησε H.
— 727 *ἤρουν μεγάλη
δυστυχία V. —

728 ναὶ H. λίαν V. —
ἐτελείωσε V. — 729 τοῖς
παθοῦσιν V. παθοῦσιν G.
παθοῦσι B. — τοῖς κακοῖς
V. —

730 κρυβεῖς, ἀφανισθεῖς V.
ἀφανισθεῖς H. — 731 παν-
τελῶς HBGL. ὁμοῦ V.
— δορῇ] *διὰ τοῦ V. —
τῶν Ἑλλήνων BL. — 732
λίαν V. — *στενάζει VL.
— 733 *ἀντὶ τοῦ φεῦ VGL.
— *ἔνεκα VGL. ἔνεκεν H.
— *καὶ βοηθείας V. —

725 τὸν Ἑλλησποντον (gl.).
— Βόσπορον: τὸν Ἑλλησ-
ποντον (in marg. super.
ante v. 708). — 726 ἔσως
καὶ συνήργησεν αὐτῷ δαί-
μων τις. —

730 τῶν ναυτικῶν φθα-
ρέντων οἱ ἐν Ψυτταλείᾳ
(ψυταλία m) εὐάλωτοι γε-
γένηνται. — 733 τῆς ἀπολο-
μένης. —

734 ἐφθάρη V. ἐφθάρται
G. — *ἀντὶ τοῦ ὁ γεν-
ναῖος καὶ ἀνδρεῖος V. —

734 ὃ ἐστὶ πάντες νέοι. —

γέρων ἀπώλετο, τουτέστι πάντες οἱ νέοι ἐφθάρησαν, γέρων δὲ οὐδείς. τοὺς γὰρ νέους μόνους ὁ Ξέρξης
5 ἐστρατολόγησεν.

3 ἐφθάρησαν, οἱ δὲ γέροντες οὐ vulgo V — 4 γέρων δὲ .. ἐστρατολόγησεν om. H — μόνους om. P — 5 ἐστρατολόγησε vulgo Dd. — Haec vulgo et ap. Dd. addita, quae non in PVH leguntur: τοὺς δὲ γέροντας ὥς ἀσθενεῖς ὄντας καὶ μὴ δυναμένους κινῆσαι ὄπλα, κατέλειψε(ν ἐν) τῇ Περσίδι χώρα. ἐπιτηρητάς τε καὶ φύλακας.

736 μονάδα δὲ Ξέρξη: μεμονωμένον δέ φασι τὸν Ξέρξην ἀπομεῖναι καὶ ἔρημον οὐ μετὰ πολλῶν ἀνδρῶν διαπεράσσει τὸν Ἑλλήσποντον. — τὴν ζευκτηρίαν: δηλαδὴ τὴν ἐν δυοῖν μέρεσι κειμένην καὶ συζευγνύσαν
5 αὐτά. λέγει δὲ τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην.

1 φησι V — 2 Ξέρξην ἔρημον οὐ μετὰ πολλῶν ἀνδρῶν εἶναι ἑλλειπτικῶς ἢ ἔρχεσθαι διαπεράσαι (unde novum schol. incipit) P — μόνον post πολλῶν inser. V — 3 ante διαπεράσαι (sic): τὸν ξέρξην vulgo, τὸν ξέρξην φασὶ V, μόνον δὲ τὸν ξέρξην φασὶ H inserunt — post Ἑλλήσπ.: ὀγιῇ VH — a verbis τὴν ζευκτηρίαν novum schol. incohare codd. non indicant — δηλονότι V — 4 οὐ ζευγνύσαν H, οὐ ζευγνύεισαν V — 5 αὐτόν Dd. VH

738 τὸν Ἑλλήσποντον, ὃς ζεύγνυσιν Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην. ζυγὸς γὰρ οἶον ἐγένετο ταῖς δυοῖν ἡπείροις. vulgo Dd.

2 ζυγὸς . . ἡπείροις vulgo om.

741 φεῦ, ταχεῖά γ' ἦλθεν: ὥς τοῦ Δαρείου εἰπόντος καὶ οἶον προμαντευσαμένου τὸν Ξέρξην ἀποβαλεῖν πολὺν λαόν.

1 χρησμὸν εἰπόντος Dd. — 2 πραγματευσαμένου H — ἀποβάλλοντα V — 3 λαὸν πολὺν H

οὐδέ τις γέρων] ἠφανίσθη
 δηλονότι V. ἐφθάρη H. —
 735 ἡλικίαν VL. —

736 μεμονωμένον V. μό-
 νον G. — ἀπομεῖναι δη-
 λονότι V. ἐναπολειφθῆ-
 ναι H. — *ἤγουν μετὰ
 ὀλίγων V. — 737 *καὶ τίνι
 τρόπῳ V. — <π>οῦ V. —
 τελευτᾶν] τὸ πρᾶγμα V. —
 738 φασὶ *δηλονότι V. —
 καὶ μετὰ προθυμίας V.
 περιχαρῇ H. — γέφυραν]
 *εἰς τὴν V. — τὴν Ἀσίαν
 καὶ τὴν Εὐρώπην V. —
 739 *ἐστὶν V. — ἀληθὲς
 VH. — 740 *ἀληθὲς VB
 GL. — τοῦτο] *κατὰ V. —
 φιλονεικία VH. —

741 *τὸ τέλος V. — 742
 ἐνέβαλε HG. καὶ ἐπελθεῖν
 ἐποίησε V. — ἔμπας (pro
 δέ που)] ὅμως V. — 743
 *ἤγουν πρὸ χρόνων V. —

737 διαπράττεσθαι. — ἐν
 ἔρωτήσῃ. —

738 τὸν Ἑλλήσποντον, δὲ
 ζεύγνυσιν Ἀσίαν καὶ Εὐ-
 ρώπην. — γρ. φυνγεῖν (gl.).
 — 740 ἀμφιβολία (ἀμφιβο-
 λίας m, corr. Vict.). τοῦτο
 οὐκ ἄδηλον. —

741 ὥς τοῦ Δαρείου (μαν-
 τέλου Kirchh.) εἰπόντος
 αὐτὸν ἀποβαλεῖν πολλὴν
 στρατόν. —

744 ἄλλ' ὅταν σπεύδῃ τις: ὅταν σπεύδῃ τις εἰς καλὰ ἢ εἰς κακά, ὁ θεὸς αὐτῷ συνεπιλαμβάνεται. ἢ ὅταν ἐπὶ τὰ χεῖρα ἐπείγῃται, τότε συνεφάπτεται καὶ συνεπείγεται αὐτῷ καὶ ἡ Ἐρινὺς ἡ τιμωρητικὴ καὶ ἡ εὐφορος τῶν κακῶν θεός.

1 lemma addidi ex H — pro altero ὅταν: ἄλλ' ὅταν Dd.V — τις ἢ εἰς καλὰ vulgo H — 2 καλὸν et κακὸν Dd. — αὐτοῦ (αὐτὸν H) ἐπιλαμβάνεται vulgo Dd.VH — 3 ὅταν τις VH — καὶ συνέπεται VH, καὶ συνάπτεται vulgo — 4 αὐτῷ ἢ H — Ἐρινὺς vulgo VH — post τιμῶρ: δυνάμεις καὶ εὐφορος τῶν κακῶν H, καὶ εὐφορος τῶν θεῶν δίκη V

745 ἔοικεν εὐρεθῆναι καὶ ἀνοιχθῆναι τοῖς φίλοις ἅπασι ἐμοῦ ἢ τῶν κακῶν πηγῇ. ἄλλως: ὥς ἡ πηγὴ τὸ μὲν τοῦ ὕδατος ἀναδίδωσιν, ἄλλο δὲ μετ' αὐτὸ ἀναβλύζει, οὕτω καὶ ἐνταῦθα. vulgo Dd.

1 καὶ ἀνοιχθῆναι vulgo om. — 3 τὸ μὲν δίδωσιν ἄλλο δ' ἀναβλύζει (οὕτω καὶ ἐνταῦθα om.) vulgo

747 ὅστις Ἑλλησποντον: ὅστις (ὁ Ξέρξης) ἤλπισε σχῆσειν καὶ κρατήσειν ὡς δοῦλον ἐν δεσμοῖς τὸν ἱερὸν Ἑλλησποντον (ἱερὸν δὲ τοῦτόν φησι διὰ τὸ ἰδρῦσθαι αὐτόθι Διὸς ἱερὸν, ὡς Μνασέας· ἢ τὸν ἀνειμένον, ἀκώλυτον ὡς τὸν ἱερὸν ἰχθὺν φέρεσθαι) καὶ τὸν τῆς θαλάσσης τόπον μετέπлатτε καὶ εἰς ξηρὰν μετέβαλλε

1 in lemmate δε H — ἤλπιζε Vict.VH — 2 καὶ ἐν vulgo — 3 φησιν H — ἰδρῦσθαι V, ἰδρῦσθαι Dd. — 4 αὐτὸν pro αὐτόθι H — δεινὸν ἱερὸν ὡς μηδείας V — μισέας H — post Μνασ.: φησὶν add. vulgo Dd. — 5 ἀκώλυτον pro ἀκωλύτως scripsit Blomfield. — αὐτὸν pro ὡς τὸν H — φαίνεσθαι V — post φέρεσθαι: ἢ ὡς οὔτι θεῖαι δυνάμεις ἐπεκάθηντο φυλάττουσαι τοὺς τόπους οὗς διήλθεν ἡ Ἰώ addit P — verba ab καὶ τὸν τῆς θαλ. separ. schol. vulgo et ap. Dd. — 6 πόρον vulgo — μετέπлатτε V — μετέβαλε VH —

ἤγουν τὸ ἐλθεῖν με κατὰ
τῶν Ἀθηναίων V. — πλη-
ρῶσαι V. — 744 ὥραιον
praefixum VG. — *ἢ εἰς
καλὰ ἢ εἰς κακὰ V. εἰς
ἀγαθόν τι H. πρὸς τὸ
κακὸν ἢ πρὸς τὸ καλὸν
BL. — βοηθεῖ H. —

744 ὅταν, φησί, σπουδάζῃ
τις εἰς κακὰ ἢ εἰς καλὰ, ὃ
θεὸς συνεπιλαμβάνεται.—

745 κακῶν] *τῶν V. —
*φαίνεται V. — εὐρεθῆναι
V. εὐρέσθαι H. — *ὃ νῦν
ὃ ἐμὸς V. — 746 *ταῦτα
V. — *ἐτελείωσε V. —

747 διὰ τὸ εἶναι (ἦν cod.)
λερόν ἐκείσε Διὸς V. —
ὡς] οὕτως V. — *ἤγουν
ἐν δεσμοῖς V. ἐν H. —
748 κρατήσῃ V. κρατῆ-
σαι H. — θεοῦ] τοῦ V. —
749 μετέβαλε V. μετέβαλεν
εἰς γῆν BGL. — 750 ὁδὸν
V. — ἐβάδισε H. — 751
ὑπέλαβεν V. — *ἤγουν
μωρῶς V. —

747 διὰ τὸ ιδρυῖσθαι (ιδρύ-
σθαι m) αὐτόθι Διὸς
λερόν, ὥς Μνασέας· ἢ
τὸν ἀνειμένον, ὥς Ἰερὸν
ἰχθύν' (Hom. II 407). —

καὶ τὸν Ἑλλήσποντον δεσμοῖς σιδηροῖς περιβαλὼν ἦτοι γέφυραν ἐν αὐτῷ διὰ σιδήρου ἐργασάμενος πολλὴν καὶ μακρὰν κέλευθον καὶ ὁδὸν ἐπλήρωσε καὶ ἐποίησε τῷ
 10 στρατεύματι ἀνθρῶπος ὧν· ᾤετο δὲ καὶ ὑπελάμβανε καὶ ἐνόμιζεν οὐκ ἐν εὐβουλία, ἀλλ' ἀβούλως καὶ μωρῶς κρατήσκειν πάντων τῶν θεῶν καὶ τοῦ Ἰοσειδῶνος αὐτοῦ, ὃς κύριος τῆς θαλάσσης ἐστί.

7 ἑλλήσποντα H — 8 ἐν ξαντῷ V — σιδήρων VH — 9 καὶ ὁδὸν ἐπλήρωσε καὶ om. V — 10 ὑπελάμβανε οὐκ ἐν εὐβ. H — 11 οὐκ ἐβούλως V — 12 κρατῆσαι OPVH — 13 κύριός ἐστι τῆς θαλάσσης VH. — Alterum schol. v. 747, quod in cod. P extare Dd. indicat: τοὺς γὰρ δούλους δεσμοῦσιν οἱ δεσπότηαι, non scholiastae P, sed B tribuendum est. Nam idem exhibent codd. G et L.

753 sq. δέδοικα: φοβοῦμαι, φησί, μὴ ὁ πολὺς πλοῦτος ὁ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ πόνου κατορθωθείς ἀρπαγῇ ὑπὸ τοῦ φθάσαντος ἦτοι καταλαβόντος.

1 δέδοικά φησι καὶ φοβοῦμαι μὴ V — 2 πλοῦτος τοῦ ἐμοῦ πόνου (πόνου V) ἀρπαγῇ (γένηται ἀρπαγῇ V) VH — 3 ὑπὸ om. V — ἦτοι καταλαβόντος om. VH — τυχόντος pro καταλαβόντος Dd. ex P

755 ταῦτα τοῖς κακοῖς: ταῦτα διδάσκεται ὁ θούριος καὶ ὁ ὀρητικὸς πρὸς τὸν πόλεμον Ξέρξης ὁμιλῶν τοῖς κακοῖς ἀνδράσι. λέγουσι γὰρ αὐτῷ (τὸ γὰρ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ ἢ περισσὸς ὁ δὲ σύνδεσμος) ὅτι σὺ μὲν ὄλβον
 5 ἐκτήσω μέγαν τέκνοις (σὺν αἰχμῇ) καὶ ἐν ἀνδραγαθίαις, τοῦτον δὲ ὑπ' ἀνανδρίας ἐνδον τῆς οἰκίας κινεῖν τὸ δόρυ, τὸν ὄλβον δὲ τὸν πατρικὸν μὴ αὐξάνειν.

2 καὶ ὀρητικὸς ὁ H, καὶ ὀρητικὸς V — 3 ἀνδράσιν ἐδιδάσκετο V, qui antea διδάσκεται om. — τὸ γὰρ . . σύνδεσμος om. H, ὁ γὰρ δὲ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ γὰρ ἢ περισσὸς ὁ δὲ vulgo Dd. — 4 sq. ἐκτήσω μέγαν ὄλβον V — 5 ἐν τέκνοις VH — 6 τοῦτο H — ὑπὸ VH — ἀνδρίας H

753 φοβοῦμαι V. —

753 δέδοικα μὴ ὁ πολὺς
πλοῦτος ἄρπαγῇ ὁ ἐμὸς
ὑπὸ τοῦ φθάσαντος. —
754 τοῦ καταλαμβάνοντος
(gl.). —

755 διὰ κακῶν ἀνθρώπων

*ab alt. m. lineola deletum

V. — *ἐμάνθανε V. — 756

*ἀντὶ τοῦ ἔλεγον ἐκείνῳ V.

— 757 *ἤγουν μετὰ δυ-

νάμεως V. — *ἤγουν τὸν

ἄερέξην V. — 758 κινεῖν

τὸ δόρυ H. — *τὸν πατρι-

κὸν V. — *πλοῦτον V. —

*οὐδαμῶς V. — 759 *ἀκού-

ων V. —

758 οἰκουρεῖν. —

761 τοιγάρ σφιν: τοιγαροῦν σφιν καὶ αὐτοῖς τοῖς
τῷ Ξέρξῃ συμβουλευσάσι ταῦτα καὶ προτρέψασιν ἔργον
ἔστιν ἐξειργασμένον, εἰς φθορὰν χωρήσαν.

1 τοῖς om. V — 2 καὶ προτρέψασιν om. PVH — 3 εἰς
φθορὰν γὰρ πάντες ἐχώρησεν VH. — In P addita sunt ἔστι δὲ
ὁ λόγος ἐν εἰρωνείᾳ.

762 ἐξεκένωσε πεσόν: ἔργον οἶον οὐδέπω πεσόν
(δίκην κύβον· τὰ πράγματα γὰρ κατὰ κύβον πίπτουσιν)
ἐξεκένωσε τότε τὸ ἄστυ. ἔργον δέ, οἶον οὐδέπω γέ-
γονεν, ἐξ οὔτε καὶ ἀφ' οὗ καιροῦ ὁ Ζεὺς ᾤπασε καὶ
5 παρέσχε καὶ ἔδωκε τάντην τὴν τιμὴν, τουτέστι τὸ
ταγεῖν καὶ ἡγεμονεύειν καὶ βασιλεύειν ἕνα ἄνδρα
πάσης τῆς Ἀσίας.

2 κύβον δίκην V — 3 ἐξεκένωσε δὲ τὸ ἄστυ τότε τῶν Σού-
ων ἔργον οἶον κτλ. V — 6 καὶ βασιλεύειν om. V — 7 τῆς
vulgo om.

768 ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς: τὸν Ἀρταφρένην φησί,
περὶ οὗ παρακατιῶν λέγει· 'φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν
οἰακοστρόφουν'. ἐτυμολογῶν αὐτοῦ τὸ ὄνομα. Ἀρτα-
φρένης γὰρ ἐξ ἐτυμολογίας λέγεται ὁ τὰς φρένας ἔχων
5 ἀρτίας καὶ ὑγιεῖς καὶ ἀκεραίους.

2 κατιῶν V — δὲ pro γὰρ H — 4 ὁ om. H — ἔχων στενάς
καὶ ἀρτίας H, ὁ ἔχων τὰς φρένας ἀρτίους καὶ . . V — 5 καὶ
ὕγιεῖς om. vulgo Dd. — ἀκεραίους vulgo Dd. VH

[770 ἰστέον ὅτι Κῦρος ἐκαλεῖτο παρὰ Πέρσαις
πατήρ ὡς προνοούμενος καὶ φροντίζων ἐκείνων· ὁ δὲ
Δαρεῖος κάπηλος ὡς φιλοχρήματος. P.]

760 στρατεύμ'] ἤγαγε H. —

761 τοῖς συμβουλευσάσιν
ἀνθρώποις V. αὐτοῖς (τού-
τοις B) τοῖς συμβούλοις
BGL. — *καὶ τετελειω-
μένον V. —

762 ἀλάθητον V. — 763
τόδ'] ἐγένετο V. — 764

*ἀφ' οὗ V. — ἤγουν τὸν
πρώην βασιλέα Μήδων V.
— *παρέσχευ V. — 765

ἐν'] ὥστε V. — καὶ καλὰ
θρόεμματα ἐχούσης V. —

766 ἡγεμονεύειν V. —
κυβερνητήριον V. διεξ-
άγοντα καλῶς H. — 767
Μήδος] *ὁ V. — βασιλεὺς
τῆς Περσίδος V. —

768 ἤγουν ὁ Ἀρταφέρνης
V. ὁ Ἀρταφρένης G. Ἀρ-
ταφρένης B. — ἀγαθὸν V.

— 769 τρόπος ἐτυμολογι-
κὸς V. νοεῖται γὰρ ἐκ τῆς
ἐτυμολογίας τῆς λεγούσης
ἔχειν ἐκείνον ἀρτίας φρέ-
νας marg. G. —

770 *ἤγουν μετ' αὐτὸν V.
— *εὐτυχῆς V. — 771
*καὶ τὴν ἀρχὴν λαβὼν V.
— 772 ἤγουν ἔλαβε πολὺν
λαὸν Αὐδῶν καὶ Φρυγῶν

761 τοῖς προτρεψαμένοις.

— (763) εἰς φθορὰν χω-
ρῆσαν. —

763 ἐκενώθη τὰ Σοῦσα. —

769 ὁ Ἀρταφέρνης, ὃν ἐτυ-
μολογεῖ ὁ ἀρτίας ἔχων
φρένας. — ὁ Ἀρταφέρνης
ἐξ ἐτυμολογίας. —

770 (in marg. super. ante
v. 751) Κύρος πρῶτος
προσεκτήσατο Πέρσας τὴν
ἀρχὴν Μήδων ἀφελόμενος.
Κύρου υἱὸς Καμβύσης,

775 Κύρου δὲ παῖς: Κύρου υἱὸς ὁ Καμβύσης, ἀδελφὸς δὲ κατὰ Ἑλλάνικον Μαρφίου καὶ Μέμφιδος.

1 Κύρου δὲ υἱὸς vulgo Dd. H — 2 μόμφιδος H

776 πέμπτος δὲ Μάρδος ἤρξεν: ἡ γραφή ἡμάρτηται. τὸν γὰρ ἐπιθέμενον τῇ Καμβύσου ἀρχῇ μάγον ὄντα οὐδεις Μάρδον εἶπεν οὔτε γένος οὔτε ὄνομα. μήποτε οὖν γραπτέον· 'Μάρδης αἰσχύνῃ πάτρα'. μάγος γὰρ ἦν ὁ τῆς ἀρχῆς ἐπιλαβόμενος. ἢ ἴσως δμώνυμος ὑπεκρίνετο εἶναι Μερδία τῷ τοῦ Κύρου παιδὶ ἀδελφῷ τε Καμβύσου. αἰσχύνῃ δὲ πάτρα εἶπεν, ὅτι μάγος ὢν περιέσπασε τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν εἰς μάγους. ἐπειδὴ γὰρ οἱ Πέρσαι πάντα τῇ βουλῇ τῶν μάγων 10 διεπράττοντο, ὁ Καμβύσης ἤδη πρὸς ἐκστρατείας ἀπαίρων τοὺς αὐτοῦ μάγους δύο ὄντας ἐν τοῖς βασιλείοις κατέλιπεν, οἱ τῇ ἐρημώσει τῶν τῆς πόλεως ἀνδρῶν

1 lemma H V, sed ἤρξε V — ἡμάρτηναι corr. ex ἡμαρ-
τικόν H — 2 ἐπιτιθέμενον V, ἐπὶ (sic) H — τῇ καμβύσει ἀρχη-
γόν H — 4 γραπτέος PV — Μάρδης om. V, μάρδος O PH —
5 γὰρ om. vulgo — 6 Μερδία vulgo, μαρδί V, μάρδω P (Dd.) H,
μάρδος O — 7 δὲ pro τε Dd. — πάτρας O — 8 ἐπέσπασε
vulgo Dd. V H, ὑπέσπασε O — τὴν om. V — 9 τῶν μάγων vulgo
om. — 10 διεπράττοντο H — ἐκστρατείας H, qui foliis amissis
cetera iam non exhibet. Desunt etiam scholia sqq. usque ad
schol. v. 991. ἐκστρατείας V —

- V. — 773 *Δωρίδα* V. — ἀδελφοὶ δὲ κατὰ Ἑλλάνι-
 ἥλαννε V. — βίᾱ] *σὺν V. — κον *Μάραφισ, Μέρφισ.* —
 — τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἢ 773 *συνήγαγεν τῇ ἰδία*
βιαστικῶς G. — 774 *ἐμί-* δυνάμει. —
σησεν VBL, *infra quod*
 *αὐτὸν V. *ἐμίσησε* H. —
 *ἐπεὶ VB. — *φρόνιμος* V.
 — *ἐγένετο* V. —
 775 ὁ *Καμβύσης* VBG. — 775 *Καμβύσης.* —

- 776 *τιμῇ* *infra quod* *σὺν 776 *πέμπτος* δὲ *Μάρδος*:
 V. — 777 *θρόνοισι*] *σὺν ἡ γραφὴ ἡμάρτηται. τὸν
 V. — τ'] *καὶ V. — *βασι-* ἡ γὰρ ἐπιθέμενον τῇ *Καμ-*
λικοῖς V. — τὸν *Μάρδον* βύσου ἀρχῇ μάγον ὄντα
 V. — *μηχανῇ* V. — 778 οὐδεις *Μάρδον* εἶπεν οὔτε
 *γενναῖος, ἀγαθὸς V. — γένος οὔτε ὄνομα. μήποτε
 δόμοις] *τοῖς V. — 779 οὐν γραπτέον· Ἐμάρδις
 τοῖς *βασιλεῦσι* V. — τοῦ αἰσχύνῃ πάτρα· δμῶν-
 ἔχειν *τιμὴν εἰς τὸν λαὸν* μος (δμωνύμως m) γὰρ
 V. — εἶναι ἴσως ὑπεκρίνετο
Μερδία τῷ Κύρου παιδί,
 ἀδελφῷ τε *Καμβύσου*.
αἰσχύνῃ δὲ πάτρα· ὅτι μά-
 γος ὢν περιέσπασε (πῶς
 ἔσπασε m, corr. Dd.) τὴν
Περσῶν ἀρχὴν εἰς μάγους.
 — 778 τοῦτον Ἑλλάνικος
Δαφέρνην καλεῖ. —

ἤρξαν τῆς βασιλείας, Ἀρταφρένης δὲ καὶ Δαρεῖος (οὐχ
 ὁ τοῦ Ξέρξου πατήρ, ἀλλ' ἕτερος), καὶ ἄλλοι τινὲς
 15 φίλοι αὐτῶν τῆς ἀρχῆς αὐτοὺς καταβιβάσαι συνεβου-
 λεύσαντο. καταγαρόντες δὲ αὐτοὺς ἤριζον περὶ τῆς
 βασιλείας. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες ταύτην λαβεῖν
 ἀπείπαντο φησάντες ἐλευθέρους ἑαυτοὺς εἶναι βούλε-
 σθαι καὶ μὴτ' ἄρχειν μὴτ' ἄρχεσθαι καὶ ἀπολαύειν
 20 τῶν τῆς ἀρχῆς δεινῶν. Ἀρταφρένης δὲ καὶ Δαρεῖος
 ἄθλον ἔθεντο τὸ μεθ' ἵππων δραμεῖν. οὗτινος δ'
 ἵππος πρὸς τὴν νύσσαν ἐλθὼν χρεμετίσειε, πάντως
 αὐτὸς καὶ τῆς ἀρχῆς ἐπιλάβηται. ὁ οὖν Δαρεῖος τῷ
 ἱπποκόμῳ αὐτοῦ περὶ τούτου ἀνεκoinώσατο. οὗτος δὲ
 25 χιτῶνα λαβὼν καὶ τῷ τῆς θηλείας προστρίψας μορίῳ
 δέδωκεν αὐτῷ ἐπειπών· ἦν δ' ἂν ὦραν ὁ ἵππος τῇ
 νύσῃ προσεγγίσει, τηνικαῦτα στήσας αὐτὸν τῷ μυκτῆρι
 αὐτοῦ τὸν χιτῶνα προσάγαγε. καὶ οὗτος τῆς ὁδοῆς
 τῆς θηλείας αἰσθανθεὶς χρεμετίσει'. ὁ καὶ πεποίηκε
 30 καὶ κατὰ κράτος νικήσας τῆς ἀρχῆς ἐπελάβετο. τινὲς
 δὲ οὕτω φασὶ γενέσθαι, ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς
 νυκτὸς ὁ ἱπποκόμος ἐν τῷ καμπτῷ φορβάδιον στήσας
 διῆγε τὸν ἵππον καὶ συνουσιάζετο. οὗτος δὲ καὶ κατὰ

13 δὲ om. vulgo — verba καὶ Δαρεῖος . . ἕτερος om. P vacuo
 tamen spatio relicto — 14 ἀλλ' ἄλλος O — 15 κατεβίβασαν P,
 qui reliqu. schol. om. — ἐβουλεύσαντο O — 16 ἔριζον vulgo —
 17 οὖν om. V — πάντες om. O (Dd.) vulgo — 18 βουλεύεσθαι
 vulgo — 19 μὴτε . . μὴτ' vulgo — 22 ἐπὶ τὴν O (Dd.) —
 ἐλθὼν om. V — 24 παρὰ V, τὰ περὶ O (Dd.) — 25 ἐπιτρίψας
 Dd. — μόρῳ V — 28 ὁδοῆς (O) Dd. — 29 θυσίας V — αἰσθα-
 νόμενος vulgo — χρεμετίσειεν OV — 30 καὶ τὸ κράτος Dd. —
 ἐπελάβετο V — ἄλλως ante τινὲς inser. Dd. (O) — 31 οὕτως
 vulgo — 32 φορβάδιον στήσας ἐν τῷ καμπτῷ V; φορβάδιον OV;
 φοράδα, quod Dd. praetulit, vulgo — 33 συνουσιάζετο V — δὲ
 om. V —

τὴν ἡμέραν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἄθλου ἐκείσε γεγρονῶς
 35 τῆς θηλείας ἐμνήσθη καὶ οὕτως ἐχρεμέτισεν.

35 ἐχρεμέτισε vulgo Dd. — In O haec secuntur: ἄλλως· Μάρδος τὴν ἀρχὴν τῶν Περσῶν οὐκ ἤρξεν· ἀλλὰ τὰ ἀντίγραφα ἔσφαλαν (ἔσφαλται Dd. coll. v. ἡμάρτηται init. schol.)· ἀντὶ γὰρ τοῦ Μάρδιδος ἔγραψε Μάρδος. τῷ ὀνόματι γὰρ τῷ ὁμωνύμῳ ὑπεκρίνετο ἴσως ὁ μάγος· ὁ δὲ Μάρδος ἦν ἀδελφὸς τοῦ Καμβύσου, δς Μάρδος προσταγῇ τοῦ ἀδελφοῦ ἀνηρέθη διὰ τινα μῆνιν.

781 κακῶς τοῦτο εἶπε· μετὰ γὰρ τὴν τῶν μάγων καθάρσεις Δαρεῖος ὁ μέγας ἤρξεν, ὅτε οἱ ἐπὶ στρατηγοὶ τοῦ Καμβύσου ᾤμωσαν ἀναιρεθῆναι τὸν μάγον τὸν ὑποκρινόμενον τῷ ὀνόματι Μάρδου. vulgo Dd.

1 καλῶς O — 3 ἀναιρῆσαι O

786 καλῶς γὰρ γινώσκετε τοῦτο, ὃ ἐμοὶ ξυνήλικες Πέρσαι, ὅτι ἄπαντες ἡμεῖς οἱ κράτη τάδ' ἐσχομεν ἤγουν οἱ πρὸ τοῦ βασιλεύσαντες οὐκ ἂν ἐφάνημεν πράξαντες τοσαύτην βλάβην τῶν Περσῶν, ὅσην νῦν μόνος ὁ
 5 Δέρξης ἐποίησεν. vulgo Dd. V.

1 γὰρ om. vulgo Dd. — τοῦτο, ὃ om. V — συνήλικες vulgo V — 2 ἡμᾶς (sic) οἱ κράτη τάδ' ἔχοντες V, ἡμεῖς οἱ κράτη κατέσχομεν Dd. — τάδε Pauw., τὰ γε Vict. — 3 προτοῦ vulgo Dd. — οὐκ ἂν τοσαύτην βλάβην τῶν Περσῶν ἐφάνημεν πράξαντες ὅσην V — βλάβαντες pro πράξαντες Dd. — 4 μόνος addidi ex V — 5 ἐποίησε vulgo Dd.

781 ὀγδόου κλήρου infra
quod *διὰ V. — *ἐπέτυχον
V. τοῦ κλήρου ἐπέτυχον
B. — οὕτινος V. — τῆς
βασιλείας V. — 785 διὰ
μνήμης φέρει G. καὶ εἰς
μνείαν ἔχει τοὺς ἐμοὺς
λόγους καὶ τὰς ἐμὰς συμ-
βουλάς V. — *ἐντολάς
VG. —

786 *καλῶς V. — *ἀλη-
θῶς V. — πρὸς τοὺς πρῶην
βασιλεῖς V. — *ᾧ V. —

787 ἡγουν οἱ πρὸ τοῦ
[Ἔφερον add. cod.] βασιλεύ-
σαντες V. — ἐλάβομεν V. —

788 super φανῶμεν (sic)]
ἐπράξαμεν a correctore (v.
p. IX) lineola transfixum
V. — πρᾶξαντες V. —

*τοσαῦτα V. — ὅσα νῦν
ἔπραξεν ὁ Ἐφέρης G. —

789 *⟨π⟩οῦ V. — 790 πλή-

781 (pertinet ad 780) κα-
κῶς· μετὰ γὰρ τὴν τῶν
μάγων καθάρσεσιν Δαρεῖος
ὁ μέγας ἤρξεν. — ὁ δέ
ἀντὶ τοῦ δή, νῦν. — 784
praescriptum γ̄ ut 714. —

787 οἱ πρὸ τοῦ βασιλεύ-
σαντες ἡμεῖς. —

788 ὅσα νῦν. —

794 αὐτὴ γάρ, ἡ Ἑλλάς, ἡ Ἀτθίς, συμμαχεῖ ἐκείνοις, τοῖς Ἑλλησι, διὰ τὸ μὴ ἔχειν καρποὺς αὐτάρκεις, ὥστε τοὺς ἐκωντοίους ἀποτρέφεσθαι· ἡ γῆ, φησί, κτείνουσα ἐν λιμῷ τοὺς πολυίππους Πέρσας. vulgo Dd.V.

1 αὕτη V — 3 ἀποτρέφεσθαι vulgo Dd.V — pro ἡ γῆ, φησί: ἀλλὰ V — 4 ἐν om. vulgo Dd. — In P haec sunt: αὕτη γάρ, ἡ Ἑλλάς, συμμαχεῖ ἐκείνοις, τοῖς Ἑλλησι, διὰ τὸ αὐτοὺς μὲν τρέφειν ἐν τοῖς οἰκείοις καρποῖς, τοὺς <δὲ> ὑπερκόλους καὶ πολυίππους, ἤγουν τοὺς Πέρσας, <μὴ> ἡ τοὺς ὑπερκόλους καὶ ἀλαζόνας φθείρουσα ἐν λιμῷ.

798 ἀλλ' οὐδ' ὁ καταλειφθεὶς στρατὸς τῷ Μαρδονίῳ καὶ αἱ λ' μυριάδες ὑποστρέψουσιν εἰς τὴν πατρίδα. καὶ πῶς λέγουσιν ἀποστείλαι πάλιν ἕτερον στρατόν; τοῦτο δὲ εἶπε τὴν πάντων σημαίνων ἀπώλειαν τῶν Περσῶν. ὁ γὰρ Μαρδόνιος ἐπελέξατο λ' μυριάδας, τὸ ἐκκριτον μέρος τοῦ στρατοῦ, ὃς ἐπ' ἐλπίσι κεναῖς ὁ Ξέρξης κατέλειπεν. vulgo Dd.V.

1 τῷ Μάρδονι αἱ Dd. ex OP — 2 τριάκοντα vulgo Dd. — 4 τὴν παντελῆ vulgo — 5 ἄλλως δὲ γὰρ Pauw., ὁ γὰρ .. κατέλειπεν om. Vict. — Μάρδων Pauw.Dd., μαρδόνιος OPV — ἐπεδέξατο Pauw. — 6 δ O, ἢ P

ρωσιν V. — *ἤγουν εἰς
 τὸ μετὰ ταῦτα (μεταταῦτα
 cod.) V. — 791 *καὶ εὐ-
 τυχήσαιμεν V. — *καὶ
 λίαν καλῶς V. — *ἤγουν
 ἡμεῖς V. — 793 ἔχει δη-
 λονότι ἡ Περσίς πλείονα
 (πλείον cod.) στρατὸν V. —
 794 ἤγουν ἡ Ἑλλάς V. —
 βοηθὸς V. — τοῖς Ἑλλησι
 V. — 795 *εἶπας V. —
 βοηθεῖ ἡ Ἑλλάς τοῖς Ἑλ-
 λησι V. — 796 πείνη V. —
 *ἤγουν τοὺς καλῶς ἐφιπ-
 πεύοντας V. — 797 φρό-
 νιμον, λαμπρὸν V. — *ἔκ-
 κριτον V. εὖμετρον (ἔμμε-
 τρον cod.) H. — *αἶρομεν
 V. — στρατὸν V. —
 798 ὁ ἐναπολειφθεὶς στρα-
 τὸς V. — 799 κυρήσει]
 *οἱ super ει V. — ἐπιτύχοι
 VH. — *ἤγουν ὑποστροφῇ
 (ὑποστραφῇ cod.) σεσω-
 σμένος V. — 800 inter
 εἶπας et οὐ superscriptum
 ὅτι V. — *ἤγουν τὸν Ἑλλήσ-
 ποντον V. — 802 ὀλίγοι
 VHB, *σωθήσονται δη-
 λονότι add. alt. m. V. —
 τι] *κατὰ V. — θιῶν]

794 αὐτὴ ἡ Ἑλλάς (gl).
 — ἡ Ἀτθίς. —

796 καρπὸς ἀρκοῦντας
 μὴ ἔχουσα. —

797 εὖμετρον. —

803 εἰς τὰ νῦν πεπραγμένα: ἄφ' ὧν ταῦτα ἐτελέσθη, κάκεινα συμβήσεσθαι στοχάζομαι. vulgo Dd. V.

2 κακὰ κάκεινα V — συμβῆναι VDd. ex P

804 οὐ γὰρ τὰ μὲν τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνει, τὰ δ' οὐ, ἀλλὰ πάντα, ὅσα τοῖς βροτοῖς παθεῖν πέπρωται, ἐπισυμβαίνει αὐτοῖς. ἄλλως· εἰ γὰρ τὰ μὲν συμβαίνει, ἄφ' ὧν ταῦτα ἐτελέσθη, κάκεινα συμβήσεται. οὐχὶ
 5 τινὰ μὲν συμβαίνει ἐκ θελήματος τῶν θεῶν, τινὰ δὲ οὐ· ἀλλ' ὅσα ὑπὸ τῶν θεῶν διυθύνονται βουλευματα τῶν ἀνθρώπων, τελειοῦνται, ὅσα δὲ οὐ, οὐ τελειοῦνται. τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τοὺς χρησμούς τοὺς κειμένους μὴ ἀπελθεῖν εἰς Ἑλλάδα (Pers. v. 741). vulgo Dd. V.

2 τοῖς om. vulgo Dd. — παθεῖν om. V — 3 ἐπισυμβαίνουσιν V — verba inde ab ἄλλως om. V — εἰ γὰρ... συμβήσεται om. Vict. — οὐ pro εἰ Pauw. — 5 τινὰ δὲ scripsi pro τὰ δὲ — 6 ὑπὸ θεῶν vulgo Dd. — 7 τελειοῦται utrobique vulgo Dd. (sed τελειοῦνται P).

805 sq. καὶ ἄνπερ τάδε τὰ πεπρωμένα ἀληθῆ τυγχάνη, λείπει καὶ τὸ ἔκκριτον πλήθος τοῦ βαρβάρου στρατοῦ· ἀντὶ τοῦ οἴχεται καὶ θνήσκει. εἴτα ἐξ οὐδέτερου πρὸς ἄρσενικὸν τὸν λόγον ἔστρεψεν εἰπὼν· πε-
 5 πεισμένος οὗτος ὁ στρατὸς ἐν κεναῖς ἐλπίσι. πέπρωται γὰρ αὐτὸν ἐκεῖ θανεῖν. ἢ λείπει καὶ ἀφίγησιν ὁ Ξέρξης ἐν Ψυτταλείᾳ τὸ τοῦ στρατοῦ ἔκκριτον πλήθος πεπεισμένος ματαίαις ἐλπίσι. vulgo Dd. V.

1 πεπραγμένα vulgo — 2 τυγχάνωσι Dd., τυγχάνωσιν vulgo — βαρβαρικοῦ V — 4 ἔστρεψεν vulgo Dd., ἔστρεψε V — 7 ψυτταλείᾳ vulgo V — 8 κατ' ἐλπίσι V

807 μύμνουσι δέ, ἔνθα ὁ φίλος Ἀσωπὸς τὸ πιάσμα

1 μύμνουσι δ' ἔνθα] vulgo Dd. — φίλος om. Dd. —

τῶν V. — 803 τὰ μαν- 803 ἀφ' ὧν ταῦτα ἐτελέσθη,
τεῖα V.—τετελειωμένα V.— κακεῖνα συμβήσεται. —

804 θεωρήσαντα, ὅτι τὰ 804 οὐ γὰρ τὰ μὲν συμ-
μαντεῖα τῶν θεῶν ἀπαρά- βαίνει, τὰ δὲ οὐ. ἀντὶ τοῦ
θετα V. — *ἀλλὰ πάντα πάντα συμβαίνει. —
ἀληθῆ εἰσι δηλονότι V. —

805 κείπερ] ἐὰν V. — *τὰ
τῶν θεῶν V. — ἐστὶ]
*ἀληθῆ δηλονότι V. —
ὑπάρχει V. — κρεῖττον
ἄνθος V. — τοῦ V. —
τοῦ στρατοῦ τοῦ μέλλον-
τος στρατεύσασθαι (βου-
λεύσασθαι cod.) πάλιν κατὰ
τῆς Ἑλλάδος V. — 806 806 ὁ Ξέρξης. —
ὁ Ξέρξης H. —

807 *μένουσι V. — ποτα-
μὸς VH. — 808 *λιπαί- 808 ἀντὶ τοῦ λιπαίνει

καὶ λίπασμα ἢ πότισμα προσφιλές τῇ Βοιωτῶν χθονὶ
καὶ τῇ γῇ, ἡγουν τὸ λίπασμα τὸ πιαῖνον καὶ τρέφον
αὐτήν, ἄρδει τὸ πεδῖον καὶ τὴν γῆν· ἀντὶ τοῦ ἐνθα ὁ
⁵ Ἀσωπὸς λιπαίνει τὴν Βοιωτίαν. vulgo Dd.V.

2 καὶ λίπασμα ἢ πότ. προσφιλές om. vulgo V — 3 τῇ ante
γῇ om. V — ἡγουν .. αὐτήν om. Dd., ἦτοι τὸ λείπισμα V —
4 αὐτόν V

809 ὅπου σφιν καὶ αὐτοῖς τοῖς βαρβάροις ἀναμένει
παθεῖν τὰ μέγιστα τῶν κακῶν ὧν ἐπαθον. V (in in-
feriore marg. p. v. 795—809 continentis).

ibd. τὴν ἐν Πλαταιαῖς πεξομαχίαν φησίν, ἣν πρὸς
τοὺς Λάκωνας συγκροτήσαντες οἱ βάρβαροι κατὰ κρά-
τος ἡσσήθησαν. P V.

Initium sic in V: καταλέλνται καὶ ἡρήμωται ἐκ θεμελίων
φησι δὲ περὶ τῆς ἐν Πλατ. πεξομαχίας ἣν κτλ. — ἡττήθησαν V

νει V. — λίπος V. — τὴν Βοιωτίαν ὁ Ἀσωπός.
 φίλον πιάσμα] προσφιλὲς πιάσμα ἀντὶ τοῦ λίπασμα.—
 λίπασμα G. προσφιλὲς τοῖς
 ἐκείσε πότισμα BL. —

809 ὄπου V. — σφιν]
 αὐτοῖς *infra quod* τοῖς
 βαρβάροις V. — περιμένει
 V. — ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων
 V. —

τὴν ἐν Πλαταιαῖς πεξο-
 μαχίαν φησίν, ἥτις παρὰ
 τῶν Λακόνων ἡττήθη (λα-
 κόνων L) *marg.* GL. —
 ἄποινα] τῶν θεῶν *δηλον-
 ὅτι V. — 811 οἱ βάρβαροι
 V. — ἐλθόντες V. — 812
 *ἡσχύνοντο V. — καίειν
 V. — τοὺς ναοὺς (*τοὺς
scr. alt. m.) V. — 813
 ἀφανεῖς VBGL. — θεῶν
 V. — κτίσματα V. — 814
 ὁμοῦ VBGL. — 815 *διὰ
 τοῦτο (*διατοῦτο cod.*) V.
 — ὥραϊον *praef.* GL. —
 *σμικρότερα (*quod e σμι-
 κρὰ α pr. m. scripto mu-
 tatum videtur*) τῶν ὑπ’
 αὐτῶν πεπραγμένων V. —

809 τὴν ἐν Πλαταιαῖς πε-
 ζομαχίαν φησίν, ἣν πρὸς
 Λάκωνας ἡσσήθησαν. —

812 ἐνεπίμπρασαν γὰρ τὰ
 ἱερά. —

815 ὥραϊον. —

816 ἡ τῶν κακῶν οὖν κρηπὶς καὶ ὑποβάθρα καὶ θεμέλιον καὶ ἔσμυς οὐδέπω ὑπέσθη καὶ εἰς τέλος κατήνησεν, ἀλλ' ἔτι ἐκπαιδεύεται καὶ αὖξεται τὰ δεινὰ. vulgo Dd.V.

2 *θέμεθλος* PV, *θέμεθλον* O, *θεμέλιος* vulgo Dd. — καὶ ἔσμυς om. P, καὶ ὁ ἔσμυς vulgo Dd. (*ἔθμυς* O) — 3 *αὖξει* V

820 sq. οἱ θῖνες δὲ καὶ οἱ σωροὶ τῶν νεκρῶν καίπερ φωνήν μὴ ἀφιέντες δεῖξουσιν καὶ τῇ τρίτῃ τῶν μεταγενεστέρων γενεᾷ τὰ τῶν Περσῶν πτώματα (τουτέστιν ὅτι καὶ ἂν τρεῖς γενεαὶ παρέλθωσιν). τὰ δὲ τῶν νεκρῶν καὶ ἔτι παραμενοῦσι πτώματα διὰ τὸ ἄπειρα εἶναι μὴ ἰσχύσαντος τοῦ χρόνου ἀφανίσει αὐτά. vulgo Dd.V.

2 μὴ ἔχοντες Dd.V — τῇ om. V — τῶν μεταγεν. om. Dd. V — 3 τὰ Περσῶν V — τουτέστιν . . πτώματα om. P — 4 ἂν vulgo post *παρέλθωσιν*, quae corruptela in V sic aucta est, ut legatur *παραμενοῦσιν ἂν*. Corr. Dd.

822 ὥς οὐχ ὑπέρφευ καὶ σοβαρῶς χρηὴ φρονεῖν ἄνθρωπον ὄντα τινά. ἡ γὰρ κενοδοξία καὶ ἡ τῶν θεῶν καταφρόνησις ἐξανθοῦσα γεννᾷ στάχυν βλάβης, ὅθεν θρήνου ἄξιον θέρους θερίζει ὁ τὴν τῶν θεῶν ἐνδεικνύμενος ὕβριν καὶ καταφρόνησιν. vulgo Dd.V.

1 ὥς οὐχ ὑπέρφευ] *σοβαρῶς οὐ χρηὴ* vulgo Dd. — 4 *θρη-νος* pro *θέρους* V

816 *ἀπόκεινται V. — 817 κρηπὶς] *ἤγουν τέλος, super quod βοήθεια (corr.: ὑποβάθρα) a pr. m. scriptum altera delevit lineola. — ἕως οὗ V. — καὶ αὖξεται (αὖξει cod.) V. — εἰς παιδείαν ἐκείνων αὖξάνεται τὰ κακὰ BGL (παιδίαν L; αὖξάνουσι L, συναύξεται G). — 818 τόσος] ἤγουν πολλὸς V. — *γενήσεται V. — ῥύσις V. — 820 αἰγιαλοὶ πεπληγμένοι lineā extinctum, infra quod οἱ σωροὶ V. οἱ σωροὶ BGL (οἱ om. G; σοροὶ L). — τὰ σώματα τῶν νεκρῶν *τῶν Περσῶν δηλονότι V. — 821 ἄφωνα] καὶ τὰ ὅστ' ἐκείνων δηλονότι (*καὶ scr. alt. m.), infra quae *ὄντα V. — *δείξουσιν V. — 822 γνωμικὸν praescriptum VL. — *ὅτι V. — *καὶ μεγάλως καὶ σοβαρῶς V. — ἀλαζονεύεσθαι V. — 823 ὥραιον praescriptum V. — ὕβρις γὰρ] τῶν θεῶν V. — 824 *βλάβης VL. —

817 θεμέλιον. —

αὖξεται τὰ κακά. —

819 Λακωνικῆς. —

820 θῖνες: οἱ σωροὶ καί-
περ φωνήν μὴ ἀφιέντες
δείξουσιν τὸ γεγονὸς (γένος
m, corr. Kirchh.). τριτο-
σπόρῳ δέ· τρίτῃ τῶν μετα-
γενεστέρων γενεᾷ. —

823 γ̄ praescriptum, ut
714. —

826 μηδέ τις ὑπερφρονήσας καὶ παραβλεψάμενος
τὴν προσοῦσαν αὐτῷ εὐτυχίαν, ὥς μείζονος ἐρασθεὶς
δόξης ἐκχέῃ καὶ φθείρῃ καὶ ἀπολέσῃ ὃν τὸ πρὶν εἶχεν
ὄλβον μέγιστον. vulgo Dd.V.

1 μὴ δέ τις V — 3 καὶ ἀπολέσῃ addidi e V — τοπρην V

831 sqq. πρὸς ταῦτα ὑμεῖς οἱ κεχρημένοι τῇ σω-
φροσύνῃ, ἣ οἱ χρήζοντες καὶ οἱ θέλοντες σωφρονεῖν,
πινύσκετε καὶ συνετίζετε καὶ σωφρονίζετε ἐκείνους, τὸν
Ξέρξην, ἐν συνετοῖς νουθετήμασιν, ὥστε λῆξαι καὶ
5 παύσασθαι θεοβλαβοῦντα καὶ τὴν ἐκ τῶν θεῶν βλάβην
πάσχοντα διὰ τῆς κenoδοξίας. ἡ κεχρημένον ἀντὶ τοῦ
χρεῖαν ἔχοντα καὶ ἄξιον ὄντα σωφρονεῖν. vulgo Dd.V.

1 ἡμεῖς V — κε^{χρ}τημένοι V — 2 καὶ θέλοντες vulgo Dd. —
3 σωφρονεῖτε P — τὸν Δαρεῖον V — 5 πανθῆναι V — τὴν
τῶν θεῶν πάσχοντα βλάβην V — 6 τὴν κenoδοξίαν O

ἡγουν μεστὸν θρήνων V.

— θερίζει V B. — 825

τῶν πημάτων V. — *καὶ

ἀντέκτισιν καὶ τιμωρίας V.

826 Ἀθηνῶν] *τῶν V. —

827 ἀλαξονευθεὶς *καὶ

παραβλεψάμενος V. — τὴν

〈παρ〉οὔσαν εὐτυχίαν

(*προσ ad οὔσαν add. alt.

m.) V. τὴν παροὔσαν

νῦν Πέρσαις δυστυχίαν

BGL (ἦτοι τὴν G). —

828 *καὶ ἀπολέσῃ V. —

*καὶ ἀλαξονικῶν V. —

830 δικαστῆς V. — 831

τὸν Ξέρξην VBGL. —

σωφρονεῖν] *τῷ V. —

κεχρ.] *ὅμεις δηλονότι,

infra quod *οἱ V. — χρό-

ζοντες G. — 832 λέγετε,

*παρηγορήσατε V. — *διὰ

〈εὐλόγ〉ων 〈νουθετημά〉-

των V. — 833 λῆξαι] ὥστε

V. — *τῆς λύπης V. — ἐκ

θεῶν βλαπτόμενον ἢ βλά-

πτοντα τοὺς θεοὺς BL.

τοὺς θεοὺς βλάπτοντα G.

— *〈ὑπερκόμπ〉ον διὰ

〈θράς〉ους V. — 834 *προσ-

φιλῆς V. — 835 καλλω-

πισμὸν ἡγουν ἱμάτια V.

828 τὴν εὐδαιμονίαν. —

829 τῶν μὴ προσηγόντων

εὐθυνοῦς, δικαστῆς. — 831

τὸν Ξέρξην. —

836 sqq. ὑπὸ γὰρ τοῦ ἄλγους τῶν ἐπελθόντων τῷ
 Ξέρξῃ κακῶν πάντα τὰ μέρη τῶν ποικίλων ἐσθημάτων
 αὐτοῦ στημορραγοῦσι καὶ μετὰ τῶν στημόνων αὐτῶν
 διαρρέουσιν ἐν τῷ σώματι, αἱ λακίδες καὶ αἱ διασχί-
 5 σεις· τουτέστιν ὑπὸ τῆς θλίψεως διέρρηξε τὰ ἱμάτια
 αὐτοῦ ὁ Ξέρξης. vulgo Dd.V.

1 ἀπὸ V — γὰρ om. Dd. — τῶν ἐπ. κακῶν τῷ Ξ. V —
 2 πάντα μέρη V — 3 σημείων V — 4 διαρρήσσουσιν OPV
 (διαρρῆσσουσιν V), διαρρέουσιν vulgo Dd. — λακίδες δὲ vulgo Dd.
 — καὶ διασχίσεις Dd. — 6 αὐτοῦ Dd.V

842 sqq. πρὸς τὸν χορόν φησιν ὁ Δαρεῖος, ὅτι
 ἐγὼ μὲν ἄπειμι κάτω εἰς τὸν Αἰθην, ὑμεῖς δέ, ὦ γε-
 ραιοί, χαίρετε ἐν κακοῖς μὲν ὄντες, ὅμως δὲ χαίρετε
 ψυχῇ διδόντες ἡδονήν, ἥρουν θύοντες ἐμοὶ καὶ τὴν
 5 ἐμὴν ψυχὴν ἡδύνοντες διὰ τῶν θυσιαῶν. τοῖς γὰρ
 θανοῦσι θυσία μόνη ἐστὶ προσδεκτέα, πλοῦτος δὲ οὐ-
 δὲν ὠφελεῖ. vulgo Dd.V.

3 γηραιοὶ V — μὲν om. V — 4 καὶ vulgo om. — 6 δ'
 ὠφελεῖ οὐδὲν V

845 sq. ὁ χορὸς ἀκούσας ἀπὸ τοῦ Δαρείου, ἃ μέλ-
 λουσι καὶ ἔτι παθεῖν οἱ Πέρσαι κακὰ, φησὶν· ὅντως
 ἤλγησα ἀκούσας τοῖς Πέρσαις πολλὰ πῆματα καὶ παρ-
 όντα καὶ μέλλοντ' ἔτι· ἥτοι ἃ νῦν πάσχουσι καὶ ἃ
 5 μέλλουσιν ἔτι αὐτοῖς ἐπελθεῖν vulgo Dd.V.

1 ἀπὸ τοῦ Δαρείου h. l. om. V, qui habet: ἃ μέλλουσι παθεῖν
 καὶ ἔτι κακὰ οἱ Πέρσαι ἀπὸ τοῦ Δ. φησὶν — 3 ἤλγησας V —
 ἀκούσας πολλὰ πῆματα τοῖς Πέρσαις παρόντα ἥτοι ἃ νῦν V,
 καὶ ἀκούσας vulgo — 4 ἥτοι ἃ νῦν πάσχουσι καὶ μέλλοντ' ἔτι
 Ραυω., ἥ pro ἥτοι Dd.

- 836 ὑπάντα (*a ex η corr. alt. m.) V. — 837 σχίσματα V BGL. — περι V. — 838 καὶ ἐσχισμένοι ὑπάρχοντες ἕως τῶν στημόνων (στήμων cod.) V. — 839 κολακεντικῶς V. — λόγοις] *διὰ V. — 840 τῆς κολακεύσεως σου V. — *γινώσκω V. — *ἀκούων V. — λάβῃ *ἄνεσιν τῶν κακῶν καὶ τῆς λύπης V. — 841 *ἀπέρχομαι V. — σκότον V. — 842 πρὸς τὸν χορὸν V. — *ᾧ V. — *ὄντες δηλονότι V. — 843 *τῇ ἐμῇ δηλονότι V. — *ἤγουν θυσίας V. — *ἤγουν κατὰ τὸν πρέποντα καιρὸν V. — 844 *ὅτι V L. — γνωμικὸν praefixum V. ὠραῖον G. —
- 845 *ὄντως V. — *ἐλ-
πήθην V. — 846 τῶν
〈βαρβάρ〉ων V. — 847
τύχη V. — λίαν VGL. —
848 *λυπεῖ ἐμὲ δηλονότι
V. λυπεῖ ἐμὲ G. λυπεῖ L.
— 850 ἦτις VGL. —
*αὐτὸν VGL. — ἐνδύεται

853 οὐ γὰρ τοὺς ἔμοι φιλτάτους ἐν ταῖς αὐτῶν ἀνάγκαις προδῶσω καὶ παραβλέψομαι. vulgo Dd.

854 sqq. θαναστικῶς σύγκρισιν ποιεῖται τῶν ἐπὶ Δαρείου εὐτυχημάτων πρὸς τὰ νῦν κακὰ καὶ φησιν· ὅντως μεγάλης βιοτῆς ἀγαθῆς τε πολισσονόμου καὶ τὴν πόλιν καλῶς νεμούσης καὶ διευθετούσης ἐτύχομεν
 5 ἐπὶ τοῦ Δαρείου. vulgo Dd. V.

3 τε καὶ πολισσονόμου V — καὶ πόλιν vulgo V — 5 ἐπὶ τοῦ Δαρείου om. V

856 sqq. εὔτε καὶ ὀπηνίκα ἦρχε καὶ ἐβασίλευε τῆς ἡμετέρας χώρας ὁ Δαρεῖος, ὁ ἄμαχος βασιλεύς, ὁ ἰσόθεος, ὁ πανταρχῆς καὶ εἰς πάντας ἀρκῶν καὶ εὐεργετῶν καὶ διέπων καλῶς καὶ παντάπασι δίκαιος γενόμενος.
 5 vulgo Dd. V.

2 art. ante ἄμαχος om. vulgo — 3 καὶ ὁ εἰς V — ἐνεργῶν V, διευεργετῶν vulgo — post εὐεργετῶν Dd. ex P add.: καὶ διευθετῶν — 4 καὶ πᾶσι πάντα γινόμενος V

860 sqq. πρῶτα μὲν καὶ πρωτοτύπως ἀπεφαινόμεθα στρατιᾶς εὐδοκίμου ἥτοι περιβοήτου καὶ τροπαιοφορούσης, τούτεστι διὰ στρατιᾶς κατὰ πόλεμον εὐδοκιμοῦμεν,

1 καὶ πρωτοτύπως vulgo om. — φαινόμεθα στρατεύων δοκίμου V — 3 ante τούτεστι: στρατιᾶς inser. V — δοκιμοῦμεν V —

έσθῃτα V. — 851 *ἡγουν
 ἱμάτια λαμπρὰ V. — 852
 συναντᾶν V.

853 οὐ γὰρ ἡμεῖς τὰ οἰκεία
 (ὅμοια cod.), τοὺς οἰκείους
 (ὁμοίους cod.) δηλονότι,
 πράξομεν V. —

854 *φεῦ V. — ὄντως V.
 — μεγάλας] *η super a V.
 — In marg. GL est sch. M,
 sed θαυμαστικῶς om., εὐ-
 τυχημάτων deest in L. —
 855 εἰρηναίας V. — *ξωῆς
 V. —

856 ἀπετύχομεν V G. ἐπε-
 τύχομεν BL. — *ὀπηνίκα
 V. — 857 *ὁ ἀρκῶν εἰς
 πάντας V. — 858 *ὁ ἀκα-
 ταμάχητος (ἀκταμάχητος
 cod.) V. — 859 ἤρχεν,
 ἐβασίλευε, infra quae ab
 alt. m. *η super α vocis
 ἄρχε V. — χώρας] *τῆς
 V. —

860 καὶ περιβοήτου V.
 τροπαιοφόρου G. — 861
 *καὶ V. — 862 *ἡγουν
 οἱ καλῶς πολιτευθέντες
 νόμοι V. — *ἡγουν τὴν
 πόλιν ἡμῶν V. — ἴστων,

854 θαυμαστικῶς σύγκρι-
 σιν ποιεῖται τῶν ἐπὶ Δα-
 ρείου εὐτυχημάτων πρὸς
 τὰ νῦν κακά. — 855 in
 extremo margine . . ονό-
 μου (initium vocabuli in
 compingendis foliis abla-
 tum). —

860 πρῶτα μὲν εὐδοκίμου:
 πρῶτον μὲν κατὰ πόλεμον
 διὰ στρατιᾶς εὐδοκιμοῦμεν
 καὶ ὁρμῶμεν κατὰ νενο-
 μισμένα ἔθνη ταῖς πόλεσι
 ταῖς πορθουμέναις, οὐ τε-

καὶ ἐπεύθυνον ἤγουν κατὰ τὸ εὐθὺ ἐξήγοντο καὶ
 5 ἐπλατύνοντο πάντα τὰ νόμιμα καὶ ἔθιμα τῶν πυργου-
 μένων καὶ τετειχισμένων πόλεων· καὶ ὀρυζόμεναι κατὰ
 τὰ νενομισμένα ἔθνη ταῖς πόλεσι ταῖς πορθουμέναις,
 οὐ τεμένη πορθοῦντες, οὐ τάφους ἀνασπῶντες, ὡς
 Ξέρξης τολμήσας ἐποίησε. λέγεται δὲ καὶ πύργινα
 10 νόμιμα τὰ πυργοῦντα καὶ συνιστῶντα τὰς πόλεις.
 ἄλλως· περιβόητοι ἦμεν ἐκ πολέμου πανταχοῦ τροπαι-
 ουχοῦντες. οἱ δὲ δημωφελεῖς δῆμοι πάντα τὰ νόμιμα
 ἐπολιτεύοντο. vulgo Dd.V.

4 καὶ pro ἤγουν V — εὐθὺς V — 5 καὶ ἔθιμα addidi e V —
 πυργομένων e πυργομένων corr. V — 6 ὀρυζόμεναι vulgo Dd. —
 7 ἤθνη τῶν πόλεων τὰ τεμένη πορθοῦντες, τοὺς τάφους ἀνασπῶ-
 ντες V — 8 καὶ τάφους vulgo — 9 ἐτόλμησε ποιῆσαι vulgo Dd.
 — 11 verba inde ab ἄλλως addidi e V; Dd. verba περιβόητοι
 ἦμεν e. q. s. initio huius schol. praeposuit ex O — πολέμων V,
 πολέμου O — τροπαιοχοῦντες V — 12 εἰς πάντα V

866 ὅσας δ' εἶλε πόλεις: τοῦτο θαυμαστικῶς
 φησιν, ὅτι τῇ ἀρετῇ Ἑλλήνας ὑπέταξεν, ἀλλ' οὐκ
 ἀνάγκη ὁ Δαρεῖος. vulgo Dd.V.

1 ὅσας Dd.V — 2 τῇ vulgo om. — ὑπέταξε Δαρεῖος, ἀλλ'
 οὐκ ἀνάγκη vulgo Dd.; ὑπέταξεν, ἀλλ' οὐκ ἂν εἰσι νῆσοι οἶαι et
 tum verba schol. v. 870 V

869 σκληροτέρα ἢ συνναλοίφῃ ποταμοῦδ' ἀφ' ἐστίας,
 οἷόν ἐστι τὸ τοῦ ἔνεκα τοῦνεκα. vulgo Dd.

Ex P Dd. affert: τὸ τέλειον ἦν ποταμοῦ οὐδ' ἀφ' ἐστίας·
 ὧδε δὲ ἐκβληθέντος τοῦ ν καὶ κραθέντος τοῦ ο καὶ τῆς ου
 διφθόγγου εἰς τὴν ου διφθόγγον, ποτάμ' οὐδ' ἀφ' ἐστίας γίνεται
 ὑπερβιβασμῷ τοῦ τόνου, ὡς καὶ τὸ τοῦ ἔνεκα τούνεκα.

870 οἶαι Στρυμονίου πελάγους: οἶαι εἰσιν αἱ

1 et 2 στρυμόνου V —

διευθέτουν (*ἵστων scr. alt. m.) V. — 863 ἀπὸ τῆς ὑποστροφῆς τῶν πολέμων V. — 865 εὖ πράσσοντες (sic)] ἀντὶ τοῦ πορθοῦντες V. — ἄγον] η super α V, super illud *τοὺς ἄνδρας V. —

μένη θεῶν πορθοῦντες, οὐ τάφους ἀνασπῶντες, ὡς Ξέρξης τολμήσας ἐποίησεν. — περιβόητοι ἦμεν ἐν πολέμῳ. — 862 τὰ νόμιμα πάντα τῶν τετειχισμένων πόλεων. — οἱ δὲ δημωφελεῖς δῆμοι (θεσμοὶ corr. Weekl.) πάντα ἐπολιτεύοντο. —

866 *θανυμαστικὸν V. — ὑπέταξε V. — 867 *ἤγουν πρὸ τοῦ περᾶσαι (περάσαι cod.) τὸν Ἄλυν ποταμὸν V. —

866 τὸ ὅσας θανυμαστικῶς. τῇ ἀρετῇ Ἑλλήνας ὑπέταξεν, οὐκ ἀνάγκη ὁ Δαρεῖος. —

869 *ὀρμηθεῖς V. —

869 σκληροτέρα ἢ συναλοιφή (συναλιφή m) ποταμουδὲ ἀφ' ἐστίας, οἷόν ἐστι τὸ τουένεκα τουένεκα. —

870 ποταμὸς V. —

870 ὡς μέχρι Ὑπερβορέων παρατεινούσης τῆς ἀρχῆς Περσῶν. —

Ἀχελωῖδες νῆσοι τοῦ Στρυμονίου πελάγους αἱ πάροιχοι
τῶν Θρηκίων ἐπαύλων ἡγουν τῆς Θράκης. V.

3 θρηκίων V — ἐπαύλων vulgo V — ἦτοι V

874 sqq. λίμνης ἔκτοθεν ἡγουν αἱ ἔξωθεν θαλάσσης. εἶτα παρακατιῶν ἐφερμηνεύων φησίν, ὅτι ἐκείνας λέγω, αἱ κατὰ τὴν χέρσον ἐλαύνουσαι τὸν πύργον καὶ τὴν οἰκοδομήν, ἡγουν ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ μάλιστα
5 τῇ χέρσῳ πλησιάζουσαι, τούτου τοῦ ἀνακτος ὑπήκουον, ἡγουν τοῦ Δαρείου, αὐχόμεναι ἦτοι αὐχὸς αὐτὸν καὶ καύχημα ἔχουσαι περὶ τὸν πλατὺν καὶ εὐρὺν πόρον τῆς Ἑλλης ὥς μέχρι Ἱπερβορέων παρατεινούσης τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς. OP(Dd.)V.

1 λίμνας τ' ἔκτοθεν] ἡγουν κτλ. Dd. — ἡγουν . . φησίν, ὅτι om. V — 2 ἐκείναι P — 3 λέγει Dd. — καὶ τὴν οἰκοδομήν om. Dd. — 4 pro ἡγουν ὥς: οὕτως V — ἐπιτοπλεῖστον V — καὶ μάλιστα om. Dd. — 5 πλησιάζονται Dd. — ὑπήκοοι Dd. — 6 ἦτοι pro ἡγουν V — αὐχόμεναι V et codd. rec. in textu Aesch., αὐχόμεναι Dd. — αὐχὸν V — 7 πλατὺν καὶ om. Dd., καὶ εὐρὺν om. V — 8 ὥς om. V — μέχρις V — περὶ βορέων περιτεινούσης OP

880 μυχία τε Προποντὶς: ἀπὸ κοινοῦ τὸ οἶαί εἰσιν αἱ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον τὴν οἰκησιν ἔχουσαι. ἡ Προποντὶς τε, ἦτοι τοῦ Εὐξείνου πελάγους, ἡ μυχία καὶ ἡ ἐν μυχοῖς τοῦ Ἑλλήσπόντου κειμένη, καὶ τὸ στόμα

1 τὸ δὲ μυχία προποντὶς V — 2 ἡ προποντὶς τὸ στόμα τοῦ εὐξ. πελ. V — 4 ἡ om. vulgo

871 δύνγροι (παραθαλάσσιοι B)· Ἀχελῷον (Ἀχελῳή B, Ἀχελωῖ G) γὰρ τὸ ὕδωρ κατὰ γλῶσσαν BG. —

871 αἱ δύνγροι· Ἀχελῷον γὰρ πᾶν ὕδωρ λέγουσι. —
873 τῶν ἐπαυλισμάτων. —

874 λίμνας] *η super α, super η a pr. m.: θαλάσσης quod in *θαλάσσης corr. alt. m. V. θαλάσσης BGL (τῆς add. G). — αἱ ἔξω τῆς θαλάσσης marg. L. καὶ (καὶ om. G) αἱ ἔξω τῆς θαλάσσης ὅσαι εἰσὶ μεσῆπειροι, ὥς καὶ μέχρι Ὑπερβορέων παρατεινάσης τῆς ἀρχῆς τῶν Περσῶν (τῆς τῶν Π. ἀρχῆς G) B, marg. G. — *αἵτινες V. — 876 συστρεφόμεναι V. — κύκλωθεν V. — 877 τοῦ Δαρείου V BGL. — ἤκουον V BG. ἄκουσον L. — 879 ἀνυόμεναι] καὶ ἀνυὸς καὶ καύχημα ἔχουσαι (*τὸν Δαρεῖον add. alt. m.) V. —

874 καὶ ἔξω τῆς θαλάσσης ὅσαι εἰσὶ μεσῆπειροι. —

875 τοῖς τεύχεσι κεκυκλωμένοι. — 876 κατὰ κοινοῦ γηγένηται. — 877 τοῦ Δαρείου. — ὑπῆκουον (gl.). —

880 μυρία] βαθεῖα· ἡ (ἡ B) ἐν τῷ μυχῷ (ἐν τῷ τέλει L, ἐν μυχοῖς G) τοῦ Ἑλλησπόντου κειμένη BG L. —

878 ἀπὸ κοινοῦ τὸ οἶαί εἰσιν. — αἱ περὶ (παρὰ m) τὸν Ἑλλησπόντον οἰκησιν ἔχουσαι (ἀνυοῦσαι m). — 879 ἐπὶ πλατεὶ Ἑλλησπόντῳ (Hom. H 86). —

5 τοῦ πόντου, ἡγουν ὁ Βόσπορος. οὗτος γὰρ στόμα πόντου λέγεται. vulgo Dd.V.

882 sqq. νῆσοί τε (ἀπὸ κοινοῦ τὸ οἶαί εἰσιν), αἵτινες περικλυστοὶ καὶ ὑπὸ τῆς θαλάσσης περικλυζόμεναι κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον (τοῦτον γὰρ πρῶνα ἄλιον λέγει) ὑποτασσόμεναι καὶ προσκαθήμεναι τῇ ἡμετέρᾳ γῇ. vulgo Dd.V.

1 νῆσοί τε om. V — δὲ post κοινοῦ inser. V — 2 κλυζόμεναι vulgo Dd. — 3 κατὰ τὸν Ἑλλείνιον πόντον Dd. — 4 καὶ προσκαθήμεναι om. V

885 οἶα Λέσβος: μεταβέβηκεν εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. ἡ γὰρ Λέσβος ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει ἐστίν. ὁμοίως καὶ ἡ Σάμος. vulgo Dd.V.

1 τὸ δὲ οἶα Λέσβος V — Αἰγαῖον Dd. — 2 ἡ γὰρ Λ. καὶ ἡ Σ. ἐν τῷ Αἰγαίῳ εἰσὶν vulgo (om. ὁμοίως καὶ ἡ Σ.) — πελάγει om. Dd., πελάγῳ V — 3 ὁμως V

[885 Λέσβος πόλις Αἰολική, μητρόπολις δὲ τῶν Αἰολικῶν πόλεων, περίμετρον ἔχουσα θ' σταδίων, μεταποιονμένη τῆς Ὀρφέως κεφαλῆς. ἐκεῖ γάρ φασιν μετὰ θάνατον αὐτὴν λαλοῦσαν προσενεχθῆναι· τοῦτο δὲ
5 ἐμυθεύθη διὰ τὸ ἀρίστους ἐκεῖ καὶ μετὰ Ὀρφέα γενέσθαι ἄνδρας λογίους, ὧν ἦν καὶ Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος καὶ Πιττακὸς καὶ ὁ ποιητὴς Ἀλκαῖος καὶ ἡ Σαπφώ, θαναμαστόν τι, φασί, γυναικὸς σχῆμα· πρὸς ἣν οὐδεμία γυνὴ ἐφάμιλλος εἰς ποίησιν ἦν. ἦν δὲ πεντάπολις ἡ
10 Λέσβος ἔχουσα τῶν ε' τὴν Λέσβον, ἀφ' ἧς ἡ νῆσος

2 θ' στα^δ O — 3 φασιν O, corr. Dd. — 5 Ὀρφέα scripsi pro Ὀρφέως — 7 πιττανὸς... ἀλκαῖος (sic) O — 8 τινα pro τι O — χρήμα O (Dd.) — οὐδὲ α' O — 10 ἀφ' ἧς scripsi pro ἀφ' ὧν —

881 *ἤγουν ὁ Βόσπορος V. 881 ὁ Βόσπορος. —

— νῆσοι] ἤκουον δηλονότι

V. —

882 *κατὰ τὸν Ἑλλήσπον-

τον V. — 884 καὶ ὑπο-

τασσόμεναι V. — προσ-

καθήμεναι BL (προκαθή-

μεναι L, ἡνωμέναι G). —

882 αἰ κατὰ τὸν Ἑλλήσ-

ποντον. — 884 ὑποτασσό-

μεναι. —

885 αὐται ἐν τῷ Αἰγαίῳ

πελάγει εἰσί. μεταβέβηκε

(μετεβλήκε sic L) γάρ, ἐπεὶ

ἦ τε (pro ἦ τε: καὶ L) Λέσβος

καὶ Σάμος ἐν τῷ τοιούτῳ

πελάγει τῷ Αἰγαίῳ εἰσὶν

(ἐν τ. τοι. εἰσὶν Αἰγ. πε-

λάγει G) GL. — *Λέσβος]

*ἦ V. — 886 Σάμος] *καὶ

ἦ V. — 887 Χίος] *ἦ V. —

ἡδὲ] *καὶ V. — *ἔμπρο-

σθεν super quod ἡ κειμένη

δηλονότι V. — 888 Νάξος]

νῆσος V. — Μύκωνος]

*τοῦ V. —

885 αὐται ἐν τῷ Αἰγαίῳ

πελάγει εἰσὶν. — ὅτι (i. e.

σημείωσαι ὅτι) μεταβέβη-

κεν εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλα-

γος· ἢ γὰρ Λέσβος ἐν τῷ

Αἰγαίῳ πελάγει ἐστίν. —

Λέσβος ἐλέγετο, ἐκ τοῦ μέρους λαχοῦσα τὸ ὄνομα, ὥσπερ καὶ νῦν Μιτυλήνη λέγεται ἡ αὐτὴ ἀπὸ πόλεως ὁμωνύμου μιᾶς ἐκείνων τῶν ε΄· τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ καὶ *Λυκόφρων* (v. 220) αὐτὴν Ἰσσαν ἐκάλεσε· μία γὰρ καὶ
 15 ἡ Ἰσσα τῆς αὐτῆς πενταπόλεως. O.]

13 pro λόγῳ: λ^γ cum compendio O, corr. Dd.

889 καὶ ἡ Ἄνδρος νῆσος ἡ συνάπτουσα τῇ νήσῳ Τήνῳ ἤρουν ἡ συνημμένη αὐτῇ καὶ ἀγχιγείτων ταύτης τυγχάνουσα. vulgo Dd.V.

In V hoc schol. post proximum (schol. v. 891) legitur. — 1 ἄντρος V — νήσῳ om. V — 2 pro ἤρουν ἡ: καὶ vulgo Dd.

891 sq. καὶ τὰς ἀγχιάλους μεσάκτους· ἦτοι παρα-
 θαλασσίους τὰς ἄγχι καὶ πλησίον τῆς θαλάσσης κει-
 μένας καὶ πρὸς τὸν αἰγιαλόν. vulgo Dd.V.

1 καὶ τὰς ἀγχιάλους μεσάκτους] τὰς ἄγχι τῆς θαλάσσης κτλ. vulgo Dd., καὶ τὰς ἀγχ. καὶ τὰς μεσάκτους· ἦτοι κτλ. V — 2 θαλάσσης sine art. V

897 Σαλαμίνα: τὴν ἐν Κύπρῳ φησίν, ἥς ἡ μητρό-
 πολις (ἡ ἐν τῇ Ἀττικῇ, δηλαδὴ νῆσος Σαλαμίν) αἰτία
 ἐστὶ τῶνδε τῶν στεναγμάτων. ἄποικοι γὰρ εἰσιν οἱ ἐν
 Κύπρῳ Σαλαμίνιοι τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ. φασὶ γὰρ ὅτι
 5 τοῦ Ἀλάντος αὐτόχειρος γεγονότος ὁ Τεῦκρος ὁ αὐτοῦ

1 Σαλαμίνα om. V — 2 σαλαμὶς νῆσος V — δηλαδὴ ἡμῖν αἰτία vulgo — 4 τῆς pro τῶν V — τῇ om. vulgo V — 5 αὐτό-
 χειρος σφαγέντος ἐν Τροίᾳ ὁ Τεῦκρος P(Dd.) —

889 Τήνῳ] τῇ νήσῳ V. —

890 Ἄνδρος] νῆσος VG. —

892 ὑπὸ τὸ ἴδιον κράτος
ῥήγαγε G. — παραθαλασσί-
ους V. — 893 Ἀἴμνον]
νήσος V. —

Ἰκάρου θ' ἔδος] νῆσος V. —

894 Ῥόδον] νῆσος V. —

895 Πάφουν] *τὴν V. —

896 Σόλους] *τὰς V. —

897sq. τὰς νῦν μητροπό-
λεις] *ἤγουν τὰς μεγίστας
πόλεις τῆς Κύπρου V. —

892 ὑπὸ τὸ ἴδιον κράτος
εἶχεν (cf. schol. Byz. v. 900).
μεσάγκτους δὲ μεσακτίους,
παραθαλασσίους. — 893
Ἀἴμνος Θράκης ἐστίν.
αὐται δὲ εἰσιν αἱ μεσάγκ-
τιοι. — Ἰκάρου (Ἰκαρ m,
corr. Vict.) τὸν κλύδωνα. —

897 ἄποικοι γὰρ εἰσιν οἱ
ἐν Κύπρῳ Σαλαμίνιοι τῶν
ἐν τῇ Ἀττικῇ. — τὴν ἐν
Κύπρῳ. —

ἀδελφὸς ἐν τῇ Σαλαμῖνι τῇ αὐτοῦ πατρίδι κατελθὼν
οὐκ ἐδέχθη τῷ πατρὶ αὐτῶν Τελαμῶνι, ἀλλ' ἐδιώχθη
ἀπὸ τῆς Σαλαμῖνος, ὥς μὴ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κωλύ-
σας σφαγιασθῇσόμενον ὑφ' αὐτοῦ. κατελθὼν οὖν ἐν
10 τῇ Κύπρῳ ἀνεδείματο πόλιν καὶ ταύτην ἐκάλεσε Σαλα-
μῖνα ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐν τῇ Ἀττικῇ. vulgo Dd.V.

6 τῇ αὐτοῦ vulgo Dd. — ἀπελθὼν vulgo — 7 τῷ αὐτοῦ πατρὶ
V — 8 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Αἴαντα vulgo V, qui sic pergit:
αὐτόχειρα αὐτὸν διαπραξόμενος. κατελθὼν κτλ. — 9 σφαγιασθῇ-
σόμενον vulgo — 10 ἐδείματο P (Dd.) — καλέσας vulgo, ἐκάλεσε
P (Dd.), καὶ ἐκάλεσε ταύτην V — 11 τῆς Ἀττικῆς V

900 sqq. καὶ τὰς εὐκτεάνους καὶ πλουσίας νήσους
τῶν Ἑλλήνων, τὰς πολυάνδρους, τὰς κατὰ κληρὸν τὸν
Ἰόνιον, ἥτοι τὰς <κατὰ> κληρὸν καὶ λάχος εὐρούσας
τὸν Ἰόνιον κόλπον, ἐκράτυνε καὶ ὑπὸ τὸ ἴδιον κράτος
5 εἶχε. τινὲς δὲ τὸ εὐκτεάνους κατὰ κληρὸν τὸν Ἰόνιον
ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν πλοῦτόν φασιν. V.

In P haec inveniuntur: εὐκτεάνους] πλουσίας· τινὲς κατὰ
κληρὸν τὸν Ἰόνιον, ἥτοι τὰς κληρὸν καὶ λάχος ἐχούσας τὸν
Ἰόνιον κόλπον. τινὲς δὲ τὸ εὐκτεάνους κατὰ κληρὸν ἀντὶ τοῦ
κατὰ πλοῦτόν φασιν.

906 sqq. νῦν δὲ πάλιν οὐκ ἀμφιβόλως, ἀλλ' ἀλη-
θῶς ταῦτα φέρομεν ἐν τοῖς πολέμοις, δηλαδὴ τὰς
ἐπελθούσας ἡμῖν συμφορὰς τὰς ἐκ θεοῦ τραπίσας
πρὸς ἡμᾶς· ἢ θεόθρεπτα τὰ ἐκ θεῶν τρεφόμενα καὶ
5 ἀύξανόμενα. πρὸς ἡμᾶς· ἢ ὑπὸ θεῶν ἐνεχθέντα καὶ
θεοῖς δόξαντα. vulgo Dd.V.

1 νῦν δ' οὐκ V, νῦν οὐκ ἀμφιβάλλεται vulgo — 4 θεό-
τρεπτα OV — 5 πρὸς ἡμᾶς om. O, δι' ἡμᾶς vulgo Dd. — ἢ
ἐπὶ . . δόξαντα om. V

900 πλουσίας V. πλουσίας
 νήσους ἢ πόλεις BGL
 (πλουσ. om. B). — κατὰ λά-
 χος εὐρούσας V. — 901
 κόλπον V. κόλπον δηλον-
 ότι G. — 902 *τὰς νήσους
 δηλονότι V. — 903 ιδίαις
 VB. — ἀκάματον] *πολὺ
 V. — παρῆν] *αὐτῶ, τῶ
 Δαρείῳ V. — 904 πληθος
 pro voce σθένος in textu V.
 — 905 *βοηθῶν VB. —
 906 ἀμφιβόλως L. ἀναμ-
 φιβόλως (βόλ corr. ex λόγ)
 G. — *ἤγουν ἀληθῶς V. —
 907 τὰ νῦν γεγόμενα (γι-
 νόμενα cod.) V, infra quod
 τὰ ἐκ θεοῦ τρεφόμενα καὶ
 ἀυξανόμενα πρὸς ἡμᾶς.
 ἐκ θεοῦ τραπέντα πρὸς

901 Ἰωνίδας (ιονίδας m)
 πόλεις. — 903 τῶ ιδίῳ
 λογισμῶ, οἶον φρόνιμος
 ὢν. —

906 ἀλλὰ ἀληθῶς. —
 907 ὑπὸ θεῶν ἐνεχθέντα
 καὶ θεοῖς δόξαντα. —

911 sq. ὁ Ξέρξης ὑπομιμνησκόμενος τῶν ὅλων Περσῶν ὀλωλότων αἰσχύνῃ καὶ ἐλέῳ πιεζόμενος θρηνεῖ λέγων· φεῦ τῆς στυγεραῆς καὶ μισητῆς ταύτης μοίρας κυρήσας καὶ ἐπιτυχὼν κακοτελευτήτου καὶ εἰς κακὰ
 5 καταντήσας. vulgo Dd.V.

1 τῶν ὀλωλότων Περσῶν αἰσχύνῃ V — 3 μοίρας ταύτης V — 5 καταντήσας V

917 sqq. ὑπομνησθεῖς ὁ Ξέρξης τῶν νέων ἀνδρῶν τῶν οἰχομένων ἐν Ἑλλάδι φησὶ ταῦτα· εἶθε ὥφειλεν ὁ Ζεὺς καὶ μετὰ τῶν φθαρέντων ἀνδρῶν κατακαλύψαι τῇ μοίρᾳ τοῦ θανάτου. vulgo Dd.V.

1 ὑπομνησθεῖς δὲ vulgo — 2 οἰχομένων ^{ἐν} Ἑλλάδι V — εἶθε V — ὥφειλεν vulgo — 3 καὶ om. V, qui post θανάτου habet καὶ ἐμέ — pro μετὰ τῶν φθαρέντων: καταφθαρέντων V; pro φθαρέντων: οἰχομένων O — καλύψαι vulgo

920 sqq. ὁ χορὸς ἰδὼν τὸν Ξέρξην ὀδυρόμενόν φησι πρὸς αὐτόν· φεῦ, ᾧ βασιλεῦ, τῆς ἀγαθῆς στρατιᾶς καὶ τῆς μεγάλης τιμῆς τῆς τοῖς Πέρσας νημεθείσης καὶ τὰ Περσῶν διοικούσης καὶ διεπούσης καὶ

1 καὶ ὁ χορὸς vulgo — 2 πρὸς αὐτόν om. V — ἀγαθῆς δεξιᾶς vulgo Dd.V — 3 τοῖς Πέρσ. νημηθ. καὶ om. V, τιμῆς τῆς κατὰ τῶν Περσῶν διοικούσης O, τιμῆς τῆς τὰ Περσῶν διοι-
 κούσης P — 4 καὶ διευθετούσης om. V —

ἡμᾶς G. — 908 πολέμοισι]

*έν V. — *δαμασθέντες

VL text. G. — 910 *τε]

καὶ V. —

911 ἔνεκα *ab alt. m. line-

ola deletum V. — 912 *καὶ

ἐπιτυχῶν V. ἐπιτυχῶν H.

— τῆς ἀπληρώτου *καὶ

ἀπεράντου V. — 913 *λίαν

V. — *καὶ σκληρογνωμό-

νως V. — *ἡ τύχη V. —

914 γενεᾷ] *τῇ V. — 915

μελῶν VHL. — ἰσχύς V.

— 916 πρὸς τὸν χορὸν ὁ

λόγος V. — *ἐμὲ δηλον-

ότι V. —

917 *ῶ V. — 918 φθα-

ρέντων VGB (τῶν add. B).

— 919 μοίρα] *τῇ V. —

909 δίχα ἅμα θέντες. —

910 ταῖς ναυμαχίαις. —

912 κακοτελευτήτου. —

917 ('immo 915' Vitellius)

ὑπομιμνησκόμενος γὰρ τῶν

παίδων αὐτῶν αἰσχύνη καὶ

ἐλέω πιέζομαι. (Idem in G,

sed ibi αὐτοῦ et ἐλαί^ω πιέ-

ζεται.) —

920 *φεῦ V. — ἔνεκα VB

GL. ἔνεκεν H. — 921 τῆς

νενομισμένης τοῖς Πέρσαις

BGL. —

921 τῆς τοῖς Πέρσαις νε-

μηθείσης (gl.). —

5 διευθετούσης ἅπαντα, τοῦ κόσμου τε τῶν ἀνδρῶν,
 ἦτοι τῆς τε παρατάξεως καὶ τῆς στρατηγίας καὶ τῆς
 κατὰ λόγον κοσμήσεως καὶ εὐταξίας τῶν Περσῶν, οὓς
 νῦν ὁ θαίμων καὶ ἡ τύχη ἠφάνισεν. ἡ τὸ κόσμου
 ἀντὶ τοῦ νεότητος· περιφραστικῶς τῶν νέων ἀνδρῶν
 10 καὶ γενναίων. vulgo Dd.V.

6 τε ante παρατάξεως addidi ex V — καὶ ante τῆς στρατηγ.
 om. vulgo — 8 ἡ τοῦ κόσμου ἀντὶ τοῦ τῆς νεότητος vulgo Dd.
 — 9 ἀντὶ τῆς νεότητος V

924 γαῖα δ': ἡ γῆ δὲ αἰάζει καὶ θρηνεῖ τὴν ἥβην
 καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν Περσῶν τὴν ἐργαίαν καὶ τὴν
 ἐγχώριον. ἡ οὕτως· ἡ γῆ ἡμῶν τὴν ἕξω τῆς γῆς ἥβην
 σεσαγμένην ὑπὸ τοῦ Ἰλίου καὶ διὰ τὸν Ξέρξην κτα-
 5 μένην αἰάζει. ἡ τὴν ἀποκτανθεῖσαν ἐν τῷ Ξέρξῃ,
 τῷ σάκτορι καὶ τῷ πληρωτῇ τοῦ Ἰλίου (παρὰ τὸ
 σάσσω, τὸ ἐπιφορτίζω καὶ γεμίζω). δι' αὐτὸν γὰρ
 ἀπέθανον οἱ Πέρσαι καὶ αὐτὸς αἴτιος γέγονε τοῦ θανεῖν
 αὐτοὺς καὶ ὑπὸ τὸν Ἰλίου γενέσθαι. vulgo Dd.V.

1 post ἡ γῆ δὲ: ἡ τῶν Περσῶν Dd. — 3 ἡ οὕτως . . αἰάζει
 ἡ om. V — 5 ἀποκτανθεῖσαν vulgo — 7 σάξω vulgo, σάδω O,
 σάττω Dd. ex P, σάσσω καὶ V — 8 γέγονεν vulgo Dd. — In
 OPV haec addita sunt: ἡ οὕτως· ἡ γῆ ἡμῶν θρηνεῖ τὴν ὑπὸ
 τὴν (τὴν om. P) γῆν κρυφθεῖσαν (κρυβεῖσαν O) ἡλικίαν τῶν
 Περσῶν ἐν (ἐν om. P) τῷ Ξέρξῃ ἀναιρεθεῖσαν τῷ τοῦ Ἰλίου
 πληρωτῇ.

928 φύστις: ἡ πεφυρμένη καὶ ἐπὶ γῆς πεσοῦσα.
 λέγεται καὶ φύστις ἡ ἔκφυσις, γονή. τοῦτο δὲ διὰ
 μέσου. Ἀγδαβάται γάρ, ὃ ἐστὶν ἔθνος Περσῶν, ἐξ-
 ἐφθίνονται καὶ ἐφθάρησαν, πολλοὶ φῶτες, ἄνθος καὶ

1 φύστις . . διὰ μέσου om. V — 3 ὃ ἐστὶν om. V — ἐξ-
 ἐφθίνοντο OP —

922 *καλλωπισμοῦ V. —

923 *ἠφάνισε VB. —

924 θρηνηῖ VB. — super
ἀγγαίαν] τὴν ἀναγγαίαν H.
— super ἐγγαίαν] ἐγγώ-
ριον, ἀναγκαίαν V. ἐγγώ-
ριον BGL.

925 *ὑπὸ τοῦ V. — κταν-
θεισαν G. — 926 ἐπιγε-
μιστῇ (ἀποκομιστῇ cod.) V.
φορτιστῇ H. — <Περσ>ῶν
H. — χώρα V. — ἔθνος
Περσῶν G. — γένος ἀν-
δρῶν οἱ Ἀγδαβάται, ἕν-
δρες τῆς Περσικῆς L. —
928 φύστις] ἡλικία V. —
929 *ἠφανίσθησαν V. —

924 ἐγγαίαν: ἐγγωρίαν. —
τουτέστι τὴν ἐγγώριον· ἡ
οὕτως· ἡ γῆ ἡμῶν τὴν
ἐξω τῆς γῆς ἥβην σεσαγ-
μένην ὑπὸ τοῦ Ἰλίου καὶ
διὰ τὸν Ξέρξην καταμένην
αἰάζει (αἰάζει m). —

925 τὸ ἐξῆς· ἥβαν Περσῶν.
— 926 σάκτορι: τῷ πλη-
ρωτῇ παρὰ τὸ σάσσω (σάσω
m). ὅτι δι' αὐτὸν ἀπέθαν-
νον. — ἔθνος Περσῶν. τὸ
ἐξῆς· Ἀγδαβάται γὰρ ἐξ-
έφθινται. —

928 ἔκφυσις, γονή. τοῦτο
διὰ μέσου. — φύστις: ἡ
πεφυρμένη καὶ ἐπὶ γῆς
πесоῦσα. —

5 καλλώπισμα τῆς χώρας, τοξοδάμαντες καὶ τοῖς τόξοις
τοὺς ἐναντίους δαμάζοντες, πάνυ φύστις καὶ ἔκφυσις
καὶ γονὴ μυριάς ἀνδρῶν ἥτοι πολὺ γένος τῶν Περσῶν.
τὸ δὲ γὰρ παρέλκον. vulgo Dd.V.

6 φύσις pro φύστις O. — In P etiam haec extant: ὥσπερ πύθω
πύσω πύστις, ἡ ἐξ ἀγγελίας μάθησις, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ φύω
φύσω φύστις, ἡ φωνὴ καὶ ἡ φύσις.

931 sqq. ἡ Ἀσία δὲ χθὼν καὶ γῆ, ὃ βασιλεῦ, ἥτοι
οἱ Πέρσαι πάντες ἐπὶ γόνυ κέκλινται, ἀντὶ τοῦ ὑπέκυ-
ψαν καὶ ἐφθάρησαν. ἡ ἐπὶ γόνυ ἡ Ἀσίας γῆ πέπτωκεν
ὀλοφυρομένη οὕς ἀπώλεσε. λέγει δὲ τοὺς πολίτας.
5 τινὲς δὲ φασιν ἐπὶ γόνυ αἴας ἥτοι κατὰ πρόσωπον τῆς
γῆς. vulgo Dd.V.

Initium vulgo sic legitur: καὶ γῆ, ὃ βασιλεῦ κτλ., ap. Dd.
ἡ Ἀσία δὲ γῆ, ὃ βασιλεῦ κτλ., in V ἡ χθὼν δὲ καὶ ἡ γῆ, ὃ
βασιλεῦ, τῆς Ἀσίας, ἥτοι κτλ. — 2 κέκλινται, ι corr. ex η, V —
ἐπέκυψαν vulgo — 3 γόνυ Ἀσίας vulgo, ἐπεὶ γυνὴ Ἀσίας V —
5 τινὲς δὲ κτλ. om. P

[931 γράφεται δὲ καὶ γαῖαν καὶ συντάσσεται οὕτω·
κέκλιται καὶ ἐκλινον τὸ γόνυ ἐπὶ τὴν γαῖαν. P.]

934 sqq. ὅδε ἐγὼν ὁ αἰακτὸς καὶ ὁ θορήμων ἄξιος
καὶ ὁ ἄθλιος τῇ γέννῃ, ἀντὶ τοῦ ἐμαυτῷ καὶ τοῖς συγ-
γένεσί μου καὶ τῇ πατρὶδι γῇ κακὸν γενόμενος. V.

937 πρὸ τοῦ σοῦ φθόγγου πέμψω αὐτὸς ἰαχὴν
πολυδακρυν διὰ τὴν κακοφάτιδα βοὴν τῆς σῆς ὑπο-
στροφῆς. εἴτα ἐρμηνεύων τὸ ἰαχὴν πολὺδακρύν φησιν·
ἰὰν καὶ φωνὴν κακὸν μέλος ἔχουσιν θορηνητῆρος

1 ἰαχὴν αὐτὸς V — 2 σῆς om. Dd. —

930 *ἔνεκεν V H. —

932 *χαλεπῶς V. —

933 *ἤγουν ὑπέκυψαν καὶ
ἐφθάρησαν V. —931 γαίᾳς ἐπὶ γόνυ τὸ
ἐξῆς. —934 *φεῦ V. — *ἄξιός
θρήνου V G. — 935 γέννα]
*τῇ V. —934 θρηνητὸς τῇ γέννῃ
ἀντὶ τοῦ δυστυχῶς γεννη-
θείς. —937 πρῶτον λόγου V. —
*τῆς ὑποστροφῆς V B L. —
τῇν] *διὰ V. — 939 φωνήν
V. —937 προσφώνησίν σοι τοῦ
νόστου πέμψω τὴν κακο-
φάτιδα βοήν. — 939 βοήν
(m¹). —

5 Μαριανδυνοῦ ὡς τῶν Μαριανδυνῶν θρηνησῶν ὄντων.
καὶ αὐτοὶ δὲ τινες λέγονται Μαριανδυνοὶ ἐπιτηδειό-
τητα ἔχοντες πρὸς θρήνους. τινὲς δὲ φασιν ὅτι πρὸ
τοῦ φθόγγου καὶ τῆς ἀγγελίας τοῦ σοῦ νόστου ἢ πρὸ
τῆς θρηνηδίας τῆς περὶ σοῦ μελλούσης γενέσθαι θρη-
10 νήσω αὐτός. OP(Dd.)V.

5 μαριανδυνοῦ . . μαριανδυνῶν et sic infra constanter OV —
pro ὡς τῶν: τῶν γὰρ V — θρηνητήρων V — 8 ἢ τῆς V. —
Verba inde a καὶ αὐτοὶ δὲ τινες desunt in OP, pro quibus
haec in P: προσφώνησίν σοι ἡγουν χαιρετίσμα πέμψω αὐτὸς
λαχὴν πολύδακρυν διὰ τὴν κακοφάτιδα βοῇν τῆς ὑποστροφῆς.
τινὲς δὲ φασι πρὸ τοῦ φθόγγου καὶ τῆς ἐπαγγελίας τοῦ νόστου
ἢ πρὸ τῆς θρηνηδίας τῆς περὶ σοῦ μελλούσης γενέσθαι.

940 Καλλίστρατος ἐν δευτέρῳ περὶ Ἑρακλείας
Τιτυοῦ παιδᾶς εἶναί φησι δύο, Πριόλαν καὶ Μαριαν-
δυνόν, ὃν κυνηγετοῦντα ἀπολέσθαι. καὶ μέχρι τοῦ
νῦν Μαριανδυνούς ἐν ἀκμῇ θέρους θρηνεῖν αὐτόν.
5 τὸν δὲ Μαριανδυνὸν ἀνέξῃσαι μάλιστα τὴν θρηνητικὴν
αὐλῶδιαν καὶ διδάξαι ταύτην Ὑαγριν τὸν Μαρσύου
πατέρα. καὶ αὐτοὶ γὰρ εἰσι Μαριανδυνοὶ ἐπιτηδειο-
τάτως ἔχοντες εἰς τὰς θρηνηδίας. ὅθεν καὶ τὸ περι-
φερόμενον ἀύλει Μαριανδυνοῖς καλάμοις κρούων
10 Ἰαστί'. vulgo Dd.V.

In V hoc schol. post schol. v. 952 scriptum est, sed signo
notatum, quod ad idem supra vocem θρηνητήρος v. 940 scriptum
pertinet. — 1 ante Καλλίστρατος: Μαριανδυνοὶ αὐτοὶ ἐπιτη-
δειώς ἔχοντες πρὸς θρήνους vulgo Dd., hic tamen ἐπιτηδειότατα
et θρήνον (vid. schol. anteced.) — ἐν δευτέρῳ περὶ Ἑ. om. PV,
pro ἐν δευτ. π. Ἑ. Τιτυοῦ: δέ τι O — 2 παῖδας δύο εἶναί φησι
V — 3 ἀπολ. καὶ μέχρι τοῦ om. V — 4 μαριανδοῦς V —
5 τὸν θρηνητικὸν αὐλὸν V — 6 ταῦτα ὑαγρον V; ὑαγρον habet
etiam O, οἰαγρον P — 7 ἐπιτηδειότατοι sine ἔχοντες vulgo V
— 8 πρὸς τὰς Dd. — ἐπιφερόμενον V — 9 αὐλοῖς V. — In P
addita sunt verba: εἰσὶν οἱ Μαριανδυνοὶ ξένος Παφλαγονικόν.

940 ὃς ἦν θρηνητικός (Ad schol. Byz. cf. sch. M
(θρηνητικός cod.) V. — v. 940 alterum.) —

940 Καλλίστρατος ἐν δευ-
τέρῳ περὶ Ἡρακλείας Τι-
τυοῦ τρεῖς παῖδας εἶναι,
Πριόλαν Μαριανδυνὸν μό-
νον (Bῶρμον δὲ corr. Weckl.
praeunte Dd.) κυνηγετοῦν-
τα ἀπολέσθαι, καὶ μέχρι
νῦν Μαριανδυνὸς ἀκμῇ
θέρους θρηνεῖν αὐτόν. τὸν
δὲ Μαριανδυνὸν αὐξῆσαι
μάλιστα τὴν θρηνητικὴν
αὐλωδίαν καὶ διδάξαι
Ἰαγνιν τὸν Μαρσίου πα-
τέρα. καὶ αὐτοὶ δὲ τινές
(compendio ut v. 679) εἰσι
Μαριανδυνοὶ ἐπιτηδειότη-
τα ἔχοντες εἰς τὰς θρηνη-
δίας. καὶ τὸ περιφερόμενον
ἑαυτῶν Μαριανδυνοῖς κα-

946 sqq. ἦσω καὶ πέμψω θρηῆνον καὶ λίαν πανό-
 δυρτον σεβίζων καὶ σεβάζων τὰ λαοπαθῆ καὶ τὰ τῶν
 λαῶν πάθη τῆς γέννας καὶ τῆς ἀνατροφῆς, δηλαδὴ
 τῆς πόλεως, τῆς πενθητῆρος καὶ τῆς ἀξίας πένθους·
 5 τὰ βάρη καὶ τὰ δυστυχήματα τὰ ἀλίτυπα τὰ τῇ θα-
 λάσσει τυφθέντα. λέγει δὲ τὰ σώματα τῶν Περσῶν.
 vulgo Dd.V.

1 ἦσω καὶ vulgo om. — καὶ ante λίαν om. V — 2 καὶ
 σέβων V — 3 καὶ τῆς γέννας V — καὶ ἀνατροφῆς vulgo Dd. —
 4 θρηήνους καὶ πένθους V

952 sqq. Ἰάνων γὰρ ἀπηύρα: ὁ Ἄρης γὰρ τῶν
 Ἰώνων ὁ ναύφρακτος ὁ ἐτεραλκῆς ὁ ἐτέροις ἡγρουν
 τοῖς Ἑλλήσιν ἀλκὴν καὶ βοήθειαν καὶ νίκην δοὺς
 ἀπηύρα καὶ ἀφείλετο τὴν ἰσχὺν τῶν Περσῶν κερσά-

1 Ἰώνων γὰρ ἀπηύρα] ὁ Ἄρης. καὶ γὰρ Dd.vulgo, nisi quod
 ὁ Ἄρης vulgo om. — Ἰαόνων V — 2 Ἰαόνων V — pro ὁ ἐτέροις:
 καὶ ἐτέραν V — ἡγρουν τοῖς Ἑ. om. vulgo V — 3 καὶ νίκην add.
 e V — 4 ἀπηύρα καὶ ἀπήλαυσε τῶν Περσῶν καταθροινισάμενος
 αὐτούς, κερσάμενος Dd. ex P — ἀφείλατο O —

943 πέμπετε VBGL. —

944 *φωνήν VBL. —

945 *ἐγένετο V. —

947 τὰ τῶν λαῶν πάθη H.

ἐν τοῖς πάθεσι τῶν λαῶν

γινόμενα G. — σεβάζων

V. — 948 καὶ ἐν τῇ θα-

λάσσει τυπτόμενα V. τὰ τῇ

θαλάσσει τυφθέντα H. τὰ

(τὰ τε B) ἐν τῇ θαλάσσει

γινόμενα BGL. — δυστυ-

χήματα HBGL, et in marg.

H: λέγει δὲ τὰ σώματα

τῶν Περσῶν. — 949 *ἐνε-

κεν V. — γέννας] καὶ τῆς

ἀνατροφῆς, δηλαδὴ τῆς

πόλεως H. — καὶ τῆς ἀξίας

πένθους H. —

952 ἀφείλετο τὴν τῶν

Περσῶν σωτηρίαν, [ἐφεῦρε

τὴν σωτηρίαν] H. ἀφείλετο

ἡμᾶς BGL. *καὶ ἀπόλαυ-

σιν ἔδωκε τῶν κακῶν

ἔργων ἐβοήθησε τοῖς Ἰωσι

V. — 955 σκοτεινὴν V. —

λάμοις κρούων Ἰαστί'. —

ὥς τῶν Μαριανδυνῶν

θρηνησάντων ὄντων· καὶ

αὐτοὶ δὲ τινες λέγονται

Μαριανδυνοὶ ἐπιτηδεύως

ἔχοντες πρὸς θρήνους. —

944 ἡ τύχη μεταβέβη-

ται. —

947 τὰ πάθη τῶν λαῶν

σέβων. —

948 τὰ ἐν τῇ θαλάσσει

συμβάντα ἀτυχήματα τῶν

πολιτῶν. —

949 πένθους ἀξίας (gl.). —

952 ὁ Ἀττικὸς στόλος

ἀφείλετο τὴν Περσῶν σω-

τηρίαν. — 953 ὁ τῶν

Ἰώνων. — 954 τουτέστι

νικηφόρος. —

955 ἀποκείρας στρυγνὴν

5 μενος καὶ κατακόψας αὐτοὺς εἰς πλάκα νυχίαν, ἥτοι
 νύκτα καὶ θάνατον γεγονυῖαν αὐτοῖς, κατὰ τὴν δυσ-
 δαίμονά τε ἀκτὴν, ἥγουν τὴν Σαλαμίνα. vulgo Dd.V.
 5 τὴν νυχίαν Dd. — 6 pro κατὰ τὴν: εἰς vulgo V — 7 ἥτοι V

965 sqq. ὁλοοὺς καὶ ὀλεθρίους ἀπέλιπον ἔρροντας
 καὶ φθειρομένους ἐκ ναὸς Τυρίας καὶ Φοινίσσης ἐπὶ
 ταῖς τῆς Σαλαμῖνος ἀκταῖς. vulgo Dd.V.

1 ὀλέθρους V

[967 ἀντὶ τοῦ φθαρέντας, τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ
 <τοῦ> παθητικοῦ. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ 'ᾧ κλεινὰ
 Σαλαμῖς, σὺ μὲν πον ναίεις' (Soph. Ai. 596) ἀντὶ τοῦ
 κατοικῆς, καὶ τὸ 'πόλις ναιετάουσα' ἀντὶ τοῦ κατ-
 5 οικουμένη. P.]

978 sqq. φεῦ ἐμοί, τὰς στυγνὰς καὶ λύπης αἰτίας
 ἡμῖν γενομένης Ἀθήνας κατιδόντες οἱ Πέρσαι πάντες,
 οἱ τλήμονες, ἀπαίρουσι καὶ ὑποχωροῦσι καὶ θνήσκουσιν

1 φεῦ φεῦ τὰς Ἀθήνας στυγνότητος καὶ λύπης αἰτ. ἡμ. γεν.
 κατιδόντες vulgo — τὰς στυγνότητος καὶ V — 2 ἡμῖν om. Dd.
 — γινομένης, syll. vo eras., V — Ἀθήνας om. V —

*πλάκα] εἰς τὴν V. — πλάκα κατὰ τὴν δυσδαί-
 *κατακόψας τοὺς Πέρσας μονα ἀκτὴν, τουτέστι κατὰ
 V. — 956 *καὶ εἰς τὴν V. — τὴν Σαλαμῖνα.
 957 *φεῦ V. — ἐκπεύθου]
 *καὶ λέγε V. — 958 *ἐστὶ
 V. — φίλων] *τῶν V. —
 ἄλλος] *δ V. — 959 *εἰσὶν
 V. — 960 *δοῖος V. —
 *δ V. — 961 *δ V. — *δ V.
 — 962 *δ V. — 963 ἡδ']
 *καὶ V. — 964 *κατα-
 <λιπὼν> V. —
 965 *ὀλεθρίους (ὀλέθρους
 cod.) V. —

967 *καὶ φθειρομένους V.
 — 968 *ταῖς V. — πυ-
 κνοὺς κινουμένους V. —
 969 *τύπτοντας V. — 970
 *φεῦ V. — 971 *ἀνδρείος
 V. — 972 *βασιλεῦ V. —
 974 ἡδ'] *καὶ V. — 977
 ἐρωτῶ VL. ἐπανερωτῶ G. —

979 *θεασάμενοι V. — 980
 *τὰς λύπης προξένους V.

ἐνὶ πιτύλῳ, ἤρουν τῷ θορόβῳ τῆς μάχης καὶ τῇ κραυγῇ.
5 vulgo Dd.V.

4 τῷ om. V — τῷ τῆς μάχης θορόβῳ Dd. — In O secuntur haec: ἢ μιᾷ πτώσει καὶ πληγῇ· ἀπὸ τοῦ τύπτω. καὶ προεγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ δράματι (vide schol. Sept. v. 856 Dd.). — In P ad ἀπαίρουσι adnotatum est: γρ. καὶ ἀσπαίρουσι.

982 sqq. ἄρα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν σὸν τὸν κατὰ πάντα πιστὸν, τὸν πεμπαστὴν καὶ ἀριθμητὴν τῶν Περσῶν μυρία μυρία αὐτοῦ ἐλιπες, ἔνθα καὶ οἱ λοιποί; τινὲς δὲ καὶ τὸν ὀφθαλμὸν τῶν Περσῶν φασι.
5 πεμπαστὴν δὲ ὀφθαλμὸν λέγει, διότι ὁ βασιλέως ὀφθαλμὸς ἀριθμεῖ τὰ στρατεύματα (πεμπάζω γὰρ τὸ ἀριθμῶ, κυρίως δὲ τὸ κατὰ πέντε πέντε μετρεῖν μυρία μυρία)· ἤτοι μετρητὴν στρατοπέδου οἶονεὶ μυριάδας ἀριθμοῦντα ὅλας καὶ ἡγεμονείας <καὶ> κατὰ πεντάδα
10 <ἀνὰ> μυρίους ἔχοντας τοὺς ἀρχομένους. οἱ Περσῶν δὲ βασιλεῖς εἶχον δύο τινὰς οἷς ἐπέτρεπον τὴν τῶν κοινῶν ἐπιτήρησιν, οὗς βασιλέως ἐκάλουν ὀφθαλμούς. vulgo Dd.V.

1 τὸν ante κατὰ om. V — 3 alterum μυρία vulgo om. — 4 sqq. τινὲς δὲ τὸν ὀφθαλμὸν πιστὸν λέγουσι, διότι ὁ βασ. κτλ. vulgo O, τινὲς δὲ οὕτως· ἄρα καὶ Ἄλπιστον τὸν παῖδα τοῦ Βατανάχου τὸν κατὰ πάντα πιστὸν ὀφθαλμὸν τὸν μυρία καὶ μυρίους πεμπαστὴν καὶ ἐπιμελητὴν σου. ἄλλοι δὲ τὸν ὀφθαλμὸν πιστὸν λέγουσι, διότι ὁ βασ. κτλ. Dd. ex P; scripsi cum V, qui quidem (v. 5) πιστὸν pro πεμπαστὴν exhibet — 7 κυρίως δὲ τὸ κατὰ πεντάδα ἀριθμεῖν οἶονεὶ Dd. et vulgo, ubi tamen ἀριθμῶ — 8 μετρητὸν στρατόπεδον V — 9 ἀριθμοῦντες V — ἡγεμόνας V — κατὰ πεντάδα . . ἀρχομένους om. vulgo Dd. — 10 verba οἱ Περσῶν δὲ κτλ. desunt in OPV — 11 δὲ scripsi pro γὰρ

991 sqq. ἔνγγά μοι: τοῦτό φησιν ὁ Ξέρξης πρὸς τὸν χορόν, ὅτι ἔνγγα καὶ φιλίαν καὶ ἡδονὴν τῶν

2 ὅτι ἔνγγά μοι καὶ φιλήν H —

— τῷ θορύβῳ τῆς ἀλαλῆς
V (θαλάσσης cod., respicit
v. 393). — 981 καὶ ἀτά-
κτως κινοῦνται V. —

982 *ἄρα V. — Περσῶν]
*τῶν V. — 983 πάντ']
κατὰ V. — 984 *τὸν super
quod *καὶ ἀριθμητὴν V.
ἀριθμητὴν H. — 985 *τοῦ
V. — καὶ ἀνεπίστροφον
V. — 986 Σησ.] *καὶ τὸν
υἱὸν δηλονότι V. — 987
τε] *καὶ V. — τ'] *καὶ V.
— 989 *φεῦ V. — *ἔνεκα
V, infra quod *καὶ ἀφανι-
σθέντων. — 990 *τῶν
〈Περσ〉ῶν 〈ἀραν〉ῶν V. —
ἐνδόξοις V. θαυμαστοῖς,
ἐνδόξοις L. θαυμαστοῖς BG.
κακὰ πρόκακα] *ἀργή (?)
V. —

982 σημειῶσαι ὅτι βασι-
λέως ὀφθαλμοῖς ἀριθμεῖ
τὰς στρατιάς. — 983 τὸν
ὄντα ὀφθαλμόν. — 984
μετρητὴν στρατοπέδου,
οἶον 〈κατὰ add. Heim-
soeth.〉 μυριάδα ἀριθμοῦν-
τα τὰς ὅλας ἡγεμονίας.
ἀριθμῆσαι κατὰ πεντάδα
ἀνὰ μυρίους ἔχοντας (ἔχον-
τα Dd.) τοὺς ἀρχομένους.
— 989 διακοπτικῶν πολε-
μίων κακῶν. —

991 ἡδονὴν V. ἡδονήν, χά-
ριν BGL. — 993 *ἀλάθητα
VBGL. — μισητά, λυπηρὰ

991 φιλίαν. —

ἀγαθῶν ἐταίρων μοι Περσῶν ὑπομιμνήσκεις λέγων
 ἐμοὶ πρόκακα ἦτοι τὰ προγεγονότα κακὰ. ἢ πρόκακα
 5 ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς κακὰ μηδὲν τι τῆς πρό προθέσεως
 σημαίνουσής. τὸ δὲ ἄλαστα στυγνὰ ἀντὶ τοῦ λυπηρὰ
 καὶ κατηφείας αἰτία κακὰ ἀνεπίληστα καὶ ἀεὶ μνημο-
 νευόμενα. vulgo O (Dd.) V H. Scholia 991—1027 exci-
 derunt ex P.

3 ἐτέρων V — μοι om. V — ὑπομιμνήσκειν V — 6 ἄληστα V
 — 7 μνημονεύοντα O

995 sqq. καὶ μὴν ἄλλο γε ποθοῦμεν· καὶ μὴν πο-
 θοῦμεν ἑτερόν τι μαθεῖν τὸν μυριόνταρχον τῶν Μάρ-
 δων ἀνδρῶν. οὗτοι δὲ ἔθνος Περσικόν. vulgo Dd.
 V H. (De cod. P vide anteced. schol.)

2 παθεῖν H — μυριόταρχον H — τὸν μάρδον V

1002 ἔταφον ἔταφον· ἀπέθανον οὐκ ἐπὶ ὀχημάτων
 ὄντες, ἀλλὰ γυμνοὶ καθεστηκότες. ἄλλως· οὐχὶ ἐπό-
 μενοι ὀπισθεν ἐν σκηναῖς τροχηλάτοις, οἷον ἔθανον,
 οὐκ εὐσχημόνως δὲ ἐτάφησαν. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς Πέρ-
 5 σαις σκηναῖς τῶν ἀμαξῶν ἄνωθεν ποιουμένοις ἐπι-
 φέρειν ἐκεῖσε τοὺς νεκροὺς καὶ οὕτως αὐτοὺς προπομ-
 πεύοντες ἔθαπτον. vulgo Dd. V H. (De P v. l. l.)

1 bis ἀπέθανον vulgo H, ἀπέθανον . . ἄλλως om. Dd. —
 εἰ καὶ ἐπὶ V — 3 ἐν om. H — οἷον ἔθανον om. V — 4 οὐκ
 ἀσχημόνως vulgo (non ὡς ἀσχ. ut Dd. adn.) — 5 ποιουμένους
 vulgo — 6 τοὺς ἐκεῖνων νεκροὺς V, τοὺς νεκροὺς ἐκεῖνων
 ἐκεῖσε H

(λυπρὰ cod.) B. — 994 με-
λεῶν (quod alt. m. in μελέων
corr.)] *ἔνεκεν super quod
*θρήνων τῶν ὑμετέρων
δηλονότι V. — *ἐντὸς V. —
*καὶ ἡ ψυχὴ V. —

994 παρὰ τὸ 'κραδίῃ δέ
οἱ ἔνδον ὑλάκτει' (Hom.
v 13). —

995 ἕτερον V. — μαθεῖν V.
— 997 πολεμικὸν VGL (τὸν
add. G). — 998 ἡδ'] *καὶ V.
— 999 *ἡγουν περὶ τῶν
ἱππιανάκτων V. — 1001
*ἡγουν τὸν πολεμικώτατον
V. —

996 ἔθνος Περσικόν. —

997 λείπει ὁ καί. —

999 τοὺς ἄνακτας τῶν
ἱππων. —

1002 *ἀντὶ τοῦ ἐτάφησαν
V. ἐτάφησαν GL. — 1003
inter ὕπισθεν et δ'] *οὐ
superscr. V. — 1004 ἦτοι
ἐρχόμενοι V. —

1002 ἀπέθανον οὐκ ἐπὶ
ὀχημάτων ὄντες, ἀλλὰ γυ-
μνοὶ καθεστῆκότες. —

1005 οἱ ἄρχοντες. εἰ δὲ ἀκρόται· οἱ ἄκροι. ἐξ οὗ ἔσται ἀπὸ τοῦ ἄκρου. εἰ δὲ ἀγρόται ἀπὸ τοῦ ἄγειν καὶ ἀγείρειν. vulgo Dd. (De P v. l. l.)

1 post ἄκροι: ἄλλως ἀγρόται. γρ. καὶ ἀκρόται, ἐξ οὗ κτλ. vulgo

1016 δυσπόλεμον δὴ γένος: δυσπόλεμον ἄρα καὶ κακοτυχὲς καὶ ἄθλιον τὸ γένος τῶν Περσῶν, ἀτυχήσαν ἐν τῷ τῶν Ἀθηναίων πολέμῳ. vulgo Dd.VH. (De P v. l. l.)

1 ἄρα om. V — 2 ἀντιχήσαν V, ἀτυχήσαν . . πολέμῳ vulgo om.

1017 πῶς δ' οὗ; στρατὸν μὲν τοσοῦτον: πῶς δὲ οὐχὶ πέπληγμαι καὶ κόπτομαι καὶ θρηνῶ τοσοῦτον στρατὸν ὁλέσας; vulgo Dd.VH. (De P v. l. l.)

1 δ' οὐχὶ VH — 2 ἐκπέπληγμαι O, κόπτομαι καὶ πέπληγμαι vulgo Dd.VH — τοσοῦτον ὁλέσας στρατὸν V — 3 στρατεύμα O(Dd.)

1005 *έπορεύθησαν V. —
 *καὶ καθὰ V. — 1006 ἀ<νώ-
 νυμοι> V. — 1008 *ὧ V. —
 1009 *ἀνέλιπiston V. —
 1010 ὑψηλὸν V. — *τουτ-
 έστι μεγάλην βλάβην εἶδο-
 μεν ἡμεῖς V. — 1011 *ἐτύ-
 φθημεν V. — *δυστυχίαι
 super quod *ἦλθον έμοι
 δηλονότι V. — 1012 *φα-
 νερά V. — 1013 *τλημοσύ-
 ναι έγένοντο δηλονότι εἰς
 ἡμᾶς V. — 1014 ναυτικῶν
 VGL. — 1015 κυρσάντες
 e κύρσαντες corr. ab alt. m.]
 *έπιτυχόντες V. — *ἀλλὰ
 δυστυχῶς δηλονότι V. —
 1016 *ἤγουν κακοτυχές
 V. —

1005 γρ. καὶ ἀκρόται· έξ
 οὗ έσται ἀπὸ τοῦ ἄκρου.
 εἰ δέ ἀγρόται, ἀπὸ τοῦ
 ἄγειν καὶ ἀγείρειν. — οἱ
 ἄρχοντες· εἰ δέ ἀκρόται,
 οἱ ἄκροι (gl.). — 1006 οἶον
 κακὸν ἢ Ἄτη έφορᾷ. —

1016 κακωθὲν πολέμῳ καὶ
 δυστυχήσαν. —

1018 καὶ ὀλέσας V. ἀπολέ-
 σας (ἀπωλέσας cod.) H. —
 κόπτομαι V. —

1018 κόπτομαι, θρηνῶ
 ὀλέσας τοσοῦτον στρα-
 τόν. —

1019 εἰ μὲν εἰς τὸ τί δὲ στείξεις, συντακτέον οὕτως· τί δέ; οὐκ ὤλωλε τὰ μεγάλα τῶν Περσῶν; εἰ δὲ καὶ εἰς τὸ οὐκ ὤλωλε, λείπει τὰ κακά, ἵνα ᾗ· τί δ' οὐκ ὤλωλεν ὁ στρατός; μεγάλα τὰ τῶν Περσῶν κακά·
 5 ἢ οὕτως· τί δ' οὐκ ὤλωλεν; στικτέον ἐν τῷ τί δέ; εἴτα οὐχὶ τὰ μεγάλα τῶν Περσῶν ὤλωλεν; vulgo Dd. VH. (De P v. l. l.)

1 verba εἰ μὲν . . ὤλωλεν (v. 5) om. V, εἰ μὲν . . ἢ οὕτως (v. 5) om. H — 4 μεγάλα τῶν Περσῶν τὰ κακά vulgo — 5 τί δ' οὐκ ὤλωλεν; om. O — ὤλωλε H — στικτέον δὲ V — ἐν τῷ τοῦ τί δέ H

1020 ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τῆς ἐμῆς στολῆς, ἡγουν θεωρεῖς τὸ ἐπίλοιπον λείψανον τοῦ ἐμοῦ στόλου ἡγουν τῆς ἐμῆς στρατιᾶς. τινὲς δέ φασιν, ὅτι θεωρεῖς τόδε τῆς ἐμῆς στολῆς ἥτοι τὴν φαρέτραν τὴν ἀπολειφθεῖσαν
 5 ἀπὸ τῶν ἐμῶν ὀπλῶν. vulgo Dd. VH. (De P v. l. l.)

1 ὁρᾷς τὸ λοιπὸν] ἡγουν θεωρεῖς vulgo Dd.; τόδε τῆς ἐμῆς στολῆς addidi ex OH, τόδε habet etiam V — ἡγουν om. V, ἥτοι H — 2 θεωρῶ V — ἐπίλοιπόν σου O — τοῦ ἐμοῦ στόλου ἡγουν om. OVH — 3 στρατίας H, στρατείας vulgo Dd. — post στρατιᾶς: ἥτοι τὸ ἐναπομείναν OVH, nisi quod τὸ om. O — τινὲς . . στολῆς om. vulgo Dd. — ὅτι addidi ex OH, om. V — τόδε τῆς ἐμῆς στολῆς ἥτοι om. O, exhibent VH

1025 βαιά γ' ὥς ἀπὸ πολλῶν: ἥτοι τὰ ἔσωθεν ἐγκεκρυμμένα ὀλίγα εἰσὶν ὥς ἀπὸ πολλῆς πανοπλίας. καὶ εἰθ' οὕτως ἐπιφέρει ὁ Ξέρξης ὀδυρόμενος καὶ λέγων ὥς ἀπὸ πολλῶν ἐσπανίσμεθα βοηθῶν. vulgo Dd.
 5 VH. (De P v. l. l.)

1 ἀπὸ πολλῶν om. V, addidi ex H — ἔσω H — 2 ἐγκεκρυμμένα V — 3 καὶ ante εἰθ' om. V — ὁ Ξέρξης scripsi pro τὸ Ξέρξης — ὀδυρόμενον V — 4 ἐσπανισμένους V — βοηθειῶν vulgo Dd. H

- 1019 ἐφθάρη VG. — *καὶ οἱ κρείττονες ἄνδρες V. — *τῶν V. —
- 1019 λείπει κακά. ἡ στικτέον ἐν τῷ τί δέ (δαί m). εἶτα· οὐχὶ τὰ μεγάλα Περσῶν ὄλωλεν; ἵνα λείπη <πράγματα>· τὸ τί δέ (δαί m). ὅπερ λέλειπται. —

- 1020 *ἐναπολειφθὲν V. — στρατιᾶς V. — 1022 *καὶ V. — ὄρεῖς H. — 1023 ἡγουν τὸ δεχόμενον τοὺς δίστοὺς V. — φαρέτραν GL. — 1024 θησαυρὸν] λέγω V. — τόξοις V. —
- 1020 θεωρεῖς τὸ περίλοιπον ἔμοι (ἐμὲ m, corr. Paleius) λείψανον τῆς ὅλης στρατιᾶς. — οἶον στόλον (gl.). — 1022 τὴν φαρέτραν. —

- 1025 *ὀλίγα V. — ὧς] *καθὰ V. — 1026 *καὶ ἐστερημένοι ἐσμὲν V. — βοηθῶν VL. —
- 1025 ὀλίγα ἐσώθη ἀπὸ πολλῆς πανοπλίας. —

1027 Ἰαόνων λαὸς: ὁ χορὸς ἐρωτηματικῶς φησι πρὸς τὸν Ξέρξην· ὁ λαὸς τῶν Ἰαόνων καὶ τῶν Ἀθηναίων οὐ φουγαίχμας ἐστίν; ἦτοι οὐ φεύγων τὴν αἰχμήν; τουτέστι πτοούμενος τὸν πόλεμον. ὁ δὲ Ξέρξης φησὶ πρὸς τὸν χορόν· ἀγανόρειός ἐστιν ὁ λαὸς τῶν Ἰαόνων, ἡγουν θαυμαστὸς εἰς τὸ ὀρᾶσθαι καὶ ἐπιτήδειος εἰς ἀνδρείαν. κατεῖδον δὲ βλάβην ἀνέλπιστον. vulgo Dd.VH. ((De P v. l. l.)

2 χορὸς pro λαὸς Vict.H — 3 ἦτοι vulgo om. — οὐ φεύγων . . τουτέστι om. V — 4 τουτέστιν H — πτούμενος πόλεμον V — 5 ἀγανόριός vulgo — 6 ἦτοι H — εἰς τὸ addidi ex V

1030 sq. τραπέντα ναύφρακτον: τοῦ Ξέρξου εἰπόντος ὅτι κατεῖδον πῆμα ἄελπτόν φησι πρὸς αὐτόν ὁ χορὸς· τὸν ναυτικὸν ἡμῶν λαὸν τὸν ἡττηθέντα παρὰ τῶν Ἰαόνων λέγεις παθεῖν πῆμα ἄελπτον; ὁ δὲ φησι πρὸς αὐτόν, ὅτι τοσοῦτον ἔδοξε μοι τοῦτο χαλεπόν, ὥστε καὶ τὸν ἱματισμόν μου διέρρηξα ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τούτου τοῦ κακοῦ. τοῦτο δὲ καὶ ὁ ἄγγελος προεῖπε.

2 εἶδον vulgo — πῆμα om. V, πῆμ' H — φησιν ὁ χορὸς πρὸς αὐτόν V — post ἄελπτον in H: ὁ δὲ χορὸς φησι πρὸς αὐτόν· τὸν ναυτικὸν ἡμῶν λαὸν τὸν ἡττηθέντα περὶ τῶν Ἰαόνων λέγεις πῆμ' ἄελπτον. ὁ δὲ φησι πρὸς αὐτόν, ὅτι τοσοῦτον ἔδοξε κτλ. — 4 πῆμ' Dd. — 5 μοι vulgo om. — τοῦτο om. Dd.V — 7 τοῦτο δὲ . . προεῖπε om. VH

- 1027 *έστι δηλονότι V. — 1027 έρωτηματικῶς. —
 1028 *έθεασάμην V. —
 1029 *άπροσδόκητον V. —

βλάβην ανέλπιστον L. —

- 1030 *νικηθέντα VG. —
 *ήγουν τὸν ναυτικὸν λαὸν 1030 τὸν ἡμῶν ναυτικὸν
 V. τὸν ναυτικὸν G. — *λέ- λαόν. — 1031 τοῦτο καὶ
 γεις V. — *τὸ πλῆθος V. — δ ἄγγελος προεῖπεν. —
 1031 *έσχισα V. — 1034 1033 ὑπερβαίνει θοῇνον. —
 *τὰ κακὰ δηλονότι V. —
 1035 εἰς ἡμᾶς V. — 1036 1036 τῶν Περσῶν. —
 τῶν Περσῶν B. ἡ δύναμις
 τῶν Περσῶν GL. — καὶ
 ἡλαττώθη V. — 1038 *εἰ δη-
 λονότι γυμνὸς τῶν praeter
 quod *τῶν φθαρέντων V.
 γυμνὸς εἰ GL. — *διὰ βλα-
 βῶν <ποντί>ων V. — 1039
 *βρέχεσαν τὸν τοῖς δάκρυσι 1039 δάκρυε τὸ ἀτύχημα. —
 δηλονότι V. — πῆμα] διὰ τὸ
 V. — 1040 δὺα δὺα] *bis η
 superscr. et super ea τλη-
 μοσύνη V. — 1041 καὶ ἰσό-
 γοα V. —

1042 ἤτοι δίδου δόσιν κακὴν ἤγουν δάκρυα τοῖς κακοῖς τῶν ἐμῶν κακῶν ἤτοι τῶν συμφορῶν καὶ τῶν δυστυχιῶν τῶν ἐμῶν. vulgoDd.

2 καὶ δυστυχιῶν vulgo

1043 ἔυξε μέλος ὁμοῦ τιθεῖς: μέλος ὁμοῦ συντιθεῖς ἤτοι συνηροσμένον καὶ ἀρμόζον τῇ ἐμῇ συμφορᾷ ἔυξε καὶ θρήνηι.

1 μέλος ὁμοῦ συντιθεῖς addidi e V (sed τέλος in cod.)

1049 ἤτοι ἐναντία τῇ ἐμῇ βοῇ, τουτέστι φώνει μοι φωνὰς ἀντηχούσας ταῖς ἐμαῖς φωναῖς. vulgoDd.

1 pro ἐναντία: ἴσα Dd. ex P

[1055 τὸ Μῦσιον μέλος, τουτέστι τὸ θρηνητικόν. οἱ γὰρ Μυσοὶ καὶ οἱ Φρύγες μάλιστα εἰσι θρηνητικοί. P.]

- 1042 δίδου H. — ἀντί<δο- 1042 δίδου τοῖς κακοῖς
σιν> V. — κακῶν] *τῶν V. τὴν κακὴν δόσιν, ὃ ἐστι
— κακοῖς] *τὴν οὐσαν ἐν τὰ δάκρυα. —
V. —
- 1043 θρήνει VGL. — *ποι- 1043 συντιθεῖς μέλος θρή-
ήσας V. — 1045 super ἥδ' νει, ἀντὶ τοῦ εὐρύθμως. —
ἥ, quod et ipsum gl. est in
text. illat., (cf. gl. L. ἥδε)]
αὕτη V. — 1046 τόδ'] κατὰ
V. — *λυποῦμαι VL. —
- 1047 τύπτε σεαυτὸν εἰς 1047 τύπτε σεαυτὸν εἰς
ἐμὴν χάριν V. — 1048 *βρέ- ἐμὴν χάριν. —
χομαι διὰ τῶν δακρύων
δηλονότι V. — 1050 *καὶ 1050 ὁ θρηῆνος. —
φροντίζειν βοῆσαι δηλον-
ότι V. — 1051 καὶ ἐπιτετα- 1051 ἐπεκτεταμένως θρή-
μένως θρήνει V (cf. sch. Byz. νει. —
v. 1058 secundum). μεγά-
λως θρήνει L. ἐπιτετα-
μένως καὶ ὀξέως θρήνει G.
— *διὰ V. — 1053 μίγνυ- 1053 πενθήρης. —
ται V. — 1054 πλαγῇ] η
super α V. —
- 1055 στέρν'] *τὰ V. — 1055 οἱ γὰρ Μυσοὶ καὶ
*τύπτε V. — οἱ γὰρ Μυσοὶ οἱ Φρύγες εἰσὶ μάλιστα
(μῦσαι cod.) θρηνώδεις V. θρηνητικοί. —
— εἶδος μέλους θρηνητι-
κοῦ (θρηνητικοῦ L) GL. —
1056 λυπηρὰ λέγω V. —

1057 καί μοι γενείου: ληπτέον ἔξωθεν τὸ κόπτε
 ἣ τίλλε· ἤγουν τίλλε καὶ τὴν λευκήρη καὶ γηραιὰν καὶ
 πεπολιωμένην τρίχα τοῦ σοῦ γενείου δι' ἐμὴν χάριν.
 ἄλλως· πέρθε. οἱ δὲ γράφοντες ὑπερθε ἀμαθεῖς τοῦ
 5 μέτρου.

1 lemma exhibent VH — τὸ κόπτε ἦτοι τίλλε καὶ τὴν
 Dd.VH — 2 καὶ γηραιὰν post πεπολιωμένην transposita vulgo
 — 3 τοῦ om. H — 4 verba inde ab ἄλλως om. VH

1058 ὁ χορὸς εἰπόντος τοῦ Ξέρξου· τίλλε καὶ τὴν
 σὴν γενειάδα φησίν· ἀπρίξ καὶ διόλου μάλα γόεδνα
 καὶ λίαν λυπηρῶς καὶ γοερῶς τίλλω καὶ κόπτω τὰς
 τρίχας τοῦ γενείου μου.

1 ὁ χ. ἀκούσας εἰπόντος ταῦτα τοῦ Ξ. τίλλε τὴν σὴν κτλ.
 Dd., εἰπόντος τοῦ Ξέρξου· τίλλε . . γενειάδα ὁ χορὸς φησιν V —
 καὶ ante τὴν addidi e V — τὴν σὴν γεν. τίλλε φησι H —
 2 ἀπρίγξ V, ἀπρίγδα Dd. — δι' ὅλου Dd. — 3 λυπηρῶς καὶ
 om. V — post γοερῶς: ἐπίρρημα VH — καὶ κόπτω vulgo om.
 — 4 μου vulgo

ibid. ἀπρίγδα: τοῦτο ἐπιφώνημα καὶ ἐπίφθεγμα
 ἐπὶ τῶν μετὰ σφοδρότητος τιλλόντων τὰς τρίχας· ἀντὶ
 τοῦ ἐπιτεταμένως καὶ ἀπρίξ καὶ οἶον ἐμμανῶς τίλλε
 τὰς τρίχας. vulgo Dd.V.

1 lemma V — initium vulgo sic: ἔστι δὲ τὸ ἀπρίγδ'
 ἀπρίγδα ἐπιφώνημα — 3 καὶ οὐπέριξ V — τίλλε καὶ κόπτε V
 — 4 τὰς ἑαυτοῦ τρίχας Dd. — In V hoc et quod sequitur
 schol. post schol. v. 1063 scripta sunt.

ibid. μάλα γόεδνα: ἦτοι ἔδνα καὶ δῶρα τοῖς γόοις
 καὶ τοῖς θρήνοις διδόμενα. σύνηθες γὰρ τοῖς θρη-
 νοῦσι τίλλειν τὰς ἑαυτῶν τρίχας. vulgo Dd.V.

1 ἦτοι ἔδνα om. V — 2 διδόμενα ἐφειμένον γὰρ σύνηθες
 τοῖς V (fort. διδόμενα ἐφειμένοις. σύνηθες γὰρ τοῖς) — 3 τὰς
 τρίχας ἑαυτῶν V

[ΟΜΕ] χέριον δμοον V. γρ
 υέου] *τοον V. κόντε
 δηλουότι V.

[ΟΟΗ] δόλου V L. ἀπρλ δε'
 πλου είν] L. *ποιησω
 τοον δηλουότι V. γρ
 ερθε V.

[ΕΛΗ] *φουνο, θρυνο V.
 φουνο L. (φουνο L)

[ΕΛΗ] ἐπιφθρυνο ἐπὶ τῷ
 μετὰ σφιδρόντες τιλλοῦ
 του τοῦ τρυνο. —

[ΕΛΗ] (ουνο δω ούουουου
 ούουου ούουουου ούουου
 ούουου ούουου ούουου
 ούουου L.

